

முதுமை நினைவு

6

$$\begin{array}{r} 3000 \\ 175 \\ \hline 1025 \end{array}$$

3000
175
0

2

ஆசிரியர் :

பொ. கந்தையா

வெளியிடுபவர் :

க. நவரேந்திரன்

[Redacted]

BOGAHAWATTE } ESTATE
PATANA

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Faint text]

11
BOSTON
PATENT

BOSTON

BOSTON

BOSTON

முதுமை நினைவு

(செய்யுள் - பதவுரை - விளக்கம்)

பொ. கந்தையா

ஊதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கே.

சுதற் பதிப்பு — செப்டம்பர், 1966.

சுதற் பதிப்பு

(சுதற் பதிப்பு — செப்டம்பர் — 1966)

சுதற் பதிப்பு

சுதந்திரன் அச்சகம்,

194ஏ, பண்டாரநாயக்க வீதி,

கொழும்பு - 112.

கலைமகள் ஆசிரியர், வாஃச கலாநிதி, புலவர், ஆராய்ச்சியாளர்,
வித்துவான், முதுகலைஞர் (M. A; M. O. L.)

உயர்திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள்

அளித்த

சிறப்புப் பாயிரம்

மனிதராய்ப் பிறந்தோர் ஞால வாழ்வினில் இன்ப துன்பம்
நனிவரப் பெற்றுப் பின்னர் நாளின் மறைந்து போவார்;
கனிவுறும் அன்பு செய்து கடவுள்நல் லருளால் நல்லோர்
இனிமையார் வாழ்வு பெற்றே இலங்குவார் நடுக்க மின்றி.

உலகினில் வாழும் மாந்தர் உயர்ந்தவர் பழக்கத் தாலும்
கலைமலி நூல்க ளாலும் கண்டஅந் நுகர்ச்சி யாலும்
பலபல உண்மை தேரும் பாங்குண்டாம்; எனினும் அவ்வா
றிலகிய கருத்தை எண்ணி இருப்பவர் சிலரே யாவர்.

இளமையில் அழகும் மேனிக் கெய்திய வலியும் உண்டாம்;
தளர்வுறும் முதுமை தன்னில் சார்தரும் அறிவு நீரும்;
வளர்தரு மருப வத்தால் வந்தஉண் மையினை எண்ணின்
அளவறு கருத்தைத் தேக்கி அனைவர்க்கும் கூற லாகும்.

முதுமையில் அறிவு சாரும்; முன்னைநாள் நுகர்ச்சி யாலே
சிதைவிலா உண்மை தேரும் திறன்வரும்; இந்தப் பாண்மை
கதுவுறு கந்தை யாடிக் கவினுறு நூலில் நல்ல
மதியுறு கருத்தை யெல்லாம் வயக்கினன் வெண்பா வாக.

இறையியல் சொல்லும் பாடல் இரும்புவி இயல்சொல் பாடல்
துறைபெறு சாத னத்தின் துணையினை நவிலும் பாடல்
கறைபெறு தீமை போகக் காட்டிய பாட லாதி
முறைபெறு பாடல் நூலாய் முற்றுற நமக்குத் தந்தான்.

சிந்தனை யூற்றத் தாலே திண்மதித் தேற்றத் தாலே
செந்தமிழ் நூலில் சென்று திகழறி வேற்றத் தாலே
வந்தவாழ் வினிலே பெற்ற மலியநு பவந்தன் னாலே
உந்திய கருத்தை இங்கே உதவினான் பாவி னாலே.

வாழ்வினில் முதுமை பெற்று வயங்கினும் நெஞ்சி னுள்ளே
தாழ்விலா இளமை கொண்டு தரித்தபல் கருத்தை நன்கு
சூழ்தரு தமிழால் வெண்பா வடிவினில் சொற்றான்; அன்பர்
ஆழ்தர நுகர நன்மை அடைவதற் கேற்ற திந்நூல்.

என்னையா பண்ணி வீரீவ் விரும்புவி வாழ்வில் என்றால்
என்னையா கேட்கி றீர்கள் யாதுமொன் றில்லை யென்பார்.
பின்னையா தென்செய் வார்கள்; பேணிய கருத்தை யெல்லாம்
பொன்னையா சேயாம் இந்தக் கந்தையா பொலியத் தந்தான்.

இன்னது போலச் சிந்தை யிணற்றொளி வுற்ற உண்மை
பன்னுறப் பலநூல் யாத்துப் பராபர முதல்வன் செய்யும்
நன்னய அருளி னாலே நாவலன் கந்தை யாடிக்
குன்னுறு சீரிற் பல்லாண் டோங்கிநீ நேழி வாழி!

கி வா. ஜகந்நாதன்

அணிந்துரை

(புலவர் சிவங் கருணாலய பாண்டியனார்)

முதுமை நினைவெனப் பெயரிய இத்தொகை நூலை யாத்தார் ஊர்காவற்றுறைத் திரு. கந்தையாவென்பார். இவர் மதிநுட்பம் நூலோடுடைய தண்டமிழறிஞராய்த் தமிழாசிரியத் தொழில் வாழ்க்கையராயுள்ளார். முதுமைச் செவ்வி அடிமிட்ட இவர் தமது பழைய இளமை நினைவஃகி அவற்றின் வேருகிய முதுமை நினைவுகள் அரும்பி மலர்வனவற்றுட் சிறந்தன சிலவற்றை அவ்வப்போது தனித்தனி வெண்பா வாக்கி வைத்துத்தொகுத்து முதுமை நினைவென இப்பொழுது வெளியீடு செய்கின்றார்.

இதனானே முதுமைப் பருவத்துக்கு வேண்டப்படுமென நினைக்கக் கடவ நல்லுணர்வு சில புதிய எளிய உவமை முதலியவற்றோடு நன்கு விளக்கப்பட்டுச் சுவையூட்டுவனவாகும்.

இப்பெயரானே இந்நூல் யாண்டின் முதியோர்க்கும் அறிவின் முதியோர்க்குமேயுரியதென்பது பெறப்படும். ஆயினும் கல்லூரி மாணவ மாணவியர் இளமையிலேயே இந்நூலைக் கற்பதன்றி சமய ஷுனர்விற்பற்றுஞ் சமய விளக்கமும் பெருகி நிலைநெற்று அவர்களது முதுமைக்கு வைப்பாயிருக்கும்.

இதன்கட் பெரும்பாலு மெய்ப்பொருளுணர்வு பற்றியுஞ் சிறு பான்மை ஏனையறஞ் சிலவுமே கூறப்படுகின்றன. இதனுள் ஒரு பொருண்மேற் பல செய்யுள்வரினும் அவை வேறு வேறு விளக்குந் திறத்தனவாயுள்ளன. நூற்றிருபத்தைந்து வெண்பாக்களையுடைய இந் நூற்கு நூலாசிரியர் தாமே விளக்கமான உரையுஞ் செய்துள்ளார். இவ்வுரை இவ்வாசிரியரது செவ்விய புலமைத்திறத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாம்.

இக்காலநிலை இவ்வாசிரியர் வடசொற்களைக்களைய முடியாதவாறு தடையாயிற்றென்பது தோன்றுகின்றது.

இன்னுமிதுபோலு நூலுமுரையு மியற்றி இமிழ்கடன் ஞாலத்துத் தமிழ் வளம் செய்திவ்வாசிரியர் பல்லாண்டு வாழ்கவென வாழ்த்து தும்.

சிவங் கருணாலய பாண்டியனார்

12-10-65

செந்தமிழ்க் கலைமணி, வித்துவான், பண்டிதர்

திரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள்

[பி. ஏ. (ஆனக) இலண்டன்; எம். ஏ. பி. ஓ எல். (சென்னை);
பாராளுமன்ற உறுப்பினர், கிளிநொச்சி, இலங்கை]

திரு. பொ. கந்தையா அவர்கள் சகிசுக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பெரும்பணி ஆற்றுகிறார். இவர் வாழ்வின் பலதுறைகளில் நோக்கினார்; ஆற அமரச் சிந்தித்தார். இவருடைய பட்டறிவிற்பட்டர்ந்து பகுத்தறிவிற்பெறிந்து பல சிந்தனை முத்துக்கள் உதிர்ந்தன. அம்முத்துக்களை வெண்பாவிற் பதித்து “முதுமை நினைவு” என வெளியிட்டார்.

அவருடைய உள்ளத்திற் கருக்கொண்ட சிந்தனைகளின் உந்துகையினாலேயே இந்நூல் உருவாகின்றென்பதை இதனைப் படிப்போர் எளிதில் உணர்வர். அவருடைய உள்ளத் துடிப்பும் பாட்டுக்களில் முழுமையாகப் படிந்துள்ளது.

இன்ப துன்பங்கள், பிறப்பிறப்புக்கள் எனும் இருமைகளையும், ஆணவம் — கண்மம் — மாயை, அன்பு — அருள் — அறம் எனும் மூம்மைகளையும் பிறவற்றையும் பற்றி அவர் சிந்தித்துத் தெளிந்து செய்புகிறார். வெண்பாக்கள் யாவும் சொற்செட்டும் கருத்து மிடைவும் வாய்ந்து மிளர்கின்றன.

“தண்ணளி வேர்கொன்று தக்கோர் துனைமாய்த்து
மண்ணக மக்களின் மாண்பிழித்துக் — கண்ணிற்
கனல்சேர்த்துச் செந்நீர் கடிதோட்டிச் சுற்றும்
இனமோட்டும் வாட்டுஞ் சினம்”

என்று சினத்தைப்பற்றிக் கூறும் வெண்பாவினை நோக்குக. பொருள் விளக்கத்துக்கு உவமையைப்போலப் பேருதவி செய்வது பிறிதொன்றில்லை. ஆசிரியர் புதிய உவமைகளையும் கையாண்டு தம் கருத்துக்களுக்கு ஊட்டம் ஊட்டியுள்ளார். பிறப்பின் இயல்புரைக்கும் வெண்பாவினிலே கந்தலைப் பயன்படுத்துதல் காண்க.

“இற்றழி கந்த லினியுடுக்க வொல்லாதான்
மற்றொன்று தன்னியல்பே மாற்றல்போற் — பெற்றவுடல்
விட்டொழியப் பற்றறுத்து வீடுபெரு மன்னுயிர்
ஓட்டுமுட லுழைற்க லுற்று.”

தேவாரம், திருவாசகம், சிவஞானபோதம், திருமந்திரம் முதலிய அருணால்களின் திறப்பாடுகளையும் கடுகைத் துளைத்துக் கடலைப் புகுத்தல் போல ஒவ்வொரு வெண்பாவினுள்ளே புகுத்தித் தம் பாவண்ணத்தைப் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். திருக்குறளை வியக்கும் வெண்பாவைப் படிக்குக.

“என்றும் நிலைத்ததா லெந்தாடு மேற்றதாற்
றுன்று பயனல்குந் தாய்மைத்தா — லின்றமி
முள்ளொளி பாய்ச்சி புலப்பிலின் பினுமால்
வள்ளுவன் வாயுறை வாழ்த்து.”

இவ்வளவுடன் நிறுத்துகின்றேன். நூலினுள் நுழைந்து அவருடைய சிந்தனைத்தேனை நுகர்க்க.

கா. பொ. இரத்தினம்

சிலம்புச்செல்வர் ம. பொ. சிவஞானக்கிராமணியார்

திரு கந்தையா அவர்களின் 'முதுமை நினைவு' என்னும் நூலைப் பார்த்தேன்; படித்தேன். மனித வாழ்வைப் புனித வாழ்வாக்கும் தத்துவ நெறிகளைக் கவிதை வடிவில் போதிக்கின்றார் ஆசிரியர். ஆம்; முதுமையால் வரவேண்டிய நினைப்பும் நிலையும் திரு. கந்தையாவுக்கு வந்துள்ளன. இதனை "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்ற நன்னைக்குடன் பிறருக்கும் வழங்கியுள்ளார். இவருடைய பொதுநோக்கு பாராட்டத் தக்கதாகும்.

'முதுமை நினைவிலே' பழமைக் கருத்துக்கள் பல இணைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, திருக்குறள், திருமந்திரம் போன்ற சமய சமுதாய சாத்திரங்களிலிருந்து கருத்துக்களையும் சொற்களையும் எடுத்தாண்டுள்ளார் ஆசிரியர். எளிதில் விளக்கும் உத்தியாக, ஆங்காங்கே சுவையான உவமைகளையும் காட்டியுள்ளார்.

இந்நூலை வாங்கிப் படித்து ஆசிரியரின் நன்முயற்சியை ஊக்குவிப்பது தமிழர் கடமையாகும். ஆசிரியருக்கு என் மனமுவந்து பாராட்டு.

ம. பொ. சிவஞானம்

7 - 8 - 66

முன்னுரை

நில்லாதனவற்றை நிலையினவென்றுணர் மருண்மலிதர விளைத்த விளமை முறுக்கவிழ்ந்து நரைதிரை தோற்றிப் பிறந்த முதுமையின்கண், முன்னர்த் துய்த்து மகிழ்ந்தவின்பங்கள் நீர்க்குமிழியொப்ப நிலையற்றன வென்றவெண்ணம் மலர்தரும். மலரவே காலத்தைக்கொன்னே சூழித்த சிறுமைக்குணம் போதர இறையருண்டம் முகிழ்க்கும். முகிழ்த்த இந்நாட்டத்தை, ஞானப் பனுவல்கள் நல்கும் ஞானம் அலர்விக்கும். நிலத்திற் பன் முறையருட்டப்பெற்ற பலாப்பழத்தின் முண்முனைகள் தேய்ந்து, தூக்கிச் செல்வார் தோள்களை உறுத்தா. அதுபோல் வாழ்க்கையி லேற்பட்ட நிலையற்ற இன்ப துன்பங்களைத் துய்த்துத் துய்த்துணர்ந்த பட்டறிவு பண்பட்டுக் காலந்தோறும் பல சூழ்நிலைகளில் ஓரல் எழுத்துக்களைப் போல் நன்னினைவுகள் பலவற்றைத் தோற்று விக்கும். தோற்றிய அவ்விழுமிய நினைவுகளின் எழுச்சிக்கிடமான மனத்தை, கருங்கள் மனத்தையும் நெகிழ்விக்கும் பத்திப்பனுவல்கள் குழைத்துப் பண்புடையதாக்கும். இவ்வாறு நன்னினைவுகள் தோற்றத் தோற்ற அவையின்றையும் மெய்யுணர்வைப் பெருக்கும் ஞானப்பனுவல்களின் விழுச்சீர்களையும், ஞானநூல்களிற் பயிற்சியற்ற புல்லறிவனாயினும் ஏதோவோர் அருள்வலியுந்த முதுமை நினைவென்ற தலைப்பின் கீழ் வெண்பாக்களாக்கினேன்.

ஆதலால் அவை நிரல்படவமைந்திலவாயும் அவற்றுட் சில கூறியது கூறலென்ற குற்றத்தின்பாற் படுவனவாயும் தோற்றினும் கூர்ந்து நோக்கின், நுணுக்கமான வேறுபாடுகளுடையனவாய் முன்மொழிந்தனவற்றை வலியுறுத்த வெழுந்தனவாயமையு மென்க.

இந்நூலில், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள், பகவற்கீதை, உபநிடதம் முதலிய ஞானப்பனுவல்களிலமைந்துள்ள கருத்துக்கள் சில அமைந்துள்ளன. பேரறிஞராகிய உயர்திரு சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் யாத்த நூல்களிலுள்ள கருத்துக்கள் சில இந்நூலிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விளக்கமெழுதியக்கால் அறிஞர் சிலரின் கருத்துக்களை அரணாகக் கொண்டுள்ளேன்.

“ஊக்குதல் போற்றுத லுண்டாயின் நற்பணிக ளாக்கமுறும் வீறு மறிவு”

என்றவுண்மையையுனங்கொண்ட தினகரன் ஆசிரியர் திருவானர் இ. சிவகுருநாதன் அவர்கள் என்னையுக்கியதோடு இந்நூலிலமைந்துள்ள செய்யுள்கள் தொடர்ந்து பதினைந்து ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தினகரனில் வெளிவர வழி செய்யுமுகத்தான் நூலினுக்கத்திற்கருந்துணை புரிந்தார். அவருக்கு என்னன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூற்குச் சிறப்புப் பாயிரமும் அணிந்துரையும் வழங்கிய தண்டமிழறிஞர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அணிந்துரைகள் யாவும் அவற்றைப் பெற்ற முறைப்படி இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

“முதுமை நினைவு” என்னும் இந்நூலை அழகுசெய்யும் மிகப் பொருத்தமான செவ்விய ஓவியந் தீட்டியுதவிய தலைசிறந்த ஓவியக் கலைஞர் திரு. ச. ‘பெனடிக்ற்’ அவர்களுக்கும் இந்நூலைச் சீரிய முறையில் பதிப்பித்துதவிய ‘சுதந்திரன்’ அச்சகத்தாருக்கும் — அவருள்ளும் குறிப்பாகத் திருவாளர் சிங்காரம் நடராசா அவர்களுக்கும் — என்னன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பொ. கந்தையா
5 - 9 - 66

காப்பு

செஞ்சுடர் காலுந் திருமுகப் பொய்கையி
லஞ்சுடர்ப் பூக்க ளலர்ந்தனபோல் — விஞ்சசெவி
முக்கனெடு நால்வாயும் மும்மதமு மொண்மருபு
மொக்கவுடை யானென்னு ளுண்டு.

சிவவணக்கம்

உலகுக் கருளா முமையானோர் பாகா
விலகுபணிப் பூண்கொ ளிறைவா — நிலவுசடை
முக்கண் முழுமுதலே மூவெயிற் றீத்தந்தா
யக்கமணி யெந்தா யருள்.

செவ்வேள் வணக்கம்

கொந்தார்மெல் லோதியர்சேர் கோல மயிலூர்தி
நந்தா முருகுடைச்சேய் நாடினின் — செந்தா
மரைத்தாளிற் சூட்ட மகிழ்ந்தேற் கருள்கென்
றுரைத்தேனிந் நூலை யுவந்து.

தமிழ் வணக்கம்

உலகுளவாஞ் சிலமொழிகள் வழக்கா றற்ற
வூக்குவிக்க நிற்பசில வுலவா தென்று
மிலகுபுகழ்த் தமிழணங்கே யினிமை குன்று
யீடினையில் கீழ்க்கணக்காய்ப் பத்துப் பாட்டா
யலகுசொலாக் காவியமாய்த் தொகைநூ லெட்டா
யாரமுமாய் வாசகமாய் மூலன் வாக்காய்க்
குலவுமணி பலகொண்டும் பின்னுஞ் சூட்டக்
கொண்டொளிர்ந்தி யென்னணியுங் கோடி யம்மே.

பெரியார்த் தொழுதல்

அன்பற மடக்கம் வாய்மை யான்நசீ ரொழுக்கம் வீரம்
என்பன முதல வான வெழின்மிகு மினிய பண்பு
துன்பமொ டிருடர் ஞானந் தூயநல் லிறைவன் மாண்பை
யென்பினுஞ் செறித்தோர் பூந்தா ளேற்றினேன் நூலைப் போற்றி.

முதுமை நினேவு மூலமும் உரையும்

தானன்றியில்லை

(நேரிசை வெண்பா)

1. காணும் பொருள்களுங் காண்பானு மொன்றொற
காணும் பொருளேது காண்பான்யார் — காணுதற்குத்
தன்னுளே தானு மனைத்திலுந் தானன்றி
— யென்னுளதோ யாதொன்று மில்.

பதவுரை:- காணும் பொருள்களும் — அங்கிங்கென்று எல்லை
வரம் பிகந்த இடங்களிலெல்லாம் பல்வேறு தோற்றமுடையன
வாய்க் காணப்படுகின்ற பொருள்களும், காண்பானும் — அவற்
றைக் காண்கின்றவனும், ஒன்றானால் — காணப்படுகின்ற பொருள்
களோடிணைந்தமையாலான ஒரு பொருளாயின், காணும் பொரு
ளேது — அவனுக்கு அந்நியமான காட்சிப் பொருள் யாது?,
காண்பான் யார்? — காட்சி, காண்பானென்ற பேதமின்றி இணைந்
துள்ளமையால் காண்பானொருவனுமில்ன், காணுதற்குத் தன்
னுள்ளே தானும் அனைத்திலும் தானன்றி என்னுளதோ யாதொன்
றும் இல் — காண்பதற்குத் தன்னுள்ளேயும் தானல்லாத பிறவற்றி
னுள்ளேயும் தானொருவனே இருத்தலன்றி வேறு யாதுளது?
வேறொன்றுமில்லை.

விளக்கம்:- வரம்பிகந்த பேராழியிலிணைந்துள்ள நீர்த்துளி
யொன்று தானிணைந்துள்ள பேராழியின் பெற்றியை எவ்வாறறி
யும்? அறியாது. அந்நீர்த்துளி தன்னீர்மையை அறியுமாயின்,
தானிணைந்து நின்ற ஆழியினியல்பையும் அறியுந்தன்மையுடைத்
தாமென்க.

அங்கிங்கென்று எல்லை வகுக்கொணு வகையில் நிறைந்துள்ள
பரம்பொருளே மன்னுயிர்களுள்ளும் உள்ளுயிராய்மேவி நிற்கின்
றது. தன்னுள்ளே உள்ளுயிராய் நின்றியக்கும் பரம்பொருளை
ஆன்மா உணருமாயின், அந்நிலையில் அதுவல்லதொன்றுமில்லா
மையையுணரும். இத்தகைய சிவபோதம் மலரப் - பரம்பொரு
ளின் வேராகத் தன்னைக் காணும் வேற்றுணர்ச்சிமாயப் - பரம்
பொருளோடொன்றி இரண்டற்றதாகும்.

பொருள்களும் காண்பானும் — உம்மை எண்ணுப் பொரு
ளான ஓகார வினா ஈண்டு எதிர்மறைக் குறிப்பின் கண்ணது:
ஏது, யார் என்றும் வினாவினைக் குறிப்புக்களும் அது.

இறையருள் பெறுவோர்

2. சொல்லும் பொருளனைத்துஞ் சொக்கலிங்க மென்றுணர்வோர்
 சொல்லும் பொருளுமாஞ் சோதியைச் — சொல்லரிய
 தண்ணளி யெங்குந் தருமழையை நல்லிறையை
 நண்ணுவர் துய்ப்பவே நன்று.

பதவுரை:- சொல்லும் பொருளனைத்தும் சொக்கலிங்கம் என்று உணர்வோர் — பல்வேறு பெயர்களாலழைக்கப்படும் பொருள்களனைத்தையும் முறுகிய பக்தியின் விளைவாகச் சொக்கலிங்கமாகவே உணர்பவர், சொல்லும் பொருளுமாம் சோதியை — சொல்லும் அதன் பொருளுமாய் பரஞ்சோதியை, சொல்லரிய தண்ணளி எங்கும் தரும் மழையை நல்லிறையை — சொல்லுதற்கரிய குளிர்ந்த அருள் மழையாகிய நன்மையைச் செய்கின்ற இறைவனை, நண்ணுவர் நன்று துய்ப்ப — அடைந்து நன்கு அனுபவித்துப் பேராசைந் துற்று நிலைபெறுடையவராவர் என்றவாறு.

விளக்கம்:- அவர், தற்போதமழிந்து சிவபோத முற்றமையால் வேற்றுணர்ச்சி மாய்ந்ததன் விளைவாகக் காண்பனவெல்லாம் சிவமயமாகவே காண்பர்.

இறைவன் தண்ணளி, மழை பொழியுமுகிலாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. உயிர்கள் யாவும் நற்பேறெய்தும் வண்ணம் நல்லருள் புரிந்து நன்மையைச் செய்தலால் நல்லிறை எனப்பட்டான்.

நண்ணுவர் — முற்றெச்சம். துய்ப்பு — அனுபவிப்பர்.
 நன்று — குறிப்பு வினைமுற்றெச்சம். இரண்டனுருபு ஒரு பொருட் பலபெயர் தொறும் அடுக்கி வந்தன.

இறைவன் உள்ளிருந்து இயக்குந் தன்மை (அந்தரியாமித்துவம்)

3. எள்ளுள்ளே நெய்யதாய் இன்னறும் பாலகத்துள்ளறும் வெண்ணையா யுள்ளுள்ளான் — கள்ள மலங்கெடுப்பா னுள்ளத்து மாசுகற்றத் தீமைக் குலங்கெடுப்பா ருள்ளுட் குழைந்து.

பதவுரை:- கள்ள மலங் கெடுப்பான் — கள்ளம் விளைக்கும் மலத்தை யொழிக்கும் பொருட்டு, உள்ளத்து மாசு அகற்ற — உள்ளத்தின்கணின்றும் ஆணவமாகிய குற்றத்தை நீக்குதற்காய், தீமைக் குலங்கெடுப்பார் உள்ளுள் — தீமைகளெல்லாவற்றையுங் குலத்தோடழிப்பவர் உள்ளத்தே, எள்ளுள்ளே நெய்யதாய் — இறைவன் உள்ளுள் நெய் போலவும், இன் நறும் பாலகத்து உள்ளறும் வெண்ணையாய் — இனிய நறுமணமுள்ள பாலின்

கண்ணே மேவிய வெண்ணெய் போலவும், உள் உள்ளான் — கனிந்த அன்போடிருப்பான் என்றவாறு.

விளக்கம்:- இறைவன் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இவ்வாறு நிறைந்து நிற்பானாயினும், புனிதருளத்தே அவன் அருளொளி பரப்பி அன்போடிணைந்து நிற்பானென்க.

“விறகிற் நீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுள்ளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட்டு உணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் விற்குமே”

—அப்பர்

தீய நண்பன் போன்று சார்ந்து நின்று வஞ்சம் புரிதலின் ஆணவத்தைக் கள்ள மலமென்றது. தீமைகள் ஒன்றனோடொன்று தொடர்புற்றுப் பலவாகப் பெருகுதலிற்றீமைக்குலமெனப்படும். இஃது உவமையணி. கெடுப்பான் — பாசீற்று எதிர்கால வினையெச்சம்; காரணகாரியப் பொருட்டு.

மருள்

4. கயிற்றினைப் பாம்பாகக் கானலை நீரா
மயிர்ச்செறி பொய்யினை மெய்யா — மயக்கிப்
பொருளல் பொருளைப் பொருளென் றுணரும்
மருளறுத்த லன்றோ மதி.

பதவுரை:- கயிற்றினைப் பாம்பாக — கயிற்றைப் பாம்பாகவும், கானலை நீரா — கானலை நீராகவும், மயிர்ச் செறி பொய்யினை மெய்யா — மயிரடர்ந்த பொய்யான நிலையற்ற உடலை உண்மையான நிலைபெற்றுடையதாகவும், மயக்கி — மயங்கச் செய்து, பொருளல் பொருளைப் பொருளென்று உணரும் — உண்மையல்லாத பொருள்களை உண்மைப் பொருள்களாக உணர்கின்ற, மருள் அறுத்தல் அன்றோ மதி — மயக்கவுணர்ச்சியைக் களைதலன்றோ போற்றுதற்குரிய மெய்யுணர்வாகும். (எ — று)

விளக்கம்:- மருள், மயக்கம், திரிபுணர்ச்சி என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். ஐம்பொறிகளாற் பொய்யான உலகியற் பொருள்களை யறியலாமேயன்றி, உண்மைப் பொருளாய பரம்பொருளை அறிய முடியாது. உண்மையற்ற பொருள்களை உண்மைப் பொருள்களாகக் காட்டும் புன்மையது மருள். இல்லாத பாம்பையும், நீரையும் உள்ளனவாகக் கருதியதேபோலப் பொய்ப் பொருளை உண்மைப் பொருளாகக் கொண்ட திரிபுணர்ச்சியே மருள் மென்பது.

மருணிங்க மெய்யுணர்வுண்டாகும்; மெய்யுணர்வைத் தத்துவஞான மென்ப. மெய்யுணர்வு ஆணவ இருளை நீக்கிப் பரம்பொருளைக்காட்டும். ஆகவே, வீட்டு நெறிக்கண் நிற்பார்க்கு மருளறுத்தல் இன்றியமையாக் கடனாகும். மருள் நீங்கி மெய்யுணர்வெய்தினார் வீடு பெறுவர். மருள் பிறவிப் பிணியை வளர்க்கும். தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் மெய்யுணர்வை விளக்குங்கால், அதற்குத் தடையாகவுள்ள மருளின் பாண்மையை நன்கு விளக்கியுள்ளார். விரிவை ஆங்குக் கண்டு கொள்க.

நீராக வென்பது ஈறு தொக்கது. பொய்யானவுடலை மெய்யென்றல் மங்கல வழக்கு. உதிர்ந்து தூரத்தே கழிக்கும் இழிவான மயிரினாலணி செய்யப்பட்ட உடலென, உடலின் இழிவு தோன்ற மயிர் செறி பொய்யென்றது. கயிற்றினைப் பாம்பாகவும், கானலை நீராகவுங் கருதுதல் போன்று என வருவித்துரைக்கப்பட்டமையால் இஃது எடுத்துக் காட்டுவமையணி. பொருளாயவற்றையும், பொருளல்லவற்றையும் அவை தம்மியல்பு நோக்கி மதித்தலின் மதி யென்பது காரணக்குறி. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இறைவன் வடிவம்

5. பண்புருவாய்த் தத்துவமாய்ப் பற்றற்றார் பற்றுவ ரென்புருகப் பாடி யிறைபரவ — வின்புருவாய்க் கல்லினிற் பொன்னிற் கலையாக்கிக் கோயிலுள்ளே நல்லடியார் சேர்வர் நயந்து.

பதவுரை:- பண்புருவாய் — இன்பம் அன்பு முதலிய குணப்பண்பே உருவாகவும், தத்துவமாய் — தத்துவப் பொருளாகவுங்கருதி, பற்றற்றார் பற்றுவர் - பற்றற்ற ஞானிகள் பரம்பொருளைப் பற்றுவர், நல் அடியார் - இறையடியார், என்புருகப் பாடி இறைபரவ - தம் என்புமுருகப்பாடி இறைவனை வழிபடுதற்கு, கல்லினில் பொன்னில் இன்புருவாய் கலைஆக்கி — கல்பொன் முதலியவற்றால் விரும்பத்தக்க உருவமைந்த கலைப் பொருள்களாய் சிற்பங்களை ஆக்கி அவற்றை இறைவனாகப் பாவனை செய்து, கோயில் உள்ளே நயந்து சேர்வர் — கோயிலினுள்ளே அமைத்து அங்கு விரும்பிச் சென்று வழிபடுவர். (எ - று)

விளக்கம்:- யாண்டும் எப்பொருளிலும் இறைமைக் குணங்கள் நிறைந்துள்ளமையைத் தம் கூர்த்த மெய்ஞ்ஞான விளைவாற் கண்ட நீத்தார், தாம் கண்ட குணப்பண்பாய் இறைவனைப் பற்றுவர். தத்துவம் உண்மைப் பொருளாயினமையின், தத்துவமாய் எனக் கூறப்பட்டது.

பழுத்த ஞானமுடைய நாயன்மாரும், ஆழ்வாரும் திருக் கோயில் தோறுஞ் சென்று வழிபாடியற்றியஞான்று என்புமுருகப் பாடிய தமிழ்ப் பாமாலைகள் தமிழன்னைக்குப் பேரணிகளாய் விளங்குகின்றன.

ஆ = பசு, ஆன்மா; லயம் = குவிதல், ஓடுங்குதல்.

தே + ஆ + லயம் = தேவாலயம் = பதியிற் பசு ஓடுங்குதல்.

ஆன்மா புலன் வழியலையாது இறைவன் பாற் குவிதற்கிடமாயிருத்தலின் ஆலயமெனப்பெற்றது.

பொன்னென்பது ஈண்டு உலோகப் பொதுவைக் குறித்தது. கலையென்பது தொழிலாகுபெயர். சேர்தல் — இடைவிடாது நினைத்தல் என்றார் பரிமேலழகரும். இறைவனியல்புகளை உருவாக்கி, அகக்கண்ணாற்கண்டு வழிபடுமியல்பு யோகிகட்குண்டாதல் போன்று, பெத்தான்மாக்கட்கில்லையாதலின், யோகிகளாற் கற்பிக்கப்பட்ட உருவங்களையே வழிபட்டு மனத்தின்கணிருத்தும் வலிமை பெறவேண்டுமென்பார் கல்லினிற் பொன்னிற் கலையாக்கிச் சேர்வரென்றார். உருவ வழிபாட்டின்கண் மனவொருமை கொள்ளுமியல்பை,

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள

வளப்பருங் கரணங்க ணுக்குஞ்

சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந்

திருந்துசாத் துவிகமே யாக

எனச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் விளக்குகின்றார்.

இறைவன், அன்பானினைவாரது உள்ளத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு சென்றருள் புரிவனாதலின், தத்துவ உருவங்களை மனத்திலிருத்தி வழிபடுவாருள்ளத்தின்கண் இறைவன் பண்புருவாய்த் தத்துவ உருவாய் விளங்குதலு மியல்பே யாதலின், உருவ வழிபாடுஞ் சிறந்ததேயா மென்க.

பரவுதல்

6. சிவம் பழுத்த ஞானமுதிர் சிந்தையராய் வாழ்க
அறம்பழுத்த வண்மையோ டாண்மைத் — திறம்பழுத்த
சீலராய்ச் சிற்பரன் சேவடிகள் வீழ்ந்துருகும்
பாலராய் மக்கள் பணிந்து.

பதவுரை:- சிவம் பழுத்த ஞானம் முதிர் சிந்தையராய் — அன்பு கனிந்த சிவபோதம் முதிர்ந்த மனத்தராய், அறம் பழுத்த

வண்மையோடு ஆண்மைத் திறம் பழுத்த சீலராய் — அறம் பழுத்துக் கனிந்த வள்ளன்மையும் அறத்தொடு பொருந்திய வீரத்திறனும் நற்குணங்களும் பொருந்திய உத்தமராய், பாலராய் — கள்ளங் குடிகொள்ளாக் குழந்தைத் தன்மையுடையவராய், சிற்பரன் சேவடிகள் வீழ்ந்து பணிந்து உருகும் மக்கள் வாழ்க — அவன் அருளுருவாய் பாதங்களில் விழுந்து பணிந்து மனமுருகும் நன்மக்கள் வாழ்வாராக.

விளக்கம்:- அன்பு, அறம், அறங் காக்கும் ஆண்மை, சீலம், மாசணையாத் தூய குழந்தைத் தன்மை என்பவற்றோடிணைந்த தூய பக்தியோடு இறைவன் நற்றூனை வணங்கலே மக்களாய்ப் பிறந்தார்கடனொமென்க.

(கொ — கூ) மக்கள், சீலராய், பாலராய், சேவடிகள் வீழ்ந்து பணிந்துருகும் சிவம்பழுத்த ஞானமுதிர் சிந்தையராய் வாழ்க. முதிர் — வினைத்தொகை.

அறம் பழுத்த என்பதனை ஆண்மையென்பதனோடுங் கூட்டுக. அறத்தொடு சாரா வண்மையும் ஆண்மையும் நன்மைபயவா வாதலின் அறம் பழுத்த வண்மையோடாண்மையென்றது. இறைவன் றிருவருளைத் திருவடியாக உருவகஞ் செய்பவாதலின் நன்மையைச் செய்கின்ற பாதமென்பார் சேவடியென்றார். நல்லனவற்றைத் தீயனவாகவுந் தீயனவற்றை நல்லனவாகவும் மாறியுணராமை மாத்திரையே, நன்மக்கள் பாலராக உருவகஞ் செய்யப்பட்டனர்; நன்மை தீமை பகுத்துணராமை காரணமாக வெணினுமாம்.

அழுக்காறு

7. அழுக்காறுடையா னகந்தாய்மை யற்றே
மிழுக்காங் குழிக்க னிழிவான் — பழுக்காவே
செல்வ மிசையவற்குச் சேரரத் தீயோனை
நல்லறிஞ ரெள்ளி நகைத்து

பதவுரை:- அழுக்காறுடையான் அகம் தூய்மை அற்று — அழுக்காறுடையவன் மனந்தூய்மை யின்மையால், இழுக்காம் குழிக்கண் இழிவான் — குற்றமாகிய படுகுழியின்கண் வீழ்வான், அவற்கு செல்வம் இசை பழுக்கா — அவனுக்குச் செல்வம் புகழ் என்பன சிறப்ப உண்டாகா, நல்லறிஞர் அத்தீயோனை எள்ளி நகைத்து சேரார் — அத்தன்மையால், நல்லறிவு படைத்தோர் அக்கொடியோனை அவன் தம்மோடு சேரவிரும்பிவரினும் எள்ளி நகைத்து விலக்குவர். (எ - று)

விளக்கம்: அழுக்காறு: பிறராக்கங்கண்டு பொறுமை கொள்ளாதல். அழுக்காறு அகத்தாய்மையைக் கெடுப்பதோடு, தீ நெறிச் செலுத்தும் புன்மையது. இதனையுடையான் தீ நெறிப்படர்ந்து குற்றங்கள் பல புரிந்து இழுக்காகிய படுகுழிக்கண் வீழ்வான்.

“அழுக்காறுடையான்க ணுக்கம்போன் றில்லை
ஒழுக்க மிலான்க னுயர்வு.”

—திருக்குறள் 135.

அழுக்காறுடையான்க ணுக்கமும், ஒழுக்கமிலான்க னுயர்வும் என்றுமில்லையாம். ஆயின், அழுக்காறு ஒழுக்கத்திற்கும் இழுக்கு விளைவிப்பதால், ஒழுக்கமிலானுக்கில்லா உயர்வு, புகழ் என்பன இவனுக்கு மில்லையாமென்க.

பெரிது முயன்று நீக்கற்கரிய அழுக்காற்றை நீக்கி, விழுப்பந்தரும் ஒழுக்கத்தை உயிரினுள் சிறப்பப் பேணிக்காப்பவரான நல்லறிஞர், அந்நலமற்ற அழுக்காறுடையானோடு சேரார். அவன் அவர்களோடு சேர முயன்றாலும் எள்ளி நகைத்து விலக்குவ ரென்பதாம்.

ஏகாரங்களில் முன்னையது இசைநிறை; பின்னையது தேற்றம்.

இன்ப துன்ப வேறுபாடுகள்

8. எண்ணு மெழுத்து மெடையிட்டுப் பார்த்திறைவன்
மண்ணிற் சுகங்கள் வகுத்தானோ - எண்ணிற்
நிருவேறு வேறுமே தெள்ளிய ராதல்
கருவேறு வேறுக லான்.

பதவுரை:- இறைவன் எண்ணும் எழுத்தும் எடையிட்டுப் பார்த்து — இறைவன் உலகோர்க்கு, அவர்கள் பழவினைப்பயனாய் வாய்த்த எண்ணறிவும் எழுத்தறிவும் எவ்வளவுள்ளன என்பதை நிறுத்தளந்து சீர்தூக்கிப் பார்த்து, மண்ணிற் சுகங்கள் வகுத்தானோ? — (அதற்கியைய) உலகசுகங்களை வகைப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளானோ? இல்லையே, எண்ணில்—ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, கருவேறு வேறு ஆகலான் — (செல்வம், தெள்ளிய அறிவு என்பவற்றைப் பெறுதற்குரிய) கருவாயமைந்த வினைகள் ஆளுக்காள் வேறு படுவதால், திரு வேறு தெள்ளியராதல் வேறு ஆம் — (அவ்வினைகளுக்குரிய பயன்களாய) செல்வமும் கல்வியும் வினைகளுக்கேற்ப ஆளுக்காள் வேறு படுவனவாம். (எ - று)

விளக்கம்:- எண்ணறிவு, எழுத்தறிவுமுதலிய பேறுகளுக்கும். சூக துக்கங்களுக்கும் கருவாயுள்ளது வினை. அவ்வினைக்கருவே தாயின் கருப்பையுட் கருவாயமைகின்றது. கருவேறுபாட்டிற்கேற்ப வினைப்பயன்களும் வேறுபடும். பல்வேறு வகைப்பட்ட சுகதுக்கங்கள் பயன். பயன்களுக்குக்காரணமாயுள்ளது வினை. வினையே கருவாயது. ஆகவே, வினைக்கருவேறுபாட்டுக்குத் தகப் பயனும் வேறுபடும். எனவே, ஒன்றுண்மைக்கும் ஒன்றின்மைக்குமுரிய காரணம், ஒன்றிற்குள்ளாகரு ஒன்றிற்கில்லாமையே. எண்ணறிவு எழுத்தறிவாகிய வினை விளைவைப் பார்த்துச் சுகதுக்கங்களையும் செல்வத்தையும் இறைவன் வகுத்திலனென்பதே இச்செய்யுளிற் பொதிந்துள்ள கருத்தாகும்.

“இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு”

—திருவள்ளுவர், 374.

ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது. ஏகாரம் இசைநிறை..

பற்றற்ற நிலை (பற்றறுத்தல்)

9. வினைப்பய னோர்ந்தவர் வீறொடு தாழ்ச்சி
யெனேத்தானு மீட்டா ரினியும் — நினைப்பொடுங்கிப்
பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிப் பழையன
சுற்றி யெறிதல் சுகம்.

பதவுரை:- வினைப்பயன் ஓர்ந்தவர் - வினைப்பயனின் இயல்பையுணர்ந்த ஞானிகள், வீறு ஒடு தாழ்ச்சி — பெருமையளிக்கும் நல்வினையையும் சிறுமையளிக்குந் தீவினையையும், எனைத்தானும் இனியும் ஈட்டார் — எவ்வளவு சிற்றள வேனும் இனிமேலும் தேடார், நினைப்பொடுங்கிப் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றி — மனமொடுங்கிப் பற்றற்றானாகிய இறைவன் பற்றினைப் பற்றி, பழையன சுற்றி எறிதல் சுகம் — முன்னர்த்தாந்தேடிய பழவினைப்பயன்களை வீசியெறிதல் சுகமாகும். (எ - று)

விளக்கம்:- நல்வினை தீவினைகள் பிறவிக் கேதுவா மென்ற உண்மையை உணர்ந்தோர், மேலும் அவற்றைப் பெருக்குதல் பிறவிப் பிணியைப் பெருக்குதலாமென வுணர்ந்து அவற்றைச் சிறிதேனுந் தேடிக்கொள்ளார். வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய நினைவுகளை ஒடுக்கி அவையற்ற (வேண்டுதல் வேண்டாமையற்ற) இறைவன் பற்றினைப்பற்றி முந்தேடிக் குவித்த வினைப்பயன்களை நீக்கப் பிறவிப்பிணி அகலும்; இறைவனோடு ஒடுங்கு

தலாகிய சுகமேற்படும். இறைவன் பற்றற்றருதலால், அவன் பாற் கொண்ட பற்றும் பிறவிக்குக் காரணமாம் வினையாகாத தோடு பழவினை கழித்தற்கும் ஏதுவாம். அகத்துறவு கைவருதற் காகவே புறத்துறவை மேற்கொள்வர். நிராசையே அகத்துற வாம்.

இனியும் என்பதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇயது. பற் றற்றான் பற்றென்புழி, ஆருவது ஏழாவதன்கண் வந்த வேற் றுமை மயக்கம். ஆண்டுப் பற்றென்றது வீட்டு நெறியினை. வீட்டு நெறியாவது, தியான சமாதிகள். அவற்றைக் கைக்கொள்ளவே பழவினைகள் கழிதலன்றிப் புதுவினைகள் சாரா. சுகமென்றது இறைவனோடெக்கியத்தை. வினைப்பயனோர்ந்தாராதலின் நல் வினையில் மகிழ்தலுந் தீவினையில் வருந்துதலுமிலராகவே, பழவினை கழித்தல் எளிதாகலின் பழவினையைச் சுற்றியெறிகவென்றது. வினைப்பயனென முன்னிற்றலின் வீறுந் தாழ்ச்சியும் வீற்று வினைப் பயன், தாழ்ச்சி வினைப்பயனென அது பின்னுங் கூடிநின்று பொருள்படும். ஓடு: எண்ணொடு.

வெகுளி

10. தண்ணளி வேர்கொன்று தக்கோர் துணைமாய்த்து
மண்ணக மக்களின் மாண்பிழித்துக் — கண்ணிற்
கனல்சேர்த்துச் செந்நீர் கடிதோட்டிச் சுற்றும்
இனமோட்டும் வாட்டுஞ் சினம்.

பதவுரை:- சினம் தண்ணளி வேர்கொன்று — சினமானது கருணையின் வேரை அழித்தும், தக்கோர் துணை மாய்த்து — பெருமையிற் சிறந்த ஒழுக்கமுடையோர் துணையை மாய்த்தும், மண்ணக மக்களின் மாண்பு இழித்து — இவ்வுலகில் வாழும் முறையாம் மக்கட்டன்மையை இழிநிலையடையச் செய்தும், கண்ணில் கனல் சேர்த்து — கண்ணில் கோபாக்கினியைச் சேர்த்தும், செந்நீர் கடிது ஓட்டி — இரத்தத்தை அதனியல்பினும் விரை வாக ஓடச் செய்தும், சுற்றும் இனம் ஓட்டும் — இன்ப துன்பங் களில் கலந்து சுற்றிநிற்கும் கிளைஞரைப் பிரித்தும், வாட்டும் — இஃதிவ்வாறு பல வழிகளினும் தன்னைக் கொண்டானை வாட்டித் துன்புறுத்தா நிற்கும். (எ - று)

விளக்கம்:- நன்மை தீமை நாடியறியும் அமைதியான சம நிலையைக் கெடுத்து மதியை மயக்கித் தீமை விளைவித்தலில் வெறியூட்டும் மதுவினுங் கொடியது சினம். கருணை, துணை, புகழ், உடல், சுற்றம், அறம் என்பன போன்ற போற்றற்குரியன

வற்றை அழித்தலில் சினம் தன்னிகரற்றது. இது பெருந்தீங்கை விளைவிப்பதால் முக்குற்றங்களுளொன்றாகக் கொள்ளப்பட்டது.

“சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேம்பு புணையைச் சுடும்.”

— திருக்குறள், 306.

என்ற குறளிலமைந்துள்ள “சேர்ந்தாரைக் கொல்லி” என்ற ஏதுப்பெயர் சினத்தின் கொடுமையை நன்கு விளக்குகின்றது.

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந்தோங்கு சினத்தையடக்கிக்கொள்ளு
தல் அறத்தின்பாற்படுமென்பதை அறன் வலியுறுத்துங்காலும்,
விளக்கியுள்ளார்.

“அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னஞ்சொன் னுன்கு
மீழுக்கா வியன்ற தறம்.”

— திருக்குறள், 35.

ஓட்டும் முற்றெச்சம். தண்ணளி வேர் — அன்பு. தண்ணளி
வேர், தக்கோர் துணை, மக்களின மாண்பு என்பன ஆறும் வேற்
றுமைத் தொகைகள்.

இறைவனது நேர்மை

11. கண்ணாடி கோடாது காட்டுமே யுன்னுருவை
வண்ணமுறக் காணின் வனப்புச்செய் — எண்ணின்
இறைவன் பிழையா நிறையும் வினைக்கு
நிறையிட்டே யீவான் நினை.

பதவுரை:- கண்ணாடி கோடாது உன்னுருவை காட்டும் —
தன்னையடுத்த உன்னுருவைத் தன்னியல்பு சிறிதும் பிறழாது கண்
னாடி காட்டா நிற்கும், வண்ணமுறக் காணின் வனப்பாக்கு —
எனவே கண்ணாடியில் உன்னுருவை அழகுறக் காண விழையின்
உன்னை நீயே அழகுபடுத்திக்கொண்டு பார், எண்ணில் — ஆராயு
மிடத்து, இறைவன் வினைக்கு நிறை இட்டு இறையும் பிழையான்
ஈவான் — உன் வினையனைத்தையுமுணர்ந்த இறைவன் அவற்றின்
தகுதியை நன்குணர்ந்து அவற்றிற்கேற்ற பலன்களைச் சிறிதும் பிற
ழாது அளிப்பான், நினை — இதனை உணர்ந்துகொள்வாயாக.
(எ - று)

விளக்கம்:- ஓருவன் நல்ல பலன்களைத் துய்ப்பதற்கும், தீய
பலன்களைத் துய்ப்பதற்கும் அவன் செய்த வினையே காரணமன்
றிப் பலனளிக்குமிறைவன் காரணனல்லன். எனவே, வினைப்பயன்
களைத் துய்ப்போர் அவற்றை அளிக்கும் இறைவன்பால் குறை

காணுதல் பெரிதும் பேதைமையாகும். அன்றியும் வினைப்பயன் களை அனுபவித்தற்கியைந்தவாறு வகுத்துப் புசிப்பிக்கும் இறைவனது இன்னருளைப் போற்றுதல் வேண்டும். நோய்க்குரிய நன்மருந்தை வகைப்படுத்திக் கொடுக்கும் வைத்தியநாதனைக் குறை கூறுதல் பொருந்தாக் கூற்றாமென்க.

ஏகாரம் பின்னது தேற்றப்பொருட்டு. இஃது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

அவாவறுத்தல்

12. அவாவே யவாவு மவனியில் மீண்டுந் தவாப்பிறப் பென்றனர் தக்கோர் — சிவாயநம சிந்தை சிவமாக்கிச் சிந்தாது திண்ணமுறின் எந்தை யிருப்ப னிசைந்து.

பதவுரை:- அவனியில் மீண்டும் தவாப்பிறப்பு — இவ்வுலகில் மீண்டும் மீண்டும் முடிவற்ற பிறவிப் பிணியை, அவாவே அவாவும் என்றனர் தக்கோர் — அவாவே வரவேற்கா நிற்கின்ற தென்று அதன் பெற்றியை நன்கறிந்த பெரியோர் கூறினர், சிவாயநம சிந்தை சிவமாக்கி — சூக்கும பஞ்சாக்கரமாம் சிவாய நமவென்னுந் திருவைந்தெழுத்தின் பொருளுணர்ந்தோதித் தியானித்து, சிந்தாது திண்ணமுறின் — உள்ளக் குலைவகற்றி உறுதியோடு நிற்பாராயின் அவருள்ளத்தே, எந்தை இசைந்து இருப்பன் — இறைவன் விரும்பி உறைவான்.

விளக்கம்:- அவாவே பிறவிக்கு வித்தாதலால், வித்தாம் அவா உள்ளவரை அதன் வினைவாம் பிறப்பு மீண்டும் மீண்டும் தோற்ற நிற்கும். அவாவறுத்தற்குத் திண்ணிய மனவொருமையோடு கூடிய சிவபோதம் மலர வேண்டும். அம்மலர்ச்சி பெற 'சிவாயநம' என்ற மந்திரம் உறுதுணையாகும். அதன் பொருளுணர்ந்தோதித் தியானிப்பார்க்குத் திருவருள் கைகூடும். திருவருள் கைவரப்பெற்றார்க்கு மெய்யுணர்ச்சியுண்டாகும். அவ்வுணர்ச்சி எழுந்ததும் பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகவுணர்ந்த மருளாகலும். மருணீங்க அவா நீங்கும். அவாவற்றவர்க்கே பிறவி முற்ற அறும்.

“அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றுர் மற்றையா ரற்றுக வற்ற திலர்.”

— திருக்குறள், 345

சிவாயநமவால் சிந்தை சிவமாக்கி என விரிக்க. சிந்தையென்புதனைச் சிந்தாது திண்ணமுறின், இருப்பன் என்பவற்றோடுங்

கூட்டி முறையே, முன்னைய விரண்டனையும் எழுவாய்த்தொடராகவும், பின்னையதை ஏழாம் வேற்றுமைத் தொடராகவும் விரிக்க. இதனாற் பிறப்பொழித்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

பற்றுள்ளம்

13. பற்றுளக் காமம் படரப் படர்தரச்
சுற்றுந் தனைகள் சுருளாக — நற்றவர்கள்
எண்ண விடர்க ளிலைபோட் டழைக்குமென
நண்ணர் வெறுப்பர் நகைத்து.

பதவுரை:- பற்றுளக் காமம் படரப் படர்தரச் தனைகள் சுருளாக சுற்றுந் — பற்றுள்ளமாகிய ஆசைக்கொடி படர்ந்து பரவிப் பரவித் தனையாகச் சுற்றி இறுக்கும், நற்றவர்கள் — இதனியல் புணர்ந்த நற்றவர்கள், எண்ண இடர்கள் இலைபோட்டு அழைக்குமென - இஃது எண்ணற்கரிய இன்னல்களை ஆசை காட்டி வர வேற்குமென உளங்கொண்டு, நகைத்து வெறுப்பர் நண்ணர் — அதனை எள்ளி நகைத்து வெறுத்தொதுக்குவரன்றி ஒருபோதும் விழைந்தணுகார். (எ - று)

விளக்கம்:- முடிவற்ற மிக்க துன்பத்தை விளைவிப்பதாலும், என்றும் நிரம்பாத் தன்மையான் மேன்மேல் வளர்ந்து படர்ந்து பெருகுவதாலும் ஆசை படர்கொடி போன்றதாமென்க. இத் தன்மைத்தான இடர்வினை ஆசைக்கொடி படருமேற்றுன்பங்கள் மலியுமென்ற நல்லறிவுபெற்றோர் அதன் பிடியுளகப்படாது விலகுவர்.

வேண்டுதலின் எதிர்மறைப் பற்று வேண்டாமையாதலால், இரண்டும் பிறவிப்பிணியை அளிப்பதில் ஒத்த இயல்புடைய பற்றுக்களாம்.

“ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.”

“ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.”

— திருக்குறள் 370, 337.

வரவேற்றலை இலை போட்டழைத்தலென்பது மரபுத்தொடர். படரப் படர்தரவென்பது அடுக்குத்தொடர்; வினைப்பன்மை குறித்து நின்றது.

திருவருட் செயலின் சிறப்பு

14. சுருக்கப் பிறந்துஞ் சுரப்பப் பெருக்கிற்
 கருக்கல் கரைத்தல் கழித்தல் — உருக்க
 உலையிடல்தா எப்போதோ ஆழ்ப்பொதியை மேலோன்
 அலைவகற்றி யாட்கொள்ளாக் கால்.

பதவுரை:- சுருக்கப் பிறந்தும் — முற்றேட்டமாம் ஊழ்த் திரட்டைக் குறைத்துச் சுருக்குதற்குப் பிறந்தும், சுரப்பப் பெருக்கில் — அவ்வாறு சுருக்காது மேலும் வினையைப் பெருக்கி வளர்த்தால், ஊழ்ப் பொதியை கருக்கல் கரைத்தல் கழித்தல் உருக்க உலையிடல்தான் எப்போது — ஊழ்ப் பொதியைக் கருக்கல் கரைத்தல் குறைத்தல் உருக்குதற்காய் உலையிடல்தான் எப்போதோ?, மேலோன் அலைவு அகற்றி ஆட்கொள்ளாக் கால் — இறைவன் முன்னின்று அருள் பாலித்து ஆட்கொண்டு மனவலைவை அகற்றி னாலன்றோ பிறப்பின் பயனைப் பெறலாம்? இன்றேல் எடுத்த பிறப்புப் பயனற்றதாவதோடு மேன்மேலும் பிறத்தற்காம் வினையையும் வளர்க்கும் பிறப்புமாயமையு மென்க.

விளக்கம்:- வாய்த்த பிறவிதொறுந் தேடிய ஊழிற் பயன் துய்க்காமல் நின்ற முன்வினைப்பயனும் சஞ்சிதகன்மத்தில், இம்மையிற் பயன் துய்த்துக் குறைப்பதற்காயமைந்தது பிராரத்துவ கன்மமாதலாற் சுருக்கப் பிறந்துமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. நிகழ்காலத்திற் செய்யப்பட்டு மறுபிறப்பிற் கேதுவானது ஆகாமிய கன்மமாதலால் அதனைச் சுரப்பப் பெருக்கிற் பிறவிப் பிணியைப் பெருக்குதலாமாதலால் அதனைப்பெருக்காது, இம்மைக்கென வமைந்த பிராரத்துவகன்மத்தைத் துய்த்தொழித்தலே பிறப்பின் நோக்கமாகும். ஆயின், பிராரத்துவ கன்மத்தைத் துய்க்குங்கால் வேண்டுதல் வேண்டாமையாதி வினை மூலங்களாய பற்றுக்கள் முனைத்தெழுந்து உள்ளத்தை அலைத்து மேலும் இரு வினைகளைப் பெருக்காதிருக்கவும், முன்னீட்டிய ஊழ்த் தேட்டத்தைத் தேய்த்துச் சுருக்கவும் பரம் பொருளின் நற்றுணை வேண்டும். அந்நற்றுணை வாய்க்கப் பெற்றொலையிய, பழவினையைப் போக்கவும் முடியாது, புதிதுபுதிதாக ஈட்டும் வினையைக் குறைக்கவும் முடியாதென்க.

கருக்கல், கரைத்தல், கழித்தல், உருக்க உலையிடல் என்பன பழவினை போக்க மேற்கொள்ளும் பல்வேறு வழிகளாம். கருக்கல், கிளர்ந்தெழும் வினையை அவ்வாறு எழவிடாது ஞானத் தீயாற் பொசுக்குதல்.

ஊழ்ப்பொதி ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமை. ஓகாரம் இரங்கற் பொருளில் வந்தது.

ஆணவம்

15. இன்பத்தி னெக்களிப்பி லீடற்றேன் யானென்றன்
நன்றுற்ற வாற்றல் நவிலொணை — தென்னுன்னி
ஆணவச் சேறீந் தானுப் பிறப்பெதிர்வான்
காணமிழு காளைநேர் காண்.

பதவுரை:- இன்பத்தின் எக்களிப்பில் — இன்பந் துய்க்கின்ற காலத்தேயெழுந்த பெருமகிழ்ச்சியில், யான் ஈடற்றேன் — யான் ஈடிணையற்றவன், என் தன் நன்று உற்ற ஆற்றல் நவில ஒண்ணுது என்று உன்னி — யான் பெற்றவாற்றல் சொல்லுதற்கரிய தென் றெண்ணி, ஆணவச் சேறு அனைந்து — ஆணவமாகிய சேற்றை அனைந்து, ஆணைப் பிறப்பு எதிர்வான் — முடிவற்ற பிறப்பை எதிர் கொண்டழைப்பவன், காணம் இழு காளை நேர்காண் — செக்கிழுக்கின்ற எருதுக் கொப்பாவான் என்பதை அறிந்து கொள்வாயாக. (எ - று)

விளக்கம்:- ஆணவம் மும்மலங்களுள் மூலமலமாம். இஃது அநாதியானது. தன்னையும் தானிணைந்து நிற்கும் ஆன்மாவையும் மறைப்பதால் இஃது இருண்மலமெனப்படும். இது முத்தியடையும் வரை ஆன்மாவைப்பற்றி நிற்பது. தீயனவற்றை நல்லனபோற் காட்டுவது. யான், எனது என்ற அகங்கார, மமகாரங்களைப் பெருக்கித் திருவருளின் பெருமையை மறைப்பது. நல்லறிவை மயக்கி உலக வின்பங்களையே பெரியனவாகக் காட்டி ஆசையை விளைவித்துத் துன்பங்களைத் தோற்றுவித்து வருத்தி இறையருளிற் குறைகண்டு தன்குறை காட்டா தலைக்கு மியல்புடையது. செக்கிற் பூட்டப்பட்டுள்ளவரையும் எருதுக்கு மீட்சியில்லை. சுற்றிச் சுற்றி இழுத்திழுத்து அலுத்து மெலிந்து வாடும். அதுபோல, முடிவற்ற பிறவிப் பிணிக்காளாக்கும் ஆணவப்பிணிப்புள்ளவரை முத்தியின்பமில்லையா மென்க.

‘யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாணோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்’

— திருக்குறள், 346.

ஆற்றல் — சாதியொருமைப் பெயர். ஆணவச்சேறு: உருவகத்தொடர். நேர்வான் என்பது ஈறுதொக்கது. பிறப்பெதிர்வான் காண மிழுகாளை நேர்வான் என்பது தொழிலுவமம். காண்: முன்னிலையசைச்சொல். நவிலொணுதென வினையெச்ச வி கு தி கெட்டு நின்றது.

மெய்த்தவர

16. வாட்டும் பிறவியளி வல்லமலச் சேறகன்ற
வாட்டமில் காட்சியர் வல்லூழாக் — கூட்டியவே
துய்த்துப் பிறவியறுந் தூய்மைகொள் ஞானிகளே
மெய்த்தவர் மேதினியின் மேல்.

பதவுரை:- வாட்டும் பிறவி அளி வல்ல மலச்சேறு அகன்ற — ஆன்மாவை வருத்துகின்ற பிறவிப்பிணியை அளிக்கின்ற வலிய மூலமலச் சேற்றைக் கழிந்த, ஆட்டம் இல் காட்சியர் — இன்ப துன்பங்களில் முறையே மகிழ்வும் மனமடிவும் மனவலைவு மற்ற அறிவுடையவர், வல்ஊழாகக் கூட்டியவே துய்த்து — வலியபிரா ரத்துவ கன்மமாய்ச் சேர்ந்தவற்றையே துய்த்தொழித்து, பிறவிய றுந் தூய்மைகொள் ஞானிகளே — பிறவிப்பிணி நீங்கும் தூய்மை யுடைய ஞானிகளே, மேதினியின் மேல் மெய்த்தவர் — இப்பூவுல கில் மெய்த்தவராவர். (எ - று)

விளக்கம்:- ஆணவமாகிய மூலமலமுள்ளவரையும் பிறவிப் பிணி நீங்காதாகையானும், அம்மலம் திருவருட்டுணை பெற்றன்றி நீக்குதற்கரிய வலியுடைத்தாகையானும், வாட்டும் பிறவியளில்ல மலமெனப்பட்டது. அழுக்கும் சேர்ந்தாரை இழுத்தழுத்துந் தன் மையுமுடைமையால் ஆணவம் சேறென்று கூறப்பட்டது. ஆட்ட மில் காட்சியர் — பற்றற்றவர். வல்லூழாக் கூட்டியவே துய்ப்பவர் ஆகாமிய கன்மமற்றவர். எனவே, இத்தகைய மாண்புடையார் ஆணவ மலமறுப்பர்; இவரே தூய்மைமிக்க ஞானிகளாவர். இவரே இப்பூவுலகிற் பிறவிப்பிணி தொடரா மெய்த்தவராவர்.

அளி: வினைத்தொகை. மலச்சேறு உருவகத் தொடர். ஏகாரங் கள் தேற்றம். வாட்டும் என்பது முக்காலப் பெயரெச்சம். சேற கன்ற ஆட்டமில் காட்சியரென்பது, திண்ணைமெழுகிய சாண மென்பது போலச் செய்ப்படு பொருளைச் செய்ததன் வாய்பாட் டாற் கூறப்பட்டது; அன்றித் தொழிற் படக்கிளந்ததாகக் கொள் ளினுமாம். இல் ஈறுகெட்ட குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

பற்றற்ற உள்ளம்

17. விருப்பும் வெறுப்பும் வினையா லுளத்தே
இருக்கு மறிவா யிறையென் — றுருக்கமொடு
ஞானப் பிழிவாய் நவின்ரு ரரனடியார்
மோனப் பயிற்சி முதிர்ந்து.

பதவுரை:- விருப்பும் வெறுப்பும் வினையா ளுளத்தே — விருப்பு வெறுப்பரும்பா உள்ளத்தே, இறை அறிவாய் இருக்கும் என்று —

இறைவன் அறிவுருவாய் இருப்பானென்று, மோனப் பயிற்சி முதிர்ந்த அரனடியார் — மோனப் பயிற்சி முதிர்ச்சியுற்ற அரனடியார், ஞானப் பிழிவாய் நவின்ரூர் — ஞானப் பிழிவாய் அன்போடுரைத்தனர். (எ - று)

விளக்கம்:- வேண்டுகல் வேண்டாமையிலான் இறைவதைலால், அவையில்லாதாருள்ளத்தே இறைவன் அறிவுருவாய் இருப்பானெனக் கூறியவாறு. அவ்வறிவே மெய்யுணர்வாம். இம்மெய்யுணர்வைத் தம் முதிர்ந்த மோனப் பயிற்சியின் விளைவாலறிந்த அரனடியார், மன்பதையை உய்விக்கும் பெருநோக்கால், தாம் கண்ட இவ்வுண்மையை அன்புடன் கூறியுள்ளார்கள். அவர்கள் கூற்றுத் தெளிந்த ஞான விளைவாலேற்பட்டதால் ஞானப் பிழிவு எனக் கூறப்பட்டது. விருப்பு வெறுப்பு மலராவுள்ளம் பற்றற்றவுள்ளமாதலால், அதுகொந்தளிப்பற்றுத் தெளிந்து ஞானச் சுடர் விட்டொளிரும். இத்தகைய விழுமிய ஞானமுடையாருள்ளத்தே இறைவன் அறிவுருவாய் அமர்ந்திருப்பானெனக்.

“ஆளு வறிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானூர் காணாத மன்”

— திருவருட்பயன் 7

முதிர்ந்து என்னும் செய்தென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், செய்தவென் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சமாகத் திரிந்தது.

உம்மையிரண்டும் எண்ணுப்பொருள். வினையா — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். ஏ: ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு.

பிறவி

18. வியாபார மன்றும் விழைந்து பெருக்கத்
தயாபரா நோய்பிறவி தானே — வியாகூல
வித்தவா முற்றி விளைந்த பயனிஃதால்
வித்தவியச் சித்திக்கும் வீடு.

பதவுரை:- தயாபரா — தயாபரனே!, பிறவி வியாபாரம் அன்றும் விழைந்து பெருக்க — பிறப்பு விரும்பிப் பெருக்குதற்குரிய வியாபாரமன்றாகும், (பிறவி) நோய்தானே — அது பிறவித்துன்பம் விளைவிக்குந் தன்மையதே, வியாகூல வித்து அவா முற்றி விளைந்த பயன் இஃது — வியாகூல வித்தாகிய அவா முற்றி விளைந்ததன் பயனையேற்பட்டதே இஃதாகும், வித்து அவிய வீடு சித்திக்கும் — பிறப்புக்கு வித்தாகிய அவா ஒழிந்தால் அதன் விளைவாகிய பிறப்பு ஒழிய வீடு கைகூடும். (எ - று)

விளக்கம்:- வியாபாரத்தை விரும்பிப் பெருக்கின், உலக வின்பங்களைத் துய்ப்பதற்குத் தவிரான செல்வம் பெருகும். அவாவோ பிறவிக்கு வித்தாதலால் அதனைப் பெருக்குதல் பிறவியைப் பெருக்குதலாமாதலால், பிறவிப் பிணியைப் போக்க முயல்வார்க்கு அவாவறுத்தல் இன்றியமையாக் கடனாமென்க.

ஏ - தேற்றப்பொருளில் வந்தது. வித்தவா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆல்: அசைநிலை.

ஞான குரு

19. செய்தவ முற்றிச் செருக்கொழித்துப் பற்றற்று
மெய்யுணர்வு கைவந்த மேதகையோர் — பொய்யகலப்
போதங் கொளுத்திவினை போக்குவார் ஞானகுரு
நாதரவ ரானால் நயந்து.

பதவுரை:- செய்தவம் முற்றி — செய்கின்ற தவத்தை முறைமை தவறாது முடிவுறச் செய்து, செருக்கு ஒழித்து — யானென்னுஞ் செருக்கினையொழித்து, பற்றற்று — எனதென்னும் பற்றினை நீக்கி, மெய்யுணர்வு கைவந்த மேதகையோர் — அவை காரணமாக மெய்யுணர்வு வாய்க்கப்பெற்ற மேம்பட்ட பெருமையையுடைய அறிஞர், ஞானகுரு நாதர் அவரானால் — ஞானகுரு நாதராகும் பேறு கிடைக்கப்பெறுவாராயின், பொய் அகல நயந்து போதங் கொளுத்தி வினை போக்குவார்—பொருளற்ற பொய்ப்பொருள்கள் மேற்கொண்ட பற்று நீங்கும் பொருட்டு விரும்பி ஞானவிளக்கை ஏற்றலால் அவரால் பெற்றோர் வினைகளைப் போக்கிக்கொண்டவராவர் (எ - று.)

விளக்கம்:- முற்றிய தவவினைவால் யான், எனது என்னும் அகங்கார, மமகாரங்கள் நீங்கும்; அவை நீங்கவே மெய்யுணர்வு நன்கு துலங்கப்பெறுவர். இத்தகு மாண்புடை ஞானிகள், பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கொள்ளும் மருள் அகற்றுஞ் சிவ போதமாகிய ஞானவிளக்கேற்றுவர். மாண்புடைய இஞ்ஞானியே ஞானகுருவாய் வாய்க்கப்பெறுவாராயின், அவர் தம்மைக் குருநாதனைப் பெற்றோரின் வினைகளைப் போக்கி வீடுபேறடையச் செய்வர்.

“ஆசானைக் காண்போறு மன்புருகுங் கைகுவிபும்
மாசா ருடம்புமயிர்க் குச்செறியும் — பேசாத
ஆனந்த முள்ளுறு மக்கணமே பாசங்கள்
தானந்த முத்தி தரும்.”

தாம் + நந்த — தாநந்த என விருக்க வேண்டியது எதுகை நோக்கி றன்னகரமாகத் திரிந்தது.

செய்தவம் - வினைத்தொகை. கொளுத்தி என்பது காரணப் பொருட்டாக வந்த செய்தவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். கைவருதல் - மரபுத்தொடர்.

பிராரத்துவம்

20. வினைப்பயனைத் துய்த்தொழிப்போர் வீம்பொடு தாழ்ச்சி எனைத்தானு மெண்ணரே யேய — தினைவிதைத்தால் எள்ளு விளையுமோ வேளே மடநெஞ்சே யுள்ளுமலை கின்ற யுழன்று.

பதவுரை:- வினைப்பயனைத் துய்த்தொழிப்போர் — தேடிய ஊழில் இப்பிறப்பிற்காயமைந்த பிராரத்துவ கன்மப் பயன் களையே துய்த்து அவற்றைப் போக்குபவர், வீம்பொடு தாழ்ச்சி எனைத்தானும் ஏய எண்ணார் — இவை பெருமைக்குரியன இவை சிறுமைக்குரியன என்று எவ்வளவு சிற்றளவிலும் மனம் பொருந்த ஒன்றையுங் கொள்ளார், மடநெஞ்சே — அறியாமை பொருந்திய மனமே!, தினை விதைத்தால் எள்ளு விளையுமோ — தினையை விதைத்தால் எள்ளு விளையுமோ? விளையாதன்றோ?, ஏனோ உழன்று உள்ளும் புறமும் அலைகின்றாய் — (இஃது உண்மையாயின் முன் செய்த வினைகளின் விளைவாயமைந்த பயன்கள் மனமுவப்ப அமையவில்லையே என்று) ஏன் வீணே வருந்திக் கலங்குகின்றாய். (எ - று)

விளக்கம்:- இன்று துய்க்கும் வினைப்பயன்கள் முன் செய்த வினைகளின் விளைவாமென்பதை யுணர்ந்தவர், வினை விளைவைக் கண்டு பேதுரார். மனஞ் சிறிதாடினும் அதைக் கடிந்து உண்மை யுணர்ந்தடங்குவர். வினைப்பயன் மாறாதென்பதையுணர்த்த தினை விதைத்தால் எள்ளு விளையுமோ? என்று கூறப்பட்டது. வினைப்பயனை விருப்பு வெறுப்பின்றித் துய்த்தல் வேண்டுமென்பதையுணர்த்த ஏனோ மடநெஞ்சே உள்ளுமலைகின்றாய் உழன்று என்று கூறப்பட்டது. இவ்வாறு வினைப்பயனை விருப்பு வெறுப்பின்றித் துய்த்தொழிப்பதோடு வினையைப் புதிதாகவுந் தேடாதவர் வினை நீங்கப் பெறுவாரென்க.

ஒடு: எண்ணொடு. எண்ணாரே-ஏ அசை; தேற்றமெனினுமாம். ஓகாரங்கள் வினா. இஃது ஒட்டணி. உம்மை இழிவு சிறப்பு. உள்ளம்:எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை.

புலனடக்கம்

21. அறிகருவி செய்கருவி யந்தக் கரணம்
நெறியறிந் தோரை நெகிழ்க்கா — வறிவில்லாப்
புல்லரைப் புல்லிப் புலையுண்ணச் செய்யுமரோ
நல்லவர் வென்றாள்வர் நன்று.

பதவுரை:- அறிகருவி செய்கருவி அந்தக்கரணம் — அறிகருவி களுஞ் செய்கருவிகளும் அந்தக் கரணங்களும், நெறி அறிந்தோரை நெகிழ்க்கா — தவ ஒழுக்க நெறிநின்ற அறிஞரைத் தளரச் செய்யா, அறிவு இல்லாப் புல்லரைப் புல்லிப் புலையுண்ணச் செய்யும் — நல்லறிவற்ற கீழ்மக்களை அடிமைப் படுத்தி இழிவை நுகரச் செய்யுமாதலால், நல்லவர் நன்று வென்றாள்வர் — இவற்றினியல் புணர்ந்த நல்லார் கீழ் நிலைப்புக்குத்தும் இவற்றை நன்கு வென்று தம்மடிப்படுத்துவர். (எ - று)

விளக்கம்:- அறிகருவி:- ஞானேந்திரியங்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன்.

செய்கருவி:- கன்மேந்திரியங்களாகிய வாக்கு, கால், கை, பாயுரு, உபத்தம் என்பன.

அந்தக்கரணம்:- மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன.

இவை, அவாவைப் பெருக்கி வினையைக்குவிக்கத் தூண்டு வனவாதலால், இவற்றினியல்புணர்ந்த சான்றோர் இவற்றை வென்றடக்கி ஆள்வர்.

நெறியறிந்தோர்:- பொறிவாயில் ஐந்தவித்துப் பொய் தீரொழுக்க நெறி நின்றவராவர்.

அறிவில்லாப் புல்லர்:- நன்மை தீமை நாடியறிந்தொழு காது மேவன செய்தொழுகுங் கயவராவர்.

வென்றாள்பவர்:- செயற்கரிய செய்தொழுகுஞ் சான்றோர்.

“உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.”

— திருக்குறள் 24

அறிகருவி, செய்கருவி, அந்தக்கரணம் என்பன காரணக் குறிகள். அரோ அசை. அறிகருவி, செய்கருவி: வினைத்தொகைகள்

திரிகரண சுத்தி

22. எண்ணு மனமு மெடுத்தோதும் வாக்குமுடன்
பண்ணுஞ் செயலுமொன்றாய் பாடுறாஉம் - புண்ணிய
நற்றொண்டு நல்குமால் நானிலத்து மேனிலத்துஞ்
சொற்கொண் டுரையாச் சுகம்.

பதவுரை:- எண்ணும் மனமும் — சிந்திக்கின்ற மனமும், எடுத்து ஓதும் வாக்கும் — எண்ணியதை எடுத்துக்கூறும் வாக்கும், பண்ணும் செயலும் — எண்ணியவாறு செய்யும் உடலும், உடன் ஒன்றாய்ப்பாடு உறும் புண்ணிய நல் தொண்டு — வேறுபாடின்றி ஒருமைப்பட்டு ஆற்றும் மேம்பட்ட நற்றொண்டு, நானிலத்தும் மேனிலத்தும் சொற்கொண்டு உரையாச் சுகம் நல்கும் — இப்பூவுலகத்திலும் மறுவுலகத்திலும் சொற் கொண்டுரைக்க முடியாத சுகத்தை நல்கும். (எ - று)

விளக்கம்:- உள்ளம், வாய், மெய் என்பவற்றின் இயல்பு பிறழாத் தாய்மையின் புலப்பாடுகளே முறையே உண்மை, வாய்மை, மெய்மை எனப்பட்டன.

உள்ளும் உள்ளமே செயல்களரும்பும் மூலத்தானமாகும். உள்ளத்தாய்மை செயலாக அரும்புங்கால், வாக்கும், செயலும் தாய்மையாக மலரும். இவ்வாறு மலருமாயின் திரிகரண சுத்தி கைவரு மாதலிற் கிடைத்தற்கரிய நற்பேறு கைகூடும்.

“மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.”

— திருக்குறள் 295.

“உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளள்.”

— திருக்குறள் 294.

செயல் - தொழிலாகுபெயர். பாடுறாஉம் - இன்னிசையள பெடை. ஆல் - அசை. பசு புண்ணிய மன்றிச் சிவபுண்ணிய மென்பார் நற்றொண்டென்றார். சிவபுண்ணியஞ் செய்தார்க்கு வீட்டின்பமுங் கைகூடுமென்பார் நானிலத்தும் மேனிலத்துஞ் சொற் கொண்டுரையாச் சுகம் நல்கு மென்றார். இதனால், புண்ணியத் தொண்டுக்குத் திரிகரண சுத்தி இன்றியமையாததென்பது கூறப்பட்டது.

தற் புகழாமை

23. தன்னை புயர்த்துவான் ருனே பிறர்முன்னர்த்
தன்னைப் புகழ்வான் தகவில்லான் - பின்னைப்
புகழும் பெருவாழ்வும் பூக்குமே வித்த
நிகழ்வினைக் கீடாக தேர்.

பதவுரை:- தன்னை உயர்த்துவான் தானே — தன்னை உயர்த்துபவன் தானே, பிறர் முன்னர் தன்னைப் புகழ்வான் தகவு இல்லான் — பிறர் முன்னர் தன்னைத்தானே புகழ்பவன் தகுதியற்றவனாவான், வித்த நிகழ்வினைக்கு நேர் ஈடாக — நிகழ்காலத்திற் செய்த வினைகளுக்குச் சரி ஒப்பாக, பின்னைப் புகழும் பெருவாழ்வும் பூக்கும் — மறுபிறப்பில் புகழும் சிறந்த வாழ்வும் உண்டாகும். (எ - று)

விளக்கம்:- ஒருவன் தான் செய்யும் நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ற பலன்களையே யன்றிப் பிறர் செய்யும் வினைகளுக்கேற்ற பலன்களைப் பெறாதலால், தானே தன்னையுணர்ந்து உயர்த்தவேண்டும். வினைவினைவாலேற் படுவதே புகழ். அது தானும், பிறரார் சூட்டப்படுவதாகுமன்றித் தானே தனக்குச் சூட்டுவதன்று. தானே தனக்குப்புகழைச் சூட்டுவது அகங்காரத்தாலாயதாமாதலின் அவ்வாறு தன்னைப் புகழ்பவன் பெருமைக்குரியவன் எனலன்.

நிகழ்காலத்திற் செய்த வினைகளுக்கேற்பவே பிற்காலத்தில் புகழும் பெருவாழ்வும் வினையுமாதலால் அவற்றை நாடுவார் அவற்றினை வினைவிக்கும் வித்திடல் வேண்டுமென்க.

“நன்னிலைக்கூட டன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானு - நிலையினு மென்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத் தலையாகச் செய்வானுந் தான்.”

— நாலடியார் 248.

ஏகாரங்கள் தேற்றம். ஈண்டு வினையென்றது நல்வினையை. உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளான.

தன்னை வியப்பிப்பான் தற்புகழ்த றீச்சுடர்
நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றூற் - றன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்பம்
நயவாமை யன்றே நயப்பு”

என்னும் நீதிநெறி விளக்கச் செய்யுளும் ஈண்டு நினைக்கத் தக்கது.

—o—o—o—

வினையுழல்வோர்

24. ஏற்றங் கொடுத்தமன மெண்ணெண் கலைமாட்சி
போற்றுமதி நுட்பம் பொருந்தியும் — மாற்றியவை
தம்மைக் கெடுக்கவிட்டுத் தத்தளிக்கு யாந்தரே
வெம்மை வினையுழல்வார் மேல்.

பதவுரை:- ஏற்றங் கொடுத்த மனம் — பெருமையளித்த மனம், எண்ணெண் கலைமாட்சி — அறுபத்துநான்கு கலைகளின்

மாட்சிமை, போற்றும் மதி நுட்பம் பொருந்தியும் — புகழ்ப்படுகின்ற புத்திநுட்பமென்பன பொருந்தியபோதும், அவை தம்மை மாற்றிக் கெடுக்க விட்டு — பெருமையளிப்பனவாகிய அவை தம்மைப் பிறழ்ந்து கெடுக்க இடங் கொடுத்து, தத்தளிக்கும் மாந்தரே மேல் வெம்மை வினை உழல்வார்- கலங்கித் துன்புறும் மக்களே பின்பு கொடுமையுள்ள தீவினைப் பயன்கள் வாட்ட வருந்துவர். (எ - று)

விளக்கம்:- பிறவுயிர்களுக்கில்லா, நல்லன தீயன நாடியறியுஞ் சிறந்த சிந்தனையுடையமையான் மனிதர் ஏற்றமுடையவராவர். கற்குமாற்றலும் மக்களுக்கேயுண்டாதலால், அவர்கள் ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கையுங் கற்று மாண்புறுத் தகுதியுமுடையவராவர். அறிஞரார் போற்றப்படுகின்ற நுண்மாண் நுழைபுலமும் மக்களுக்கே உரிமையானது. இத்தகு மாண்புகளெல்லாம் ஒருங்கே பொருந்தப்பெற்றும், மாண்பளிக்கு மிவற்றை நன்கு பயன்படுத்தி மேனிலையுடையாது, மனிதப் பிறப்பை மாட்சிமைப்படுத்திய இவற்றைத் தீய வழிகளிற் பயன்படுத்தித் தம்மைத் தாமே கெடுக்கும் மக்கள் இரங்குதற்குரியவராவர். இவர்கள் தீவினைகளை ஈட்டி, அவற்றின் விளைவாயமைந்த கொடிய தீவினைப் பயன்களாற் பெரிதுந் துன்புறுவர். பெருமையளிக்கும் சிந்தனாசக்தி, கல்வி, புத்தி என்பவற்றைத் தீய வழிகளிற் பயன்படுத்துவோர், பின்பு தீவினைகளை நினைந்து நொந்து வாடுவர். சிறப்பளிக்குமவைகளைத் தீய வழிகளிற் பயன்படுத்துவாராயின் இவற்றைப் பெருத அஃறிணை உயிர்களிலுங் கீழ்ப்பட்டவராவர்.

ஏகாரம் பிரிநிலை. கலை மாட்சி — பண்புத் தற்கிழமை; ஆளுவது தொக்கது. கலை: சாதியொருமை. மனமும் மாட்சியும் நுட்பமுமென உம்மைகள் விரிக்க. பொருந்தியும் — உம்மை உயர்வு சிறப்பு. வினையாலுழல்வாரென மூன்றும் வேற்றுமையை விரிக்க. நல்லார் மனத்தின்கண் ஏற்றம் விரைந்து சேறலின் ஏற்றங் கொடுத்த மனமென்றார்; என்னை?

“வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி
இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மொர் புலவர்.”

வினையியல் 44 (தொல்)

என்பனவாகலின். மதிநுட்பம் என்பது முன்பின்கைத் தொக்க பண்புத்தொகை.

அஃறிணை உயிர்களின் பெருமை

25. ஆராமையிலீ யவாமுனைப் பில்லைக்கண்
பாராப் பொருள்களிற் பற்றில்லைச் — சீராக
என்று மொருபடியாய் வாழுமா லேனையுயிர்
நன்றவைபோல் வாழ்துமே நாம்.

பதவுரை:- ஏனை உயிர் ஆராமையிலீ — உயர்வளிக்கும் சிந்தனைச் செல்வமாம் மன வுணர்வற்ற அஃறிணையுயிர்களுக்கு ஆசை நிரம்பாமையாலாம் வாட்டமில்லை, அவா முனைப்பு இல்லை — ஆசையால் வினையும் போராட்டமில்லை, கண் காண்ப் பொருள்களில் பற்று இல்லை — கண்ணைக் காணாத பொருள்களிற் பற்றில்லை, என்றும் ஒரு படியாய் சீராக வாழும் — தாம் உயிர் வாழும் வரை ஏற்றத் தாழ்வின்றித் தம் இயல்புக்கத்திற்கொப்பச் சிறப்பாக வாழ்கின்றன, அவை போல் நாம் நன்று வாழ்தும் — அவற்றைப் போல் நாமும் ஆசை அவா பற்றென்பனவற்று நன்கு வாழ்வோமாக. (எ - று)

விளக்கம்:- மனக்குற்றங்களாகிய அழுக்காறு, அவா என்பன இன்மையாலும், இயல்புக்கங்களாகிய யமைந்துள்ள ஆற்றல்களால் அவை தம் வாழ்வை நடத்துகின்றமையாலும், தாம் பெற்ற புலனறிவுக்கேற்பக் குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றத்தாழ்வின்றி அஃறிணை உயிர்கள் வாழ்கின்றன. அவை, உள்ளி மகிழ்தலும், துக்கித்தலும் மற்றனவாய்ப் பாவ புண்ணியங்களையறியு மனவுணர்ச்சியற்று வாழ்கின்றன. ஆயின், அரிதான சிந்தனைச் செல்வம் பெற்றுள்ள மக்களாகிய நாம், அழுக்காறு, அவாப் போன்ற அகக் குற்றங்களைப் பெருக்கி, களிப்புங் கவலையுங் கலந்த திரமற்ற வாழ்வை மேற்கொண்டு, கன்மத்தைப் பெருக்கிப் பிறவிப் பிணியை வளர்த்து அல்லலறுகின்றோம். நாமும் அவைபோல் வாட்டம், அவா, பற்று என்பனவற்று வாழின் மக்கட் பிறவிப் பயனைப் பெற்றவர்களாவோம்.

ஆராமையிலீ, அவாமுனைப்பில்லையென்பவற்றிற்கு: ஆராமையாலாம் வாட்டமில்லை, அவா முனைப்பாலாம் போராட்டமில்லையெனக் காரியப் பொருள்கள் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. ஏகாரம் அசை. நன்று — குறிப்பு வினைமுற்றெச்சம்.

—o-o-o—

வெம்மல நீக்கம் வீடு கூட்டும்

26. கொள்கல மாயக் குலவுவளி வான்கலக்கும்
கொள்வினை திருயிர் கூடுவிட்டே — ஒள்ளிதாய்
அம்பலவன் நற்றூள் அடைந்தின்ப மெய்துமதற்
கிம்பரழி வெம்மலம்நீ ஈர்ந்து.

பதவுரை:- கொள்கலம் மாயக் குலவுவளி வான் கலக்கும் — வளிகொண்ட குடமுடைய அதனுள் நிலவிநின்ற காற்று வானில் கலக்கும், அது போல, கொள்வினை தீர் உயிர் — பற்றிய வினை தீர்த்த பரிசுத்தமான ஆன்மா, கூடு விட்டு ஒள்ளிதாய் அம்பலவன் நல் தாள் அடைந்து இன்பம் எய்தும் — உடம்பை நீத்துத் தூய்மையோடு இறைவன் நல்தானை அடைந்து இன்பமெய்தும், அதற்கு — அஃதெய்துதற் பொருட்டு, நீ இம்பர் வெம்மலம் ஈர்ந்து அழி — நீ, இப்பிறப்பிலேயே கொடிய மலத்தை அறுத்து ஒழிப்பாயாக.

விளக்கம்:- எங்கணும் பரந்துள்ள வளியே, குடத்துள்ளும் பொருந்தியுள்ளது. குடத்துள் நிலவிநின்ற வளி, குடமுடைந்ததும் பரந்த ஆகாயத்துடன் மருவிக் கலந்துவிடும். அது போல, பரமாத்மாவாகிய பரம்பொருளே பல்வேறு உடம்புகள் தோறும் சீவாத்மாக்களாகி நின்றியக்கிச் செயற்படுத்துகின்றது. தன்னகத்தே பொருந்திய வளியை எங்கணும் பரந்துள்ள ஆகாயத்தோடு மருவிப் பொருந்துற வகை தடுத்து நின்றது குடமாதலால், குடமுடைந்ததும் வளி வான்கலந்தது. அவ்வாறே, பரம்பொருளோடு மருவிப் பொருந்துதற்குத் தடையாயிருந்த மலம் நீங்க, சீவாத்மா பரம்பொருளோடு கலக்குமென்க.

இறைவனது வியாபகமும் அவன் உடம்புகள் தோறும் நின்றியக்குந் தன்மையும் ஆன்மத்தனையாம் மலநீக்கத்தாலாம் பயனும் இதன்கட் கூறப்பட்டன.

வளியென்பது அவாய்நிலையான் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குலவுவளி, கொள்வினை, தீருயிர் என்பன வினைத்தொகைகள். ஏ:அசை. இஃது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

இறைவனும் அடியானும்

27. அப்பனருள் பெற்றனையு மார்வமகன் வேறல்லன்
அப்பனென்றே கொள்வர் அறிவுடையோர் — ஒப்பில்
நிறைகுணங்க ளெல்லாம் நிரைநிரை நேர்நேர்
குறைவிலவாய்க் கூடிக் குழைந்து.

பதவுரை:- ஒப்பு இல் நிறை குணங்கள் எல்லாம் — இறைவனுக்கும் அவன் அருளை ஆர்வத்தோடு பெற்று அவனை அணைந்த அடியானுக்கும் ஒப்பற்ற இறைமைக் குணங்களெல்லாம், நிரைநிரை நேர் நேர் குறைவிலவாய்க் குழைந்து கூடி — நேரொப்ப ஓழுங்கு முறையாகக் குறைவின்றிப் பொருந்தியிருப்பதால், அப்

பன் அருள் பெற்று அணையும் ஆர்வமகன் — இறைவனாகிய தந்தையின் அருள் பெற்று அவன்றூளடைந்த அன்புடை மகனை, வேறல்லன் — இறைவனிலும் வேறல்லனாய் எண்ணி, அப்பன் என்றே அறிவுடையோர் கொள்வர் — அவனை இறைவனென்றே உண்மையறிவுடையோர் கொண்டாடி வழிபடுவர்.

விளக்கம்:- இறைவன்பாற் கொண்ட அன்பின் கெழுதகைமையால் நெருங்கிய உறவுமுறை பாராட்டியொழுகிய அடியார்தம் பத்திமையும் அடிமையும் முற்றிய ஞானக்கனிவால், சர்வான்மாக்களுக்குத் தந்தையாகிய இறைவனைப் பிறவிதொறும் மாறுபடும் உலகுறவினரைப் போலன்றி, என்றும் மாறா இறையுறவின் பெற்றியுணர்ந்து “அப்பா!” என அழைத்தனர். இறைவனே தொண்டர்க்கடியவதைலின், தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லுதற்கரிதாமாகலின், இறைவனது ஒப்பற்ற நல்லடியாரைத் தெள்ளறிவுடையோர் இறைவனாகவே கருதி வழிபாடியற்றுவர். இது சற்புத்திர மார்க்கத்தின்பாற் படும்.

இலவாயென்னும் வினையெச்சம் அல்லன் என்னும் குறிப்புவினை முற்றெச்சத்தோடு முடியும். எண்ணியென்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நேர் நேர் நிரை நிரையென்பது செய்யுளைக்கி மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. ஏகாரம் தேற்றம்.

பத்தி

28. பாடிக் கனிந்துருகிப் பத்திசெய விப்பிறவி
நாடிப் பெறுவரன்பர் நானிலத்தே — கூடிப்
பிரிவா லெழுகாதற் பேறுணர்ந்தோ ரின்பம்
பெரிதாங் கிடைக்கப் பெறின்.

பதவுரை:- அன்பர் — அடியவர்கள், கனிந்து உருகிப் பாடிப் பத்தி செய — மனங் கனிந்துருகி இறை புகழைப் பாடிப் பத்திமை பூண்டொழுகுதற் பொருட்டு, நானிலத்தே இப்பிறவி நாடிப் பெறுவர் — இப்பூவுலகில் இம்மனிதப் பிறப்பை விரும்பிப் பெறுவர், கூடிப் பிரிவால் எழும் காதல் பேறு உணர்ந்தோர் — கூடிப் பிரிவதாலேற்படுகின்ற உளத் துடிப்பால் முன் தாமனுபவித்த காதற் பெரும் பேற்றின் இயல்புணர்ந்தவர்கள், கிடைக்கப் பெறின் இன்பம் பெரிது என்பர் — இறை புகழ் பாடிக் கனிந்துருக வாய்க்குமாயின், அவ்வாறு வாய்ப்பளித்த பிறப்பாலடையுமின்பம் பெரிதென்பர்.

விளக்கம்:- கூடியிருக்குங்காலுண்டாமின்பம், துய்த்தற்கு அருமையின்மையிற் பெரிதாகத் தோன்றாதாலால், இன்பம்

துய்த்தற்குத் தடையாயுள்ள பிரிவு, முன் தாம் துய்த்த காதலின் பத்தை மீண்டுமடைய வீறுகொண்டெழுச் செய்கின்றமையால், அவ்வின்பத்தை நல்கும் வாய்ப்பளிக்கும் பிரிவைக் காதலர் விழைந்து பெறுவர்.

“குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும் பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும் இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காண்பெற்றால் மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.”

“அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம் பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை என்னன் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.”

— திருநாவுச்சரசு நாயனார் தேவாரம்.

துன்பமும் இன்பமும்

29. துன்பஞ் சுடச்சுடத் தூய்மை பெருகுமால் இன்பம் இறுமாப்பை ஈனுமால் — அன்பர் இறையரு ணட்டத்தே ஈடுபடச் செய்யுங் குறையுறின் வாடார் குழைந்து.

பதவுரை:- துன்பம் சுடச்சுட — துன்பம் வருத்த வருத்த. தூய்மை பெருகும் — மனத்தூய்மை மிகும், இன்பம் இறுமாப்பை ஈனும் - இன்பம் அகந்தையைச் சேர்க்கும், (துன்பம்)இறை அருள் நாட்டத்தே ஈடுபடச் செய்யும் — துன்பமானது இறையருளைப் பெற விழையும் எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கும், குறை உறின் அன்பர் குழைந்து வாடார் — ஆகவே துன்பத்தால் குறைபாடு வந்துறின் இறையன்பர் சோர்வுற்று வாடார்.

விளக்கம்:- பழவினைப் பயனைத் துய்க்கத் துய்க்க அது தேய்ந்து கரையும். துன்பமேற்படுங்கால் துணைநாடி உள்ளம் இறை அருளை நாடும். அந்நாட்டமேற்படுவதன் விளைவாக மனத்தூய்மை பெருகும். இன்பம் துய்க்குங்காலெழும் களிமயக்கால் நானென்ற அகந்தை பெருகும். எனவே, துயர் களைவான் இறையருளை நாடு முளப்பாங்கையளித்த துன்பம் வந்தடர்ந்தபோதும், அது கூட்டும் ஞானத்தைப் பெரிதாகவெண்ணுமன்பர், உற்ற துயரையெண்ணிச் சோர்வுற்று வாடார்.

அன்றியும், இன்பந் துய்க்குங்காலெழும் அகந்தையால் ஆகாமிய கன்மம் வளர்ந்து பெருகும். துன்பந் துய்த்து வருந்தும்போது அகந்தை பெருகாது சுருங்கும். கொடுநோய், வறுமை, முதுமை,

தடுத்தற்கரிய பெருந்துயர் முதலியன துன்புறுத்தும்போது, இளமை, செல்வம், யாக்கை என்பன நிலையற்றன என்ற ஞானம் பெருகும். பெருகவே, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட மருள் தேயத் தொடங்கும். இதன் பயகைப் புலனடைக்கம் அரும்பும். மெய்யுணர்ச்சி தலைகாட்டும்.

“கூட்கூடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பங்
கூட்கூட நோற்கிற் பவர்க்கு.”

— திருக்குறள் 267.

ஆல், ஏ அசைகள். துன்பமென்பது பின்னுங் கூட்டப்படுதலால் முதனிலைத் தீபகவணி.

உள்ளம் பற்றுச் சின்னம் முதலியன

30. சின்னமல்லன் உள்ளாச் சிவாய நமவல்லன்
கன்மமு மல்லன் கடவுளே — சின்மயன்
நிர்க்குணன் நித்தன் நிமலனும் பூரணனைப்
பற்றுதற்குப் பற்றறுத்துப் பற்று.

பதவுரை:- கடவுள் உள்ளாச் சின்னம் அல்லன் — இறைவன் மனம் பொருந்தி உள்ளன்போடு பூணுத சின்னங்களோடும் அவ்வாறு பத்தியோடு வணங்காத விக்ரிகரங்களோடுந் தொடர்புடையனல்லன், உள்ளாச் சிவாயநம அல்லன் — மனம் பொருந்தி உள்ளன்போடு பொருணர்ந்தோதாத ‘சிவாயநம’ என்னும் திருவைந்தெழுத்தோடுந் தொடர்புடையவனல்லன், உள்ளாக் கன்மமும் அல்லன் — அங்ஙனம் உள்ளன்போடு செய்யாத சிவபூசை முதலாய கிரியைகளோடுந் தொடர்புடையவனல்லன், சின்மயன் — அவன் ஞான வடிவானவன், நிர்க்குணன் — முக்குணமுமின்றி மேம்பட்டிருப்பவன், நித்தன் — பிறப்பிறப்பற்று என்று முள்ளவன், நிமலனும் பூரணனை — மலபந்தமற்றவனுமாய் எங்கும் வியாபித்துள்ள இறைவனை, பற்றுதற்குப் பற்றறுத்து — அடைவதற்கு நிலையிலாப் பொருள்கள்மேற் கொண்டுள்ள பற்றினை நீக்கி, பற்று — அவனருளையே துணையாகப்பற்றிக்கொள்வாயாக.

விளக்கம்:- விபூதி, உருத்திராக்கம் முதலியன பூணுஞ் சிவ சின்னங்களாம். சிவப்பேறு, சிவவிளக்கம், பாவநீக்கம், துன்பங்களைதல், தீமையொழித்துக் காத்தல், ஆன்மசக்தி முதலாம் நற்பேறுகளை நல்கு மாற்றலுடைமையால் விண்ணவரும் விபூதியை உள்ளன்போடு அணிவார் என்பார். அன்றியும், பசுமலம் — (ஆன்மமலம்)பதியாகிய அக்கினியால் வெந்து நீராகித் தூய்மை பெற்றது போல், அக்கினியால் வெந்து நீராகிய கோமயம் உள்ளன்போடணிவார் மல நீக்கத்துக்கு அருமருந்தாகலின் அதனைத் திருநீர்

ஹென்பர். உருத்திராக்க மணிகளைத் தூய பக்தியோடு தொட, நோக்க, உள்ள, புனைய வினைகள் வேற்றுமென்பர். உருவ வணக்கத்திற்குத் தவியாய் — சிறந்த தத்துவப் பொருட் பொதிவாய் — பாவனைக்குறியாய் — இறைவனை விளக்கும் விக்கிரகங்கள் வணங்குஞ் சின்னங்களாம். இவை பக்தி வினை அன்பர்க்கன்றி ஏனையோர்க்குப் பயனளியா. பெருமையற்ற வியாபாரப் பொருள்களை வானளாவப் புகழ்ந்துரைக்கும் வாக்கியங்களைக் கொண்டு மூடிச் சுற்றிய அழகிய அடையாளக் கடதாசிபோன்று, புன்னெறிப் படர்வார் தாஞ்சார்ந்த சமயத்தைக் காட்டும் அடையாளக்குறியாய்ப் பிறரை ஏமாற்றிப்பிழைக்குங் கருவியாய் இவற்றைப் பூணுதல் பொருந்தாதென்க. அறத்தை இறைவன் வடிவமென்பராகலின் ஈண்டுச் சிவகன்மமுஞ் சிவமெனப்பட்டது. சம்பிரதாயச் சடங்களில் உள்ளன்பின்றிச் செய்யுங் கன்மமுந்திருவருளைச் சிறிதுங் கூட்டாதாகையால் அக்கன்மமுஞ் சிவத்தொடர்பையுண்டாக்காதன்றே?

இறைமைக் குணங்களை யுணர்ந்து பற்றறுத்து, ஞானநெறிக்கணின்று திருவருளைத் துணையாகக் கொண்டு இறைவன் நற்றூளடைதலே பிறவிப்பயனாம்.

“சிவாயநம” திருவைந்தெழுத்து - பஞ்சாட்சரம்.

“வேதம் நான்கினு மெய்ப்பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.”

— திருஞானசம்பந்தர்.

“போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி.”

“நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றான் வாழ்க”

— திருவாசகம்.

“ஏது மொன்று மறிவில ராயினும்
ஓதி யஞ்செழுத் தும்முணர் வர்கட்குப்
பேத மின்றி யவரவ ருள்ளத்தே
மாதந் தாமு மகிழ்வர்மாற் பேறே”

-- திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

“அருணாலு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்
பொருணா றெரியப் புகின்.”

— திருவருட்பயன் 81.

“அஞ்செழுத் தாலீந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்துநின் றானே.”

— திருமந்திரம்.

இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மைகள் தொக்கன. உள்ளா வென்னுஞ் சொல் இடை நின்று முன்னும் பின்னுஞ் சென்றியை தலால் இஃது இடைநிலைத் தீபகவணி. கண்மம், சின்மயன் என் பன தற்பவங்கள். ஏகாரம் அசைநிலை.

...oOo...

சிந்தை தூய்மையில்லார் சிவபூசை

31. காணு திருந்துண்டு கண்மணியா மக்களையும்
பேணுச் சிவபூசை பேறாமோ — வீணுகத்
தன்னைப் புகழ்ந்து தருக்கிவாழ் வைதிகனின்
பின்னைப் பிறப்பெதுவோ பேசு.

பதவுரை: காணுது இருந்து உண்டு — பிறர்காணாவகை மறைவாக இருந்துண்டு, கண்மணியாம் மக்களையும் பேணுச் சிவபூசை பேறாமோ? — கண்ணின் மணிபோன்ற மக்களையும் பேணிக் காவாது செய்யும் சிவபூசை பெரும்பேற்றைத் தருவதாமோ?, வீணுகத் தன்னைப் புகழ்ந்து தருக்கிவாழ் வைதிகள் — வீணே தன்னைத் தானே புகழ்ந்து செருக்கோடு வாழ்கின்ற வைதிகனின், பின்னைப் பிறப்பு எதுவோ? பேசு — பிற்பிறப்பெதுவோ? கூறுவாயாக.

விளக்கம்:- வைதிகள் — வேத நெறிப்பட (கிரியைகள் செய்து) ஒழுக்குபவன். தம்பொருளென்ப தம் மக்களாதலால், மக்கள் பெருமையும் அவரைக் காக்கவேண்டிய அருமையும் உணர்த்த, ‘கண்மணியாம் மக்களையும்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளனர். உம்மை, உயர்வு சிறப்பின்கண் வந்தது.

இல்வாழ்வான் தான் மேற்கொண்ட இல்லற தருமத்தை வழுவாது காத்தோம்பு முகமாகப் பேணிக் காக்க வேண்டியவருள் முதன்மையானவர் மக்கள். மக்களென்னுஞ் சொல் உபலட்சணமாய் அவரைக் காக்கப்படவேண்டிய இல்லாள், சுற்றத்தார், விருந்தினர் முதலியோரையும் குறித்துநின்றது.

மலநீக்கத்திற்காக இறைவனருள் வேண்டி வேதநெறி வழாது கிரியைகள் செய்தொழுகும் வைதிகள், அவ்வாறு தான் ஒழுகுதலால், அவ்வாறொழுகாதவரினும் தன்னை மேம்பட்டவனாக எண்ணித் தற்புகழ்ச்சியுள் செருக்குங் கொள்வானாயின், கன்மத்தை வளர்த்துப் பிறவிப்பிணியை வளர்த்தவனாவான். அன்றியும், அவனாலிகழப்பட்டாரினுங் கீழ்ப்பட்டவனாய்ப் பிறப்பானென்ப.

எனவே, மலம் நீங்கி இறைவனடி பரவற்கு வேதநெறிப்பட-
ஒழுகும் வைதிகள் தான் மேற்கொண்ட. இல்லற தருமத்தை
வழுவாது காத்தோம்பிப் பிறரை நல்வழிப்படுத்தி வையத்துள்
வாழ்வாங்கு வாழுங் கடப்பாடுடையவனாவான்.

வில்க்கிய ஓம்பி விதித்தனவே செய்யும்
நலத்தகையார் நல்வினையுந் தீதே — புலப்புகையை
வென்றனம் நல்லொழுக்கில் நின்றேம் பிறவென்று
தம்பாடு தம்மிற் கொளின்.

— நீதிநெறி விளக்கம்.

“பேராமோ” ஓ — எதிர்மறைப் பொருட்டு. எதுவோ — ஓகா-
ரம் கழிவிரக்கம். வைதிகனென்பது தத்திதாந்தப் பெயர். கண்-
மணியாம் மக்கள் — உருவகம். உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

நான்கு படிமுறைகள்

32. சீராய்த் தவழ்ந்திருந்து சீறடி தூக்கிவைத்து
நேராய் நடந்தோடல் நேரவே — ஏராக
நான்கு படிமுறைகள் நல்லிறைவன் தாளணைய
ஆன்றோர் புகன்றார் அறிந்து.

பதவுரை:- சீராய்த் தவழ்ந்து இருந்து — ஒரு குழந்தையா-
னது சிறப்பாய்த் தவழ்ந்து பின் இருந்து, சீறடி தூக்கிவைத்து
நேராய் நடந்து ஓடல் நேர—பின் சிற்றடிகளைத் தூக்கிவைத்து
நேராக நடந்து அதன்பின் ஓடுதல் போல, நல்இறைவன் தாள்
அணைய — ஆன்மாக்கள் நன்மையைச் செய்கின்ற இறைவனது
பாதங்களை அடையும்பொருட்டு, ஆன்றோர் — ஞானிகள்,
நான்கு படிமுறைகள் அறிந்து ஏராக புகன்றார் — சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் ஒன்றோடொன்று தொடர்-
பும், படிப்படியாய் ஒன்றற்கொன்றுயர்வுமான நான்கு படிமுறை
களை ஆராய்ந்து சிறப்பாகக் கூறினர்.

விளக்கம்: சரியை - அடியான் தன் ஆண்டானுக்கு உள்ளன்
போடு செய்யும் தொண்டைப் போல, இறைவன் இல்லமாகிய
கோயில், நந்தவனம் முதலியவற்றைத் தூய்மையாக வைத்துப்
போற்றுந் தொண்டாதலின் இதனைத் தாசமார்க்கமென்பர். இந்
நெறி நிற்போர் இறைவனது உருவத் திருமேனியை வழிபடுவர்.

கிரியை:- மைந்தனெருவன் தன்னருமைத் தந்தைக்கு உள்
என்போடும் உரிமையோடும் செய்யும் பணிகளைப்போல, அகில
உலகிற்குந் தந்தையாகிய இறைவனுக்குப் பத்திரம், பூ முதலியன
கூட்டியும், தூப தீபங் காட்டியும் செய்யும் அகப் பூசையாகுமாத-

லால், இதனைச் சற்புத்திர மார்க்கமென்பர். இந்நெறி நிற்போர் இறைவன் அருவுருவத் திருமேனியை வழிபடுவர்.

யோகம்:- உழுவலன்பு பூண்ட நண்பனொருவன் ஒப்பற்ற தன்னொருயிர் நண்பன்மாட்டுக் கொண்டுள்ள பேரன்பாலவனைப் பிரியாது நின்றல்போல, இறைவன்பாற் கொண்ட முறுகிய காதலால் இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு, சித்தத்தைப் பிரமத்தில் நிறுத்தற்கு, இயமம், நியமம் முதலான எண்பெரு வழிகளில் இறைவனது அருவத்திருமேனியை வழிபடுதலால் இதனைச் சகமார்க்கமென்பர்.

ஞானம்:- காட்சி, காண்பான், காட்சிப்பொருள் என்ற முறையின்றி நிருவிகற்ப ஞானத்தால் ஞான வடிவாம் பரம்பொருளை ஞானபூசையாலடையும் வழிபாடாதலால், இது சன்மார்க்கமெனப்படும்.

“விரும்புந் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞான நான்கும்
அரும்புமலர் காய்க்கினிள் அன்றோ பராபரமே.”

— தாயுமானவர்.

நேராய் என்பதனை ஓடல் என்பதனோடுங் கூட்டுக. சிறுமை + அடி = சீறடி. அணையவென்பது காரண காரியப் பொருளில் வந்த செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். ஏகாரம் அசைநிலை இஃது வினைபற்றி வந்த உவமையணி.

பரம் பொருளும் ஆன்மாவும்

33. எங்கும் நிறைந்துள்ள ஈசன் வெயிலானான்
மங்கும் நிழலாமே மன்னுயிர் — பொங்கொளிக்கட
ஈன்மமளி மூடக் கறையாம் நிழன்மூல
மன்னுமறை நீக்கன் மதி.

பதவுரை:- எங்கும் நிறைந்துள்ள ஈசன் வெயில் ஆனால் — அங்கிங்கென்று எல்லை வகுக்க முடியாது எங்கணும் நிறைந்துள்ள இறைவன் வெயிலானால், மன்னுயிர் மங்கும் நிழலாம் — நிலை பெற்ற ஆன்மா ஒளி தடைப்பட்டு மங்கிய நிழலாம், பொங்கு ஒளிக்கண் — மிகுந்த ஒளியின்கண் தோன்றிய, கன்மம் அளி மூலக் கறையாம் நிழல்மூல மன்னுமறை — நல்வினை தீவினைகளாகிய கன்மங்களைச் செய்யத் தூண்டுவதும் நிழலுக்கு மூலமானதுமாகிய அறியாமைக் கறையாய்ப் பொருந்திய மறைப்பை, நீக்கல் மதி — நீக்குதலே மெய்யுணர்வாகும்.

விளக்கம்:- ஓரிடத்திலொளியும் பிறிதோரிடத்தில் நிழலும் பொருந்தியுள்ளதென்ற வேறுபாடில்லாது, சூரியவொளி எங்கும்

பரந்துள்ளதாயினும், அதன் கதிர்கள் தடைப்பட்ட இடங்களில் நிழல் தோன்றும். ஒளித்தடைக்குக் காரணமாய் அமைந்தவையே நிழலுக்கு மூலமாதலால், நிழலைப் போக்கி ஒளி பெற விழைவார், நிழல்விளைமூலமாகிய தடையை நீக்குதல் வேண்டும். அதுபோல, ஞான ஒளியாம் இறையொளி எங்குமுளதாயினும், கன்மத்தை வளர்த்துப் பெருக்கும் அறியாமை, அவ்வொளி பரவுதற்குத் தடையாய் இருப்பதால், ஞானவொளியாம் பரம்பொருளை அடைய விழைவார் இத்தடையை நீக்குதலைத் தலையாய கடமையாகக் கொள்ளல் வேண்டும். நீக்கின், சீவாத்மா தன் உண்மைத் தன்மையை உணரும் ஞானம் பெற்றுப் பரமாத்மாவுக்கு வேறாகத் தன்னைக் காணாதாகையால், பரமாத்மாவோடு இரண்டறக் கலக்குமென்க.

கன்மமளி கறை:- கன்மத்தை மேலும் மேலும் பெருக்கி வளர்க்கும் அறியாமை அல்லது மாயை என்று பொருள்படும்.

ஏகாரம் பிரிநிலை, வெயிலானாலென்பது காரணப்பொருளில் வந்த எதிர்கால வினையெச்சம். மறை: முதலிலைத் தொழிற் பெயர்.

நீக்கலே மதியென்னும் பிரிநிலையேகாரந்தொக்கது. இனி நீக்குதலை மதிப்பாயாகவெனவுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு மதி ஏவலொருமை வினை. வெயிலும் நிழலும் உருவகம்.

ஓம்

34. உள்ளங் குமுறு தொடுக்கப் புலனடக்கித்

தெள்ளறிவை புண்முகமாய்த் தேக்கிநனி — மெள்ளவே
உள்ளுயிர்க்கண் பாய வுயிருணர்வை யோட்டுகின்ற
ஒள்ளிய யோகமன்றே ஓம்.

பதவுரை:- உள்ளங் குமுறுது ஒடுக்கப் புலனடக்கி — உள்ளம் ஆசைவழிச் சென்று எழுச்சியுறுதொடுக்கப்பலன்களையடக்கி, தெள்ளறிவை உள்முகமாய் மெள்ள நனி தேக்கி — தெளிந்த அறிவை உள்நோக்கி அமைதியாகச் செவ்விதே செலுத்தி நிறைத்து, உயிருணர்வை உள்ளுயிர்க்கண் பாய — மெய்யுணர்ச்சியை உயிர்க்குயிராய் நின்றியக்கும் இறைவன்பால் பாய, ஒட்டுகின்ற ஒள்ளிய யோகமன்றே ஓம் — ஓடச் செய்கின்ற மேன்மையான யோகமே ஓங்காரமாகும்.

விளக்கம்:- பொறிவழிச் சென்று இன்ப துன்பங்களிலீடுபட்டு அல்லலுற்றுக் கொந்தளிக்கும் புலனின்பங்களையடக்கிலென்றி உள்ளம் அமைதியுற்று ஒடுங்காதாகையால் புலனடக்கியென்று

கூறப்பட்டது. உள்ளம் அமைதியுற்றொடுங்கப் பிறக்குமறிவே தெள்ளறிவாகும். இந்நல்லறிவை உண்முகமாகச் செலுத்தி நிறைக்க ஆன்மசுத்தி யுண்டாதற்காம் மெய்யுணர்ச்சி மலரும். விழுமிய இவ்வுணர்ச்சியை உயிர்க்குயிராய் நின்றியக்கு பிறைவன்பால் செவ்விதே ஓடச் செய்கின்ற மேன்மையான யோகமே ஓங்காரமாகும்.

உயிருணர்வு:- ஆன்மா தூய்மையுற்றுப் பேரின்பமடைதற்காம் மெய்யுணர்வு.

‘ஓம்’ என்னுமொலிக்குப் பிரணவம் என்று பெயர். ‘ஓம்’ பரம்பொருளென உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன.

தைத்திரீய உபநிடதம்:- ‘ஓம்’ என்பது பிரம்மம். ஓம் என்பது இவ்வெல்லாம்.

கடோப நிடதம்:- வேதங்களெல்லாம் எந்தப் பதத்தைக் குறித்து முறையிடுகின்றனவோ, தவங்களெல்லாம் எதைப் பெரிதாகப் போற்றுகின்றனவோ, மனிதரெல்லாம் எதை விரும்பிப் பிரமசரிய வழியில் நடக்கின்றனரோ அதுவே ‘ஓம்’.

மாண்டுக்கியஉபநிடதம்:- ‘ஓம்’ என்பது இவ்வெல்லாம். எவையெவை இதுவரையில் இருந்தனவோ — இருக்கின்றனவோ — இனி இருக்குமோ — அவையெல்லாம் ஓங்காரமே. ஓங்காரத்தின் மூன்று மாத்திரைகளாகிய அ, உ, ம என்ற மூன்று ஒலிகளும் கடவுளின் மூன்று செயல்களாகிய ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்பவற்றைக் குறிக்கின்றனவென்பர்.

பிராணனையடக்குதற்கும் அதன் மூலமாக மனத்தைப் பிரசாந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் பிரணவத் தியானமும் பிரணவ உச்சாரணமும் உபயோகப்படுமென ஞானிகள் கூறுவர்.

“உய்யவென் னுள்ளத்தே ஓங்கார மாய்நின்ற”

— திருவாசகம்.

‘ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே ஒருமொழி

ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே யுருவரு

ஓமெனும் ஓங்காரத் துள்ளே பலபேதம்

ஓமெனும் ஓங்காரம் ஒண்முத்தி சித்தியே.”

— திருமந்திரம் 2676.

“இறைசுத்தி பாச மெழின்மாயை யாணி

உந்நிற்கு மோங்காரத் துள்.”

— திருவருட்பயன் 82

ஓடுக்க — செயவெனெச்சம்; காரண காரியப் பொருட்டு-
மெல்லவென்பது செய்யுணைக்கி மெள்ளவென்றாயிற்று. நனி-
மிகுதிபற்றி வந்த உரிச்சொல். குதிரையைப் புடைசாராது
கோட்டை வாயிலுட் செலுத்துந் தேர்ந்த வாதுவன் போன்று
உயிருணர்வை அயலின்பங்களுட் சாராது வேறுக்கி இறையின்பத்-
துட் செலுத்துவது யோகமெனப்பட்டது. ஓகாரம் எதிர்மறை.

வேற்றுமை நீக்க விளங்கும் பரம்பொருள்

35. புல்லிய ஆசை புறங்கண்டோன் புந்திபுலன்
நல்லியன் ஞானம் நயந்துநின்று — கல்லியே
வேற்றுமை நீக்க விளங்கும் பரம்பொருள்
மாற்றமின் றென்றாய் மலர்ந்து.

பதவுரை:- புல்லிய ஆசை புந்திபுலன் புறங்கண்டோன் —
பொருந்திய ஆசையும் ஆசைவழிச் சென்று சிறுமை விளைத்த மன-
மும் புலன்களும் தம் செருக்கொழிய அவற்றை வென்றடக்கிய
வன், நல் இயல் ஞானம் நயந்து நின்று — நன்மையளிக்குந் தகை-
மைத்தான ஞானத்தை விழைந்து அவ்விழைவில் நிலைத்துநின்று,
வேற்றுமை கல்லி நீக்க — பரம்பொருளுக்கும் ஆன்மாவுக்கும்
வேற்றுமை காட்டி ஞானத்தடையாய் நின்ற மாயாமலத்தை
முற்றாக நீக்க, பரம்பொருள் மாற்றமின்றி ஒன்றாய் மலர்ந்து
விளங்கும் — பரம்பொருள் சீவாத்மாவோடு மாற்றமின்றிக் கலந்-
தொன்றாகிப் பொலிவோடு விளங்கும்.

விளக்கம்:- புலனின்பங்களிற் றேய்ந்து அல்லலுறும் வரை
ஆன்மா இறையுணர்வாகிய மெய்யுணர்வைப் பெருது; மனம்
அமைதியுற்றடங்காது. ஆசை விளைக்கும் மனத்தையடக்கி ஆசை
வழிச்செல்ல மனத்தைத் தூண்டித் துணைநின்று கிளர்ச்சியூட்டும்
புலன்களை வெற்றிகொண்டவன் பற்றற்ற ஞானியாவான். செயற்-
கரிய செய்த இந்நல்லான் பரஞானத்தை விழைந்து உறைப்போ-
டாற்றிய தவமுதிர்வின் விளைவாக “நான் — நீ — அவன் — அது”
என்ற வேற்றுணர்ச்சிகளைக் களைந்தெறிவான். பரம்பொருளையும்
தன்னையும் ஒன்றவிடாது இரண்டாக்கிய வேற்றுணர்ச்சி நீங்கிய
தின் பெறுபேறுகத் தற்போதமிழந்து பரம்பொருளைத் தன்னின்
வேறுகக் காணன். பரம்பொருளைத் தானாகக் காண்பான். புன்-
மைக்குக் காரணமாயமைந்த ஆசை, புல்லிய ஆசையெனக் கூறப்-
பட்டுள்ளது.

ஆசை புறங்கொண்டோன் — ஆசைகளை வென்றடக்கிய பற்றற்றான் — ஞானி.

வேற்றுமை:- வேற்றுணர்ச்சியூட்டிய மாயாமலம்; அவித்தை திரிபுணர்ச்சி.

கல்லி நீக்க:- வேரோடு அகழ்ந்து போக்க. இன்று : இன்றி.

தெள்ளிய ஞானம்

36. பற்றுமலம் நீக்கப் பரம்பொருளில் நற்சீவன்
முற்றுமிரண் டற்று முழுமே — நற்றவர்
தெள்ளிய ஞானச் செறிவுத்தீ யந்நிலை
கொள்ளத் துணைபுரியுங் கொள்.

பதவுரை: பற்று மலம் நீக்க நற்சீவன் — பற்றிய மலத்தை நீக்க நல்லுயிர், பரம்பொருளில் இரண்டற்று முற்றும் முழுமும் — அந்நல்லுயிர் இறைவனுடன் சீவாத்மா ஆன்மா என்ற வேறுபாடின்றி இரண்டற்றதாய் முற்றும் மூழ்கும், நற்றவர் தெள்ளிய ஞானம் செறிவுத்தீ — நற்றவர் மூட்டி வளர்த்த தெளிந்த ஞானமாகிய செறிவுடைத்தீ, இந்நிலை கொள்ளத் துணை புரியும் கொள் — இரண்டற மூழ்குதலாகிய இந்நிலை கொள்ளத் துணை புரியுமாதலால் இத்தகு மாண்புடை ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொள்க.

விளக்க:- நிர்மலனும் பரம்பொருளோடொன்றி இரண்டற்றதாய் முற்றும் மருவத் தடையாய் நின்ற மலத்தை வேரறக்களைதல் இன்றியமையாக் கடனும். ஆயின் மலநீக்கம் இலகுவிற்கைகூடுவதன்று. நற்றவத்தின் விளைவாகப் பிறந்த தெள்ளிய ஞானமே மலத்தை நீக்க வல்லதாதலால் இப்பெற்றித்தாய விழுமிய ஞானத்தைப் பெறும் வழியாம் தவத்தை மேற்கொள்க. திருவருளே திருவருள் நல்க ஞானகுருவாய் வந்தருள் பாலித்தற்காம் நற்றவத்தை ஆற்றி அவரால் ஞானதீட்சை பெற்றாலன்றி மலம் முற்றும் நீங்காதாகையால் அவர்துணை பெற்றுய்தற்காம் நற்றவத்தைச் செய்கவென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அழுக்கை எரித்தழித்துத் தூய்மைப்படுத்தும் அடலெரிபோற் செறிவுடைத் தவப்பயனாய்ப் பிறந்து எல்லாம் பரம்பொருளாகக் கண்ட தெள்ளிய நிர்விகற்ப ஞானம், பரமாத்மா சீவாத்மாவாகிய இரண்டும் ஒன்றுதற்குத் தடையாய் நின்ற மலத்தை

யழித்து ஆன்மசுத்தியை உண்டாக்க, சீவாத்மா தன்னையுணர்ந்து, தான் தலைவனின் வேறன்று, அத்தலைவனே தானென்றறிந்து அத்தலைவனோடு இரண்டற வொன்றுமாதலால், அத்தகு மாண்பளித்த ஆற்றல்மிக்க ஞானம் தீயென உருவகிக்கப்பட்டது. நற் சீவன் — தனை நீங்கிய பக்குவஆன்மா; பவ்விய சீவன். நற்றவர் — ஆன்றவிந்த சீவன்முத்தர். முமுகுமே — ‘ஏ’ தேற்றப்பொருட்டு.

நீக்கவெனுஞ் செயவெனெச்சங் காரணப்பொருளில் வந்தது. தீயென்பதற்கியைய மூட்டிவளர்த்தவென அதன் ரெழில் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. முமுகும் என்னும் வினைக்கேற்பப் பரம்பொருள் கடலாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. உருவகநோக்கி முமுகுமென்றுத் தொழில் கொடுத்தாராயினும் இயைந்து நிற்குமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. ஞானத்தைத் தீயென உருவகஞ் செய்து, மலத்தை இருளென உருவகஞ் செய்யாமையின் இஃது ஏகதேசவுருவகவணி. பற்றுமலம் (பற்றிய மலமென) இயற்கையடை; பற்றுக்குக் காரணமாய மலமெனக் காரணவடையாகக் கொள்ளினுமாம். பற்று மலவிருளையகற்றுதற்குச் செறிவுத்தீ துண்புரியுமென்றது அத்தகையவேதுவே வேண்டுகளேக்கியென்க. அந்நிலையென மூழ்குதலைப் பண்டறி சுட்டாற் கூறினும் அதனருமை நோக்கியென்க. ‘கொள்ளத் துணை புரியுங் கொள்’ என அடுக்கிக் கூறினும் அதனின்றியமையாமை கருதியென்க. மலம் நீக்கவென இலகு தோன்றக் கூறினமேனும், ஞானச்செறிவுத்தீ துணை புரியுமென வதன்வலிமையும் பெறவைத்தாம். கொள் — முன்னிலையேவல் வினைமுற்று.

உடல் ஐம்புலன் முதலியன

37. வண்டியுடல் பூட்டிய வாம்பரி யைம்புலன்
சுண்டியிழு வார்க்கயிறு சூழுள்ளம் — கண்டுநெறி
ஓட்டுபவன் புத்தி புரிமையான் நல்லான்மா
கூட்டுமிறை ஞானவழி கொள்.

பதவுரை:- உடல்வண்டி — உடம்பு வண்டி, ஐம்புலன் வாம்பரி — ஐம்புலன்கள் வண்டியிற் பூட்டிய தாவிப்பாயுங் குதிரைகள், சூழுள்ளம் சுண்டியிழு வார்க்கயிறு — எண்ணும் உள்ளம் குதிரையைக் கட்டுப்படுத்துங் கடிவாளத் தோற்கயிறு, புத்திநெறி கண்டு ஓட்டுபவன் — புத்தி நல்வழி பார்த்து வண்டியை ஓட்டுபவன், நல் ஆன்மா உரிமையான் — நல்லான்மா வண்டிக்குரிமையானவன், ஞானவழி — சிவஞான மார்க்கமே செல்லும் வழியாகும்,

இறை கூட்டும் — இங்ஙனம் ஞானவழியிற் செல்லும் ஆன்மாவை இறைவன் தன்னோடு சேர்த்துக்கொள்வான், கொள் — இதனை யுணர்ந்துகொள்வாயாக.

விளக்கம்:- புன்புலால் யாக்கையென இழித்துக்கூறுவாரானாலும் நிலையற்ற இவ்வுடலில் நின்றேமன்னுயிர் தூய்மையுற்றுப் பரம்பொருளைக் கூடுதல் வேண்டும். இறைவனையடைய விழைவார்க்கு ஞான நெறியே உரிய வழியாகும். அறநெறிக்கட் செல்லும் உடலாகும் வண்டியை இழுத்துப் பாய்ந்து செல்லும் புலன்களாகிய சண்டிக்குதிரைகள் நெறியில்லா நெறியிற் செல்லுமியல்புடையனவாதலால் அவை தீநெறிச் செல்லுங்கால் அவற்றை உள்ளமாகிய கடிவாளக் கயிற்றூற் சண்டியிழுத்து நன்னெறிக்கண் உய்த்தற்குப் புத்தியின் சாரத்தியந் தேவையாம். அப்போது தான், வண்டிக்குரியனான பக்குவ ஆன்மா இறைவனையடையுமென்க. நன்னெறியில் புலன்களையடக்கி வழிப்படுத்தல் தெளிந்த உள்ளத்தின் கடனாகும். ஆன்மா, புத்தி, உள்ளம், புலன்களெல்லாம் உடலின்கணமைந்துள்ளனவாயினும் உடலாகிய வண்டியிற் பூட்டிய புலன்களாகிய குதிரைகள் புறத்தொடர்பில் ஈடுபட்டதின் விளைவாக உடலாகிய வண்டியைத் தாம் நினைத்தவாறு இழுத்துச்செல்லுமியல்பினவாதலால் அவற்றின் நெறி பிறழ்ந்த போக்கைக் கட்டுப்படுத்திப் புத்தி காட்டும் ஞானநெறிக்கண் செலுத்தின் வண்டியாகிய உடலையுடைய நல்லான்மா தானையை விழைந்த இறைவனைக் கூடிப் பிறவிப்பயனை அடையும். இந்நல்வழியிற் செல்லத் தவறிற் பிரயாணத் தூரமும் காலமும் மிகமிக நீளும். நேரிய நல்வழி நாடாக் குறைவால் நேரல்லா வழிகள் பலவற்றிற் சென்றுசென்று அல்லலுறும் அவலநிலையேற்படும். இதன் பயனாக அரிதாகப் பெற்ற நல்ல வண்டி ஓடியோடி இற்றழிவதால் தரமற்ற பல்வேறு வண்டிகளிற் பிரயாணஞ் செய்யவேண்டிய நிலையேற்படுகின்றது. வண்டி மாற மாற வண்டிகளின் பாங்கிற் கேற்ப வண்டிக்குரியானியல்பும் மாறுகின்றது. அவன் புதிது புதிதாகப் பலவற்றைத் தேடித் தேடிப் பிரயாண வழியை மேலும் மேலும் மாற்றிமாற்றி நீட்டுகின்றான். அவன் தன் செவ்வியை உணர்ந்து நல்வழிப்படரும் நாளே நன்னாளாகும்.

உணர்ச்சியச் சாக உசாவண்டி யாகப்

புணர்ச்சிப் புலனைந்தும் பூட்டி — உணர்ந்ததனை

ஊர்கின்ற பாகன் உணர்வுடைய னாகுமேல்

பேர்கின்ற தாகும் பிறப்பு.

— அறநெறிச்சாரம்.

மாயையை வென்றவன்

38. பொன்றலிலா வாதியற்ற பொற்புடைய வான்மாவைச்
சென்றறியா வுட்கருவி சேர்புலன்கள் — நின்றுவினை
வேற்றுணர்ச்சி மாயையை வென்றான் பசுபதியை
மாற்றமறக் காண்பான் மகிழ்ந்து.

பதவுரை:- ஆதியற்ற பொன்றலிலாப் பொற்புடைய ஆன்மாவை — தொடக்கமற்ற அழிவில்லாத பொலிவுடைய ஆன்மாவை, உட்கருவி சேர்புலன்கள் சென்றறியா — மனம் சித்தம் புத்தி அகங்காரம் என்ற அந்தக்கரணங்களும் பொருந்திய புலன்களும் நாடி அறியா, வேற்றுணர்ச்சி நின்று வினைமாயையை வென்றான் — வேற்றுணர்ச்சியை நின்று வினைவித்துக்கொண்டிருக்கும் மாயையை வென்றவன், பசுபதியை மாற்றமற மகிழ்ந்து காண்பான் — இறைவனைத் தன்னின் வேற்றுமையில்லாமல் கண்டு பேரின்பமடைவான்.

விளக்கம்:- பரம்பொருள்போல் ஆன்மாவும் அநாதியானது. அதற்கு அழிவு என்றுமில்லை. வெளிவிவகாரங்களில் ஈடுபட்டு நிலையற்ற இன்பதுன்பச் சூழலிற் சிக்கியலையும் உட்கருவிகளும் புலன்களும் ஆன்மாவை அறியுமாற்றலற்றன. நிலையற்றனவற்றை நிலையுடையனவாகக் காட்டி மயக்கியலைக்குமியல்புடைய மாயையை வென்று தொலைத்தவனே ஞானியாவான். இஞ்ஞானியே உயிர்க்குயிராய்க் கரந்து நின்றியக்கிக்கொண்டிருக்கும் பரம்பொருளைத் தன் கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாலறிவான். பரம்பொருளை மறைத்து அதனையடையவிடாது தடுத்துநின்ற மாயைத் திரை விலகவே பரம்பொருளைத் தன்னின் வேராகக் காணாத ஆன்மா பரம்பொருளோடொன்றி இரண்டற்றதாகும்.

அத்வைதம்:- “மாயை” என்பதை என்னவென்றுணரா விடின் அத்வைத மதத்தைச் செவ்விதே அறிந்துகொள்ள முடியாது.

புலன்களுக்குத் தோன்றும் உலகம் வெறும் மாயை — பொய்த் தோற்றம் — தோன்றும் உலகிற்குக் காரணம் — பிரபஞ்சம் மாயாமாத்திரம் என்றும், இரண்டற்ற முதற்பொருளை உண்மைப் பொருள் என்றுங் கூறுவர். தத்துவ ஆராய்ச்சியற்ற உலக வழியில் — விவகார நிலையிற் — பார்க்கும்போது “மாயை” உண்மைப்பொருளெனத் தோன்றும். ஆராயுங்கால் மாயை உண்மையுமன்று, உண்மையல்லாததுமன்றென்ப புலப்படும். தத்துவ

ஞான முதிர்வில், ஆன்மா ஒன்றே சத்தியம் என்றுணர்ந்தவர்க்கு மாயை என்பதே கிடையாது. எஃது இல்லையோ அது மாயை என்பர். இவ்வாறு பார்க்குங்கால், மாயையும் அதன் காரியமுமாகிய உலகமும் உண்மையென்றும், உண்மையல்லாதனவென்றுங் கூற முடியாத தன்மையுடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன.

தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின் மேவும்
நான்முகத் தேவே நின்னல் நாட்டிய அகில மாயை
கான்முயற் கொம்பே யென்கோ கானலம் புனலே யென்கோ
வான்முக முளரி யென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும்.

— தாயுமானவர்.

சைவ சித்தாந்தம்:- மாயை உலகுக்குக் காரணமான பொருள். உலகிற்குச் சிவன் நிமித்தகாரணம். மாயை முதற் காரணம். எதில் உலகந் தோன்றுகின்றதோ ஒடுங்குகின்றதோ அது மாயை. சீவர்களுக்கு வேண்டிய தனு, கரண, புவன போகங்கள் மாயையிலிருந்து உண்டாகின்றன. இவற்றை அசேதனப் பொருளாகிய மாயை உற்பத்தி செய்வதற்கில்லை. சிவனுடைய தூண்டுதலினால் மாயை பரிணமிக்கின்றது. மாயை இரு கூறு படும். ஒன்று சுத்தம், மற்றையது அசுத்தம். சுத்தமாயை, அசுத்த மாயை, பிரகிருதி மாயையென மூன்றாகப் பகுத்து, பிரகிருதி மாயையென்னும் பகுதியிலிருந்து தனு, கரண, புவன, போகங்கள் முக்கியமாகக் கிடைக்கின்றனவென்பர். சுத்த மாயையை மகாமாயையென்றும் குடிலையென்றுங் கூறுவர். அசுத்த மாயையை அதோ மாயையென்றும் மோகினியென்றுங் குறிப்பிடுவர். சுத்த, அசுத்த, பிரகிருதி மாயைகளிலிருந்து எல்லாத் தத்துவங்களுமுண்டாகின்றன.

இராமானுசர் நிறுவிய விசிஷ்டாத்துவைத மதத்திற் கொள் ளப்பட்ட சித்து, அசித்து, ஈஸ்வரன் என்ற தத்துவங்களில், அசித்து என்னுந் தத்துவத்தில் பிரகிருதி அல்லது மாயை அடங்கும்.

இவ்வாறு பல மதங்களில் மாயையென்பது சிற்சில வேறுபாடு களுடன் உலகிற்குக் காரணப்பொருளாக மதிக்கப்படுகின்றது.

திருக்குறளில்: மருள், மயக்கவுணர்ச்சி, இருள் என்ற சொற்களான் மாயை கூறப்பட்டுள்ளது.

“நித்தமாய் அருவாய் ஏக நிலையதாய் உலகத் திற்கோர்
வித்துமாய் அசித்தாய் எங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவன் போகந் தனுநர ணமுமு யிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுந் செய்யு மன்றே.”

— சிவஞானசித்தியார், 2 - 3 - 3.

இன்ப துன்பம்

39. இன்பம் மனத்தன்றி யில்லை பொருளின்மேல்
துன்பமும் அன்னதே தூய்தாக்க — என்றென்றும்
ஒன்றி நிலையின்றி யோடு மனக்குரங்கை
வென்றாளார் தம்பிறப்பு வீண்.

பதவுரை:- இன்பம் மனத்து அன்றி பொருளதன்மேல் இல்லை — இன்பம் மனத்தலல்லாமல் பொருளில் இல்லை, துன்பமும் அன்னதே — துன்பமும் இன்பத்தைப் போல் மனத்திலுள்ள தேயாம், தூய்தாக்க — மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்துதற்காய், என்றென்றும் ஒன்றில் நிலையின்றி ஓடும் — எப்போதும். ஒன்றில் நிலைத்து நில்லாமல் இன்ப துன்பங்களில் ஈடுபட ஓடிச்செல்லும், மனக்குரங்கை — மனமாகிய குரங்கை, வென்றாளார் தம் பிறப்பு வீண் — மனமாகிய குரங்கை வென்று தம்மடிமைப்படுத்தியாளா தார் கொண்ட பிறப்பு வீணம்.

விளக்கம்:- ஒருபோது இன்பமாகத் தோற்றிய உலகியற் பொருள்கள் பல இன்னொருபோது துன்பமாகத் தோன்றுகின்றன. அவ்வாறே முன் துன்பமாகத் தோன்றியன பல பின் இன்பமாகத் தோன்றுகின்றன. இன்பதுன்பங்கள் பொருள்களிற் பொருந்தியுள்ளனவாயின் இம்மாற்றம் ஏற்படாதன்றே. நிலைத்த இன்பமான பொருள்களும் துன்பமான பொருள்களும் இல்லையாதலாற் பொருள்களில் அழுந்தி ஈடுபடும் மனமே இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமாமென்பது போதரும். முன்னொன்றை இன்பமாகக் கருதி, பின்னதை வெறுத்துப் பிறிதோரின்பத்தை நாடியோடி ஓயாதலைந்து திரியும் மனம், நின்ற இடத்தே நிலைத்திராது சுழன்றுதிரியுங் குரங்கைப் போன்றது. இம்மனக் குரங்கே இன்ப துன்பச் சுழலிற் சிக்கவைப்பதாயை யால் இதனை வென்றடக்கார் அமைதியின்மையால் நிலைத்த பேரின்பத்தை அளிக்கும் ஞானத்தைப் பெறாதலால் இத்தகையார் பெற்ற பெற்றகரிய மானிடப் பிறப்பும் வீணதாம். அலைவற்ற மனவொடுக்கமே துறவாம். பொறிவழிச் சென்று புன்மையை வினைக்கும் மனத்தை வென்றடக்கினன்றி மனவொடுக்கமேற்படாது. அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, அகங்கார மமகாரங்கள் போன்ற குற்றங்கள் புரியக்கிளர்ந்தெழும் மனத்தையடக்கித் தூய்மையுடைத்தாக்கி இறைவழி கூட்டும் ஞானமாம் மெய்யுணர்வு பெற்றாரே மனத்தை வென்றுள்பவராவர். அவரே பிறவிப்பயன் பெற்றவருமாவர்.

மனமது செம்மை யானால் மந்திரஞ் செபிக்க வேண்டா
 மனமது செம்மை யானால் வாயுவை புயர்த்த வேண்டா
 மனமது செம்மை யானால் வாயுவை நிறுத்த வேண்டா
 மனமது செம்மை யானால் மந்திரஞ் செம்மை யாமே.

— அகத்தியர் —

மனத்துக்கண் மாசில ஓத லனைத்தற
 னுகுல நீர பிற.

— திருக்குறள், 34.

மனக்குரங்கு: உருவகத் தொடர். ஒன்று: ஆகுபெயர்;
 பொருண்மேனின்றது.

மலம் நோயளிக்கும்

40. பொங்கியெழுந் தாறலைக்கும் பொல்லாப் புலனாசை
 தங்குமலம் நோயளிக்குந் தாமதித்தால் — துங்கமுற
 நன்று மருத்துவம் நாடித் துயர்நீக்க
 ஒன்றுமிறை மாறகன்றே யோர்.

பதவுரை:- பொல்லாப் புலன் ஆசை — பொல்லாப் புலன்
 இன்ப வேட்கை, பொங்கியெழுந்து ஆறலைக்கும் — பெருகியெழுந்து
 நன்னெறிச் செல்ல விடாது அலைத்து வருத்தும், தங்குமலம்
 நோய் அளிக்கும் தாமதித்தால் — ஆன்மாவைப்பற்றிய மலத்தை
 நீக்குதற்குத் தாமதஞ் செய்தால் அம்மலம் பிறவிப்பிணியாகிய
 நோயை விளைவிக்கும், துங்கமுற — மலம் நீங்கிப் பரிசுத்தமாய்
 உயர்வடைய, மருத்துவம் நன்று நாடித்துயர் நீக்க — அதற்குரிய
 வைத்தியத்தை நன்றாய் ஆராய்ந்து மலந்தந்த துன்பத்தை நீக்க,
 இறை மாறு அகன்று ஒன்றும் — இறை வேறுபாடின்றிப் பொருந்
 தும், ஓர் — இதனை மனத்திற் கொள்வாயாக.

விளக்கம்:- இருதலைக் கொள்ளியிடை ஏறும்புபோல் ஒரு பக்
 கத்தில் ஆன்மாவோடு தங்கியுள்ள மலம் நோயளிக்கக் காத்திருக்
 கின்றது. மறு பக்கத்தில் மலநீக்கத்திற்கு நேர் விரோதிகளாயும்
 மல நோயை மேலும் பெருக்கும் இயல்புடையனவாயுமுள்ள புலன்
 கள், இன்பந் தருவனபோற் காட்டி அலைத்து வருத்தக் காத்திருக்
 கின்றன. இந்நிலையில் மலநீக்க விரோதிகளாகிய புலன்களை
 அடக்கியொடுக்குதல் முதற்கடமையாகும். இதன்பின் மலநீக்கு
 தற்குரிய வைத்தியஞ் செய்ய வேண்டும். இம்முயற்சியில் தாமத

மேற்படின் இருபக்கத்திலுங் காத்திருந்தவர் வெற்றி பெறுவர். நோயும் வலியுடையதாய்ப் பெருகித் துயர் கூட்டும். புலன்கள் அமைதியைக் கெடுத்து வினைகளைப் பெருக்குமியல்புள்ளன. அவ்வினைகள் மேலும் பிறவிப்பிணியை வளர்க்கும். புலனின் பத்துப்பள்ளவரை மலப்பற்றுத் தளராதாகையால் மலத்தால் விளையும் பிறவிப்பிணியும் நீங்காது. பிறவிப்பிணியாலேற்படும் துயரை நீக்குதற்கு முதற்கண் புலன்களை அடக்குதலில் வெற்றி பெற வேண்டும். அதன்பின், தங்கியுள்ள மலத்தை நீக்குதற்குரிய ஞான வைத்தியனுதவியைப் பெற வேண்டும். தானே தன்னையுணரும் ஞானம் பெற்றால் அல்லது ஞானகுருவால் விழுமிய ஞானம் பெற்றால் மலம் நீங்கும். அவ்வாறு மலம் நீங்கியதும் ஆன்மா தூய்மை மிக்கதாய் ஒளிர்ந்து இறைவனை அணையுமென்க.

ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்கள்

ஈசனோ டாயினு மாசை யறுமின்கள்

ஆசை படப்பட ஆய்வருந் துன்பம்

ஆசை விடவிட ஆனந்த மாமே.

— திருமந்திரம் 2615.

ஆசை யறுதல் வீட்டின்பம் நேரே யடையக் காரணமாம்

ஆசை யறுத லலதில்லைப் பலநூ லனைத்து மாய்ந்திடினும்

ஆசை யறுவோன் சிவதைல் திண்ண மெனநன் றறிந்திருந்தும்

ஆசை யறுதலென் கொண்டோ அந்தோ மனித ரறியேமே.

— பிரபுலிங்கலீலை.

ஞானநெறிக்கட் செல்லுமான்மாவை ஆறலைகள்வர்போன்று வருத்தித் தீநெறிக்கணுய்த்தலின் ஐம்புலனை ஆறலை கள்வரென்றும்; ஐம்புல வேடரென்றொருபவாகலின். ஓர் — ஏவல்வினைமுற்று.

புலன்களின் இயல்பு

41. நின்றுகிளர்ந் துள்ளிருந்து நிலவான் நோக்கலன்றி யென்றுமுண் னோக்கா விலைதளிர்போற் — நுன்றுபுலன் சென்றுபுறம் நோக்குமன்றிச் சேராவே யுண்முகமாய் வென்றடக்கார் செய்தவமும் வீண்

பதவுரை:- நின்று உள்ளிருந்து கிளர்ந்து நிலவான் நோக்கல் அன்றி — மரஞ்செடி கொடிகளில் பொருந்தி நின்று உள்ளே

யிருந்து மேனோக்கி எழுந்து நீல நிறமான வாளை நோக்குதல் அல்லாமல், என்றும் உள் நோக்கா இலை தளிர் போல் — எப்போதும் உள் நோக்கி வளராத இலை தளிர்களைப் போல், துன்று புலன் — உடலில் உறுப்பாய் அமைந்த பொறிகள், புறம் சென்று நோக்குமன்றி உள்முகமாய்ச் சேரா — புறத்தே சென்று நோக்குமேயன்றி உள்முகமாய்ச் சென்று பாரா, வென்றடக்கார் செய்தவமும் வீண் — இவற்றை வென்றடக்காதவர் செய்கின்ற தவமும் வீணும்.

விளக்கம்:- இலை தளிர்கள் செழித்து வளர்தற்காய் மேலோங்கி வளர்கின்றன. அது போலப் பொறிகள் புலனின்பந்தய்த்துச் செழிக்க இன்பங்கள் நிரம்பவுள்ள புறத்தே செல்கின்றன. அவை தம் மின்பத்தைக் கெடுத்தொடுக்கற்குத் தாமே உள்முகமாய்ச் சேரா. இவற்றினியல்புணர்ந்தோர் இவற்றை அடக்கி வெல்லுதல் வேண்டும். இவ்வாறடக்குதல் இலகுவிற்கைகூடுவதன்று. அரிதின முயன்றடக்கினாலாம் பயன் பெரிது. அவற்றை அடக்காதார், அவையடங்கா நிலையிலிருக்க விட்டுச் செய்கின்ற தவம் வீணும். மெய்யுணர்ச்சி பெறுதற்குத் தடையாகவுள்ள புலனின்பத்துய்ப்புள்ளவரை வீடு பேறடைதல் இயலாதாகையால் ஞானம் பெறுதற்குப் பெருந்தடையாயுள்ள புலனின்பத்தை முதலிலொழித்தல் வேண்டும். அதன் பின்பே தவப்பயனை கைகூடும்.

நீலவானென்பது செஞ்ஞாயிறு வெண்டிங்கள் என்றும் போல இனஞ் சுட்டாப் பண்பு கொள்பெயர்; என்னை,

“இனச்சுட் டில்லாய் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை
வழக்காறல்ல செய்யு ளாறே!

என்பவாகலின். நோக்கா — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். ஏகாரம் தேற்றம், உம்மை உயர்வு சிறப்பு. செய்தவம் என்பது உற்ற நோய் நோன்றல் முதலாய தவ முயற்சிகளின் அருமை தோன்ற நின்றது.

புலன்: புலனுணர்வு; ஆகுபெயர். பொறிகளினுணர்வு புலனெனப்பட்டது. புலனையுணருமுணர்வு பொறிகளினுணர்வாதல் கண்டுகொள்க. புலன்: அஃறிணையியற்பெயர்.

அவத்தைகள்

42. தூலவுடல் சாக்கிரஞ் சூக்குமஞ் சொப்பனஞ்
சீல குணத்தே சுழுத்தியுமி — ரேலலுறல்
கஞ்சுகத்தே நற்றூரியங் காணுதுரி யாதீத
விஞ்சுவத்தை காரணமா மெய்.

பதவுரை:- தூலவுடல் சாக்கிரம் — ஆன்மா தூலவுடலோடு கூடி நிற்கும் நிலை சாக்கிராவத்தையாகும், சூக்குமம் சொப்பனம் — சூக்குமவுடலோடு கூடி நிற்கும் நிலை சொப்பனாவத்தையாகும், சீலகுணத்தே சுழுத்தி — சிறந்த குணவுடம்போடு கூடி நிற்கும் நிலை சுழுத்தியவத்தையாகும், உயிர் கஞ்சுகத்தே ஏலலுறல் நல்தூரியம் — ஆன்மா கஞ்சுகவுடம்போடு பொருந்துறல் நல்ல தூரியாவத்தையாகும், காணு தூரியாதீத விஞ்ச அவத்தை காரணமாம் மெய் — காணுகின்ற தூரியாதீத மென்கின்ற உயர்ந்த அவத்தை காரணவுடம்பளவாதலாம்.

விளக்கம்:- உடலுக்குள் இயங்கும் உயிர் ஆண்டுள்ள கருவி கரணங்களோடு கூடலுங் கூடாது நீங்கலுமாகிய இருவகையாக இயங்குகின்றது. இவ்வியக்க நிலையே அவத்தையெனப்படும். தூலம், சூக்குமம், குணம், கஞ்சுகம், காரணம் என்று ஐவகை உடல்களுள். இவற்றுள், தூலவுடல் — எழுவகைத் தாதுக்களா லானது; கருவி கரணங்கள் பொருந்தியது. (தூலித்தல் - பருத்தல்) இதனை அன்னமய கோசமென்றுங் கூறுவர்.

சூக்குமவுடல்:- நுண்ணிய வடிவமான உட்சரீரம். இதனைப் பிராணமய கோசமென்றுங் கூறுவர்.

குணவுடம்பு:- அந்தக் கரணம் முதலியவற்றைத் தம்முள் டக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய சரீரம். இதனை மனோமயகோச மென்றுங் கூறுவர்.

கஞ்சுகவுடம்பு:- காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், என்ற வித்தியாதத்துவங்களைந்தாலுமாகிய நுண்ணுடம்பு. இதனை விஞ்ஞானமயகோசமென்றுங் கூறுவர்.

காரணவுடம்பு:- கேவலத்தில் ஒரு சரீரமுமின்றி ஆணவ மலத் தோடு கூடி, அவ்வாணவ மல மாத்திரையாய் நின்ற ஆன்மா வுக்கு மாயையே காரணவுடம்பாகும். இதனை ஆனந்தமய கோச மென்றுங் கூறுவர்.

தூலவுடம்பினின்றும் ஒவ்வொன்றாய் இறங்கி ஆன்மா காரணவுடம்புக்குச் செல்லும் நிலை கீழாலவத்தை எனவும், .

காரணவுடம்பினின்றும் படிப்படியாய் மேனோக்கி வரும் நிலை மேலாலவத்தை யெனவும் வழங்கும். இவ்வுடம்புகளோடு ஐவகை அவத்தைகளையும் எய்துவது ஆன்மாவுக்குப் பொதுவியல்பாதலால், இவ்வவத்தை யியல்பு ஆன்மாவுக்குத் தடத்த இலக்கணமாம்.

உயிர் ஏவலுறல் என்பதனைத் தூலவுடல், சூக்குமம் என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. ஏகாரங்கள் அசை. மெய் - உடம்பு.

புலன்களின் உணர்ச்சி வேர்

43. கண்ணன்று காண்பது காதன்று கேட்பது நண்ணும் புலன்காண நம்பியே — எண்ணிற் புலங்கொ ளுணர்ச்சிப் புறத்தே நிலைத்தோன் மலங்கொள்வார் காணார் மலைத்து.

பதவுரை:- காண்பது கண் அன்று — பொருள்களைக் காண்பது கண் அன்று, கேட்பது காது அன்று — ஒலிகளைக் கேட்பது காது அன்று, நண்ணும் புலன் காண — பொருந்திய மெய் வாய் கண் மூக்கு செவிகளாகிய பொறிகள் முறையே உணராது சுவையாது காணாது மோவாது கேளாது, எண்ணின் புலங்கள் உணர்ச்சிப்புறத்தே நிலைத்தோன் நம்பியே காண்பான் — ஆராய்ந்து பார்க்கின் பொறிகளின் புறத்தே நிற்பவனாகிய சிறந்த புருடனே சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றமென்பனவற்றை உணர்பவன், மலங் கொள்வார் மலைத்து நம்பி காணார் — மலப்பிணிப்புள்ளவர்கள் மயங்குதலால் சிறந்த புருடனாகிய பரம்பொருளைக் காணார்.

விளக்கம்:- ஒளிக் கதிர்கள் காணும் பொருளிற் பட்டு அப் பொருளை விளக்கும். விளக்கம்பெற்ற பொருள் கண்ணிற்படும். கண்ணடியிற் பட்ட பொருளைக் கண்ணடி பாராது. அஃதேபோல், கண்ணிற் பட்ட பொருளைக் கண்காணாது. அப்பொருளைக் காண்பவன் பிறனொருவனே; அவனே ஆன்மா. நண்ணும் புலன் காண நம்பியே காண்பவன் நண்ணும் புலன்கள் காண. அவனே பொறிகளின் புறத்தே நின்று அவற்றினூடாகக் காண்கின்றான். முற்பட்டுத் தம்மோடு தொடர்புகொண்டனவற்றையே காணுந் திறன்ற பொறிகள் அவற்றின் பின்னிற்பாளைக் காண்பதெங்ஙன்? பொறிகளுடு காண்பாளைக் காணுந்திறன் பொறிகளுக்கில்லை. மலங்கொள்வார் மயக்கவுணர்ச்சியுடையராதலின் அந்நம்பியைக் காணுந் திறன்றவராவர். இறைவன் எங்கோ உயர்ந்த பரமண்டலத்தில் இருக்கின்றனெனக் கருதுதல் பெரும் பேதைமை.

யாகும். யாவையுமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனைத் தம் முள்ளத்துட் காணாதார் அப்பரம்பொருளை எங்கும் என்றும் காணார். மெய்யுணர்வால் தன்னை உணர்தலே தலைவனைக் காணும் முறையாம். அம்மெய்யுணர்வு மலர்தற்குத் தடையாயுள்ள மலம் - மருள் - அறியாமை, நீங்கினன்றி இறையிருப்பை உணரு மாறில்லை. தன்னையுணரும் ஞானம் கைவரப்பெற்றவன், எல்லாம் பரம்பொருளாகக் காண்பனானதால், பரம்பொருளாகவே தன்னை யுங் காண்பனன்றித் தன்னைப் பிரித்துத் தனிப்பொருளாகக் காணன்.

நம்பியே - ஏகாரம் தேற்றம். காண்பான் என்பது அவாய் நிலையான் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மலைத்து என்னும் செய் தெனெச்சம் மலைத்தலால் எனக் காரணப் பொருட்டாயிற்று காணமைக்கு மலைத்தல் காரணமாதலின்.

உடல் வேற்றுமை பரம்பொருளுக்கில்லை

44. பானுகாய் பேரொளி பல்லிடனுஞ் சேர்ந்தாற்போல்
ஊனுடல் வேற்றுமை யுண்மேவித் — தானுதவு
பல்லுடலு மூக்கும் பரம்பொருளுக் குண்டாமோ
நல்லறிவு காணுமெய்ந் நன்று.

பதவுரை:- பானு காய் பேர் ஒளி பல் இடனும் சேர்ந்தால் போல் — சூரியனின் வெப்பமான ஒளி மிக்க வெயில் பல இடங்களிலும் பரவினாற் போல, தான் உதவு பல் உடலும் உள் மேவி ஊக்கும் பரம் பொருளுக்கு - உயிர்களின் வினைகளுக்கேற்பத் தானுதவிய பல்லுடலின் கண்ணும் பொருந்தி உயிர்க்குயிராய் நின்றியக்கும் பரம் பொருளுக்கு, ஊன் உடல் வேற்றுமை உண்டாமோ — உடல் வேற்றுமை உண்டோ? இல்லை, நல்லறிவு மெய் நன்று காணும் - நல்லறிவு இவ்வுண்மையை நன்கு காணும்.

விளக்கம்:- சூரியன் எல்லாவிடங்களுக்கும் வேற்றுமையின்றி ஒளி கொடுக்கின்றது. ஆயின், இடவேறுபாட்டிற்கேற்ப ஒளியும் வேறுபட்டுத் தோன்றுகின்றது. புன்யியற் சூழ்நிலைக்கேற்ப இடங்களும் வேறுபாடுடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன. இவ் வேறுபாடுகளுக்கெல்லாம் சூரியவொளி காரணமன்று. இஃதேபோல், பரம்பொருள் எல்லா உடல்களிலும் உயிருக்குயிராய்ப் பொருந்தி நிற்கின்றது. உடல் வேறுபாட்டிற்கேற்பப் பரம்பொருள் நின்றியக்கும் முறையும் வேறுபடுகின்றது. உடல் வேறுபாடுகளுக்குக் காரணம் உடல் கொண்ட ஆன்மாக்களின் கன்ம வினை வேறு

பாடாமாதலால் இவ் வேறுபாடுகளை இறைவனுண்டாக்கினான். இறைவன் உடலுக்கு நிமித்த காரணனன்றி முதற் காரணன் அல்லன். மாயையே முதற் காரணம். அச்சில் வார்த்தெடுத்தன போல எல்லாவுயிர்களும் ஒரே தன்மைத்தாயிருத்தல் ஒல்லாதாகையால் வேறுபாடுகளைக் கண்டு பேதுரூது, வேறுபாடுகளின் மூலத்தை நீக்கி வேறுபாடற்ற பரம் பொருளையணைய முனைதல் வேண்டும். தாம் பெற்ற இன்ப துன்ப உடல் வேறுபாடுகளுக்கெல்லாம் தாம் செய்த கன்மங்களே காரணங்களென்பதையுணராது தெய்வத்தின் மேற் பழி போடுதல் பெரும் பேதைமையாகும். கன்ம வினைகளுக்கேற்ற பயன்களை அளந்து கொடுத்தவன்றிக் கன்ம வினைகளை மாற்றக் கடவுளாலும் முடியாதென்பர்.

நல்லறிவு: ஆன்மஞானம்; மெய்யுணர்வு. உண்டாமோ: ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. இடன் - மொழியிறுதி எழுத்து மயக்கம். இடனும் முற்றும்மை, இது தொழில் பற்றி வந்த உவமம்.

மெய்யுணர்ந்த ஞானி

45. தூக்கில் புலனல்லேன் துன்பார் மனம்புத்தி

ஆக்கையு மல்லெனென் ருய்ந்தவன் — தேக்கறிவால்

தன்னை யுணர்ந்த தவமுதிர்வாற் காணுனே

பின்னைப் பிறவிப் பிணி

பதவுரை:- தூக்கு இல் புலன் அல்லன் — யான் ஆராய் வில்லாத புலன்கள் அல்லன், துன்பு ஆர் மனம் புத்தி ஆக்கையும் அல்லன் — துன்பம் மிக்க மனமும் அல்லன் புத்தியும் அல்லன் உடலும் அல்லன், என்று ஆய்ந்தவன் — என்று ஆராய்ந்து தெளிந்தவன், தேக்கு அறிவால் தன்னை உணர்ந்த தவமுதிர்வால் — நிறைந்த ஞானத்தால் தான் யாவனென்ற உணர்வு பெற்ற முற்றியதவ விளைவால், பின்னைப் பிறவிப் பிணிகாணன் — பிற்பிறப்பாகிய பிணியைக் காணன்.

விளக்கம்:- தம்மை உடையானுக்கத்திற்குக் கேடு சூழ்ந்து தறுகண்மை விளைத்த புலன்கள் நல்லுணர்வற்றன வாதலால் தூக்கில் புலன்களெனக் கூறப்பட்டன. அழுக்காறு, அவா வெகுளி முதலிய அகக்குற்றங்களைப் பெருக்கித் துன்பங்களை நிறைப்பதோடு, ஆன்மஞான மெழவிடாது அலைப்புதால் துன்பார் மனமெனக் கூறப்பட்டது. மனத்தின் போக்கிற்கேற்ப வினைகளை

யாற்றும் முறைமையைக் காட்டி மனத்தோடொன்றிக் கேடு சூழ்ந்தமையால் தீநெறிப்பட்டர்ந்த புத்தியும் மனத்தோடிணைத்துக் கூறப்பட்டது. உடையானுக்குள்ள உரிமையைப் பறித்துத் தானே உடையானெனக்காட்டி நின்ற புன்மையுடையமையால், மனம் புத்தி என்பனவற்றோடு உடலும் வைத்தெண்ணப்பட்டது. இவ்வாறு பொல்லாப்புலன்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும் உடலையும் நானென வெண்ணி ஏமாற்ற முற்று அல்லலுற்ற ருளெருவன், அவ்வல்லல்களுக்கிடையே உண்மைகாண் விழைவோடு ஆய்ந்ததின் விளைவாக இவற்றின் புன்மையை யுணர்ந்து, தன்னை யாவனெனக் கண்டு தெளிந்தாற்றிய தவமுதிர்வின் விளைவாகப் பிறந்த கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால், பரம்பொருளாகவே தன்னைக் கண்டான். இத்தகைய மாண்புடைய மெய்யுணர்ச்சி பெற்றான் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தியவனவானாதலால் பின்னைப் பிறவிப் பிணி காணுனெனக் கூறப்பட்டுள்ளான்.

யான் என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. ஏகாரம் தேற்றம். ஆக்கையென்பது யாக்கையென்பதன் மருஉ. தேக்கு: வலித்தல் விகாரம்; வினைத்தொகை. தன்னையுணர்ந்த தவமுதிர்வெனப் பெயரெச்சம் தன் றொழிலொடு முடிந்தது; “நின்றுகங்காணு மருந்தினேன்” என்புழிப்போல. தவமுதிர்வு: தவவிளைவு; தவத்தின் விளைவென்றவாறு.

பரம் பொருள் பன்மையற்றது

46. ஓங்கலிடைப் பெய்யுமழை யோடிப் பலதிசையிற்
நேங்குதலாற் பல்லுருவஞ் சேருமே — யாங்கதுபோற்
பல்லுயிரு ஞள்ளுயிராய்ப் பண்ணவ னிற்பினுமற்
றில்லையே பன்மை யிதற்கு.

பதவுரை:- ஓங்கலிடைப் பெய்யும் மழை — மலையிற் பெய்யும் மழை நீர், பல திசையில் ஓடித் தேங்குதலால் — பல திசைகளில் ஓடிப் பல்வேறு இடங்களில் தங்கி நின்றவினால், பல் உருவம் சேரும் — குண்டு, குழி, குளம் என்று பல்வேறு உருவங்களையடையும், அதுபோல் பல் உயிருள் உள் உயிராய் — அதுபோலப் பல்வேறு உயிர்களுள் உயிர்க்குயிராய், பண்ணவன் நிற்பினும் — பரம் பொருள் நின்றாலும், பன்மை இதற்கு இல்லை — ஒன்றே பல்லுயிருள்ளும் நின்றலால் இது பல வாதலில்லை.

விளக்கம்:- உருவங்களை ஆக்கியது நீர் நின்ற இடங்களே. நின்ற இடங்களுக்கேற்ப நீர் பொருந்தி நிற்கின்றது. நின்ற

இடங்களுக்கேற்ப நீரின் தன்மையும் வேறுபடும். ஆயின் நீர் ஆனியாகித் தூய்மைப்படும் போது புல் வேறிடங்களிற் றேங்கி நின்றபோதேற்பட்ட மாற்றமற்று ஒரே தன்மைத்தாய் மேலெழும். ஆன்மாக்களின் தகுதிக்கேற்ப உள்ளுறைந்தாட்டு விக்கும் இறையுண்மையை யறியும் பெற்றி எல்லா ஆன்மாக்களுக் கும் ஒரே தன்மையாய் அமைவதன்று. அவற்றின் பக்குவ நிலைக் கேற்ப அறியுந் தன்மையும் வேறுபடும். ஆன்மா ஈட்டிய வினை களைத் துய்த்தொழித்துத் திருவருட்டுணையால் தனை நீங்கப்பெற் றுத் தூய்மையுற்றுத் தன்னடியணையும் வரை அதனை யென்றும் பிரியாத் துணையாம் பரம்பொருள் அதற்குத் தனு, கரண, புவன, போகங்களை அளித்துள்ளுறைந்தியக்கா நிற்கும். எங்கு மாய் எல்லாமாய் ஆன்மாக்கள் தம் தகுதிக்கேற்ற வினைகளைத் துய்த்தற்காகக் கூட்டுவிக்கப்பட்ட உடல்களில் உயிர்க்குயிராய் நின்றியக்கும் இறை ஒன்றே. தனித்தனி ஒவ்வொரு ஆன்மாவுக் கும் உயிராய் உறையுங்கால் அநேகனாய் நின்றியக்குவான்போற் றேன்றினும் இறைவன் கூறுபட்டுப் பன்மையடையானென்க.

ஏகாரங்களில் முன்னையது அசைநிலை, பின்னையது தேற்றம். ஆங்கு, மற்று என்பன அசை.

பண்ணவகைய இப்பொருட்கெனப் பொருள்படுதலால் இதற்கென்றது திணை வழவன்மையுணர்ச.

ஆன்மா தோய்விலது

47. வளர்ந்துதேய்ந் திற்றொழியும் வாழுடல் நீக்கிக் கிளர்ந்தவினைக் கேற்றவுடல் கூட்டி — யளந்தபயன் றுய்க்கவிட்டுத் தான்ரோயாத் தூச்சுடர்கா லுள்ளொளியை யுய்த்துணர்வார் மெய்த்தவரே யுற்று.

பதவுரை:- வளர்ந்து தேய்ந்து இற்று ஒழியும் — முன் சிறிதா யிருந்து படிப்படியாய் வளர்ந்து அவ்வாறே பின் படிப்படியாய்த் தேய்ந்து நைந்து மறையும், (உயிர்) வாழ் உடல் நீக்கி — தன்னுயி ரானது வாழ்ந்தவுடலை விட்டு நீங்கி, கிளர்ந்த வினைக்கு ஏற்ற உடல் கூட்டி - பெருகி வளர்ந்த வினைக்குத் தக்கவுடலை அடை வித்து, அளந்த பயன் துய்க்கவிட்டு — இப்பிறப்புக்கென வரையறுத்துக் கொடுத்த வினைப்பயனை அனுபவிக்க விட்டு, தான் தோயா தூச்சுடர்கால் உள் ஒளியை - தான் ஒன்றிலும் பற்றற்று நின்று தூய்மை ஒளி வீசும். உள்ளத்தேயுள்ள ஒளியை, உற்று

உய்த்து உணர்வார் மெய்த்தவரே — பொருந்தி மிக்கு உணர்பவர் உண்மையான ஞானிகளேயாவர்.

விளக்கம்:- தொழிற்சாலைகளில் தோற்றுவிக்கப்படுவன போன்ற உயிரல் பொருள்கள் படிப்படியாய்த் தேய்ந்து உருத்திரிந்து மறையும். உயிர்வாழுடல்கள் போல் அவை வளர்ந்து தேய்ந்து உருத்திரிந்து மறையா. எவ்வுடல் வளருந் தன்மையுடையதோ அவ்வுடல் உயிர்வாழுடலெனக் கருதப்படும். தோன்றின வெல்லா முருத்திரிந்து மறையுமியல்புடையனவாதலால் தோன்றியவுடலும் அவ்வியல்புடையதாகும். உருவச் சேர்க்கை குலையுங்காலேற்படுஞ் சிதைவே அழிவெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தானொன்றிற்றேன்ற ஆன்மா அழிவற்றதாகும். ஆன்மா முன்தான் வாழ்ந்த உடலை விட்டு நீங்கித் தன் தகைமைக்கேற்ற — தான் தேடிய வினைக்கேற்ற — உடலையடைந்து தனக்கென உரிய வினைப்பயன்களைத் துய்க்கின்றது. அதுபோது, தானொன்றிலுந் தோயாத் தூய்மை மிக்க பரம்பொருளே உள்ளுயிராயமைந்து நிற்கின்றது. அதனிருப்பையுணர்பவரே மெய்ஞ்ஞானிகளாவர்.

மெய்த்தவரே — ஏகாரம் தேற்றம். உயிர் என்பது அவாய் நிலையான் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. வாழாமை இழிவு தோன்ற வாழுடல் எனக் கூறியது புகழ்வதுபோலப் பழித்தற் குறிப்பணியாம்.

தானன்று

48. உடலன்றி மைம்புல னூட்டு முணர்ச்சி
யடலளி புத்திமன மன்றந்— திடமுறவே
வாங்குவெளிப் போக்கும் வளிசெருக்குச் சித்தமன்றந்
தாங்கியிவை யானுவே தான்.

பதவுரை:- இவை தாங்கி ஆள் அணு — உடல் முதலிய வற்றைத்தாங்கி நின்று ஆள்கின்ற ஆன்மா, உடல் அன்றும் — உடம்பு அன்று, ஐம்புலன் ஊட்டும் உணர்ச்சி அடல் அளி புத்தி மனம் அன்று — ஐம்பொறிகளின் உணர்ச்சிகளாகிய புலன்களும் ஆற்றல் அளிக்கின்ற புத்தியும் மனமும் அன்று, திடம் உறவாங்கி வெளிப்போக்கும் வளி செருக்கு சித்தம் அன்று — வலிமையுண்டாதற்கு உள்வாங்கி வெளியே போக்கும் வளியும் அகங்காரமும் சித்தமும் அன்று.

விளக்கம்:- ஐம்புலன்களோடு அந்தக்கரணங்களும் பொருந்திய கிடைத்தற் கரிய மக்களுடலை வினைப்பயனொற் பெற்ற ஆன்

மாவுக்கு உள்ளூயிராய் அமைந்து அறியூட்டி இயக்கி ஆள்கின்ற ஞான வடிவாம் பரம்பொருளை ஞானத்தாலன்றிக்காணு மாறில்லை. இந்த ஞானமும் எளிதிற்பிறவாது. ஞானவழி நின்றூற்றிய தத்துவ ஆராய்ச்சியின் போது, பரம்பொருளினதுவே என்றுணரக்கூடியவாறு முன் தோன்றிய பல தோன்றத் தோன்ற அவற்றை யெல்லாந் தனித்தனி ஆய்ந்தாய்ந் தொதுக்கித் தள்ளித் தள்ளி மேலும் மேலும் வளர்த்துப் பெருக்கிய ஞானம் பேரொளிப் பிழம்பாய்த் தோன்றியதும், பரம்பொருளை அறியவொண்ணா வகை இதுவரை மயக்கி மறைத்துக்கொண்டிருந்த அறியாமை — மலம் — இருள் — மருள் — முற்றுமகல இறையுண்மை துலக்கமுறும். அவ்வாறு துலக்கமுறவே துய்ப்புறு பொருள், துய்ப்போன் துய்ப்பு என்ற வேறுபாடற்ற பெருநிலை உதிக்கும். ஐம்புலன் — தானியாகு பெயராய்ப் பொறிகளைக் குறித்தது. ஆமும், ஏகாரங்களும், அசைகள்.

அணுத்தான் அன்று எனமுடிக்க.

பிறப்பு

49. இற்றழி கந்த லினியுடுக்க வொல்லாதான்
மற்றொன்று தன்னியல்பே மாற்றல்போற் — பெற்றவுடல்
விட்டுமழியப் பற்றறுத்து வீடுபெரு மன்னுயிர்
ஓட்டுமுட லாமேற்க லுற்று.

பதவுரை:- இற்றுஅழிகந்தல் — நைந்தழிந்த கந்தலுடையை, இனி உடுக்க ஒல்லாதான் — இனிமேலும் உடுக்க முடியாதவன், தன்னியல்பே மற்றொன்று மாற்றுதல் போல் — தன்னியல்புக்குத் தகப் புதிதாகப் பிறிதோராதையை மாற்றிக்கொள்ளுதல் போல, பற்று அறுத்து வீடு பெரு மன்னுயிர் — பற்றுக்களை அறுத்தொழித்து முத்தியடையாத ஆன்மா, பெற்ற உடல் ஒழிய விட்டு — தான் ஈட்டிய வினைகளுக்கேற்பப், பெற்றவுடலை அழிந்தொழிய விட்டுவிட்டு, ஊழ் ஏற்கல் உற்று உடல் ஓட்டும் — நின்ற வினைப்பயனை மேற்கொண்டு துய்க்கவியைந்து பிறிதோருடலை அடையும்.

விளக்க:- ஒருவன் தன் தகைமைக்கேற்பப் பெற்ற ஓராடையை உடுத்திருக்கும் போதே அவன் உடலழியின் அவனுக்குப் பிறிதோராதையின் தேவையற்றுப் போகும். ஆயின், உயிர் வாழ்வாடுருவனுக்கு அவன் உடுத்திருந்த ஆடை நைந்து இனியுடுக்க முடியாதாயின் அவனுக்குப் பிறிதோராடை தேவைப்

படுமன்றோ? அவ்வாறு தேவைப் படுவன் தன்னியல்புக்கேற்றவாறு புதிதாகப் பிறிதோராடை பெற்றுடுப்பான். அதுபோலப் பழவினைக்கேற்பப் பெற்றவுடலில் தங்கும் போதே தன் வினைகளை யெல்லாம் முற்றுமழித்துத் தூய்மையுற்ற ஆன்மா, பிறிதோருடலின் தேவையற்று வீடுபேறடையும். அவ்வாறொழியாதாயின், ஈட்டிய வினைகளைப் போக்குதற்குத் தான் பெற்றுநின்ற பழுதுற்ற உடலை விட்டுப் புதியவோருடலைத் தன் தகுதிக் கேற்பப் பெறும். வினைகளைத் துய்த்தொழித்துத் தூய்மையுற்று வீடு பேறடைதற்கு உடலின்றியமையாததாகையால், ஆன்மாவீடுபேறடையும் வரை தனக்கேற்படுந் தகுதிகளுக்கேற்பப் பலவுடல்களைப் பெற்றே வாழும். எந்தவுடலில் வாழும் போது வினைமுற்றும் நீங்கப் பெறுமோ அதன்பின் பிறிதோருடலின் தேவையற்று — பிறப்பற்று — வீடுபேறடையும்.

ஓட்டும் என்பது செய்விப்பான் ரொழில் செய்வான் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது, ஓர்வானும் ஓட்டுவிப்பானும் இறைவனே யாதலின் நிலைத்த பயனின்மையால் ஓட்டுமெனக் கூறினாம். ஏகாரம்: அசைநிலை. பெரு ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்-உடல் மாறு மென்பதற் கேற்ப உயிர்மாறாதென்றற்கு மன்னுயிரென்றும். கந்தல்: ஆகுபெயர்.

இறைவன் இயல்பு

50. வேற்றுமை யற்றவன் வேறுபல் லாருயிருள்
ஊற்றமாய் மன்னினு முனமுருள் — போற்றரியான்
ஒன்றாய் விரிந்து மொடுங்கிப் பலவாயும்
நின்றளி செய்கின்றான் நீடு.

பதவுரை:- வேற்றுமை அற்றவன் — இறைவன் என்றும் வேறுபடாதவன், வேறு பல் ஆர் உயிருள் ஊற்றமாய் மன்னினும் ஊனமுருள் — வெவ்வேறான பல அரிய உயிர்களும் பற்றுக்கோடாய் வாழினும் அவ்வாறு நிற்பதால் தன்னியல்பு மாறிக் குறைபாடடையான், போற்றரியான் — இத்தகையனென்று எவராலும் போற்றுதற்கரிய புகழுடையான், ஒன்றாய் விரிந்தும் — ஏகனாய் விரிந்தும், பலவாய் ஓடுங்கியும் — அநேகனாய் ஓடுங்கியும், நீடு நின்று அளி செய்கின்றான் — வரையறுத்துக் கூற முடியாத நெடுங்காலமாகத் தானொருவகைவே நின்று பல்லுயிரையுங் காப்பாற்றுகின்றான்.

விளக்கம்:- இறைவன், ஏகனாய் அண்ட பகிரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி நிற்குந் தன்மையால் ஒன்றும் விரிந்தும், தன்னருள் வெளிக்குளே அகிலாண்ட கோடியெல்லாந் தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்து நிற்குங்கால், பல்லுடல் கொள் உயிர்கள் எல்லாவற்றுள்ளுந் தனித்தனி ஒடுங்கியு முள்ளான். இவ்வாறு எல்லாவுயிர்களுள்ளும் பொருந்திநிற்பினும் அவ்வுயிர்களின் இயல்புக்கேற்ப மாற்றமடைந்து குறைபாடடையாமையே அவன் இறைமைக் குணமாகும். மனம் வாக்குக்களுக்கெட்டா மறையோனைதால் இன்ன தன்மையனென வரையறுத்துக் காணுமாற்றல் எவர்க்குமின்மையால் அவன் புகழ்போற்றுதற்கரியது. ஆன்ம ஞானமூட்டி மன்னுயிரைத் தன்னோடணைத்துக்கொள்ளும் பேரருளால் அவன் உயிர்களுக்குப் பற்றுக் கோடாகின்றான். இத்தகைய பேரருளாளனே அகில உலகங்களை யுங் காலமெல்லாம் பாதுகாத்து வருகின்றான்.

ஊற்றம் — ஊன்றென்னும் ஆகுபெயரின் னகரம் ஊற்றென்றாய் அம் சாரியை பெற்று ஊற்றமென நின்றது. மன்னினும் — உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஒடுங்கிப் பலவாயும் என்பதைப் பலவாய் ஒடுங்கியும் என எச்சவும்மை பிரித்துக் கூட்டுக.

இறைவன் மாசுறள்

51. செங்கதிரோன் பேரொளி சேர்ந்த பொருள்விளக்கித்
தங்கழுக்கான் மாசுறத் தன்மைபோல் — பொங்கியெழும்
இன்பதுன்ப வழ்வினாவில் ஈடுபடா வுள்ளுயிரை
நன்கறிய நானழியும் நைந்து.

பதவுரை:- செங்கதிரோன் பேர் ஒளி சேர்ந்த பொருள் விளக்கி—சூரியனின் மிகுந்தஒளி தான் சேர்ந்த பொருள்களை விளக்கி, தங்கு அழுக்கால் மாசு உறத் தன்மைபோல் — ஒளி கொடுக்குமிடங்களில் தங்கியுள்ள அழுக்குகளால் குற்ற மடையாத் தன்மை போன்று, இன்ப துன்ப ஊழ்வினாவில் — இன்ப துன்பங்களாகிய ஊழ்வினாவுகளில், ஈடுபடா உள்ளுயிரை — ஆன்மா ஈடுபட்டுத்துய்க்க விட்டுத் தான் அவற்றில் ஈடுபட்டுத் துய்க்காத உயிருக்குயிராயமைந்துள்ள பரம்பொருளை, நன்று அறிய நான் நைந்து அழியும் — மிகஅறிந்தால் நான் எனது என்ற அகங்கார மமகாரங்கள் கெட்டொழியும்.

விளக்கம்:- சூரியவொளி எங்கெங்குச் சேர்கின்றதோ அங்கங்குள்ள பொருள்களையெல்லாம் விளக்கிக் காட்டுமேயன்றி அங்கங்குள்ள அழுக்குக்களோடு மருவுவதால் தானழுக்குறது. அது

போல, ஆன்மா இன்பதுன்பங்களாகிய வினைப்பயன்களைத் துய்க்குங்கால் மகிழ்வும் வாட்டமுமுறும். ஆனால், ஆன்மாவுக்கு உயிராயமைந்த பரம்பொருள் இன்ப துன்பங்களில் ஈடுபடா நின்று ஆன்மாவுக்கு அறிவுறுத்திக்கொண்டிருக்கும். ஆன்மா உண்ணின்றியக்கும் பரம்பொருளை நன்கறியுமாயின் “நான்”, “எனது” என்ற அசங்கார மமகாரங்களை வினைவிக்கும் ஆணவ மலம் கெட்டொழியும். இதன் விளைவாக ஆன்மா தன்னையுணர்ந்து தலைவனைக் கூடும். உள்ளூயிரை நன்கறியவே நானென்ற சீவபோதம் கெட்டொழியும். தன்னையுள்ளிட்டுக் காண்பனவெல்லாஞ் சிவமாகக் காணுஞ் சிவபோதம் மலருமென்ற பொருளுங் கொள்ளலாம்.

செங்கதிரோன் இனஞ்சுட்டாப் பண்புகொள்பெயர். நானென்பது உபலட்சணத்தால் எனது என்பதையும் அடக்கும். உயிர்க்குயிரானவன் என்னுஞ் சொல் வழக்கால் இறைவன் உள்ளூயிரெனப்பட்டான். இது தொழில்பற்றி வந்த உவமையணி.

இறைவனில் ஒடுங்குதல்

52. மெய்ப்பொரு னின்றியக்க மேனி தொழிற்பட்டுத் துய்ப்பில் பிணமாந் துறந்தக்கால் — துய்த்துவினை முற்று மொழிக்க முதல்வன்மாட் டொன்றாகு மற்றேற் பிறப்பு மறும்.

பதவுரை:- மெய்ப்பொருள் நின்று இயக்க மேனி தொழிற்பட்டு — பரம்பொருள் ஆன்மாவின்கண் நின்று இயக்கும்போது உடல் இயங்கி, துறந்தக்கால் துய்ப்பில் பிணமாம் — ஆன்மா உடலை விட்டு நீங்கியபோது உணர்வற்ற பிணமாகும், வினை முற்றும் துய்த்து ஒழிக்க — ஆன்மா தான் தேடிய கன்மங்கள் முழுவதையும் அனுபவித்து நீக்க, முதல்வன்மாட்டு ஒன்றாகும் — பரம்பொருளோடு கூடி ஒன்றாகும், அற்றேல் பிறப்பும் அறும் — அதன்மைத்தாயின் பிறவித் தொடரும் அறும்.

விளக்கம்:- சிவசத்தியே ஆன்மாவைத் தொழிற்படுத்துகின்றது. இச்சத்தியால்யங்கும் ஆன்மா மலக்கட்டுள்ளவரை அக்கட்டை அறுத்தெறிந்து தன்னைத் தூய்மைப்படுத்தற்குப் பல்வேறுடல்களிற்புகுகின்றது. புகுதல் பிறப்பெனவும் பிரிதல் இறப்பெனவும் பெயர்பெறும். ஒருடலை விட்டுப் பிறிதோருடல் பெறும் போது முன்னின்ற உடல் பிணமாகின்றது.

வித்தாகிய வினையுள்ளவரை அதன் விளைவாகிய பிறவித் தொடர் நீளுமாதலால் பிறவித் தொடரை அறுக்க எடுத்த

பிறவி, வினை முற்றும் ஒழித்த பிறவியாயும், புதிதாக வினையீட்டாப் பிறவியாயும் அமைய வேண்டும். பற்றை வினைவிக்கின்ற சிவபோதமுள்ளவரை மலக்கட்டரூது. மலக்கட்டுள்ளவரை பிறவியறுக்குமாற்றலுள்ள சிவபோதம் — மெய்யுணர்வு — மலராது. பற்றற்ற வினை கன்மமாகாதாகையால் பற்றற்ற வினையாற்றிச் சிவபோதத்தை அழித்துச் சிவபோதத்தை மலர்வித்து, அச்சிவபோதத்தில் அழுந்திநிற்க, ஆன்மா திருவருளின் துணை பெற்றுப் பிறவித்தொடரறுத்து இறைவனைக் கூடும்.

ஒழிக்க: செயவென் வாய்பாட்டு நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்; காரிய காரணப் பொருட்டு. பிறப்பும் என்னும் உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

ஆணவ முனைப்பு

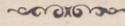
53. கல்விசெல்வம் பெற்றிவற்றற கண்ணியமும் பெற்றிவை நல்வினைப்பே நென்றெண்ணும் நாட்டம்லார் — பொல்லாவெம் ஆணவப் பேயால்தம் ஆற்றலெனச் சாற்றுதல் வீணஃதே ஊழ்வினைக்கும் வித்து.

பதவுரை:- கல்வி செல்வம் பெற்று — கல்வியும் செல்வமும் பெற்று, இவற்றால் கண்ணியமும் பெற்று — கல்வி செல்வம் முதலியவற்றால் புகழும் பெற்று, இவை நல்வினைப் பேறு என்று எண்ணும் நாட்டம் இலார் — கல்வி செல்வம் இவற்றாலாய புகழ் என்பன தாம் முன் செய்த நல்வினைப்பயனாயமைந்தனவாமென்ற அறிவில்லாதவர்கள், பொல்லாவெம் ஆணவப் பேயால் — பொல்லாத கொடிய ஆணவமாகிய பேய்க்கோட்பட்டதனால், தம் ஆற்றல் எனச் சாற்றுதல் — இப்பேறுகளெல்லாம் தங்களுடைய ஆற்றல்களால் ஏற்பட்டனவென்று கூறுதல், வீண் — வீணாகூற்றாகும், அஃதே ஊழ் வினைக்கும் வித்து — அவ்வாறு ஆணவமுனைப்பால் கூறுதலே மேலும் மேலும் வினையை வினைக்கும் வித்தாகும்.

விளக்கம்:- கல்வி, செல்வம், புகழ் போன்ற நற்பேறுகள் பண்டு செய்த நல்வினைப் பயன்களாய் வந்தமைகின்றன. அவ்வாறே வறுமை, நோய் துன்பம் முதலியன தீவினைப் பயன்களாய் வந்தமைகின்றன. மாறாத இவ்வுண்மையை மறந்து தாமே தம் ஆற்றலால் இப்பிறப்பில் இவற்றையெல்லாம் ஆக்கிக்கொண்டதாக இறுமாப்படைபவர் ஆணவ முனைப்பால் அல்லலுற்றவராவர். பண்டை வினைப்பயன்களைத் துய்ப்போர் அப்பயன்களைத் துய்க்குங்

கால் செருக்கும் மனமடிவுமற்றவராய்த் துய்த்தல் வேண்டும். வினைக்கேற்ற பயன்களைக் கொடுக்கும் இறைவன், ஒருவர் பால் அன்பும் இன்னொருவர் பால் வெறுப்பும் கொண்டு பயன்களை அளித்திலன். பயன்கள் வேறுபடக் காரணம் பயனளிக்கும் இறைவனல்லனாயினும் எல்லாம் இறைவன் செயலெனக் கொள்பவர் ஆன்மத்தாய்மை பெறுதற்குத் தடையாயிருந்த ஆணவமுனைப்பை அடக்கி ஆகாமிய கன்மத்தைத் தடுப்பவராவர்.

கல்வி செல்வம் — எண்ணும்மைகள் தொக்கன. கண்ணியமும் — எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை. ஏகாரம் தேற்றம்; பிரிநிலையெனினுமாம். ஆணவப்பேய் — உருவகத் தொடர்.

தீயன களை

54. நில்லாச் சுகங்கள் நிறையாக்கான் நீங்கிடிற்
பொல்லா வெகுளிதுக்கம் பொங்கிடும் — மல்லாடி
வந்துறையும் வேற்றுமை வாட்டுறாஉம் மூடமொடு
முந்துஞ் செருக்கறத்தீ மூட்டு.

பதவுரை:- நில்லாச்சுகங்கள் நிறையாக்கால் நீங்கிடில் — நிலையற்றனவாகிய இன்பங்கள் நிறையாதபோதும் பொருந்தி நின்று நீங்கியபோதும், பொல்லா வெகுளி துக்கம் பொங்கிடும் — தீங்கு விளைக்கும் கோபம் துக்கம் என்பன மிகுந்தெழும், வேற்றுமை மல்லாடி வந்துறையும் — வேறுபாடுகள் போராடிக் கொண்டு வந்து சேரும், வாட்டுறாஉம் மூடமொடு செருக்கு முந்தும் — துன்புறுத்துகின்ற அறியாமையோடு ஆணவமும் முற்பட்டு நிற்கும், அறத்தீ மூட்டு — இவையெல்லாம் முற்றும் எரிந்தொழிதற்காம் தவக்கனலை மூட்டுக.

விளக்கம்:- இன்பதுன்பங்கள் நிலையற்றன. இவற்றை நிறைத்தற்காகவும் நீங்காது நிலைபேறுடையனவாக வைத்திருத்தற்காகவும் வெகுளியுந் துக்கமும் பொங்கியெழுகின்றன. வேறுபாடுகள் பல கிளர்ந்தெழுகின்றன. “இவற்றைப் பெருக்கு பெருக்கு” என்று அறியாமை வாட்டுகின்றது. பெருக்குதற்கு ஆணவம் வீறு கொண்டெழுகின்றது. இன்பதுன்பங்கள் அவற்றையளிக்கும் பொருள்களில் நிலைத்திரா. பொருள்கள் சிலவற்றை முன் இன்பமாகக் கொண்ட மனம் மாற்றமாற அம் மனத்தின் பாங்கிற்கேற்பப் பொருள்களுமாறுமாதலால், அப்பொருள்களின் பாற்கண்ட இன்பதுன்பங்கள் நிலைபேறுடையனவல்ல. வெகுளி, துக்கம், வேற்றுமை என்பவற்றிற்குக் காரணமாகிய அறியாமைக்குக் காரணமானது

ஆணவமாதலால் மூலமலமாகிய ஆணவத்தை அறவே நீக்குதல் வேண்டும். ஆணவமோ பெருவலியுடையதாதலால் அதனைத் தவத்தாலன்றி நீக்குமாறில்லை. தவக்கனலாலெழுந்த ஞானம்—
— மெய்யுணர்வு — அறியாமையை நீக்க, அறியாமைக்குக் காரணமாயிருந்த ஆணவமும் நீங்கும். இம் மெய்யுணர்வே—
— ஞானமே — நிலைபெறுடைய பேரின்பத்தைக் காட்டும்.

ஆணவத்தைச் செருக்கென்றது காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தது. அறவென்றது காரணப் பொருட்டாய் செய்வெனெச்சம். தீயென்பது இலக்கணை. ஒவ்வாக்குணங்களை வேற்றுமை யென்றது ஆகுபெயர்.

பற்று

55. பற்றிய பற்றறுக்கப் பற்றின்றிப் பற்றுற்றான்
பற்றினைப் பற்றறுத்துப் பற்றற்றான் — பற்றுறிற்
பற்றியான் பற்றற்றுப் பற்றற்றான் பற்றுமற்றுப்
பற்றின்றிப் பற்றறுஉம் பற்று.

பதவுரை:- பற்றற்றான் பற்றிய பற்றறுக்கப் பற்றின்றிப் பற்றுற்றான் — மலப்பற்றும் வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றுமற்ற இறைவன் ஆன்மாவைப் பற்றிய மலப்பற்றை அறுக்கப் பற்றில்லாமல் ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ளான், பற்றினைப் பற்றறுத்துப் பற்றுறில் — அத்தகைய இறைவன் திருவருளைப் பற்றுக்களை யறுத்துப் பற்றினால், பற்றியான் பற்றற்று — அவ்வாறு இறைவன் திருவருளைப் பற்றியவன் மலப்பற்றற்று, பற்றற்றான் பற்றுமற்று — முன்தான் பற்றகற்றப் பற்றிய பற்றற்றான் பாற்கொண்ட பற்றுமற்று, பற்றின்றிப் பற்றறும் — பற்றுதற்குப் பிறிதோர் பற்றுமற்றுப் பற்றறும், பற்று — ஆன்மாவைப் பற்றிய மலப்பற்றையும் வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றையும் அகற்றுதற்குப் பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்று.

விளக்கம்:- ஆன்மாக்கள் கொண்ட மலப்பற்றை அகற்றும் அருட்சத்தியாய் — ஞானப்பிழம்பாய் — பற்றற்ற இறைவன் ஆன்மாவைப் பற்றின்றிப் பற்றி விளங்குகின்றான். இவ்வாறு விளங்குதல் அவன் இறைமைக் குணமேயன்றிப் பற்றினாலே விளைந்ததன்று. உலகியற் பொருள்களிற்கேயுயர்ந்தழுந்துங்காற் பிறந்த விருப்பு வெறுப்புக்களிலும் இவற்றின் விளைவாகப் பிறந்த அழுக்காறு வெகுளி முதலிய குற்றங்களிலும் ஈடுபட்டுச் சிதறிவலியிழந்தலையும் மனத்தின் புறத்தொடர்புகளையறுத்து உள்

ளத்தை இறைவன்பால் ஒருமுகப்படுத்திக் குவித்தொடுக்கவே பற்றறுக்கும் வழியாம்; பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றும் முறைமையாம். இவ்வாறு பற்றறுத்துப் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியதின் விளைவாகப் பிறந்த ஞானம், இறைவன், ஆன்மா என்ற வேற்றுணர்ச்சியை நீக்கி, பரம்பொருளின் வேராகத் தன்னைக் காட்டாதாகவே பற்றற்றான் பற்றுமற்றுப் பற்றறும். பற்றற்றான் பற்றுக் கொண்ட பற்றும், பற்றுக்குற்ற முடைத்தென்ற விழுமிய ஞானந் தோற்ற, அவன்பாற் கொண்ட பற்றையு மொழித்தென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அவனை ஆன்மா நோக்கி நின்றல் இயல்பன்றிப் பற்றெனப்படாது. ஆன்மாவைப் பற்றியவென எச்சமாகிய செயப்படுபொருள் விரித்துரைக்கப்பட்டது. பற்றுறின்: வேற்றுமைப்பொருள் மயக்கம். பற்று: முன்னிலையேவல் வினைமுற்று. சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி.

பற்றற்றான் வினை ஊழாகாது

56. பொன்னிற் களிம்பு பொருந்துமோ பற்றற்றான்
உன்னிச் செயாவினை ஊழாமோ — மன்னிய
இன்சுவை ஒருங்கொல் ஈண்டு மரங்கொடி
நன்று கனிதந்தும் நாள்.

பதவுரை:- பொன்னிற் களிம்பு பொருந்துமோ — பொன்னிற் களிம்பு தோன்றுமோ? தோன்றாது, ஈண்டு மரம் கொடி நாள் கனி நன்று தந்தும் — இவ்வுலகில் மரம் கொடி என்பன அவையவை பூத்துக்காய்த்துக் கனியாகுங் காலம் தவறாமல் அவற்றை நன்கு தந்தும், மன்னிய இன்சுவை ஒருங்கொல் — அப் பழங்களிற் பொருந்தியுள்ள இன்சுவையைச் சுவைத்து அறியுமோ? அறியாது, பற்றற்றான் உன்னிச் செயாவினை ஊழாமோ? — பற்றில்லாதவன் பயன் கருதிச் செய்யாதவினை கன்மமாகுமோ? ஆகாது.

விளக்கம்:- இயல்பாகவே களிம்பற்ற, களிம்பேறாத் தூய்மையுள்ள பொன்னிற்களிம்பேறாது. அதுபோல, இயல்பாகவே பற்றில்லாதவன் பற்றின்றிச் செய்யும் வினை ஊழாகாது. மரம், செடி, கொடி முதலியன காலந்தவறாமல் இன்சுவைக் கனிகளைத் தருதலையே தங்கடகைக் கொண்டுள்ளனவே யல்லாமல், தாந்தருங் கனிகளைச் சுவைத்தின்புறுதலாகிய பயனை நோக்கி அவை அவற்றைத் தருகின்றில. அதுபோல, பற்றில்லாதவன் பற்றற்று நின்று தன் கடன்களைச் செய்கின்றனனையல்லாமல் தான் செய்

யுங் கடன்களாலாம் பயன் கருதிச் செய்கின்றிலனாதலால் அவன் செய்வினை ஊழாகாது. பிற்பயன் கருதி விருப்பு வெறுப்புக்களிற் றேய்ந்து செய்யும் வினையே ஊழாகும்.

ஔகாரங்கள் எதிர்மறைப் பொருளன. கொல்: அசைநிலை. உம்மை உயர்வு சிறப்பு. செயா: செய்யுள் விகாரத்தாற் றெருக்கது. மரங்கொடியென்பது உபலட்சணத்தால் தாவர இனம் யாவற்றையுமுணர்த்தியது. இது வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி.

இறைவன் துணையாயுள்ளான்

57. உப்புக் கரைவில் உவர்ப்புப் பரவுமெங்கும்
அப்பரிசே நிற்குமிறை அண்டமெங்கும் — ஒப்பாக
மெய்ப்பொருண் மேவுபொருண் மேனியாற் பின்னமுற்றும்
துய்க்கவிட்டு நிற்குந் துணை.

பதவுரை:- உவர்ப்பு உப்புக் கரைவில் எங்கும் பரவும் — உவர்ப்புச்சுவை உப்புக்கரையல் எங்கும் ஒரே தன்மைத்தாய்ப் பரவி நிற்கும், ஒப்பாக — ஒரு தன்மையாக, அப்பரிசே இறை அண்டம் எங்கும் நிற்கும் — அவ்வாறே உலகங்களெங்கும் சமமாகப் பரம்பொருள் நிறைந்து நிற்கும், மெய்ப்பொருள் மேவு பொருள் மேனியால் பின்னம் உற்றும் — பரம்பொருள் பொருந்தி நிற்கும் பொருள்களாகிய உயிர்கள் தாங்கொண்ட உடலால் வேறுபாடுற்றனவேனும், துய்க்க விட்டுத் துணை நிற்கும் — அவ்வுடல்களிற் பொருந்தியுள்ள ஆன்மாக்கள் கன்மங்களைத் துய்க்க விட்டு பரம்பொருள் அவற்றிற்குத் துணை செய்து நிற்கும்.

விளக்கம்:- உப்புக் கரைவில் உவர்ப்புத் தன்மை கரையலெங்கும் ஒரே படித்தாய்ப் பரவியுள்ளதே போல், இறை உலகமெங்கும் ஒரே படித்தாய் நிறைந்துள்ளது. உயிர்கள் தாம் ஈட்டிய கன்மங்களுக்கேற்றவாறு பல்வேறுடல்களைப் பெற்றுள்ளபோதும் அவ்வுயிர்களுக்குயிராய்ப் பொருந்தியுள்ள பரம்பொருள் ஒன்றே. கன்மங்களைத் துய்த்தொழித்துத் தன்டாலுள்ள மலங்களை நீக்குதல் ஒவ்வொரு ஆன்மாவினதும் கடனாகும். இக்கடனை ஆன்மா செவ்விதே செய்தற் குறுதுணையாக நின்று தன்னிருப்பை உணர்த்திக் கொண்டிருக்கும் பரம்பொருளின் துணையை நாடாது, தன்னை யலைத்தாட்டும் புலன்களின் போக்கிற் சென்று மேலும் மேலும் கன்மங்களைக் குவிக்கும் ஆன்மா, தன்னையுணர்ந்து தலைப்பட எண்ணித் தலைவன் துணையை நாடிய காலத்தே, தோன்றாத் துணை

யாயுள்ள இறைவனருள் பெற்றுமீயும். துணை பெற்றும் அத்துணையைப் பயன்படுத்தாமை ஆன்மாவின் குற்றமேயன்றித் துணை நிற்கும் இறைவன் குற்றமன்று.

கரைவு: விகுதி புணர்ந்து கெட்ட செயப்படுபொருட் பெயர். எங்கும்: முற்றும்மை. ஏகாரம் தேற்றம். இறை அண்டமெங்கும் ஒப்பாக நிற்கும் எனப் பிரித்துக் கூட்டினுமாம். பின்ன முற்றும்: உம்மை இழிவு சிறப்பு. இஃது உவமையணி.

திருவருளின் பெருமை

58. எல்லோன் எரிகதிர் ஏற்றும் அழுக்ககற்றி
வல்லான் பரங்கடர் வாட்டிமலம் — நிலலாதே
வென்றொழிக்கத் தெள்ளியிர் வேண்டும் ஒருமைபெற
நன்று திருவருளை நாடு.

பதவுரை:- எல்லோன் எரிகதிர் அழுக்கு அகற்றி நீர் ஏற்றும் — சூரியனுடைய வெப்பம் மிக்க கதிர்கள் அழுக்கை நீக்கி நீரைத் தூய்மையான ஆவியாக்கி விண்ணில் ஏற்றும், (அதுபோல) வல்லான் பரங்கடர் மலம் வாட்டி நிலலாதே வென்று ஒழிக்க— பேராற்றலுள்ள இறைவனின் மேன்மை பொருந்திய அருட்சுடர் மலத்தின் வலிகெடுத்து அம்மலம் ஆன்மாவோடு ஒட்டி நிலலாதொழித்து வெற்றி கொண்டு நீக்க, தெள்ளியிர் ஒருமை பெறவேண்டும் — மலம் நீங்கித் தெளிவு பெற்ற ஆன்மா பரம்பொருளைப் பிரிந்து தனித்து நிலலாது அப்பரம் பொருளோடு ஒருமையடைய விழையுமாதலால், திருவருளை நன்று நாடு— ஒருமைப்படுதலாகிய இந்நிலை கைவர இறைவன் திருவருளைச் சிறப்பாகத் தேடு.

விளக்கம்:- சூரியனின் எரிகதிர், அழுக்கும் நீருங்கலந்த சேற்று நீர் நிலைகளிலுள்ள சேற்றை நீக்கி நீரைத் தூய நீரா வியாக்கி விண்ணேற்றும். அதுபோல இறைவனின் அருட்சுடர், ஆன்மாவைப் பொருந்தி அதன் தூய்மையைக் கெடுக்கும் மலத்தை — அறியாமையை — அதன் நிலை கெடுத்தொழிக்கும். சூரியனின் எரிகதிர்கள் அழுக்கை நீக்கி நீரைத்தூய்மையாக்கிப் பிரித்தேற்றும் பெருவலியுள்ளன வாயினும், அக்கதிர்களை ஏற்றுப் பயன்படும் நிலையில் நீர் நிலைகள் அமைந்திராவாயின் அவை தம்பாலுள்ள நீரைத்தூய்மையாக்கா; கதிர்களாற் பயனுறா. அதுபோல இறைவனின் அருட்சுடர் பேராற்றலுள்ளதாயினும் அப்பரங்கடர் பாய்ந்தருள் பயத்தற்காம் நற்றவஞ் செய்தல்

ஆன்மாக்களின் கடனும். பிறவிப் பெருங்கடலிற் சுழன்றலுத்த ஆன்மா, தன்மலம் நீங்கப் பிறந்த தெளிந்த ஞானத்தால் ஓயாப் பிறவியை ஒழித்து இறைவனை அடைந்தொருமைப்பாடடைய விழையும். மலநீக்கத்திற்கும் பிறவியறுத்தற்கும் இறைவனைக் கூடுதற்கும் திருவருளே நற்றுணையாதலால் அத்திருவருளைப் பெற்றுய்தற்காம் வழியை உணர்ந்து அவ்வழியே தலைப்படுதல் கடனும். வல்லான் பரஞ்சுடருக்கு எல்லோன் எரிகதிர் எடுத்துக் காட்டுவமை.

நில்லாதே:- ஏ; அசைநிலை

ஏற்றும் என்பதற்கு அவாய் நிலையான் நீர் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆல்: அசை. நாடு: முன்னிலை யேவல் வினை முற்று. எரிகதிர்: இனஞ்சுட்டிய அடை. ஆதலால் என்பது குறிப்பெச்சம். ஒருமை பெறவேண்டுமென மாற்றுக.

O

இறைவன் வியாபகம்

59. அணுவாய்ச் சிறுக்கினும் ஆற்றலொப் பில்லான்

அணுவுக் கணுவானான் அன்பால் — அணுக்கர்கள்

அண்டபகி ரண்டமும் ஆங்குள்ள வெல்லாமும்

அண்டியுளான் என்றார் அறிந்து.

பதவுரை:- அணுவாய்ச் சிறுக்கினும் ஆற்றல் ஒப்பு இல்லான் - இறைவன் அணுவாக மிகச் சிறுத்தாலும் தன் ஆற்றல் இணையில்லாதவன், அன்பால் அணுவுக்கு அணு ஆனான் — உயிர்கள் பாற்கொண்ட பேரருளால் உயிர்க்குயிரானான், அணுக்கர்கள் அறிந்து — அவன் பாற் பேரன்பு கொண்டார், அவனருள் பெற்றமையாற் பிறந்த ஞானத்தால் அவன் வியாபகப் பெற்றியை நன்கறிந்து, அண்டபகிரண்டமும் ஆங்குள்ள எல்லாமும் — உலகத்திலும் அதற்குப் புறத்திலுள்ள உலகங்களிலும் ஆங்காங்குள்ள எல்லாவற்றிலும், அண்டி உள்ளான் என்றார்—பொருந்தி உறைகின்றான் என்று கூறியுள்ளனர்.

விளக்கம்:- இறைவன் தன்னிச்சைப்படி சிறுத்தாலும் ஒப்பற்ற தன்னொற்றல் சிறிதுங்குறைந்திலன்; உயிர்களை உய்விக்கும் பேரருளால் உயிர்க்குயிராயுறைந்தியக்குகின்றான். அண்டபகிரண்டமும் அடங்க ஒரு நிறைவாகி ஆங்காங்குள்ளவற்றிலெல்லாம் பொருந்தியுண்மை அவன் வியாபகத் தன்மையாகும். இறைவனின் பேரருளுடைமையையும் வியாபகப் பேராற்றலையும் அவனருளால் உள்

ளும் புறமும் கண்ட பேரன்பர், உலகிலுள்ளாரனைவரும் அவன் துணை நிற்கும் பெற்றியையுணர்ந்து கடைத்தேற வேண்டுமென்ற அன்புள்ளத்தால் இறைவனைத் தர்ங்கண்ட பெற்றியே புகழ்ந்து போற்றிவழுத்தினர். தாயறியாச் சூலில்லை. இறைவனறியாதன ஒன்றுமில்லையென்ற உண்மையை உணர்ந்து தீயன களைந்து மேனிலையடைந்துய்திபெறவிழைவார். துணை நிற்கும் இறைவனருளைப் பயன்படுத்திக்கொள்வாராக.

அண்டபகிரண்டம்: வடமொழிப்புணர்ச்சி. அணுவுக்கணு: குவ்வுருபு நேர்ச்சிப் பொருளது. சுற்றிநிற்போரைச் சுற்றமென்றும்போல அணுகி நிற்போரை அணுக்கர் என்ப; இது தொழிலால் வருபெயர், சிறுக்கினும் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. அண்டமும், எல்லாமும் என்பன முற்றும்மைகள் ஆற்றல் ஒப்பில்லாதான் எனப்பண்பின்வினை பண்பிமேற்சார்த்தப்பட்டது.

வேற்றுமைக் காரணம்

60. எல்லோரும் ஒத்தகல்வி ஏத்துபுகழ் ஆற்றலுரு சொல்லாற் பொருளாற் சுகம்பாலால் — எல்லாமே ஒற்றுமை யுண்டாதல் ஒண்ணுதே செய்வினை வெற்றுமையால் வெவ்வேறு வேர்.

பதவுரை:- எல்லாரும் ஒத்த கல்வி ஏத்து புகழ் ஆற்றல் உரு — உலகிலுள்ள எல்லாரும் வேற்றுமையின்றி ஒரே நிகரான கல்வியும் உயர்த்திக்கூறும் புகழும் வல்லபமும் அழகும், சொல்லால் பொருளால் சுகம் பாலால் எல்லாமே — சொல்லாற்றல் அல்லது அவ்வாற்றலின்மை, பொருட் பெருக்கம் அல்லது வறுமை, உடற் சுகம் அல்லது நோயுடைமை, ஆடவர் அல்லது மகளிர் என்று எல்லாவற்றிலும், ஒற்றுமை உண்டாதல் ஒண்ணுது — ஒற்றுமை யுடையராய் இருத்தல் இயலாதாகும், செய்வினை வேற்றுமையால் வெவ்வேறு வேர் — ஒவ்வொருவரும் ஈட்டிய நல்வினை தீவினை வேறுபாடுகளால் உலகிலுள்ளார் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு வினை மூலங்கள் காரணங்களாயமைந்து இவ்வேறுபாடுகளை உண்டாக்குகின்றன.

விளக்கம்:- உருக்கி ஒரே அச்சில் வார்த்தெடுத்தாற்போன்று எல்லாவற்றிலும் ஒருவித வேற்றுமையுமின்றி எல்லாரும் எல்லாச் செவ்வமும் பெற்று அல்லது எல்லாரும் எல்லாத் துன்பங்களும் பெற்று ஒருவர்க்கொருவர் வேறுபாடற்றவர்களாய் வாழாமைக்

குரிய காரணமென்ன? இறைவனே இவ் வேற்றுமைகளை உண்டாக்கினானா? அவனே இவ் வேற்றுமைகளுக்குக் காரணனாயின் அவன் நடுநிலையற்றவன், வஞ்சகன், இறைமைக்குணமற்றவனென்ற பெரும் பழிக்காளாவான் ஆயின் அவனே நிர்மலன், நிர்க்குணன், சின்மயன், அறவாழி அந்தணன், வேண்டுதல் வேண்டாமையற்றவனெனப் பலவாறு அவனை வாயார வாழ்த்தாத அன்பரிலர். இஃதுண்மையாயின் காரணன் அவனல்லன் என்பது போதரும். வேற்றுமைக்குக் காரணம் உயிர்களே (நாமே). கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தமைக்குக் காரணம், கொலைஞர் இழைத்த கொடுஞ் செயலன்றி ஒறுத்த வேந்தனல்லன். அரசனைப் போல் தண்டனை விதித்தலைக்கூட இறைவன் மேற்கொண்டிலன். அவன், ஒவ்வொருவரும் செய்த நல்வினை தீவினைப் பயன்களை அவரவரே துய்க்கவிட்டு அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தி உயர்த்துதற்காய் உயிர்க்குயிராய் நின்றருள்புரிகின்றான். எனவே, பல்வேறு வேற்றுமைகள் பொருந்தியனவாய் உயிர்கள் விளங்கக் காரணம் அவ்வுயிர்கள் ஈட்டிய கன்மவினைகளே. வேருக்கேற்ற, வேருளடங்கிய மரங்களே முளைக்கும். வினை வேர்கள் வேறுபட வேர்களுக்குத் தகப் பிறவி மரங்களும் வேறுபடும். இது மாறாத உண்மையாம்.

வேற்றுமை — குறுக்கும் வழிக்குறுக்கல். எல்லாரும்: முற்றும்மை. சொல்லாற் பொருளாற் சுகம் பாலால் என்பதில் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. ஏகாரங்கள் இசைநிறை.

செய்வினை வேற்றுமையால் வேர் வெவ்வேறு ஆகலான் எனக் காரணப் பொருட்டாய சொல் வருவித்துரைக்கினுமாம்.

ஆன்ம ஞானம்

61. இகபர இன்பங்கள் ஈற்றற வல்ல

சுகவூற்று வற்றச் சுருங்கும் — திகழொளி

நல்லானம் ஞானமே நாதனொடு கூட்டும்பின்

இல்லைப் பிறப்பிறப் பீண்டு.

பதவுரை:- இகபர இன்பங்கள் ஈறு அற்ற அல்ல — இம்மை மறுமை இன்பங்கள் முடிவற்றனவல்ல, சுக ஊற்று வற்றச் சுருங்கும் — இன்பஞ் சுரந்த ஊற்று வற்றிப்போக அவ்வின்பங்களும் சுருங்கிப்போகும், ஒளி திகழ் நல் ஆன்ம ஞானமே நாதனைக் கூட்டும்—ஒளி விளங்குகின்ற நல்ல ஆன்ம ஞானமே இறைவனொடு இணையச் செய்யும், பின் ஈண்டு பிறப்பு இறப்பு இல்லை — பின் இவ்வுலகிற் பிறப்பு இறப்பு என்பன இல்லையாம்.

விளக்கம்:- இம்மை மறுமை இன்பங்கள் என்றும் நிலைத்தன வல்ல. பயனாகிய இன்பங்களுக்குக் காரணமாயிருந்த முற்றேட்டமாம் நல்வினைகளை முற்றுந் துய்த்துப் போக்க அவ்வன்பங்கள் ஒழிந்துபோகும். துன்பத்துய்ப்பும் அவ்வாறே. நல்வினையும், அறியாமையின் — மலத்தின் — வினைவாகப் பிறந்ததே. அறியாமை உள்ளவரை பிறவிப்பிணியும் வினையீட்டுதலும் நீங்கா. ஆன்மஞானங் கிளர்ந்தெழு பிறவிக்குக் காரணமாகிய அறியாமை-மலம் — உலகியற் பொருள்களிற் கொண்ட பற்றுக்கள் என்பன நீங்கும். சீவபோதம் அழிந்துபோகும். இதன் வினைவாக ஆன்மா தன்னை உணர்ந்து தலைவனைக் கூடும். மண்ணுலக இன்பங்களைப்போல விண்ணுலக இன்பங்களும் நிலையில்லாதன. நல்வினை விழைவும் இன்பத்தில் ஈடுபாடும் பிறவிப்பிணியை வளர்க்குமாதலால் இவற்றையுடைய விண்ணவரும் பிறவியறார். அன்றியும், ஆராய்வின்றி விழைந்த இன்பங்களை விழைந்தவாறடையும் வல்லமையுடைய விண்ணவர், இன்பங்களுக்குக் காரணமான நல்வினைகளை மட்டுமன்றித் தீவினைகளையும் ஆற்றுவராதலால் அவரும் தந்நிலையிலிழியும் பெற்றியராவர். நிலையற்ற இன்பந் துய்ப்பவராய்ப் பிறவியறா விண்ணவரிலும் பரம்பொருளைக் கூடுவதால் நிலைத்த பேரின்பம் பெறும் ஞானிகள் நனிசிறந்தவராதலால் அத்தகைய மாண்பளிக்கும் ஞானம் பெறுதலை வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இன்பதுன்பச் சமுழிற் சிக்கியலையாது மனத்தையடக்கிப் பற்றுத்துப் பயன்பெற்றுத்தல் பெறற்கரிய மக்கட் பிறப்பெய்தி னார்க்குத் தலையாய கடனாமென்க.

இகபரம், பிறப்பிறப்பு என்பன உம்மைத்தொகை. ஏகாரம் பிரிநிலை; தேற்றமுமாம்.

கடமை செய்

62. இயக்கிவிட்ட எந்திரம்போ லீடுபட் டுன்றா

செயக்கடவ செய்தலே செம்மை — மயக்குற்றுச்

செய்பயன் எண்ணமே செய்செழிக்கப் பெய்ம்மழைபோ

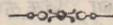
லுய்யவுல குண்கடனை யோர்.

பதவுரை:- இயக்கிவிட்ட எந்திரம்போல் — இயங்கச் செய்த தொழிலியற்றி போல, உன்னால் செயக்கடவ ஈடுபட்டு செய்தலே செம்மை — நீ செய்யவேண்டிய தொண்டுகளில் ஈடுபட்டுச் செய்தலே இயல்பாய அறமாம், மயக்குற்று செய்பவன் எண்ணமே — அறிவுமயங்கி நீ செய்யும் கடன்களால் வரும் பயனை மனத்திற்

கொள்ளாமல், செய் செழிக்கப் பெய்மழைபோல் — பயிர் செழித்து விளையப்பெய்கின்ற மழையைப்போல், உலகு உய்ய உன் கடனை ஓர்—உலகோர் முன்னேற நீ செய்யவேண்டிய கடன்களைக் கைம்மாறுகருதாது அறிந்து செய்.

விளக்கம்:- இயக்கிவிட்ட தொழிலியற்றி (எந்திரம்) விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பின் விளைவு பாராது உழைக்குங்காலேற்படும் தேய்வையும் கருதாது, தன்னியக்கமுள்ளவரை தொழிலாற்று கின்றது. உலகோர்க்கு மிக இன்றியமையாத உணவுப்பொருட் களைச் செழித்துவளரச் செய்வதோடு, அவர்களுண்ணும் அருமருந் தாகவும் பயன்படுந் தூயநீரை வானின்று பெய்ம்மழை கைம்மாறு கருதிப் பெய்கின்றதா? இல்லையே. அதுபோல, கருமவீரனொரு வன் தன் கடன் செய்ய வேண்டியவனாவாதலால், உலகோர் பயன் பெற நீ செய்யவேண்டிய கடன்களை அக்கடன்களால் விளையு ம்பயனைக் கருதாது செய். பயன் கருதாத பற்றற்ற விளை விளையாகாது. அவ்விளையாற் பலர் பயனும் பெறுவராதலால், உன் னாற்றலை வீணே கழியவிடாதுழைத்தலுன்கடனும். எந்திரத்தை இயக்குவோன் போல உன்னை இறைவன் இயக்குகின்றான். எந்திரம்போல் இயங்கி உழைத்தலுன் கடனும். உலகோர் உன்னை பயன்பெற வேண்டும். எவ்வகையில் நீ அவர்களுக்குப் பயன்படுவாயென்பதை அறிந்து அறிந்தவாறு பயன்படு.

ஓர் தல் செய்தற்காதலின் அறிந்து செய்கவெனக் காரியம் பொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. எந்திரம், மழை என்பன பயனுவமங்கள். செய்தலே — ஏகாரம் தேற்றம்.

நல்லன நாடு

63. இன்பம் விழையுளத்தால் ஈர்ப்புண்டே யைம்புலத் துன்பவழிச் செல்லுமது தூயதோ — நன்றெண்ணி நல்லன நாடுதல் நன்றன்றோ இன்பிற்கா அல்லன செய்தல் அவம்.

பதவுரை:- இன்பம் விழை உள்ளத்தால் ஈர்ப்புண்டு — இன்பத்தை நாடும் உள்ளத்தால் கவரப்பட்டு, ஐம்புலத் துன்பவழிச் செல்லுமது தூயதோ — ஐம்புலன் காட்டும் தூயவழியில் செல்லு மச்செலவு அறிவுடைமையாகுமா? நல்லன நன்று எண்ணி நாடுதல் நன்று அன்றோ — நல்லனவற்றை நன்காராய்ந்து விருப்பு தல் நல்லதன்றோ? இன்பிற்கா அல்லன செய்தல் அவம் — இன்பத்திற்காகத் தீவினைகளைச் செய்தல் கேடாய் முடியும்.

விளக்கம்:- ஆன்மாவிற்குய்தி பயக்கும் நிலைத்த இன்புடைச் செயல்கள் யாவையென நன்காராய்ந்து அத்தகைய நற்செயல்களை விரும்புதல் வேண்டும். நீர்க்குமிழி போன்ற நிலையற்ற இன்பங்களைப் பெரிதாக எண்ணி அவ் வின்பங்களை விரும்பும் புலன்களுக்கடிமையாகிப் புலன்கள் காட்டும் புன்னெறிப்படர்தல் ஆன்மத் தூய்மையைக் கெடுக்கும். புலன்களால் மனமும், மனத்தாற் செயலும் தூய்மை குன்றுகின்றன வாதலால் புலனையடக்கி மனத்துக்கண் மாசுகற்றிச் சொல்லுஞ் செயலுந் தூய்மையுடையவாக்குதல் வேண்டும். நல்லனயாவை அல்லனயாவை என்ற ஆராய்ச்சி செய்தற்கு முதற்றகுதி புலனடக்கமாகும். புலன்களை அடக்கியாளாமல் புலன்களுக்கடிமையாவார் நல்லன நாடியறியுந் தகுதியற்றவராதலால் அவர் அவ்வழிச் சென்று தம் வாழ்வை அவமாக்குவரென்க. திரிகரணசுத்திக்குப் புலனடக்கம் மிக இன்றியமையாதது.

ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம்: இசைநிறை.

ஆன்மா அழிவற்றது.

64. என்றுமுள சேதன னெய்தாதே விறற்றிவு
ஒன்றிற் பிறந்திறத்த லொல்லுமோ — நின்றவுடல்
பொன்றினும் பொன்றப் பொலிவதற் குண்டாமால்
என்றுமென் னெஞ்சேயிஃ தெண்.

பதவுரை:- என்றும் உள சேதனன் இற்று அழிவு எய்தாதேல்—எப்பொழுதும் உள்ள ஆன்மா இற்று அழிவு அடையாதெனின், ஒன்றில் பிறந்து இறத்தல் ஒல்லுமோ — அது பிறிதொன்றிலிருந்து பிறந்து இறத்தல் பொருந்துமோ? பொருத்தாது, நின்ற உடல் பொன்றினும் பொன்றப் பொலிவு அதற்கு உண்டாம்—ஆன்மா பொருந்தி நின்ற உடல் அழியினும் அழியா நிறைவு அதற்கு உண்டாம், என் நெஞ்சே என்றும் இஃது எண் — என் நெஞ்சமே! எப்பொழுதும் இவ்வுண்மையை உணர்வாயாக.

விளக்கம்:- எப்பொருள் என்றுமுள்ளதோ அப்பொருள் அழிவற்றதாகும். அத்தன்மைத்தாயின் அதற்குத் தோற்றமுமில்லையாகும். ஆன்மா அழிவுடைப் பொருளாயினும் யாதானும் ஒன்றைப்பற்றி நில்லாது ஒன்றையுஞ் செய்யுமாற்றலற்றது. வினைபோக்கி மலமறுக்க ஆன்மா பொருந்தி நின்ற உடலழியுமேயன்றி அதிற் பொருந்தி நின்ற ஆன்மா அழியாது. உட-

லோடு ஆன்மாவும் அழியுமியல்புடையதாயின், அதனாக்கங்கருதி நீடு நினைந்தாவன செய்யுந் தேவையின்றும். ஆயின், அழியாப் பெருமை மிக்கது ஆன்மா. அஃது அழியாப் பேரின்ப மெய்தற் காவன செய்தல் தலையாய கடனும். அக்கடனை அறிவுறுத்திக் கொண்டே இறைவன் உயிர்க்குயிராய் உறைகின்றான். நிலையற்ற இன்பதுன்பங்களில் ஈடுபட்டலைந்து மேலும் மேலும் வினைச் சுமையைக் குவிக்கும் மனமே! இவ்வுண்மையை உணர்ந்து இறைவன் நற்றுணை பெற்றுயர்த்தற்குத் தடையாய் நில்லாது உடையானாக்கங் கருதி அடங்கி ஒடுங்கிக் குவிந்து கொள். அப் போதுதான் ஆன்மா மெய்யுணர்வு பெற்றுத் தன்னையுணர்ந்து தலைவனையறிந்து கூடிப் பிறவியறுக்கும்.

ஏ — தேற்றம். ஓகாரம்: எதிர்மறை. ஒன்று: ஆகுபெயர். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. சேதனன்: அறிவுடையோன்.

மலந் தந்த துயர்

65. தன்றகைமை தானோராத் தாழ்வுணர்ச்சி கொண்டுதன்னைப் புன்னிலைமைத் தேகமாய்ப் புந்திகொண்டு — மின்னளைய இன்பத்தி லெக்களிப்பு மின்னலிற் துன்பமுறல் தொன்றுமலந் தந்த துயர்.

பதவுரை:- தன் தகைமை தான் ஓராது தாழ்வு உணர்ச்சி கொண்டு — தன் பெருமையைத் தான் கருதாத தாழ்வு மனப் பான்மை கொண்டு, தன்னை புல் நிலைமைத் தேகமாய்ப் புந்தி கொண்டு-தன்னைப் புன்மையான நிலையுடைய தேகமாய் நினைத்து, மின் அளைய இன்பத்தில் எக்களிப்பும் — மின்னல் போன்ற நிலையற்ற இன்பங்களைத் துய்த்துப்பெருமகிழ்ச்சியும், இன்னலிற் துன்பும் உறல் — விளையுந் தீமைகளில் துன்பமும் உறுதல், தொன்று மலம் தந்த துயர் — உயிர்களோடு அநாதியே பொருந்தியுள்ள மலம் தந்த துயரங்களாம்

விளக்கம்:- ஆன்மாவின் விழுப்பெருமையை ஆய்ந்தறியாது, தன்னாக்கத்திற்காக ஆன்மா பொருந்தி நின்ற, பிணி, மூப்பு, சாக்காடுகளாம் புன்மைத் தன்மைகளையுடைய தேகமாகத் தன்னைக்கருதி (ஆன்மாவைக் கருதி) மின்னலைப் போன்ற நிலையற்ற இன்பங்களைத் துய்த்துப் பெருமகிழ்வும் அவ்வாறே நிலையற்ற துன்பங்களேற்படும்போது மனனழிவுங் கொள்ளுதல், அநாதியே ஆன்மாவோடு கூடிய மலத்தாலேற்பட்ட துயர நிலையாம். இன்பதுன்பங்கள், ஈட்டிய வினையின் விளைவா மென்ற

ஞானம் நிலை பெற்றமைதி பெறுதற்கு மலந்தடையாக நிற்கின்றது. இம்மலத்தை நீக்கினன்றி அமைதி பிறவாது. ஆணவமறைப்புத்திரையாம் அறியாமை, ஞானவொளி வீசினன்றி அகலாது. பேரறிவும் பேரருளுமுடைய பரம்பொருளின் திருவருளே, இம்மறைப்பை — மலத்தை — நீக்கவல்லது. இறைவன் துணை நின்றும் துணை பெற்றுய்யாமை பேதைமையாம். தன் தகைமையைத் தானுணராத ஆன்மா, தன்னுள் உறைவோனையுணரா தாகையால் இறைவன் திருவருளைத் துணை பெறுமுகமாகப் பற்றறுத்து இறையருள் கூட்டும் யோகவழி நின்று சமாதி கூடித் தன்னை யுணர்ந்து தலைவனைக் கூடுதல் ஆன்மாவின் தலையாய கடனுமென்க.

எக்களிப்பையுந் துயர் என்றும் பின்னைத் துன்பம் பயத்தலின். புந்திகொண்டு: இடத்து நிகழ்பொருளின்ரொழில் ஆடத்தின் மேலேற்றப்பட்டது. உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளன.

இறைவன் கூறுபடான்

66. கூறுபடான் மன்னுயிருட் கூடிநின்றும் பூரணனே வேறுவே ருய்நின்றும் வேருமோ — மாறுவினைப் பற்றுமலம் நீங்குறப் பாலிக்கும் நல்லருள் சுற்றுந் தளையெரிக்குஞ் சுட்டு.

பதவுரை:- பூரணன் மன்னுயிருள் கூடி நின்றும் கூறுபடான் — எங்கும் நிறைந்த இறைவன் நிலைபெற்ற ஆன்மாத் தோறும் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்து நிற்பினுங் கூறுபடானாய் ஏகனாய் நிற்பதைவின், வேறுவேருய் நின்றும் வேருமோ — அவ்விறைவன் வேற்றுமை தோன்ற நிற்பினும் வேருவனோ? ஆகான், மாறு வினைப்பற்று மலம் நீங்குற — ஆன்மாவுக்கு விரோதமான வினைகளைச் சேர்க்கின்ற ஆன்மாவைப் பற்றிய மலம் நீங்க, பாலிக்கும் நல்லருள் — அருள்புரிகின்ற திருவருள், சுற்றும் தளை சுட்டு எரிக்கும் — ஆன்மாக்களைப் பிணித்துள்ள மல பந்தத்தினைப்பற்றி யெரித்து அழிக்கும்.

விளக்கம்:- இறைவன் ஆன்மாக்கள் கொண்டமலப்பற்றை நீக்குதற்காக ஆன்மாக்களுக்குள் உயிராய் அமைகின்றான். தனித்தனி ஒவ்வொருயிரின் கண்ணும் வாழ்வதால், இறைவன் கூறுபடுகின்றான் போலத்தோன்றினும் உண்மையிற் கூறுபடாப் பூரணன் அவன். தன்னருள் வெளிக்குளே அகிலாண்டகோடியெல்லாந் தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராயுறையும் பூர

ணன், பூரணத்துட் பூரணனாய் விளங்குகின்றான். மன்னுயிர்களைப் பற்றிய மல நீக்கத்திற்காக, உயிர்க்குயிராயுறையுங்கால் அநேகனாயும், எல்லாவற்றையுமடக்கி ஏகனாயும் விளங்குகின்றான்.

ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம்: அசை.

—o-o-o—

தவவலி

67. குவிபளிங் கூடாக் குவிந்துவரும் எல்லோன்
அவிர்கதிர் தீக்கும் அழுக்கைக் — கவிந்த
தவத்தூடு பாயுந் திருவருள் தாக்கப்
பவக்கேடு நேருமலம் பாழ்த்து.

பதவுரை:- குவி பளிங்கு ஊடாய்க் குவிந்துவரும் எல்லோன் அவிர்கதிர் — சூரியனின் கதிர்களைக் குவித்துப் பாய்ச்சும் கண்ணாடி வில்லையின் ஊடாகக் குவிந்து வருகின்ற சூரியனின் ஒளியுள்ள வெங்கதிர்கள், அழுக்கைத் தீக்கும் — அழுக்கை எரித்தழிக்கும், கவிந்த தவம் ஊடு பாயுந் திருவருள் — கவியுந் தவத்தினூடு பாயுந் திருவருள், தாக்க — தாக்குதலால், மலம் பாழ்த்து பவக்கேடு நேரும் — மலங்கள் கெட்டுப் பிறவிப்பிணிப்பறுதல் தலைப்படும்.

விளக்கம்:- உலகு புரக்கும் சூரியன் பேரொளிக் கதிர்கள் வெப்பம் மிகுந்தனவாயினும், அவை பரந்து பாயும்போது எரிக்கும் ஆற்றலிற் குறைந்தனவாய் இருக்கின்றன. அத்தகைய பல கதிர்களைக் குவிவில்லையின் துணைகொடு ஒருமுகப்படுத்திக் குவித்து எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மிகச்சிறிய பரப்பில் பாய்ச்சின் அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவற்றின் எரிக்கும் ஆற்றலும் பெருகின்றது. அது போலப் பார்க்குமிடமெங்கணும் நீக்கமற நிறைந்து அகில உலகங்களையும் புரக்குந் திருவருளைத் தவமாகிய குவிவில்லையினூடாகப் பாய்ச்சும்போது அதன் ஆற்றல் மிகுகின்றது. ஆற்றல்மிக்க இத்திருவருள் தாக்கியதும் ஆன்மாவைப் பற்றிநின்ற மலங்கள் அழிந்தொழியும். சூரியக் கதிர்களுக்கும்ளவாற்றல் எங்கும் ஒரே படித்தாய் இருப்பினும் அவை பாயுஞ் சூழ்நிலைக்கேற்ப அவ்வாற்றல் குறைந்துங் கூடியுங் காணப்படுகின்றது. முகில், பாயுந் கோணம், பாயும் பரப்பு, வளிமண்டலம், உயரம் என்பனவற்றின் தன்மைக்கேற்பக் கதிர்களின் எரிக்கும் ஆற்றல் குறைந்துங் கூடியுங் காணப்படும். அக்கதிர்களை மிகக் குறுகிய இடத்தில் குவித்தொடுக்கிச் சேர்க்கக் கதிர்களின் எரிக்கும் ஆற்றல் மிகுகின்றது. அதுபோலத் திருவருளின் ஆற்றல் எங்கும் ஒரேபடித்தாய் உள்ளது. அதன் பெருமையை உணராது அழுக்காறு, அவா, வெகுளி

முதலிய அகக்குற்றங்களை வளர்த்து, உலகப் பற்றுக்களிலெல்லாம் அழுந்தி திருவருளைச் சிறப்புறப் பயன்படுத்தாமை உயிர்களின் குற்றமாகும். புறக்கவலைகளையெல்லாம் மறந்து பற்றற்றுச் சிந்தை சிவமாக்கித் திருவருளின் ஆற்றலைத் தவமாகிய குவிவில்லையின் மூலமாகக் குவித்துப் பிறவிப்பிணிவிளைபஞ்சமலங்களினீம்து பாய்ச் சினால், அவை பாழ்த்து அழிந்தொழியப் பவமறும். சூரியனின் கதிர்களைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுவார்போன்று திருவருளைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுக.

தவத்தாடு — அத்துசாரியை; ஏழாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கது. பாழ்த்து: காரணப்பொருட்டு வினையெச்சம் பாழ்த்தலா லெனப் பொருள்படும். செய்தெனெச்சம் பிறவினை முதல் கொண் டது. இதுபோலுஞ் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்சத் திரி பென்பாருமுள்.

யோகம் மின்வலி போன்றது

68. இணைப்ப ஒளிவிட் டிருளாகு மொன்று
பிணைப்பகல மின்வலிபோற் பீடாய் — அணைஞானம்
கூட்டுமிறைக் காட்சி குலைவுறாஉம் அஃதகலத்
தேட்டமாம் யோகம் தெளி.

பதவுரை:- இணைப்ப ஒளிவிட்டு ஒன்று பிணைப்பு அகல இருளாகும் மின்வலிபோல் — பொருத்த ஒளிகான்று ஒன்றிய பிணைப்பகல (மின்வலி கான்ற ஒளி நீங்க) இருளாகும், (அதுபோல) பீடாய் அணைஞானம் இறைக்காட்சி கூட்டும் — பெருமையோடு அணைந்த ஞானம் இறைக்காட்சியைக் கூட்டுவிக்கும், அஃது அகலக் குலைவு உறும் — பீடாய் அணைந்த ஞானம் அகலின் இறைக்காட்சி குலைந்துபோகும், தேட்டமாம் யோகம் தெளி — இதுவே தேடற்கரிய தேட்டமாகிய யோகமென்பதைத் தெரிந்துகொள்.

விளக்கம்:- இயமம், நியமம், பிராணயாமம் முதலிய எண் பெரு நெறிகளாம் யோகமுறைகளின் முடிமணியாய் — கிடைத்தற்கரிதாய் — வாய்க்கப்பெற்ற சமாதி, ஒளிகாலப் பொருத்திய மின்வலி போன்றது. மின்வலி தொழிற்பட்டுப் பொருந்தி நிற்கும் போது பிறக்கும் ஒளி பரவிய இடத்திலுள்ள பொருள்கள் துலக்கமுறும். சமாதிநிலை கூடியக்காற் பிறந்த ஞானம் இறையிருப்பைத் துலக்கமுறக் காட்டும். சமாதி கலைவுற்றதும் ஞானமுங் கலைவுறும்; நேர்மின்துருவத்தையும் எதிர் மின்துருவத்தையும் பொருத்தப் பிறந்த மின்வலி இருளகற்றிப் பொருள்விளக்கப் பயன்படுமா

போல், பரமாத்மாவையும் சீவாத்மாவையும் தொடர்வுபடுத்தி ஒன்றிச்செய்தற்காற் பிறந்த ஞானவிளக்கம், பரம்பொருளின் இருப்பை விளக்கப் பயன்படும். சமாதிக் கலைந்ததும் இவ்விளக்கம் கலைவுற்றதின் பயனாய் இறைக்காட்சியும் மறையும். எனவே, யோகமும் அது தொழிற்படும்வரையில் பயன் தந்து மறையுமியல் பினதே. பரம்பொருள், ஆன்மா என்ற வேறுபாடு காணாத — பரம்பொருளின் வேறாகத் தன்னைக் காணாத — பரம்பொருளைத் தவிர்த்து வேறென்றையுங் காணாத — நிருவிகற்ப ஞானமே தலை சிறந்ததாமென்க.

குலைவுறாஉம்: இன்னிசையளபெடை. தேட்டம்: செல்வம், செயப்படுபொருட்பெயர். வருந்தித்தேடிய செல்வத்தின் மகிமை போன்று சிறந்ததாதவின் யோகத்தைத் தேட்டமென உடம்பொரு புணர்த்திக் கூறினும். தெளி: முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்று.

அவாவின்மையாலாம் பயன்

69. புத்தியவா வற்றுப் புறம்போகா துண்ணேக்கும் மத்தாய் மனங்கடையா மந்தபுலன் — சத்தாந் திருவருட் பேற்றாற் சிவஞானந் தோய்ந்த குருவருள் கூடப் பெறின்.

பதவுரை:- புத்தி அவா அற்றுப் புறம் போகாது உள் நோக்கும் — புத்தி அவாவின் நீங்கிப் புறத்தே செல்லாது உள் நோக்கும், மந்தபுலன் மனம் மத்தாய்க் கடையா — நெறியற்ற புலன்கள் மனத்தை மத்துப்போற் கடையா, சத்தாம் திருவருள் பேற்றால் — உண்மைப்பொருளாகிய திருவருட்பேற்றினால், சிவஞானம் தோய்ந்த குருவருள் கூடப்பெறின் — சிவஞான நீரிற் குளிக்கக் குருவினருள் கூடப்பெறுவராயின்.

விளக்கம்:- அந்தக்கரணங்கள் நான்கனுள் ஆன்மாவோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையதும், முத்திவரை நிலைபேறுடையதும் புலன், மனம், சித்தம், ஆணவம் என்பனவற்றின் விளைகளில் இவை நல்லன இவை தீயனவென நாடியறியும் பெற்றி வாய்ந்ததுமான புத்தி, ஞானநெறிப்பட்டு அவாவின் நீங்குமாயின், நெறியல்லா நெறியிற் சென்று, மனத்தை மத்துப்போற் கடைந்து அமைதி குலைக்குஞ் சிறுமை சேர் புலன்கள் புறத்தொடர்பற்றடங்கும். இதன் விளைவாக மனமொடுங்கும். புலனடக்கமும் மனவொடுக்கமுங் கைவந்ததன் விளைவாக ஆணவம் அகங்கரிக்கும்

வலியிழக்கும். புத்தியை வெளித்தொடர்புக்கிழுத்த புலன்கள், மனம், சித்தம், அகங்காரமென்பன, புத்தி அவாவறுத்து ஆன்மஞான நாட்டத்தாலுண்ணேக்கியக்கால், அதனை எதிர்க்குந் திறன்றுச் செயலிழக்கின்றன. அறியாமையைப் பெருக்கிய இவை செருக்கொழிந்தடங்கியதால் ஞானம் மலர்ச்சியுறுகின்றது.

குருவருள் கூடப்பெறின் என்றது அதனருமை றோக்கியென்க. தோய்ந்த: நீராடிய: சிவஞானத்திலே தோய்தலாலே மும்மலையழுக்கு முழுதுமகன்றவென விரித்துரைத்தல் வேண்டும்.

வேண்டதல் வேண்டாமை ஒழித்தலாலாம் பயன்

70. வேண்டதல் வேண்டாமை வேற்றுமை யற்றோழியத் தூண்டு புலனெடுங்குந் தூய்தாகி — ஆண்டே பரஞான வுள்ளொளியாற் பற்றிருண் மாயப் பரஞான மெய்தோன்றும் பார்.

பதவுரை:- வேண்டதல் வேண்டாமை வேற்றுமை அற்று ஒழிய — விருப்பு வெறுப்பு என்பவற்றினிடையே வேற்றுமை இல்லாதொழிய, தூண்டுபுலன் தூய்தாகி ஒடுங்கும் — விருப்பு வெறுப்புக்களில் தோயத் தூண்டிநின்ற புலன்கள் தூய்மைபெற்று ஒடுங்கும், ஆண்டே பற்று இருள் பரஞான உள்ளொளியால் மாய — அப்பொழுதே ஆன்மாவைப்பற்றிய அறியாமையாகிய இருள் — இருண்மலம் — பதிஞானமாகிய மெய்யுணர்வால் மாய்ந்தொழிய, பரஞான மெய்தோன்றும் பார் — தெய்வீகமான மேலான உண்மை தோன்றும் என்பதை அறிவாயாக.

விளக்கம்:- விருப்பு வெறுப்புக்களாய் பற்றுக்களையே பற்றுக்கோடுகளாகக் கொண்டு பற்றிப் படர்ந்து புலன்கள் கூட்டும் இன்பத் துன்பங்களைத் துய்த்தலையும் மனம் இன்பத் துன்பங்களுக்கிடையே வேற்றுமை காண்ப்பெருஞானம் பெற்றொடுங்குமாயின் தந்தூண்டதல் பயனில் செயலாமெனப் புலன்களொடுங்கும். அழுக்காறு, அவா, வெகுளி முதலியமனக்குற்றங்களை வினைத்து நின்ற அறியாமை — இருண்மலம் — பதிஞானமாகிய மெய்யுணர்வின் முன்னிற்குமாற்றலற்று நீங்கவே, பதிஞானமொன்றே விளக்கமுறத் தோன்றும். பற்றின்மையால் மனங்குவியப் புலனெடுங்கும். மனங்குவிந்து புலனெடுங்க ஆன்மஞானம் பிறக்கும். ஆன்ம ஞானத்தால் — மெய்யுணர்வால் — அறியாமை நீங்கும். நீங்கவே, ஆன்மா தன்னையுணர்ந்து தலைவனையுணரும். இத்தகு மாண்புகளுக்கெல்லாம் அவாவின்மையே — பற்றின்மையே — மூலகாரணமாயமைந்துள்ளது.

ஆண்டு: காலமுணர நின்ற சுட்டிடைச்சொல் இடத்தை யுணர்த்தியதெனினுமாம். பார்: முன்னிலையேவல்வினை. ஏகாரம்: பிரிநிலை; தேற்றமெனினுமாம். புலன்: தொகுதி யொருமை.

—o—o—o—

ஞானி

71. ஞானவிற் குங்கிநின்று நாத லிலக்காக
 வுனமி லுள்ள வுறுகணைதொட் — மனமின்றி
 மெய்ப்பொருளிற் பாயவெய் மேலோன் பிறகாணான்
 பொய்ப்பொரு ளாய புறத்து.

பதவுரை:- ஞானவில் தாங்கி நின்று நாதன் இலக்காக — ஞானமாகிய வில்லைத் தாங்கிநின்று இறைவனை இலக்காகக் கொண்டு, ஊனம் இல் உள்ள உறுகணை தொட்டு — குற்றமில்லாத மனமாகிய பொருத்தமான அம்பைத் தொடுத்து, மெய்ப்பொருளில் ஈனமின்றிப் பாய எய் மேலோன் — பரம்பொருளில் உள்ளமாகிய கணையை இலக்குப் பிழைக்காமற் பாய எய்கின்ற நற்றவ மேலோன், பொய்ப்பொருளாய பிற புறத்து காணான் — பொய்ப்பொருளாய பிறவற்றைப் புறத்தே காணான்.

விளக்கம்:- நற்றவத்தின் விளைவாகப் பிறந்த ஞானத்தை வில்லாகக் கோலி, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட மருளகன்ற — அறியாமை நீங்கிய — மலப்பிணிப்பற்ற — உள்ளத்தை, கோலிய வில்லில் அம்பாகத் தொடுத்து, சத்தாம் பரம்பொருளை இலக்காக்கி, உள்ளமாகிய கணை குறி தவறாது பரம்பொருளிற் பாய எய்யும் மேலோன், பொய்ப்பொருளுக்களைப் புறத்தே காணான். பொய்ப்பொருட் காட்சியுள்ளவரை ஞான வில்லும் உள்ளக்கணையும் பரம்பொருளிலக்கும் பெறுமாறில்லை; வில்லும், கணையும், இலக்கும் பெற்று, பரம்பொருளிற் பாயவெய்யும் நற்பேறு கிடைக்கப்பெற்றுள்ளானாயின் காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருளென்ற பேதமறப் பரம்பொருளோடொன்றி இரண்டற ஒன்றியமையால், பரம்பொருளின் வேறுகத் தன்னையுந்தன்னின் வேறுகப் பரம்பொருளையுங் காணானென்க.

ஞானவில், உள்ளவுறுகணை: உருவகப்பெயரொட்டு. எய் மேலோன் வினைத்தொகை.

—o—o—o—

மூடம்

72. கருவிகளை நானென்று காணும் மூடம்
பொருளிலவ வின்றியக்கிப் பொல்லா — மருளகற்று
ஞானவொளி யேற்றினன்றி நாடொணு னுதவவ
னீனவினைப் புல்லர்க் கெவன்.

பதவுரை:- மூடம் கருவிகளை நானென்று காணும் — அறியாமையாக உட்கருவி புறக்கருவிகளை நானென்று காணும், பொருளில் அவன் நின்றியக்கி—ஒப்பற்ற இறைவன் உயிர்க்குயிராய் நின்றியக்கி, பொல்லாத மருள் அகற்று ஞானவொளி ஏற்றினன்றி — பொல்லாத மருளையகற்றும் ஞானவொளியாம் மெய்யுணர்வை ஏற்றினாலன்றி, நாதனவன் நாடொணு—இறைவன் நாடுதற்கரியான், (அவ்வாராயின்) ஈனவினைப் புல்லர்க்கெவன் — ஈனவினைப் புல்லர்களால் அவன் எவ்வாறு நாடியறியப்படுவான்.

விளக்கம்:- அறியாமையாக, அறிகருவி செய்கருவி முதலிய புறக்கருவிகளையும் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் முதலிய உட்கருவிகளையும் நானென்று காட்டும். தன்னொப்பில்லா இறைவன் உயிர்க்குயிராய் நின்றியக்கி மயக்கவுணர்வை நீக்கி தண்ணளி செய்யுமுகமாக மெய்யுணர்வை ஊட்டினாலன்றி இறைவன் நாடுதற்கரியான். அவனருளால் ஆன்மாதன்னை யுணரும். தன்னையுணரத் தலைப்பட வழி செய்த இறையருளளித்த மெய்யுணர்வு தலைவனுக்குத் தனக்குமுள்ள தொடர்பைக்காட்டும். காட்டவே ஆன்மாத் தலைவனைப் பிரிந்து தனித்து நில்லாத் துடிப்புற்றுத் தலைவனருள் பெற்றுத் தலைவனைத் தன்னின் வேராகக் காணுது தலைவனையணையும். இத்தகு மாண்புறு நிலையை அறியாமையாற் கேடுற்ற மனத்தின் தொழிற் பாடாய் வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றுக்களில் அழுந்திப்பன்னெறிப்படர்ந்து வினைகளைக் குவிக்கும் புல்லறிவாளர் அடைதல் எங்ஙனமென்க.

மூடம் காணும்மென்பது எழுத்தாணி யெழுதிற் றென்றும் போலக் கருவி வினைமுதலாயிற்று. மூடனை மூடமென இழித்துக் கூறியதூஉமாம்.

வினை வேர்

73. வேண்டுதல் வேண்டாமையே மிருவினைக்குத்
தூண்டும் புலன்கள் துணைநின்று — பூண்டோடு
தெள்ளிய ஞானந் திருவருள் கூட்டிநின்று
கிள்ளியிவை போக்குங் கிளர்ந்து

பதவுரை:- இரு வினைக்கும் வேண்டுதல் வேண்டாமை வேராம் — நல்வினை தீவினை இரண்டிற்கும் விருப்பு வெறுப்புக்கள் வேராகும், புலன்கள் துணைநின்று தூண்டும் — புலன்கள் துணையாக நின்று விருப்பு வெறுப்புக்களைப் பெருக்கத் தூண்டும், தெள்ளிய ஞானம் திருவருள் கூட்டி நின்று—தெளிந்த ஞானத்தைத் திருவருளானது கூட்டிநின்று, கிளர்ந்து இவை பூண்டோடு கிள்ளி போக்கும் — கிளர்ச்சியுற்று இவற்றை வேரோடு கிள்ளி எறிந்து போக்கும்.

விளக்கம்:- மனத்தில் தோற்றம் விருப்பு வெறுப்புக்கள் நிலையற்ற இன்ப துன்பங்களைத் தேடுமுகமாகப் பிறவிக்குக் காரணமான நல்வினை தீவினைகளை ஈட்டுதற்குங் காரணங்களாயமைகின்றன. விருப்பு வெறுப்புக்களிலவேல் இன்பதுன்பங்களும்மில்லை. அவையிற்றைத் தேடும் வினைகளும்மில்வாம். விருப்பு வெறுப்புக்களை வளர்த்தற்கு வேண்டிய நுகர் பொருள்களை வாரி வாரி வழங்கும் புலன்கள் மனக்கிளர்ச்சியைத் தூண்டுகின்றன. விருப்பு வெறுப்புக்களில் அழுந்திக் கொந்தளித்தலையும் மனம் இன்ப துன்ப நுகர்வற்றுக் குவியின் நுகர்ச்சிக்குரியனவற்றை அளிக்கும் புலன்கள், தஞ்செயலாற் பயனின்மையறிந் தொடுங்கும். இன்ப துன்ப நுகர்ச்சியை வழங்கும் புலன்கள் ஒடுங்கின், நுகர் பொருளில்லாக் குறைவால் மனத்தின் கொந்தளிப்புக் குறைந்து அமைதி பிறக்கும். ஆயின், விருப்பு வெறுப்புக்களை வளர்த்தலையே தன்னியல்பாகக் கொண்ட மனம் இலகுவிற் குவியுமியல்புடையதன்று. அல்லல்களை வளர்த்தாறலைக்கு மியல்புடைய ஆணவம், மனத்தை வாளா குவிந்திருக்க விடாது. மனக்குவிவைப் புத்தியுங் கெடுக்கும். விருப்பு வெறுப்புக்களைப் பெருக்கி யலையும் மனம், அதற்குத் துணைநிற்கும் புலன்கள், அறியாமையைப் பெருக்கிக் கெடுக்கும் ஆணவம், இவற்றிற்குத் துணை நிற்கும் புத்தி என்பனவற்றின் வலி கெடுக்க வல்லது ஆன்ம ஞானமே—மெய்யுணர்வே. ஆன்ம ஞானம் பெறுதற்குப் பற்றறுத்தல் அடிப்படையாய் அமைய வேண்டும். விருப்பு வெறுப்புக்களாய் பற்றுக்களைப் பற்றியலை தலையே தன் பண்பாகக் கொண்ட மனம், பற்றுக்கப் பற்றற்றான் பற்றைப் பற்றுறின், திருவருளின் துணையால் வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய வினைமூலப் பற்றறும். இதன் விளைவாக இருவினைகளு மில்வாயொழியப் பிறவிப் பிணிப்பறும்.

வேண்டுதல் வேண்டாமை உம்மைத் தொகை. இருவினைக்கும் மூலமாய் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் களைதற்குத் திருவருளே துணைபுரிதல் வேண்டுமாகலின் ஞானந் திருவருள் கூட்டி நின்று போக்குமென்றும். பூண்டு ஆகு பெயர். இவை யென்றது வேண்டுதல் வேண்டாமையை.

பித்தர் யார்?

74- பற்றுமலப் பித்தர் பரஞானர்ப் பித்தரென்பர்
நற்றுணை பெற்றுய்யும் நாட்டமற்றுச் — சுற்றிய
வேற்றுணர்விற் சிக்கி வினையீட்டுஞ் சின்மதியார்
போற்றுவரோ நற்றவர்தம் பொற்பு.

பதவுரை:- மலம் பற்று பித்தர் — மலம் பற்றிய பித்தர், நற்றுணை பெற்றுய்யும் நாட்டம் அற்று பரஞானர்ப்பித்தர் என்பர் — நற்றுணையைப் பெற்று மேனிலையடையும் அறிவில்லாமல் பதிஞானமுடையாரைப், பித்தரென்று இழித்துக் கூறுவர், சுற்றிய வேற்று உணர்வில் சிக்கி வினை ஈட்டும் சில் மதியார் — தம்மைச் சுற்றியுள்ள மயக்கவுணர்விற் சிக்குண்டு வினைகளைத் தேடும் அற்புத்தியுடையார், நற்றவர் தம் பொற்பு போற்றுவரோ? — நல்ல தவநெறிக்ககண் நின்றார் மகிமையைப் போற்றுவரோ? போற்றார்.

விளக்கம்:- மலப் பற்றுடைமையால் விளைந்த மருளால் பொருளல்லவற்றையெல்லாம் பொருளாகக் கொள்ளும் பித்துடையார், தாங்கொண்ட மருளகற்ற வல்ல பதிஞானமுடையார் மகிமையையுணர்ந்து அவரைத் துணைக்கொண்டு தங்குறை தீர்த்து மேனிலையடைய விழையாது தம்மைப்போல் உலகப் பற்றுக்களில் அழுந்தியலையாத அவரைப் பித்தரென்று கூறுவர். தம்மைச் சுற்றியாட்டும் வேற்றுணர்வாகிய மாயைச்சுழலிற் சிக்கி மேலும் மேலும் வினைகளைத் தேடிக் குவிக்கும் புன்மதியார், தம்மைப்போன்று கண்டனவற்றிலெல்லாம் வேற்றுமை கண்டு, வேற்றுமைகளைப் பெருக்கி, விருப்பு வெறுப்புக்களிற் பற்றிப் படர்ந்து இன்ப துன்பங்களிலீடுபட்டு மன மொழி மெய்களால் வினைகளைப் பெருக்கி வாழாது பற்றற வாழும் நற்றவர் வாழ்க்கை, தம் வாழ்க்கையிலும் முற்றும் மாறுபட்டதாயிருப்பதைக் கண்டு அவரைப் பித்தரென அழைப்பர். மலம், பற்றுடைமை, மருள் என்பவற்றை நீக்குதற்குரியார் மகிமையை அவையின்மையாலறிய முடியாப் பித்தர், நற்றவர் துணை பெற்றுய்யும் பெற்றியற்றவராவர். அறியாமைப் பித்துடையார், ஞானப்பித்தரையறியுமுகமாக அறியாமை நிக் குதல் வேண்டும். அறியாமை நீங்கின், நற்றவர் துணைவலியறிந்து அவர் துணை பெற்று நற்பேறடைவர்.

ஓகாரம் எதிர்மறை. பொய்யாயவற்றை மெய்யெனக்கொண்டு மூலும் மயக்கவுணர்வு வேற்றுணர்வெனப்பட்டது.

பற்றற்றார் வினைகள் ஊழாகா

75. ஞானக் கடன்முழுகி நாத னருகணைந்து
மோனப் பயிற்சி முறுக்கேறி — ஈனவினைப்
போகியர் ஈடேறப் பொங்கருளாற் செய்வதெருள்
யோகியர்பா லொட்டுமோ வோர்.

பதவுரை:- ஞானக் கடல் முழுகி — ஞானமாகிய கடவில் முழுகி, மோனப்பயிற்சி முறுக்கேறி — மௌனியாயிருந்து ஞானப் பயிற்சியில் வலிமை ஏறி, நாதன் அருகு அணைந்து — இறைவனை அண்மிச் சேர்ந்து, ஈன வினைப் போகியர் ஈடேற — இழிவான வினை துய்த்தின்புறுவோர் கடைத்தேற, பொங்கு அருளால் (யோகியர்) செய்வ தெருள்யோகியர்பால் ஓட்டுமோ ஓர் — பொங்கியெழுந்த அருளினால் ஞான யோகியர் செய்வினைகள் வினையாகி அவர்பாற் சாருமோ? இதனை ஆராய்வாயாக.

விளக்கம்:- ஞானக்கடலின்கண் முழுகித் திளைத்துக் கண்முடி மௌனியாப் பயிற்சிபெற்ற யோகியர், ஈனவினைகளை வளர்த்துச் சிற்றின்பந் துய்ப்போர்பாற் கொண்ட பேரருளால் அவரைத் தூயராக்கிக் கடைத்தேற்றத் தந்நல விழைவின்றி இறையருளெங்கும் பரவ ஞானகுருவாகி நின்றாற்றும் நற்பணிகள் வினையாகி அவரைப் பற்றா. திருவருளின் தூண்டுதலால் உலகுய்யச் செய்யுந் தொண்டுகள் பயன் நோக்கா வினைகளாமாதலால் அவை வினையீட்டமாகா.

ஞானத்தைக் கடலாக உருவகித்து நாதனை அண்முங் கரையாக உருவகியாமையின் இஃது ஏகதேசவுருவகவணி. ஓகாரம் எதிர்மறை. செய்வ: செய்யும் வினைகள். தெருள்: ஞானம்.

நீங்காத்தினை

76. பொன்னணி செய்வோன் பொருளுடு நில்லானே
யின்னதே வாழ்க்கை யிணைப்பெல்லாந் — தன்னிகரில்
வல்லான் னுணைநின்றே யாள்கின்றான் வீடளவும்
நல்லா னுணர்த்தியே நன்று.

பதவுரை:- பொன் அணி செய்வோன் பொருளுடு நில்லான் — பொன்னணிகளைச் செய்வோன் தான் செய்யும் பொருள்களினுள்ளே நில்லான், இன்னதே வாழ்க்கை இணைப்பு எல்லாம் — இத்தகையதே வாழ்க்கைத் தொடர்புகளெல்லாம், தன் நிகரில்

வல்லான் — தன்னொப்பில்லாத வல்ல இறைவன், துணை நின்று நல் ஆறு நன்று உணர்த்தி வீடளவும் ஆள்கின்றான் — துணையாக நின்று நன்னெறிகளை நன்கு உணர்த்திக்கொண்டு ஆன்மா வீடு பேறடையும்வரை அதனை ஆட்கொள்ளுகின்றான்.

விளக்கம்:- பொன்னணிகளைச் செய்வோன் அவற்றைச் செய்யும் நிமித்தகாரணமையென்கின்றான். அவற்றை உருவாக்கியபின் அவனுக்கும் அவன் செய்த அணிகளுக்குமுள்ள தொடர்பு அற்றுப் போகின்றது. இதுபோன்றே வாழ்க்கைத் தொடர்புகளாய் பெற்றோர், உடன் பிறந்தார், மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தார், நண்பர் முதலியோர் தொடர்புகளும், மண், பொன், மனை முதலிய போகப்பொருள்களின் தொடர்புகளும் நிலையற்றனவாய் உடலில் உயிருள்ளவரை நிலைத்தனபோற் காட்டி மறைகின்றன. பிறவி தொறும் இத்தகைய நிலையற்ற தொடர்புகள் பல, புதியன புதியனவாய்த் தோற்றித் தோற்றி மறைகின்றன. இறைவன் தொடர்போ இத்தகையதன்று. இறைவன் தோன்றாதுணையாய் உயிர்க்குயிராய் என்றும் துணை நிற்கின்றான். உயிர்கண்மேல் வைத்த பேரருளால், அவ்வுயிர்களைப் புனிதப்படுத்தற்கு, அவற்றிற்குத் தனு, சுரண, புவன, போகங்களை அளித்து, அவற்றைப் பிரியாதுறைந்து, அவை கன்மப்பயன்களைத் துய்த்தொழிக்கச் செய்து, அறிவு கொடுத்தி அவை கொண்ட அறியாமையை — மலத்தை — நீக்குகின்றான். அறியாமை நீங்கிய உயிர்கள் தம்மையுணர்ந்து தம்முள் உயிராயுறையுந் தலைவனையுணரும் ஞானம் பழுக்கத் தலைவனைத் தம்மினும் மாறுபடக் காணாது அவனையணந்து இரண்டற ஒன்றுகின்றன. இறைவனின்றி உயிர்களில்லை. உயிர்களைப் பிரியாது என்றும் உடனுறை இறைவன் திருவருளை அறியாமை அறியாமையின் விளைவாலேற்பட்டதாகும். பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கொண்ட மருளால், நான் எனது என்னுள் செருக்குற்றான், மருணீங்கி மெய்யுணர்வு பெற்றருளின் இறைவன் தன்னுள் உறைவதையுணர்வான். எனவே, உடலுறவுப் பொருள்களின் நிலையற்ற தன்மையையுணர்ந்து உயிருறவால் — தோன்றாதுணையாய் — நிலையாய் — என்றும் பிரிவறியாப் பேரருளாளனும் இறைவன் தொடர்பை மறவாது, துணை நிற்கும் அவன் திருவருளைப் பெற்று அத்திருவருளின் மூழ்கித் தினைத்தல் மன்னுயிர்களின் நற்பேராகும்.

ஏகாரங்கள் இசைநிறை. வீடு ஆகுபெயர்.

வினை வித்து

77. வித்தடங்கா வென்றும் வினையா சினைகளாய்
வித்துப் பொதிவும் வினையன்றே — வித்தியக்கி
வித்திற பிறவா வியன்சத் திணைந்துநின்று
வித்தொழித் தெய்துவிக்கும் விடு.

பதவுரை:- வித்து அடங்கா சினைகளாய் என்றும் வினையா — வித்துள் அடங்காதன சினைகளாய் என்றுங் கிளைத்து வினையா, வித்துள் பொதிவும் வினை அன்றே — வித்தினுள் பொதிந்துள்ளனவும் வினைப்பயனும் இன்ப துன்பங்களே, வித்தில் பிறவா வியன்சத்து — வித்திலிருந்து தோன்றாத பெருமை பொருந்திய பரம்பொருள், இணைந்துநின்று வித்து இயக்கி — வித்தினுள் பொருந்திநின்று வித்தைத் தொழிற்படுத்தி, வித்து ஒழித்து விடு எய்துவிக்கும் — வித்தை ஒழிய விட்டு வீட்டை எய்தச் செய்யும்.

விளக்கம்:- வித்துள் நுண்ணுருவாய் அமைந்துள்ள கிளைகளே, வித்து முளைத்தெழுங்கால் கிளைகளாய்க் கிளைக்கின்றன. இல்லாதன கிளைத்தெழா. அதுபோல ஈட்டிய நல்வினை தீவினைப்பயன்களே இன்ப துன்பங்களாகத் தோற்றுகின்றன. காலந்தவறாது கிளர்ந்தெழும் நுகர்பொருளாங் கன்மங்கள் பொதிந்துள்ள வினைப்பயனும் உடலுள் ஆன்மா புகுந்து வினைப்பயன்களைத் துய்க்க விட்டு, தானொன்றிற் றேன்றாத ஆதியந்தமற்ற பரம்பொருள் ஆன்மாவுக்குயிராய்த் துணை நிற்கின்றது. ஆன்மா வினைப்பயன்களைத் துய்த்தொழித்துத் தூய்மைபெற்றுத் தன் தகைமையையும் துணை நிற்கும் பரம்பொருளின் பெற்றியையும் உணரும் பதிஞானம் — மெய்யுணர்ச்சி — பெறுதற்குத் திருவருள் பாலித்த பரம்பொருளை நன்குணர்ந்த ஆன்மா, தன்னைப் பரம்பொருளின் வேராகக் கண்ட மருண் முற்றாக நீங்கியதும் பரம்பொருளின் வேராகத் தன்னைக் காணாமையால், பரம்பொருளோடு இரண்டற ஒன்றும் மருவுகின்றது. இவ்வாறு மாற்றமற மருவிப் பிறவிப் பிணியறும் வரை — வினைகொள் கலமாம் உடலை வேண்டாப் பேறடையும்வரை — இறைவன் துணைநின்றருள் புரிகின்றான். இறைவனைப் பிரிந்து ஆன்மாவும் ஆன்மாவைப் பிரிந்து இறைவனும் தனித்திருக்கும் பெற்றி அற்றனவாதலின் அவை ஒன்றியே நிற்கும். ஆயின், அவை யென்ற பன்மை அறியாமையின் விளைவாகும்.

அடங்கா — ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர். நல்வினை தீவினைகளை வித்தென்றும், இன்ப துன்பங்களைப் பொதிவென்றுங் கூறியவாறென்க. வினை ஆகுபெயர்.

கடன் செய்

78. முன்னர் வினைந்துன்னை மூடிய துன்பமும்
பின்னர்க் கிளருமெனப் பேதுறுத்தும்—இன்னலும்
உன்னி யழியாதே யுன்கடன்செய் யான்மசுத்தி
மன்னுதல் பேணி மதித்து.

பதவுரை:- ஆன்ம சுத்தி மன்னுதல் மதித்துப் பேணி—
ஆன்ம சுத்தி நிலைபேறடைதல் வேண்டுமென்பதைக் குறிக்கோளாகக்கொண்டு போற்றி, முன்னர் வினைந்து உன்னை மூடிய துன்பமும் — முன்பே தோற்றி உன்னை மூடிக்கவிந்த துன்பத்தையும், பின்னர் கிளருமெனப் பேதுறுத்தும் இன்னலும் உன்னி அழியாதே — பின்பு கிளர்ந்தெழுமென மயக்கி வருத்தும் இன்னல்களையும் எண்ணி மனமடிவுறாதே, உன்கடன் செய் — உனக்கென உரிய கடன்களைச் செய்.

விளக்கம்:- பண்டு செய்த தீவினைப் பயன்களாய் முன்பு துய்த்த துன்பங்களை நினைந்து வருந்துதலும், பின்னர் எழுந்து வருத்துமென அச்சுறுத்தும் இன்னல்களை நினைந்து துன்புறுதலும் பேதைமையாகும். கழிந்ததற் கிரங்கிப்பயனில்லை. எதிர்கால இன்னல்களுக்காளாக்கும் தீவினைகளைச் செய்திருந்தால் அவற்றை நினைந்து வருந்தியும் பயனில்லை. இவற்றை யெல்லாம் பிழையெனவுணர்ந்த நல்லறிவைப் பயன்படுத்திப் பிற்கால வாழ்வைப் பயனுடைத்தாக்கிக்கொள். [பிறவிப் பிணியறுத்தற்கமைய வேண்டிய உன் வாழ்க்கை அதனைப் பெருக்கும், வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றுக்களில் தோயாததாயமையவேண்டும்]. கைம்மாறு சுருதாது உலகுய்யச் செய்யும் உன் பணிகள் வினையாகாமையின், உனக்கும் உலகுக்கும் பயனுடைத்தாய பற்றற்ற பணி செய்தலைக் கடமையாக்கிக் கொள். அத்தகைய பணி செய்யின் பிறவிக்குக் காரணமான வினையூற்றுப் பெருகாதாகவே, பிறவிப்பிணி பெருகும் வலியற்று நைந்தொழியும். இவ்விழுமிய நிலை மருளகவினன்றிக் கைவராதாகவின் மருளகற்றும் — அறியாமையைப் போக்கும் — மெய்யுணர்வார், நல்லியன் ஞானத்தைப் போற்றி வளர்த்து நற்பேறடைதல் கடனாம்.

“எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்தபின்
மற்றென் செய்யாமை நன்று”

—திருக்குறள், 655.

உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளில் வந்தன. கடன் சாதி யொருமைப் பெயர். செய்முன்னிலையேவல். ஆன்மசுத்தி: வடமொழிப்புணர்ச்சி.

யார் குறை

79. காமம் வெகுளி கலக்கம் பொருமைபொய்
நாமமும் நண்ணுவாழ் ஞானியாய் — ஏம
இறையூட்டு மின்பதுன்ப மீட்டியவைப் பாமேற்
குறைகாண்ப தென்னோ குழைந்து

பதவுரை:- காமம் வெகுளி கலக்கம் பொருமை பொய் நாமமும் நண்ணு ஞானியாய் வாழ் — ஆசை, கோபம், மயக்கம், பொருமை, பொய் என்பனவற்றின் தொடர்பு சிறிதுமற்ற ஞானியாய் வாழ், ஏம இறை ஊட்டும் இன்ப துன்பம் ஈட்டிய வைப்பாமேல் — காத்தோம்பும் இறைவன் உயிர்கள் துய்த்தொழிக்க ஊட்டுகின்ற இன்ப துன்பங்கள் முன்னீட்டிய வினைகளின் பயனாமாதலால், குழைந்து குறை காண்பதென்னோ? — மனமடிவுற்று வினைப்பயன்களை ஊட்டும் இறைவன்பால் குறைகாண்பது ஏனோ?

விளக்கம்:- முறை வழுவாது காத்தோம்பும் இறைவன் உயிர்கள்பாற் கொண்ட பேரருளால் அவ்வுயிர்களை உய்விப்பான் கருதி அவ்வுயிர்களீட்டிய வினைப்பயன்களை அவ்வுயிர்களே துய்த்தொழித்துத் தூய்மையுறுதற்காக ஊட்டுகின்றான். வினைப்பயன்களைத் துய்ப்போர் மெய்யுணர்வு பெற்ற ஞானிகளல்லராயின் வினைப்பயன்களின் இன்ப துன்ப நுகர்ச்சியில் அழுந்தி மகிழ்வும் மனவடிவுங் கொள்கின்றனர். துன்பங்களை வெறுப்போர் அத்துன்பங்களுக்குக் காரணம் தம் வினையீட்டமே என்றவுண்மையை யுணராது, தம்மைத் தூய்மைப்படுத்துமுகமாக வினைப்பயன்களை ஊட்டுமிறைவன்பாற் குற்றங் காணுதல் அறியாமையாகும். காமம், வெகுளி, மயக்கம், பொருமை, பொய் என்பன உள்ளத் தூய்மையைக் கெடுப்பன. அறியாமையைப் பெருக்கி ஆகாமிய கன்மத்தைக் குவிக்கத் தூண்டுவன. மெய்யுணர்வு பெற விழைவார் இவற்றை முதற்கட் களைதல் இன்றியமையாக் கடனும். களைவார் மனத்துக்கண் மாசகன்றராவார். மனமாசகன்றால் உள்ளம் அமைதியுற்றுத் தெளிவுற ஞான விழைவேற்படும். அவ்விழைவாற் பிறந்த ஞானம் மருளகற்றி மெய்யுணர்வைத் தோற்றுவிக்கும். மெய்யுணர்வு தனக்குந் தலைவனுக்குமுள்ள தொடர்பைத் துலக்கமுறக்காட்டும். காட்டவே, இறைவனைத் தன்னின் வேறல்லனாகக் காணும் ஞானம் வீறுகொண்டெழும். விழுமிய இந்த ஞானந் தோற்றவே ஆன்மா இறைவனைக் கூடி இரண்டற்றதாகும்.

எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றெடுக்கன. நாமம் என்பது இலக்கணயால் தொடர்பையுணர்த்திற்று. நண்ணு ஈறுகெட்ட

எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். எவனென்பது என்னென்றாய் ஈண்டு ஆகாமை குறித்துநின்றது. ஓகாரம் அசைநிலை.

வாழ்: முன்னிலையேவலொருமை வினை.

மனக்கள்ளம் கரைப்பாய்

80. பிழையாத நன்னெஞ்சம் பீடா ரறிவுங்
குழையாத வுக்கமுங் கூட்டி — விழைவார்நல்
லுள்ளத் தொளிர்விளக்கே யுன்னருள் பாய்ச்சிமலக்
கள்ளங் கரையாய் கனிந்து.

பதவுரை:- விழைவார் நல் உள்ளத்து ஒளிர் விளக்கே — உன்னருளை விரும்புவார்களின் நல்ல உள்ளத்தே ஒளி காலும் விளக்கே, பிழையாத நல் நெஞ்சம் பீடார் அறிவும் — பிழை வழிச் செல்லாத நல்ல மனமும் பெருமை நிறைந்த அறிவும், குழையாத ஊக்கமும் கூட்டி — வாடாத ஊக்கமும் சேர்த்து, கனிந்து உன் அருள் பாய்ச்சி — அன்பு கொண்டு உன்னுடைய அருள் வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சி, மலக் கள்ளம் கரையாய் — மலமாகிய குற்றத்தைக் கரைப்பாயாக.

விளக்கம்:- உலகப் பற்றுக்களில் அழுந்தி யலையும் மனம் பிழைவழிச் சென்று வினையைப் பெருக்குமியல்புடையதாகலின் அதன் குறும்படக்கிப் பிழைவழிச் செல்லா நன்னெஞ்சையும் ஆசைவழிச் செல்லும் மனவிழைவை நிறைவேற்றத் துணை நின்று கெடுக்கு மியல்புடைய சிற்றறிவையும் போக்கிப் பெருமை மிக்க நல்ல ஞானத்தையும் பிறவிப்பயனாயமைய வேண்டுமெனச்சான் றோர் விழையும் மெய்யுணர்வைப் பெறுவதில் பேரார்வத்தையுந் தருதலோடு. பிறவிப் பிணியைச் சுரக்கும் — மலத்தை — அறியாமையைக் கரைத்தொழிக்கு மாற்றலுள்ள திருவருளையும் பாய்ச்சுமாறு இறைவனை வேண்டுகல் மக்களின் கடனும். அன்புருள்ளத்தே ஞான ஒளிவளர் விளக்காய் விளங்கும் இறைவன், வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் பேரருளாளானதலால் அவன் துணை பெற்று அவனை யடைதலே சாலச் சிறந்த வழியாம். மாசற்ற மனமும், நன்னெறிப்படரும் புத்தியும் ஞானவழி நிற்கும் பேருக்கமும் இறைவன் நற்றூளையடைய இன்றியமையாதன வாதலால், இவற்றையடைதற்காம் விழைவில் உறைத்து நின்று இறைவனை வேண்டின் அவற்றை அவன் அளித்தருள் வான். இவ்வாறு இறையருள் பெற்றாரின் மலப்பிணிப்பறும் — அறியாமை நீங்கும்,

உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளன. பாய்ச்சுதலுங் கரைத் தலும் இலக்கணை. இதனைச் சமாதி என்னுங் குணவணி யென்ப. கரையாய்: முன்னிலையேவல்.

உடலின் துணை.

81. புக்குள்ள வான்மாவைப் புல்லிய பற்றொழிக்கத் தக்கதாகக் கூட்டிய தன்மையாற் — ரெக்கையும் போற்றுதல் வேண்டுமே பொல்லாப் பிணிபோக்க வேற்றதுணை யஃதென வேன்று.

பதவுரை:- புக்குள்ள ஆன்மாவைப் புல்லிய பற்று ஒழிக்க — உடலின்கட் புகுந்த ஆன்மாவைப் பற்றிய மலப்பற்றை ஒழிக்க, தக்கதாகக் கூட்டிய தன்மையால் — பொருத்தமானதாக இறைவன் கூட்டு வித்த தன்மையாலும், பொல்லாப் பிணி போக்க ஏற்றதுணை அஃதென — பொல்லாத பிறவிப் பிணியைப் போக்குதற்குப் பொருத்தமான துணை அஃதாமாகையாலும், தொக்கையும் ஏன்று போற்றுதல் வேண்டும் — உடலையும் இன்றியமையாததென ஏற்றுப் போற்றிக் காத்தல் வேண்டும்.

விளக்கம்:- ஆன்மாவைப் பற்றிய மலத்தைப் போக்கு முகமாகத் தனு கரண புவன போகங்களை அளிக்கும் இறைவன் கூட்டிய உடலைப் பேணுதல் வேண்டும். ஆன்மா தன் தகைமையை உணராது, உடலாகத் தன்னை உணர்தற்குக் காரணமாதலால் உடலை இழிவாகக் கருதுதற்கு இடமுண்டா மாயினும் நிலையற்ற புன்புலால் யாக்கை என இழித்துக் கூறும் உடலின் கண் நின்றே ஆன்மா தூய்மையுறுதலாம் பயனை யடையும் பெற்றியுடையதாகையால், குடிபுகுந்த ஆன்மாவின் பயன் நோக்குவார், பயனுதவக் கருவியாகக் கூட்டிய உடலைப் பேணிக் காத்தல் கடனாம். வீட்டுக்குரிமையுடையார் தாம் வாழும் வீடுகளை ஒல்லும் வகையாற் பாதுகாக்குமாபோல் மலப்பிணிப்பறவுதவும் வாழூட்களை அவ்வுடல்களுக்குரிமையுடையார் பேணுங் கடப்பாடுடையர் வாழும் உடல்களே தானெனக் கருதுதல் மடமையாகும். ஆன்மா ஞானவிழைவின்றி உடற்பற்றிலமுந்தி உடலையே ஆன்மாவாகக் கருதுவார்க்கு யாக்கை நிலையாமை கூறுமுகத்தான் உடலின் இழிவு கூறி, அப்பற்றிலமுந்தாது ஞான நாட்டங் கொள்ளுமாறு மருளகன்ற நற்றவர் இடித்துக்கூறுவாராயினும், ஆன்மா ஈடேற்றத்திற்காக இறைவனளித்த உடலைப்பேணுதல் கடனாம்.

தொக்கு: புணர்ந்துகெட்டுநின்ற விசுதி செயப்படுபொருண்மேல் வந்தது. பாட்டென்றூற்போல.

நல்லறிவும் புல்லறிவும்

82. ஆன்ற மனவமைதி யாமையோ லீந்தடக்கல்
சான்ற வொழுக்கந் தலைக்கொண்டு — தோன்றிடும்
நல்லறிவே காட்டிடும் நாதனை யஃதின்றேற்
புல்லறிவு கூட்டும் புரை.

பதவுரை:- ஆமைபோல் ஐந்து அடக்கல் — ஆமை தனது ஐந்து உறுப்புக்களையும் உள்ளிழுத்து அடக்கிக்கொள்வதே போல் புலன்கள் ஐந்தினையும் புறஞ்செல்லாதடக்கல், ஆன்ற மன அமைதி — நிறைந்த மன அமைதியாகும், சான்ற ஒழுக்கம் தலைக்கொண்டு தோன்றிடும் — இவ்வுயர்ந்தவொழுக்கத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு தோன்றிடும், நல் அறிவே நாதனைக் காட்டிடும் — நல்ல அறிவே இறைவனைக் காட்டும், அஃது இன்றேல் — அந் நல்லறிவு இல்லையெல், புல்லறிவு புரை கூட்டும் — அறிவின்மை குற்றத்தைப் பெருக்கும்.

விளக்கம்:- மனக் கொந்தளிப்பைப் பெருக்கி ஆசையை வளர்க்கும் ஐம்பொறிகளின் வலி கெடுத்தடக்க மனம் அமைதியுற்று ஆன்மஞான விழைவில் உறைத்து நிற்கும். அது போழ்து பிறக்கும் மெய்யுணர்வு இறையுண்மையைத் துலக்கமுறக் காட்டும். நெறியல்லா நெறியிற் புறஞ்சென்று அவாவைப் பெருக்குதலில் ஈடுபட்டு அறியாமையை வளர்த்து மனவமைதியைக் கெடுப்பதற்கு ஐம்புலன்கள் துணை செய்கின்றன. எனவே துணை நின்று கெடுக்கும் ஐம்புலன்களை ஒல்லும் வகையானடக்கின், தூண்டுதலின்மையால் மனம் அமைதியுற்றடங்கித் தெளிந்து நன்னெறிப் படர நல்லறிவு பிறக்கும். இந்நல்லறிவு வினையீட்டுதலிலீடுபடாது இறை நாட்டத்திலீடுபடுதலின் விளைவாக இறையுண்மை துலக்கமுறும். அவ்வாறு துலக்கமுற ஆன்மா மருளகன்று தன்னையுணர்ந்து தலைவனையுணரும். விழுப்பயனளிக்கும் மெய்யுணர்ச்சி, தலைவனைத் தன்னின் வேராகக் காணாதாகையால், ஆன்மா தலைவனோடு பின்னமின்றியொன்றி இரண்டற்றதாகும். பிறவிப் பிணியைப் பெருக்கும் வினை ஆன்மாவை மாசுறுத்துதலால் புரையெனப்பட்டது. இப்புரையை வளர்த்த மருளார்ந்த அறிவு புல்லறிவெனப்பட்டது.

ஐந்து — எண்ணலளவையாகுபெயர். ஐந்துமென்னும் முற்றும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் ரெருக்கது. அமைதியாகும் என ஆக்கச்சொல் வருவித்துமுடிக்க. ஐம்புலனடக்கத்தால் மெய்யுணர்வும் அஃதின்றேற் பொய்யுணர்வுமுண்டாமென்பது இதனைக் கூறப்பட்டது. புரை: அஃறிணையிற்பெயர்; ஈண்டுப் பன்மைக் கண்ணது.

இறப்பை எண்ணி ஏங்காதே

83. இறப்பனுகு போதினு மேங்காதே யெண்ணி
யறக்கொடிய வுழு மறுக்கச் — சிறப்புற
வல்லான் திருவருள் வாழ்த்திக் கசிந்துபெறப்
பொல்லா மலங்கழன்று போம்.

பதவுரை:- இறப்பு அணுகுபோதினும் எண்ணி ஏங்காதே — இறப்பு நெருங்கும் போதும் அதனை எண்ணி ஏக்கமடையாதே, அறக்கொடிய ஊழும் அறுக்க — மிகக் கொடிதான பழவினைப் பயனையும் அறுத்தொழிக்க, கசிந்து சிறப்புற வாழ்த்தி வல்லான் திருவருள் பெற — உளங்கனிந்து சிறப்பாக வாழ்த்தி எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளைப் பெற, பொல்லா மலம் கழன்று போம்—பொல்லாத மலம் நீங்கிப் போகும்.

விளக்கம்:- கழிந்த காலத்தைக் கொள்ளே கழித்து மிகக் கொடிய வினைகளைத் தேடிக்குவித்த நீ, அவ்வினைகள் துய்ப்புக்குரிய பயன்களாய்மாறி உன்னைவந்தடர்ந்து வாட்டும்போது அவற்றின் வலிகண்டு பேதுற்று ஏங்குதலாற் பயனுண்டாகாதாகையாற் கழிந்தனவற்றை நினைந்து வருந்தலை விடுத்து, அவற்றைப் போக்குதற்காம் வழியைத் தேடு. இறைவன் பேரருளாளனாகையால் அவன் அருளைப் பெறும் வழியை நாடு. ஒவ்வொரு நொடிப் பொழுதும் இறையருளைப் பெற முயல். இறப்பு, புதியதாய் முனைத்த இல்லாததொன்றன்று. பிறப்புண்டேல் இறப்புமுண்டாம். தோன்றினவெல்லாம் நிலைத்து நிலலா. பிறவிப் பிணிக் குக் காரணமான மலத்தை நீக்கிற் பிறப்பிறப்பற்ற பேரின்பநிலை கைகூடும். அந்நிலையடைய முனைதலே உன் கடனாகும். இறப்பு நெருங்கிய காலத்தைத்தானும் நன்கு பயன் படுத்தி உய்தி பெற வழியுண்டு. வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்தருளும் அருட் பெருங்கடலாம் இறைவன், தன்னருள் வேண்டிக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் உறுதுயர் துடைக்கச் சுரக்குந் திருவருள், பிறவிப் பிணியை வளர்க்கும் மலப்பற்றைக் கரைத் தொழிக்குமாற்றல் மிக்குள்ளது, பத்தி வழி நின்று பரமனருள் பெறுதல் சாலச்சிறந்ததோடு இன்பம் மிக்கதுமாகையால் இந்நெறி நின்று இறையருள் வெள்ளத்தே ஆடிக் களிக்க விண்ணவரும் விண்ணங்கி மண்ணிற்றோன்ற விழைவரென்பர்.

போதினும் — உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ஊழும் — உம்மை எதிரது தழீகியது. அறுக்க, பெற என்பன காரணப் பொருளில் வந்த செயவென்வாய்பாட்டுவினையெச்சங்கள். போகும் என்பது 'முற்றேலுயிரு முயிர் மெய்யு மேகலு முளவே' என்ற விதிப்படிபோம் என உயிர்மெய் கெட்டு நின்றது.

சிறறினத்தால் வருங் கேடு

84. பெற்றோர் குருசுற்றம் பேரறிஞர் காட்டுநெறி
சுற்று மிடர்களைந்து தூய்தாக்கும் — முற்றுந்தாம்
எண்ணிய வெண்ணி யிடித்துரையாத் தீநட்பால்
நண்ணிய வாழ்வுகெடும் நைந்து

பதவுரை:- பெற்றோர் குரு சுற்றம் பேரறிஞர் காட்டுநெறி — பெற்றோரும் ஆசிரியரும் சுற்றத்தவரும் பேரறிவாளரும் காட்டுகின்ற நல்வழிகள், சுற்றும் இடர்களைந்து வாழ்வு தூய்து ஆக்கும் — சுற்றுகின்ற துன்பங்களை நீக்கி வாழ்க்கையைத் தூய்மைப்படுத்தும், தாம் எண்ணிய முற்றும் எண்ணி — தாம் எண்ணிய வற்றையெல்லாம் முற்றும் எண்ணி, இடித்துரையாத் தீ நட்பால் — பிழைகளை இடித்துக் காட்டி நல்வழிப்படுத்தாத தீயோர் கூட்டுறவால், நண்ணிய வாழ்வு நைந்து கெடும் — பொருந்திய நல்வாழ்வு சிதைவுற்றுக் கெட்டுப் போகும்.

விளக்கம்:- தம் பொருளாகத் தம் மக்களைப் பேணிக் காக்கும் பெற்றோர், தம்மக்களுக்கு நல்வாழ்வளிப்பதையே தங்கடனாகக் கொள்ளுமியல்புடையராதலின் அத்தகைய விழுமிய பற்றுள்ளார் காட்டும் வழி, சிறந்த பயன் நல்கும் பெருமை சால் நன்னெறியாகவே அமையும். அறிவுச் சுடரேற்றி அறியாமையாகிய இருளையோட்டும் நற்பணியை வளர்க்கும் நல்லாசிரியர், தம் மாணாக்கரை மாண்புடையவராக்குதலையே தங்குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளாராதலின், அக்குறிக்கோளை நிறைவேற்ற அவர் காட்டும் நன்னெறி இடர் துடைத்துப் பயனளிக்கும்.

ஒரு குடும்பத்திற் கிளைத்துப் பெருகிய கிளைஞர், தம் சுற்றத்தாரோடு உடனின்றி இன்ப துன்பங்களைத் துய்ப்பவராதலின் தங் குடும்ப உறுப்பினருள் ஒருவரையமைந்து குடும்பச் செழிப்புக்குழைக்குங் கடப்பாடுடையானொருவன் நேரல் வழிச் சென்று துன்பச் சூழலிற் சிக்கி அல்லலுறுதல் தாமுறு துன்பமாயமையுமெனவெண்ணி, அவன் பிழை வழிச் செல்லுங்கால் இடித்துக்கூறி நல்வழி காட்டுவர். கல்வி கேள்விகளான் நிறைந்து ஒழுக்கத்தை உயிரினுமோம்பிப் பயன்பட்ட நல்வாழ்வை மேற்கொண்ட நல்லறிஞர், தாம் பெற்ற நல்லறிவைப் பிறராக்கங் கருதிப் பயன்படுத்து முகத்தான் தம்மை அண்டினோரை நன்னெறிப் படுத்துவர். இத்தகை மாண்புடையாருறவை நயந்து பெற்றான், பிழை வழிச் செல்லாப் பெற்றியனவான். இடர்கூழங் காலத்தே அகங்கார முனைப்பால் அவன் நேரல் வழிச் செல்லத் துணியினும் துணைநின்று போதங் கொளுத்தும் இப்பெரியார், அவன் செய்யத்

துணிந்த நேரல் செயல்களின் இழுக்கினைக் காரணங்காட்டி இடித்துக்கூறி நன்னெறிப் படுத்துவராதலின், அவன் செம்மைசால் நல்வாழ்வை மேற்கொள்ளத் தலைப்படுவானென்க. ஆணவ முனைப்பாற் பிழைவழித் துணிந்தானெருவன் கொண்ட எண்ணம் பிழையெனவுணருந் திறமற்ற — உணர்ந்தும், அவனெண்ணம் பிழையெனக் காணத் துணிபற்ற — அவன் கொண்ட எண்ணமே சரியெனக் கூறுவதால் அவனன்பைப் பெறலாமென்ற தந்நல விழைவாலுந்தப் பெற்ற தீயோர் கூட்டுறவால் அரிதாக வந்தெய்திய நல்வாழ்வும் பயனற்றதாய்ச் சிதைந்து போகுமென்ப.

பெற்றோர் குரு சுற்றம் பேரறிஞர் — எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. வாழ்வு என்பதனைத் தூய்தாக்கும் என்பதனெடுங் கூட்டுக. காரியம் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் வாழ்வு தூய்தாக்கும், வாழ்வு நைந்துகெடும் எனக் கூறப்பட்டன. இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன் கூறப்பட்டன.

பிறரை இகழ்தல் பெரும் பாவமாகும்

: 85. சாதி பணங்கல்வி சார்ந்த சமயமிவை
பேதித்த வாறறியும் பெற்றியிலார் — வாதித்துப்
பெற்ற பெருவாழ்வு பேசிப் பிறரிகழ்தல்
பெற்றிழியப் பாலாம் பிறந்து.

பதவுரை:- சாதி பணம் கல்வி சார்ந்த சமயம் இவை — ஒவ்வொருவருக்கும் ஊழாற் பிறந்தமைந்த சாதியும் பணமுங் கல்வியும் தழுவிய சமயமுமாகிய இவை, பேதித்தவாறு அறியும் பெற்றி இலார்—ஒருவர்க்கொருவர் வேறுபட்ட வகையை அறியுந் தன்மை இல்லாதவர், பெற்ற பெருவாழ்வு வாதித்துப் பேசிப் பிறர் இகழ்தல் — தாம் தாம் பெற்ற வாழ்வே பெருவாழ்வாமென நியாயங்காட்டி உயர்வாகப் பேசித்தர்க்கித்துப் பிறரை இழித்துக் கூறுதல், பிறந்து பெற்று இழியப் பாலாம் — மீண்டும் பிறந்திடைந்து இழிநிலையடைதற்குரிய வினையாகும்.

விளக்கம்:- ஒவ்வோர் ஆன்மாவும் பிறவி தொறு மீட்டிய வினை வேறுபாட்டிற்கேற்ப, அதுவது பிறவி தொறுந் துய்க்கும் வினைப்பயன்களும் வேறுபடுகின்றனவாதலால், அப்பயன்களைத் துய்த்தற்கு அவை பெறுந் தனு கரண புவன போகங்களும் வேறுபடுகின்றன. இவ்வுண்மையை உணராதார்—உணர்ந்தும் ஆணவத்தால் அகங்கரிப்பார் — தாம் பிறந்த சாதி, அடைந்த பணங்கல்வி, தழுவிய சமயம் என்பனவற்றைப் புகழ்ந்து கூறுவதோட

மையாது, இவற்றிற் குறைவுடையாரெனத் தம்மாற் கருதப் பட்டாரை மிக இழித்துக் கூறுமுகத்தானே தாழ்வுணர்ச்சியை அவர்கள் தலையிலேற்றி, அவர் மனத்தைப் புண்படுத்தி, அவருயர்வைத் தடுப்பதே தம் பிறவிப்பேருமெனக் கருதுகின்றனர். பண்டை வினைவினைவாயமைந்த இவற்றை, இப்பிறப்பிற்றம்மாற்றலாற் பெற்றதாகக் கொண்டு அசங்கரிப்போர், ஊழின் பெற்றியறியாப் பேதையராவர். இத்தகைய ஆணவச் செயல்களால் பிறர்க்கிடர் விளைப்பதோடு தமக்கிடர் விளைக்கும் கன்மத்தையும் வீணே தேடிக் குவிக்கின்றனர். சாதி, சமயச் சண்டைகளுக்கும், சமய மாற்றங்களுக்கும், ஒற்றுமையின்மைக்கும்; நாட்டின் அவல நிலைக்கும் காலாயமைந்த இத்தீய கொள்கைகளைக் கண்டு மனமுடைந்த பெரியார் பலர், இத்தீய கொள்கைகளைக் கைவிட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை விளக்கிக் கூறினர். மக்களுள்ளத்தே ஆழப் பதிந்து நல்லறியூட்டும் பாடல்களால் இக்கொள்கைகளைக் கடிந்து நீதி கூறினர் நற்றமிழ்ப்புலவர் பலர். ஆயினும், இம்மைச் செய்தது மறுமைக்காமென்ற சிறந்த தத்துவச் செழிப்புடையாரிடையே புரையோடியுள்ள இக்குற்றங்கள் குறைந்தபாடில்லை. எனவே, பண்டை வினைப்பயனூற் சிறப்படைந்தோர், தாம் பெற்ற உயர்வுகளை நன்கு பயன்படுத்தி, தம்மினுள் குறைந்தா ராக்கத்துக்குழைக்குமுகத்தானே தம்மாக்கத்தைப் பெருக்க விழைவாராக.

பெற என்னும் பெயரெச்சம் பெற்றெனத் திரிந்துநின்றது. இழியப்பெற்று என மாற்றுக. எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. பால் — ஊழ்வினை.

உடலையும் பேணல் வேண்டும்

86. எங்கும் நிறையீச னேக னநேகனாய்த்
துங்கமுறக் கூட்டியருள் துய்த்திடவே — தங்குடலை
ஆலயமாய்ப் பேணுற்றே யண்ணாலவன் பாலொன்ற
மாலவித்தன் மேலா மதி.

பதவுரை:- ஏகன் அநேகனாய் எங்கும் நிறை ஈசன் — ஏகனாயும் அநேகனாயும் எங்கும் நிறைந்துள்ள ஈசன், துங்கமுற அருள் துய்த்திடக் கூட்டி தங்கு உடலை — தூய்மையுண்டாகத் திருவருளை அனுபவிப்பதற்காகக் கூட்டித் தங்குகின்ற உடலை, ஆலயமாய்ப் பேணுற்று அண்ணல் அவன் பால் ஒன்ற — ஆலயமாகப் பேணித் தலைவனாகிய இறைவன்பாலொன்றுதற்கு, மால் அவித்தல் மேலாம் மதி — மருளை அவித்தல் மேலான புத்தியாகும்.

விளக்கம்:- இறைவன் ஏகரூபம் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியும் அநேகரூபம் எல்லாவயிர்களுள்ளுந் தனித்தனியுறைந்தும் உலகு புரந்து பரிபாலிக்கின்றான். இவ்வாறு உயிர்க்குயிராய் உறையுங்கால் — கூறுபடாத — திரிபடையாத — தன்வயத்தனான ஈடுமெடுப்புமில்லிறைவன், கட்டுப்பட்டுக் கூறுபடுகின்றனர்போற்றேன்றலின் அநேகனெனினும், அவன் தன்னருள் வெளிக் குள்ளே அகிலாண்டகோடியெல்லாந் தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்துள்ளானாதலால் எல்லாமாய் நின்றருள் செய்கின்றனென்க. ஆன்மாக்கள் தம்மையுணர்ந்து தலைப்படும் வரை அவற்றினுக்கத்திற்காகத் தனு கரண புவன போகங்களை யளிப்பதோடமையாது அவற்றைத் தூய்மைப்படுத்துவான் வேண்டி அவற்றை உடனின்றியக்கி, அவை பிறவிதொறுந்தேடிய ஊழ்ப்பொதியில் ஒவ்வொரு பிறவிக்குமுரியனவாயமைந்தவற்றைத் துய்க்கச்செய்கின்றான். இறைவனார் கூட்டுவிக்கப்பட்டதோடு, அருள் பொழிய இறைவன் கூடிநின்றியக்குதற்குமிடமாயினமையின் உடல் கோயிலாம் பெருமையுடைத்தாகலின் அது பேணுதற்குரியதே. என்றுமுள்ள ஆன்மா, தன் தகைமையைத் தான் ஓராது தன் தூய்மைக்காகக் கூட்டுவித்தமையை மறந்து நிலையற்ற ஊனுடலாகத் தன்னைக் கருதுதற்குத் தூண்டுமியல்புடையதாதலால் உடற்பற்றை வெறுப்பாராயினும் வினையொழித்தற்கு உடலின் இன்றியமையாமையாகநுதி அதனைப் பேணுதல் வேண்டும். கல், மண், மரம் முதலியவற்றிற்கு கட்டப்பட்ட ஆலயம், ஆண்டு நிறுவப்பெற்ற மூர்த்தியின் படிமத்தால் வழத்து தற்குரிய மாண்புபெற்றங்கு, உயிர்க்குயிராய் நின்றியக்குமிறை தங்குமிடமாகின்றமையால் உடலும் கோயிலாம் பெருமையுடைத்தாமென்க. ஆன்மா, தன்னையும் உடனுறை இறைவனையும் உணர விடாது கெடுப்பது மருளாகலின், மருளை ஒழித்தல் பிறவிக்கடலை நீந்திக் கடத்தற்குரிய நெறியாம். மருளாகலின் — அறியாமையாகிய இருள் நீங்கின் — மலத்தனை அவிழின் — ஆன்மஞானமாம் மெய்யுணர்ச்சி பிறக்கும். பிறக்கவே ஆன்மா தன்மையுணரும். இதன் விளைவாகத் தலைவனையுணரத் தலைப்படும். இத்தகு விழுமிய ஞானம் முறுக்கேறின், தலைவனைத் தன்னின் வேறுகக் காணாத ஆன்மா, தலைவனைப் பிரிந்து தனித்து நில்லாது தலைவனோடு கூடி இரண்டற்றதாகும்.

ஒன்றவென்பது காரணப்பொருளில் வந்த செயவெனெச்சம். ஆய் என்னும் எச்சவீனையை ஏகனென்பதனோடுங் கூட்டி உம்மைகள் விரிக்க. ஏகாரம் அசை. அண்ணலவன் என்புழி அவனென்பது மால்வன் என்ததுபோன்று பகுதிப்பொருள் விசுதி. அவித்தல் என்பதில் தேற்றப்பொருளில் வந்த ஏகாரம் தொக்கது.

மாற்றம் இயற்கையானது

87. மாற்ற முலகியற்கை மாறியுள் மாற்றமதிற்
 ரோற்றிய வுன்பங்குந் தொட்டதன்றே — ஆற்றமா
 யூழ்தந்த வேற்றே யுளவமைதி கொண்டுமென்மேற்
 ருழ்தந்த செய்யாமை சால்பு.

பதவுரை:- மாற்றம் உலகு இயற்கை — மாற்றங்கள் உலகில். இயல்பாய் அமைந்துள்ளன, மாறி உள்ள மாற்றம் அதில் — அவ்வாறு மாற்றமடைந்துள்ள மாற்றங்களுள், தோற்றிய உன்பங்கும் தொட்டது அன்றே — மாற்றங்களுள் ஒன்றாய்த் தோன்றிய உனது பங்காயமைந்த மாற்றமும் பொருந்தியுள்ளதன்றே, ஊழ்தந்த ஊற்றமாய் ஏற்று — ஊழான் வந்தமைந்தனவற்றைப் பற்றுக்கோடாயேற்று, மென்மேல் தாழ் தந்த செய்யாமை சால்பு — மேலும் மேலுந் தாழ்ந்த வினைகளைச் செய்யாமை சிறப்புடைத்தாம்.

விளக்கம்:- உலகிலுள்ளனவெல்லாம் ஒரே தன்மையாயிருத்தல் உலகியலுக்கு முரணானது. மாற்றம் உலகியற்கையாகும். பூதங்கள், பொறிகள், புலன்கள் முதலியன தத்தமக்குரிய இயல்புகளையுடையனவாய் அமைந்த இயல்பே இயற்கையானது. இவ்வியற்கை பிறழின் உலகம் நிலைகெட்டழியும். விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, மரம், செடி, கொடி முதலிய தாவரங்கள் முதலியன தொழிற்சாலையில் உருக்கிவார்த்த உயிரல் பொருள்கள் போலமையா. தோற்றம் உண்ணுமுணவு முதலிய வற்றால் ஒவ்வொரு இனத்துள்ளும் பல பிரிவுகளுள். அவ்வாறே உடலமைப்பு, கல்வி, செல்வம், ஆற்றல் முதலியனவற்றால் மக்கள் ஒருவர்க்கொருவர் வேறுபடுவர். ஈட்டிய வினைகளின் வேறுபாடுகளுக்கமைய அவ்வினைப்பயன்களைத் துய்த்தற்காயமைந்த உடலும் இன்ப துன்பத்துய்ப்புக்களும் வேறுபடுகின்றன. இவ்வாறு வேறுபட்ட மாற்றங்களுள் உனக்குரிய வினைப்பயன்களால் நீ மற்றவர்களிலும் வேறுபட்டவனாகக் காணப்படுகின்றாய். ஏனையோரிலும் நீ மாறுபட்டவனாகக் காணப்படுதற்குக் காரணன் நீயேயன்றிப் பிறரல்லாதலால் ஊழான் உனக்கென உரியனவாய் வந்தமைந்தனவற்றையேற்றுத் துய்த்தன் முறையாம். இந்நியதியை மாற்றியமைக்க முடியாதாகையால் வீணே கலக்கமுறாது உன்பயனைத் துய்ப்பாயாக இப்பிறவிக்குரியனவாயமைந்த வினைப்பயன்களைத் துய்க்குங்கால் இனிவரும் பிறவிகளுக்குரிய ஊழாகி மாறும் பிறவிப்பிணியாகிய தாழ்வைத் தரும். ஆகாமிய கன்மத்தை மேலும் மேலும் செய்யாமை ஆன்மப் பிணிப்பறுக்கும் வழியாமென்க.

தாழ்த்தந்த என்பது ஒரு சொல்; தாழ்ந்தன: ஆகாமிய கன்மம். சால்பு ஆகும் என ஆக்கச்சொல் விரித்துரைக்க. ஊன்றென்னுமாகுபெயரின்னகரந் திரிந்து ஊற்றென்றாய், அம்முச்சாரியை பெற்று ஊற்றமென்றாயிற்று. தொட்டதன்றே என்பதில் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தது. தந்தவென்பன வினையாலணையும் பெயர்.

மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமும்

88. துங்கமளி வாலறிவன் துப்பாக்கப் புக்கணைந்து மங்கி யொழியுமுடன் மன்னுவதைச் — சங்கையறக் கண்டணைவா னொப்பாகக் காண்பா னிருவினைக ளண்டுந் திருவருளு மார்ந்து.

பதவுரை:- துங்கமளி வாலறிவன் துப்பாக்க — உயர்ச்சியளிக் கின்ற இயல்பாகவே தூய அறிவினையுடைய இறைவன் ஆன்மாவைப் பற்றிய மலத்தை நீக்கித் தூய்மை செய்ய, மங்கி ஒழியும் உடல் புக்கு அணைந்து மன்னுவதை — கேடுற்று அழியும் உடலின் கட்டி புக்கு அணைந்து நிலைத்திருப்பதை, சங்கையறக் கண்டு அணைவான் — ஐயமின்றிக் கண்டு அணைபவன், இரு வினைகள் ஒப்பாகக் காண்பான் — நல்வினை தீவினைப் பயன்களை வேற்றுமையின்றி ஒப்பாகக் காண்பான், திருவருளும் ஆர்ந்து அண்டும் — இறைவன் திருவருளும் நிறைவாக அவனை வந்து அணையும்.

விளக்கம்:- மன்னுயிர்களின் உயர்விற்காக அவற்றைப் பற்றிய மலப் பிணிப்பை அகற்றித் தூய்மை செய்ய, அவற்றின் தகுதிக்கேற்ற தனு, கரண, புவன, போகங்களை இறைவன் அளிப்பதோடு உயிர்க்குயிராயும் நின்றியக்குகின்றான். வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றற்றவன், நல்வினை தீவினைகளின் வேற்றுமை காணாகவே, அவன் இரு வினைகளையும் உயர்வு தாழ்வின்றி ஒப்பாகக் காண்பான். அத்தகைய விழுமிய ஞானிக்குத் திருவருள் நல்க இறைவனே முன்னிற்பனாதால் அவனைத் திருவருள் தேடி வந்தடையுமென்க. இரு வினைகளையும் ஒப்பக் கண்டதால் மலபரிபாகமும், திருவருள் அமையப்பெற்றதால் சத்திநிபாதமும் கைவரப் பெற்ற நல்லோன் பிறவிப் பிணிப்புகன்றவனாய் இறைவன் திருவடித் தாமரையை அணைந்து நீடு வாழ்வானென்க.

துப்பாக்க: காரணகாரியப்பொருட்டு வினையெச்சம். இதற்கு ஆன்மாவையெனச் செயப்படுபொருள் இசையெச்சம். இரு வினைகளையும் என இரண்டனுருபு ஈற்றுக்கட்டொக்கது. முற்றும்மை விரிக்க. அண்டும்: முற்று.

ஆன்மா அழிவற்றது

89. ஈறுடற்கே யல்லாம லில்லைப் பிணிப்பகற்றித்
தேறுற யாக்கைகொளுந் தேகிக்கு—மாறுற்றுக்
கொல்லுதலு மேதிலராற் கொல்லப் பதேலுமில்
வல்லவிதற் குண்டோ மறுப்பு:

பதவுரை:- உடற்கே ஈறு அல்லாமல்—உடலுக்கே முடிவு உண்டல்லாமல், பிணிப்பு அகற்றித் தேறுற யாக்கை கொள் ளுந் தேகிக்கு இல்லை — மலப்பிணிப்பை அகற்றித் தெளிவடைய உடல் கொள்ளும் ஆன்மாவுக்கு இறுதி இல்லை, (இது) மாறுற் றுக் கொல்லுதலும்—இது பிறிதொன்றோடு பகையற்று அதனைக் கொல்லுதலும், ஏதிலரால் கொல்லப்படுதலும் இல்—பகைவ ரால்தான் கொல்லப்படுதலும் இல்லை, வல்ல இதற்கு மறுப்பு உண்டோ — எஞ்ஞான்று அழியாததென்ற வலியுற்ற இக்கொள் ளைக்கு மறுப்பும் உண்டோ?

விளக்கம்:- தோன்றிய வெல்லாம் அழியுமாதலால், தோன் றியவுடலும் அழியும். தோன்றாத, அழியாத் தன்மையுள்ள, என்று முள்ள ஆன்மாவிற்கு அழிவு இல்லை. ஆன்மா தனது மலப் பிணிப்பையகற்றித் தூய்மையுறுதற்காக, இறைவனாற் கூட்டுவிக்கப்பட்ட, ஆன்மா குடிபுகுந்த உடல்கள் அழியுமே யன்றி ஆன்மா அழிவுறாது. தோற்றத்திற்கும் அழிவுக்குமிடைப் பட்ட காலமேவாழ்நானே வரையறுக்குங் காலமாதலால், தோற்ற மற்ற, தோற்றமின்மையால் ஈறுமற்ற அநாதியான ஆன்மா விற்குக் கால வரம்பில்லை.

யாக்கை கொளுந்தேகி என்பது கோடாத செங்கோல்போல நின்றது. வல்ல: வினைக்குறிப்புப் பெயரெச்சம், ஓகாரம்: எதிர் மறை.

ஆன்மா பிறிதோருடலைப் பற்றுதல்

90. ஆதியற்ற வாத்துமா வந்தமுரு தாதலாற்
சேதிக்க வொண்ணாத செவ்வியுடைத்—தேகிக்கு
வாய்த்த வுடற்சேர்க்கை வாகு குலைதலுறத்
தாய்க்கருவை நாடுந் தக.

பதவுரை:- ஆதியற்ற ஆத்துமா அந்தம் உருது ஆதலால்— தோற்றத் தொடக்கமில்லாத ஆன்மா ஈறடையாதாகையால், சேதிக்க ஒண்ணாத செவ்வி உடை தேகிக்கு—அழிக்க முடியாத

தன்மையுடைய ஆன்மாவுக்கு, வாய்த்த உடல் சேர்க்கை — பிராரத்துவ வினைகளைத் துய்த்தற்காக இறைவனார் கூட்டுவிக்கப்பட்ட (வினைக்குத்தக்கதாய் வாய்க்கப்பெற்ற) உடலமைப்பு, வாகு குலைதல் உற — ஒழுங்கு குலை, தக தாய்க்கருவை நாளும் — ஆன்மா தன் தகுதிக் கேற்ற உடல் கொள்ளத்தக்க தாயின் கருவைத் தேடிச் சேரும்.

விளக்கம்:- ஆன்மா ஆதியற்றது; என்றுமுள்ளது; தோற்றமற்றதால் இறுதியற்றது. எனவே, எவ்வாற்றானும் அழிவுருத் தன்மை அதற்குண்டு. அது தானீட்டிய வினைப் பொதியில், ஒவ்வொரு பிறப்பிலுந் துய்த்தற்குரிய பிராரத்துவ கன்மங்களைத் துய்த்தற்காகப் பெற்றவுடல், அக்கன்மங்களின் தன்மைக்கேற்ற தாய் அமையும். வினை, துய்க்குங் காலவெல்லை, துய்த்தற்கமைந்த உடலமைப்பு என்பனவாகிய ஒழுங்குகள் குலை வேண்டிய காலத்தே, அது மறுபிறப்பிற்றுய்க்க வேண்டிய வினைப் பயன்களுக்குத் தக்க உடலைப் பெறுதற்குத் தகுதியான தாயின் கருப்பையை நாடியடையும்.

அது நாடுமெனச் சுட்டுப்பெயரெழுமாயெஞ்சி நின்றது. குலை துற, தக என்பன அடுக்கி நாடுமெனப் பிறவினை கொண்டது.

புலனழுந்தாக் கடன்

91. ஆர்த்தடரு மாகுலமு மாக்கமளி யெக்களிப்புஞ்
சேர்த்தலுழ் துய்த்தொழிக்குந் தீர்த்தரை—யீர்த்தலையா
விந்திரிய விற்பதுன்பத் தீடுபடார் செய்கடன்
பந்தியா தாற்றலவர் பண்பு.

பதவுரை:- ஆர்த்து அடரும் ஆகுலமும்—முனைத்து மீதார்ந்த துன்பங்களும், ஆக்கம் அளி எக்களிப்பும் — செல்வப் பெருக்கமான வாழ்வு அளிக்கின்ற இன்பத்தாலுண்டான பெருமகிழ்ச்சியுமாகிய இவை, சேர்த்த ஊழ் துய்த்து ஒழிக்கும் தீர்த்தரை ஈர்த்து அலையா — தேடிய ஊழைத் துய்த்து நீக்குந் தூயோரை இழுத்தலையா, இந்திரிய இன்ப துன்பத்து ஈடுபடார் — அவர் ஐம் புல இன்ப துன்ப நுகர்ச்சிகளில் தோயார், செய்கடன் பந்தியாது ஆற்றல் அவர் பண்பு — தாம் செய்யுங் கடன்கள் பற்றுகிப் பிணியா வகை செய்தல் அவர்க்கியல்பாகும்.

விளக்கம்:- ஈட்டிய வினைகளில், ஒவ்வொரு பிறவிக்குமுரியன வாய் வந்தமைவன பிராரத்துவ கன்மங்களாம். தூயோர் பற்றற்றவராதலின், அவர்கள் இக்கன்மங்களைத் துய்க்குங்கால் மகிழ்ச்சி

சியோ , மனமடிவோ கொள்ளாராதலின் , இன்ப துன்ப நிகழ்ச்சிகள் அவர்களை அலைத்தல்லலுறுத்தா. பிராரத்துவகன்மங்களையே துய்த்தொழிக்கும் பற்றற்றவர் ஐம்புல இன்ப துன்ப நுகர்ச்சிகளில் ஈடுபடாப் பெற்றியராதலிற் புதிது புதிதாக ஆகாமியகன்மங்களையீட்டிக் குவியார். உள்ளனவற்றைத் துய்த்தொழிப்பதாலும், புதிதாகத் தேடாமையாலும் முன்னீட்டிய வினைவற்றிப்போகும். செய்தற்குரிய கடன்களைப் பற்றின்றிப் பயன் கருதாது செய்வோராகிய இவர் செய்வன, பற்றுகி அவர்களைப் பற்றறா. விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பயன் கருதாது செய்யுங் கடன் நிட்காமிய கர்மமெனப் போற்றப்படும்.

அலையா: அஃறிணைப் பன்மை எதிர்மறை வினைமுற்று. அவர் ஈடுபடார் என வருஞ் சுட்டுப்பெயர் தோன்றவெழுவாய். பந்தியாது: எதிர்மறை வினையெச்சம். பண்பாதலின் என விரிக்க.

தீயன களை

92. உள்ள முகிழ்த்த வருக்கொளாத தீயனவும்
மெள்ளப் பதிந்துவேர் மேற்கிளர்ந்து — வெள்ளத்
தழுத்தும் வினையாமா லாங்கவை தோற்றி
பிழுக்காமுன் வீக்க லினிது.

பதவுரை:- உள்ளம் முகிழ்த்த உருக் கொளாத தீயனவும்— உள்ளத்தேயரும்பி உருவம் பெற்றுக் கொள்ளாத தீவினைகளும், மெள்ள வேர் பதிந்து மேல் கிளர்ந்து — மெதுவாக வேர் விட்டுப் பதிந்து மேலே கிளர்ந்தெழுந்து, வெள்ளத்து அழுத்தும் வினையாம் — பிறவிக்கடலுள் அழுந்தச் செய்யும் வினையாம், ஆங்கு அவை தோற்றி — அங்ஙனம் அவ்வினைகள் தோற்றி, இழுக்கு ஆகுமுன் நீக்கல் இனிது — இழுக்காக முன்பே அவற்றை நீக்குதல் இனிதாம்.

விளக்கம்:- நற்செயல்களும் தீச்செயல்களும் உள்ளத்தில் தோன்றி வலுவடைந்துருக்கொண்ட பின்பே செயல்களாக மாறுகின்றன. தீய எண்ணங்கள் எழுந்தவுடனே அவற்றை நீக்குதல் வேண்டும். இன்றேல் அவ்வெண்ணங்கள் மெதுவாக வலுப் பெற்றுப் பதிந்து மேலெழுந்து செயல்களாக மாறும். வினைப் பயன்கள் ஆன்மாவைப் பிறவிக் கடலுள் அழுந்தச் செய்யும். ஆகவே, அவ்வெண்ணங்கள் தோற்றிக்கேடு விளைவிக்கு முன்பே அவற்றை நீக்குதல் வேண்டும். தீவினைகளைப் போல் நல்வினைகளும் பிறவிப் பிணியை அளிப்பனவாயினும் தீவினைகள் தனக்கும்

பிறருக்கும் துன்பத்தை விளைப்பனவாய் ஆன்ம பக்குவத்தைக் கெடுப்பதில் நல்வினையிலும் மிக்கனவாய் அமைவதால் அவை விதந் தெடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தோற்றி: காரணப்பொருட்டாய செயதெனெச்சம். இழுக்காமுன்: வழுவிச் செல்லாமுன். இதற்கு வினை முதல் வருவித்துக் கொள்க. இனிது குறிப்பு வினைமுற்று.

ஆல்: அசை.

பிணி எது?

93. நின்றவுடற் பற்றலுற்று நீக்கற் கரியனவாய்த் துன்றுதுய ருட்டுகின்ற துன்பங்கள்—நன்றெண்ணி லின்னல்க ளல்ல விடுக்கணு யான்மாவைப் பின்னலுறி னன்றோ பிணி.

பதவுரை:- நின்ற உடல் பற்றல் உற்று — ஆன்மா நின்ற உடலைப் பற்றி, நீக்கற்கு அரியனவாய் — நீக்குதற்கு அரியனவாய், துன்று துயர் ஊட்டுகின்ற துன்பங்கள்—மிதந்த கவலையைக் கொடுக்கின்ற துன்பங்கள், நன்று எண்ணில் இன்னல்கள் அல்ல — நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கில் அவை துன்பங்கள் அல்ல, ஆன்மாவை இடுக்கணுய்ப் பின்னலுறின் அன்றோ பிணி — ஆன்மாவைப் பற்றி அதற்குத் துன்பம் விளைப்பதாய்ப் பின்னிப் பிணைந்தாலன்றோ பிணியாம்.

விளக்கம்:- இன்ப துன்பங்கள் விளைப்பயனாமாதலால், அவை துய்த்தொழிக்க வேண்டியன; தவிர்க்க முடியாதன. உடலைப்பற்றிய நோய்கள் சில, நீக்கற்கரியனவாய், மிதந்த கவலையைவிடப் பனவாயினும், அவை பழவினைகளைத் துய்த்துத் தேய்க்க வழி செய்கின்றனவாதலால், அவை ஆன்மப் பிணியைத் தேய்ப்பனவாயமைந்துள்ளன. ஆன்மாவுக்குத் துன்பம் விளைப்பனவாகிய வினைகளை — வினைகளைச் செய்யத் தூண்டும் வேண்டதல் வேண்டாமையாகிய பற்றுக்களை — ஆன்மப்பிணியை வளர்க்கும் வினைகளைப் பெருக்குமியல்புள்ளனவாதலால், அவையே களைதற்குரிய பிணிகளாம். மலப்பிணியைத் தேய்க்கும் பிணி உடற்பிணி. அதனை வளர்க்கும் பிணி விளைப்பிணியாதலால், விளைப்பயனாய், நீக்கற்கரியனவாய்த் தூய்மை பயப்பனவாய் வந்தமைந்த நோய்களை எண்ணி வருந்து அவற்றைப் போக்குதற்கு முயல்வதிலும் ஆன்மப் பிணியாய்ப் பிணையும் வினைகளைச் செய்யாமை நன்றாமென்க.

ஓகாரம்: எதிர்மறை. செயினெனெச்சம் காரணப்பொருட்டு.
ஆகாமியமே நோய்; பிராரத்துவம் நோய் மருந்தென்பது
கருத்தி.

இறையருளே நாவாய்

94. தேடியலுழ் தேய்த்தழிப்பான் நேர்ந்த பிறவிதொறுங்
கூடியலுழ் மேலுங் குவிப்பாரேற் — பீடிலராய்
யோவாத் துயர்க்கடற்க ணையின்றித் தத்தளிப்பர்
நாவா யிறையருளே நாடு.

பதவுரை:- தேடிய ஊழ் தேய்த்து அழிப்பான் தேர்ந்த பிறவி
தொறும் — தேடிய ஊழைத் தேய்த்தழிப்பதற்காகத் தேடிய
பிறவிகள் தோறும், கூடிய ஊழ் மேலும் குவிப்பாரேல் — மேலும்
மேலுங் கூடிய ஊழைத் தேடிக் குவிப்பாராலை, பீடு இலராய்
ஓவாத் துயர்க் கடற்கண் ஓய்வின்றித் தத்தளிப்பர் — பெருமை
யற்றவராய் நீங்காத துயரமாகிய பிறவிக் கடலுள் ஓயவில்லா
மல் தத்தளிப்பார், இறையருளே நாவாய் நாடு — இறையருளே
நாவாயாமாதலால் அக்கடலைக் கடத்தற்கு அதனையே துணையா
கக் கொள்.

விளக்கம்:- தேடிய ஊழைத் துய்த்துத் தேய்ப்பதற்காக
அமைந்ததே பிறவி. ஊழ்த் திரட்டுள்ளவரை பிறப்பு முண்டாம்.
எனவே, பிறவிக் கடலைக் கடப்பார், முன் தேட்டமாம் ஊழைத்
தேய்ப்பதற்காக அமைந்த பிறவிதோறும் புதிது புதிதாக
ஊழைத் தேடாதிருத்தலைக் கடனாகக் கொள்ள வேண்டும்.
பற்றற்றவரே புதிய வினைகளை — ஆகாமிய கன்மத்தை — ஈட்
டார். பற்றறுக்கப் புலனடக்கம் இன்றியமையாதது. எனவே,
புலனடக்கிப் பற்றறுத்து வினையீட்டமின்றித் திருவருளை நற்றுணை
யாய்ப் பெற்றாரன்றி, ஏனையோர் பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்தா
ராகலிற், பிறவிக் கடலைக் கடப்பவருக்குத் திருவருள் நாவாயா
கக் கூறப்பட்டது. வினை இருப்புந் தேட்டமுமுள்ளவரை பிறப்பு
முண்டாமாதலால், இருப்பைத் துய்த்துத் தேய்த்து, தேட்டத்
தைப் பற்றறுத்துப் பெருக்காது மூலமலத்தைத் திருவருளால் நீக்
கிப் பிறவிப் பிணிப்பறுத்தல் பெருங் கடனாம்.

இது ஆகாமியத்தை ஒழிக்கும் வகை கூறிற்று. அழிப்பான்:
வினையெச்சம். இந்நூற்கண் ஏவலெல்லாவற்றுக்கும் நெஞ்சினையே
கேட்பதாக்குக.

ஏகாரம்: பிரிநிலை.

வைத்தியநாதன் மருந்து

95. நல்ல மருத்துவன் நாடியுணப் பத்தியமாய்ப்
பொல்லாப் பிணியறப் போக்கவளி — வல்ல
மருந்திற் கசப்பினிப்பு மன்னினுமுண் சாவா
மருந்தாலு மாயா மலம்.

பதவுரை:- நல்ல மருத்துவன் நாடி — நல்ல மருத்துவன்
நோய்களின் தன்மையை ஆராய்ந்து அறிந்து, பொல்லாப் பிணி
அறப் போக்க — பொல்லாப் பிறவிப் பிணியை முற்றும் போக்க,
பத்தியமாய் உண்ண அளி — பத்தியமாய் உண்பதற்கு அளிக்
கின்ற, வல்ல மருந்தில் கசப்பு இனிப்பு மன்னினும் — நோய் மாற்ற
வல்ல மருந்தில் கசப்பு இனிப்பு முதலிய சுவைகள் பொருந்தி
இருந்தாலும், உண் — உண்பாயாக, சாவா மருந்தானும் மலம்
மாயா — தேவாயிர்தமுண்டாலும் மலங்கள் அழியாவாதலால்.

விளக்கம்:- வைத்தியநாதனே நல்ல மருத்துவன். பிறவிப்
பிணியே பொல்லாப்பிணி. பிராரத்துவ கன்மமே வல்ல மருந்து.
விருப்பு வெறுப்புக்களாய் பற்றுக்களால் ஆகாமிய கன்மத்தைத்
தேடாமையே விதிக்கப்பட்ட பத்தியமாகும். கசப்பு இனிப்பு என்
பன முறையே துன்ப இன்பங்களைக் குறித்தன. துன்பங் கலவா
இன்பமே சாவா மருந்து; தேவருணவு; தெவிட்டாத இன்பம்
பயப்பது. ஆயினும் சாவா மருந்துண்ட தேவர் பெறும் சுவர்க்க
இன்பம், நல்வினைப்பயன் துய்த்தொழிக்கும்வரையே நிலைத்திருக்கு
மன்றிப் பிறவிப்பிணிக்குக் காரணமான மலத்தை அழியாது. பிற
விப் பிணியைத் துய்த்தொழிப்பதற்காக இறைவன் கூட்டுவித்த
தனு, கரண, புவன, போகங்களாற் பிராரத்துவ கன்மங்களைத்
துய்ப்பவர், சஞ்சிதமாகிக் குவியும் ஆகாமிய கன்மத்தையீட்டாது
வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றுக்களையறுத்து இன்ப துன்
பங்களாய் வந்தமைந்த வினைப்பயன்களைத் துய்த்தல் வேண்டும்.
இவ்வாறே சஞ்சித கன்மம் முழுவதையுந் துய்த்தொழிப்பவே பிற
விப் பிணிப்பறுமென்ப.

மண்ணுளே சிலவி யாதி மருத்துவ னருத்தி யோடுந்
திண்ணமா யறுத்துக் கிறித் தீர்த்திடுந் சிலநோ யெல்லாங்
கண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன்
அண்ணலு மின்பத் துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

— சிவஞானசித்தியார், 125.

கசப்பினிப்பு: உம்மைத்தொகை. அளிமருந்து: வினைத்
தொகை. உண்: முன்னிலையேவல். உம்மை உயர்வுகிறப்பு.

மூலமலம்

96. தன்னையுந் தானனைந்து தங்குறாஉ மன்னையுந்
தன்னீர்மைக் கேற்புறத் தான்காட்டா — மன்னிப்
பிறவிக் கடலாழ்த்திப் பேதுறுத்தி நிற்குந்
திறலுறாஉ மூலமலந் தீ.

பதவுரை:- தன்னையும் தான் அனைந்து தங்குறும் மன்னையும் — தன்னையும் தான் இனைந்துநிற்கும் நிலைபெற்ற ஆன்மாவையும், தன் நீர்மைக்கு ஏற்புறத் தான்காட்டா மன்னி — தன்னியல்புக்கேற்ப வெளிக்காட்டாது பொருந்திநின்று, பிறவிக்கடலாழ்த்திப் பேதுறுத்திநிற்கும் — பிறவியாகிய கடலுள் ஆழ்த்தி மயக்கம் விளைத்து நிற்கும்; திறலுறும் மூலமலம்தீ — ஆற்றலுள்ள மூலமலமாகிய ஆணவத்தை ஞானநெருப்பால் எரித்தொழிப்பாயாக.

விளக்கம்:- செம்பிற் களிம்புபோல உயிர்களோடு அநாதி தொட்டே விரவிநிற்கும் ஆணவமலம், உயிர்களின் ஞானக்கண்ணை மறைக்கும் அகவிருள் என்று கூறப்படும். உயிர்களின் வியாபகத் தன்மையை மறைத்தொடுக்கி அணுத்தன்மைப் படுத்துவதுபற்றி ஆணவமெனவும், இஃதுடைமையால் உயிர்கள் குற்றமுடையனவாய்க் கிடத்தலின் மலமெனவும் பெயர்பெற்றதென்பர். மலம் மூன்றனுள்ளும் நீக்கற்கரியதும் வலிமிக்கதும் ஆணவமலமாகும். அது தன்னையுங் காட்டாது; தான் பொருந்திநிற்கும் ஆன்மாவையுங் காட்டாது. ஆகவே, இது இருண்மலமெனவும் பெயர்பெறும். ஆயின், இருளோ பிறபொருளைக் காட்டாதாயினும் தன்னைக் காட்டும். எனவே, இது இருளினுங் கொடியது.

“ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது.”

— திருவருட்பயன், 23.

தங்குறாஉம், திறலுறாஉம் என்பன இன்னிசையளபெடைகள். காட்டா: ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்; தீ: முன்னிலையேவல். மூலமலம்: உயிர் மாயை வினைகளோடு கூடுதற்குக் காரணமான மலம். இதனை இயற்கை மலமென்ப.

இறப்புத் தவிர்ப்பரிது

97. முன்பி விற்ப்பதன்றி மூழிறம்பு நீக்கரிதே
லென்பி விரங்க லிதற்காகத் — துன்பின்
றொட்புள்ள மட்டுந் தொடரும் பிணியல்
விடர்க்களய வெண்ணு பினி.

பதவுரை:- முன்பின் இறப்பதன்றி — சிலருக்கு முன்னும் சிலருக்குப் பின்னும் இறப்பு வந்து சேர்வதல்லாமல், மூழ் இறப்பு நீக்கரிதேல் — பற்றிக்கொள்ளும் இறப்பினை நீக்கிக்கொள்ளலரிதாயின், இதற்காக பின் இரங்கல் என்? — இறப்பு அடர்ந்துவருகின்றதேயென்று இதற்காகப் பின்பு வருந்துவது எவன், துன்பின் தொடர்பு உள்ள மட்டும் — துன்பந்தரும் வினைத்தொடர்பு உள்ளவரை, தொடரும் பிணி அ இடர் களைய இனி எண்ணும் — தொடர்வது பிறவிப்பிணி, அத்துன்பத்தைக் களைய இனிமேலாயினும் எண்ணுவாயாக.

விளக்கம்:- வினைப்பயனாயமைந்த இறப்பு, சிலருக்கு முன்னும் சிலருக்குப் பின்னும் வந்தனைகின்றமையாலாம் மாற்றமுண்டாயினும், பிறந்தனவெல்லாமிறத்தல் நீக்கற்கரியதாயமைந்துள்ளது; எனவே, இறப்பையெண்ணி இரங்குவதாலாம் பயனென்னை? பிறவிக்குக் காரணமான வினைத்தொடர்புள்ளவரை பிறப்பிறப்புந்தொடரும். ஆயினமையின், பிறவிப் பிணிக்குக் காரணமான துன்பந்தரும் வினையை முற்றாக ஒழித்தற்காம் நல்வழியை இனிமேலாயினும் மேற்கொள்வாயாக. அவ்வழியை மேற்கொண்டு ஈட்டிய வினையைக் கரைப்பதுடன் புதிதாகவும் ஈட்டாதொழிவையாயின், துன்பின் பிணிப்பற, பிறப்பிறப்பற்ற பெரும் பேறெய்துவாய்.

முன்பின்: முன்னாதல் பின்னாதலென உறழ் பொருட்டாய இடைச்சொல் இசையெச்சம். துன்பு: காரியவாகுபெயர். தொடரும்: பிணி தொடருமென முற்று.

நாடகமே இப்புவி

98. இன்பியலாய்த் துன்பியலா யீறுபெறும் நாடகங்களின்பதுன்ப நாடகமோ விப்புவிதான் — முன்பிருந்தே முற்றொடரைப் பின்பற்றி முற்றொரு நீளுமே தொற்றியது தேய்ப்பான் ரொடர்ந்து.

பதவுரை:- நாடகங்கள் இன்பியலாய் துன்பியலாய் ஈறுபெறும் — நாடகங்கள் சில இன்பமாக முடிவுறும் சில துன்பமாக முடிவுறும், இன்ப துன்ப நாடகமோ இப்புவிதான் — இன்ப துன்பங்கள் நிகழிடம் இப்புவிதேதான், முன்பு இருந்தே தொற்றியது தேய்ப்பான் தொடர்ந்து — பண்டுதொட்டே பற்றிய அறியாமையைத் தேய்ப்பதற்காகத் தொடர்ந்து, முன் தொடரைப் பின்பற்றி முற்றொரு நீளும் — இப்புவியில் நடைபெறும் நாடகம் முன்னிகழ்ந்து முடிவுறுதிருந்த நாடகத் தொடரைப் பின்பற்றி முற்றுப்பெறுது நீளுகின்றது.

விளக்கம்:- நாடகங்கள் இன்ப துன்பக் கலப்புடையனவாயினும், சில இன்பமாக முடிவுறும்; சில துன்பமாக முடிவுறும். இன்பம் பயப்பதாய் முடிவுறு நாடகங்கள் இன்பியல் நாடகங்களெனவும், துன்பம் பயப்பதாய் முடிவுறும் நாடகங்கள் துன்பியல் நாடகங்களெனவுங் கூறப்படும். இன்ப துன்பக் கலப்பாய், இன்பமென்றே துன்பமென்றே கூறென வகையில் முற்றுப்பெறுது நீண்ட தொடராயமைந்துள்ளது இப்புவி மேடையில் நடக்கும் நாடகம். நல்வினை தீவினைக் கலப்பால் இன்ப துன்பங்கள் விரவியுள்ளன. வினையருமையின் நாடகம் முற்றுப்பெறுது நீள்கின்றது. இன்பியலாய்த் துன்பியலாய் முடிவுபெறும் நாடகங்கள் அம்முடிபுகளைப் பெறுதற்காக எழுதப்பட்டனவாதலால் அவை அவற்றையாத்த ஆசிரியன் எண்ணியாங்கு முடிவு பெறுகின்றன. உயிர்கள் நடிக்கும் நாடகங்களோ, பிறவிதொறும் செலவுந் தேட்டமுமுடையனவாய்க் குறித்த முடிபற்றனவாய், வரையறையில்லா நடிக்களால் நடிக்கப்படுவனவாதலால் அவை நீள்கின்றன. திட்டமிட்டபடி நடத்தற்குரியனவற்றையே நடிப்பின், நாடகம் முற்றுப்பெறும்.

இன்பியலாய் துன்பியலாய்: ஆதல் என்னும் உறழ்ச்சியிடைச் சொல் இசையெச்சமாயிற்று. புவி: இருமடி ஆகுபெயர், ஆன்மாக்களின் செயலுக்காயிற்று. ஓகாரம் வினா. ஏகாரம்: அசை; தேற்றமெனினுமாம்.

முற்றுருது என்பதனீறு தொகுக்கப்பட்டது.

ஞானவழி

99. உள்ளங் குடிகொண்ட வுத்தமன் மாண்பறித
லொள்ளறிவான் மும்மல வொட்டறுத்தல் — வெள்ளமென்ப
பாய்ந்துவரும் பற்றடைத்தல் பற்றற்றான் பாலொன்ற
வாய்ந்தவிவை ஞான வழி.

பதவுரை:- வெள்ளமெனப் பாய்ந்து வரும் பற்று அடைத்தல் — வெள்ளம்போற் பெருகிப் பாய்ந்துவரும் பற்றுக்களைத் தடுத்தல், உள்ளம் குடிகொண்ட உத்தமன் மாண்பு அறிதல் — உள்ளத்தே குடிபுகுந்த உத்தமனாகிய இறைவனின் விழுப்பெருமையைறிதல், ஒள் அறிவான் மும்மல ஒட்டு அறுத்தல் — ஒளி மிகுந்த ஞானத்தால் மும்மலப் பற்றை அறுத்தல், பற்றற்றான் பால் ஒன்ற வாய்ந்த இவை — பற்றற்றாகிய இறைவன்பாலொன்றுதற்கு வாய்ப்பான் இவை, ஞானவழி — ஞானத்தின் வழிகளாம்.

விளக்கம்:- வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றுக்கள் வெள்ளம்போற் பெருக்கெடுத்தோடி வினைகளைப் பெருக்கத் தூண்டுகின்றன. பொறிவாயில் ஐந்தவித்து மனங்குவித்துப் பற்றுக்களின் ஊற்றுக் கண்களை அடைத்ததாற் பிறக்கும் ஆன்ம ஞானம் தன்னையுணர்த்தித் தன்னுள்ளே இறையுண்மையை நன்கு விளக்கும். பற்றுறுத்தலால் இருவினையொப்பும், ஆகாமிய கன்மம் ஈட்டாப் பயனும் உண்டாகின்றன. இவை கைவந்தமையாலணந்த ஆன்மஞானம் இறைவன் வியாபகத்தைக் காட்டும். இத்தகு மாண்புடை ஞானவழி நின்று இறைவன் திருவருளைப் பெற்று அவன்றாளடைதல் ஆன்மாக்களின் தலையாய கடனாமென்க.

பற்றுறுத்தற்குப் பொறிவாயிலைந்தடைத்தலும், மூலமலவொட்டறுத்தற்கு விச்சைவாள் பற்றுதலும் ஒருதலையாக வேண்டுதலின், அவற்றினைத் தன்பாலியல்பாகவே கொண்ட இறைவன்றாளடைந்து அவன் பொய்தீரொழுக்க நெறி நின்றலொன்றே சாலுமாயினும், படிமுறை தோன்றப் பற்றுறுத்தல், மாண்பறிதல், ஒட்டறுத்தலென வகைப்படுத்திக் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

தீயோர் கூட்டுறவு

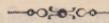
100. பெற்றவளம் பேசிப் பிறர்ப்பழிப்பார் கூட்டுறவுஞ் சிற்றறிவுத் தீயொழுக்கச் சிற்றினமுஞ் — சுற்றலுறின் வாடு மொழுக்கம் வளராது நல்லறிவு கூடு மிடர்கள் குவிந்து.

பதவுரை:- பெற்ற வளம் பேசிப் பிறர்ப்பழிப்பார் கூட்டுறவுஞ் — தாம் பெற்ற கல்வி செல்வம் புகழ் முதலிய செழிப்புக்களை உயர்வாகப் பேசிப் பிறரை இழித்துக்கூறுவார் நட்பும், சிற்றறிவுத் தீயொழுக்கச் சிற்றினமும் சுற்றலுறின் — சிற்றறிவுந் தீயொழுக்கமுமுடைய சிற்றினத்தாரால் குழத்தொடங்குதலுமுடைய ராயின், ஒழுக்கம் வாடும் — ஒழுக்கம் வாடிப்போகும், நல்லறிவு வளராது — நல்ல அறிவு வளர்ச்சியடையாது, இடர்கள் குவிந்து கூடும் — துன்பங்கள் ஒன்றன்மேலொன்றாகக் குவிந்து பெருகும்.

விளக்கம்:- ஒருவர் தம் பெருமையைத் தாமே கூறுதல் தற்பெருமை பேசுதல் என்ற குற்றமாம். தன்னைப் புகழ்வதோடு பிறர் மனம் நோவ, அவரை இழித்துக்கூறுதல் அகங்காரத்தின் முனைப்பாகும். நிலத்தியல்பான் நீர் திரிந்தாங்கு சிற்றறிவுந் தீயொழுக்கமுமுடையார் கூட்டுறவால் நல்லியல்பு கெடுவதோடு அவர் தீய குணங்களும் வந்துறையும். இவர்களோடு நெருங்கிப் பழகுவோர் நல்லொழுக்கம் நைந்தொழியும்; புல்லறி

வன்றி நல்லறிவு வளராது. புல்லறிவையுந் தீயொழுக்கத்தையும் பீறர் பகையையும் பெருக்குந் தீய நட்பினரோடு நெருங்கிப்பழகு வோர் தீயராய்க் குற்றங்கள் பல செய்து துன்பங்களைக் குவித்து இம்மையிலும் மறுமையிலும் அல்லலுறுவர்.

தொடங்கவே இங்ஙனமாயிற் பின்னர் வருங் கேடு சொல்ல வேண்டாவென்பதாம். செயினெனெச்சம் பிறவினை முதல் கொண்டது.

இறை துணை பெறும் வழி

101. பற்றித் தடுத்தும் பயன்பெறும் பாஞ்சாலி

பற்றுதுகில் விட்டுப் பரந்தாமன் — முற்றருளைப்

பற்றினான் காத்தாளாற் பற்றுவிட் டொன்றிடினே

நற்றுணை நிற்குமிறை நன்று.

பதவுரை:- பற்றித் தடுத்தும் பயன் பெறும் பாஞ்சாலி — துச்சாதனன் உரியுந் துகிலை உரிய விடாமற் பற்றித் தடுத்தும் அவ் வாறு தடுத்ததனால் பயனடையாத பாஞ்சாலி, பற்று துகில் விட்டு — உரிய விடாது தடுத்தற்காகக் கையாற் பற்றிய துகிலை விட்டு விட்டு, பரந்தாமன் முற்றருளைப் பற்றினான் காத்தான் — ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பூரண அருளைப் பற்றியவளாய்த் தன் மானத்தைக் காத்தான், பற்று விட்டு ஒன்றிடினே — அதுபோல இரு வகைப் பற்றுக்களையும் விட்டு இறைவன்பால் மனம் ஒன்றினால், இறை நன்று நற்றுணை நிற்கும் — இறை நன்கு நல்ல துணையாக நிற்கும்.

விளக்கம்:- பாஞ்சாலி தன் வலியைத் துணையாகக் கொண்டு தன்மானத்தைக் காப்பாற்றத் துணிந்து, துச்சாதனன் துகிலுரிந்தபோது தன் கைகளால் துகிலை இறுகப் பற்றி உரிய விடாது தடுக்க முனைந்தான். தடுக்குந் தன் வலியிலும் உரிவோன் வலி மிகுதலைக் கண்டதும் தன் வலி பயனற்றதென்பதையுணர்ந்து, தன் மானங் காத்தற்குப் பிறிதோருதவி காணாமல் பற்றற்றான் பற்றென்றே தன் மானங் காக்குமென்ற உயர்ஞானம் பெற்றுத் தன்னை முற்றும் இறை பாதுகாப்பில் ஒப்புவித்துத் தன் நினைவற்றிருந்தான். இதன் பயனாக, இறைவன் துணை வலியால் மானங் காத்துப் பெருமையுற்றான். உடல், உள்ளம் முதலிய எல்லாவற்றிலுமுள்ள பற்றுக்களைத் துறந்து தற்போதமிழந்து, சித்தஞ் சிவ மாக்கியுள்ளோர் இறைவன் அருட்டுணை வலியால் இறைவனடியிணையையணைவரென்க.

பாஞ்சாலி — தத்திதாந்தம். ஆல் அசை. ஏகாரம் தேற்றம்.

காட்டுக என்பார் காட்டுவரோ?

1102. விள்ளுற வொல்லாத விண்ணுள மண்ணுளவற்
றுள்ளுற நின்றாளு முத்தமனைத் — தெள்ளுறக்
காட்டுக வென்பார்தாங் காட்டுவரோ வுனுடம்பை
யாட்டுவிக்குந் தேகி யமைப்பு.

பதவுரை:- விள்ளுற ஒல்லாத விண் உள மண் உளவற்று —
விளம்பவியலாத விண்ணி லுள்ள பொருள்களி லும் மண்ணி லுள்ள
பொருள்களிலும், உள் உற நின்றானும் உத்தமனை — அவற்றி
னுள்ளே பொருந்தி நின்றியக்கி ஆள்கின்ற பரம்பொருளை, தெள்
ளுறக் காட்டுக என்பார் — தெளிவாகக் காட்டுங்கள் என்று கூறு
கின்றவர், ஊன் உடம்பை ஆட்டுவிக்கும் தேகி அமைப்பைத்
தாம் காட்டுவரோ — ஊனாலாய உடம்பை இயக்கித் தொழிற்
படுத்தும் உடலுடைய உயிராகிய தமது அமைப்பைத் தாங்கள்
காட்ட வல்லரோ?

விளக்கம்:- விண், மண் என்னும் எல்லை வகுக்கொணாவிடங்
களிலெல்லாம் நிறைந்துள்ள எண்ணற்ற பொருள்களின் உள்ளுயி
ராய் நின்றியக்கியானும் இறைவன் உருவமில் பேரருட்பிழம்பாம்
வியாபியாதலால் அவன் உண்மையை மெய்யுணர்வாலன்றிப்
பொறியுணர்வாலறியுமாறில்லையாதலால், பொறியுணர்வாலறி
யும் உலகியற் பொருள்கள் போல் அவனைக் காணுதற்கொல்லா.
உடலியக்கத்தால் உயிரிருப்பை உய்த்துணர்வோர் உடன் மேவி
நின்றியக்கும் உடலுடையானைக் காட்ட வல்லரோ? உடலுடைய
தம்மையே பொறியுணர்வாலறியமாட்டாதார், எங்குமாய், எல்
லாமாய் நின்றானும் பரம்பொருளைப் பொறியுணர்வாலெவ்வா
றுணர்வர். மெய்யுணர்வாற்றம்மையுணர்ந்தவரே, தம்முள்ளும்
ஏனையுயிர்களுள்ளும் ஒன்றாய்ப் பலவாய் நின்றருளுமிறைவனை
யுணர்வர்.

“எங்ங் கிறைவனுள நென்பாய் மனனையா
நெங்ங் கெனத்திரிவா ரின்”

— நன்னூல் எழுத்தியல் விருத்தியுரை.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

புல்லியார் இயல்பு

1103. தேன்கசுக்கும் பித்தேறிற் றெண்ணீர்ப் பயமுண்டா
பூன்கடித்தால் நாய்வெறியா யூற்றாய — வானற்றமைந்த
மெய்யுணர்வார் வாயுறைகண் மேன்மை யொழுக்கநெறி
வெய்யகுணப் புல்லர்க்கு வேம்பு.

பதவுரை:- பித்தேறின் தேன் கசக்கும் — உடலிற் பித்தங் கூடின இனிமையான தேனும் கசக்கும், நாய் வெறியாய் ஊன் கடித்தால் தெண்ணீர்ப் பயமுண்டாம் — நாய் வெறியாய் பின் உடலைக் கடிக்குமாயின் கடிபட்டானுக்கு நீரைக் கண்டால் பயமுண்டாகும், ஆன்று அமைந்த மெய்யுணர்வார் ஊற்றாய் வாயுறைகள் — சுற்றடங்கிய மெய்யுணர்வு மிக்கார் கூறும் பற்றுக் கோடாய் நல்லுபதேசங்களும், மேன்மை ஒழுக்கநெறி — அவர்களது மேன்மையான ஒழுக்க வழிகளும், வெய்யகுணப்புல்லர்க்கு வேம்பு — கொடுங்குணப் புல்லறிவாளர்க்கு வேம்புபோற் கசக்கும்.

விளக்கம்:- இனிமையும், நன்மருந்துமான தேன், பித்தேறியுள்ளார் நாவுக்குக் கசப்பாயிருக்கும். எல்லாராலும் விரும்பப்படும் பயனுடைய தெள்ளிய நீர், வெறிநாயாற் கடிக்கப்பட்டவருக்கு அச்சத்தையுண்டாக்கும். கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்தடங்கிய மெய்யுணர்வு மிக்கார் இறை மாட்சியை விளக்கும் பற்றுக் கோடாய் நல்லுரைகளும், அவர்கள் வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டொழுகும் விழுமிய ஒழுக்கநெறிகளும் கொடுங்குணமுடைய புல்லறிவாளர்க்கு வேம்புபோற் கசக்கும். வெய்யகுணப் புல்லறிவுடையார், தந்தீக்குணத்துக்கும் புல்லறிவுக்கும் பொருத்தமான தீய வழிகளை விரும்பிச் செல்பவராதலால், தம் புலனின்பத்தையும், தாம் விரும்பி வளர்க்கும் காமம், வெகுளி, மயக்கமாகிய முக்குற்றங்களையுங் கடிந்து நல்லுரை கூறும் ஞானிகள் கூற்றும், தந்தீயவொழுக்கத்திற்கு முரண்பட்ட அடியார் ஒழுக்கமும் அவர்களுக்கு வெறுப்பையளிக்கும்.

வாயுறைகள், ஒழுக்கநெறி: பெயர்ச்செவ்வெண்; இவையெண்ணுந் தொகைச்சொற்றொக்கது. வேம்பு: உருவகம்.

வாயுறை: உண்மையை வலியுறுத்திக் கூறுங் கூற்று.

வீரன் யாவன்?

104. துன்பம் பொறுத்துந் துயர்சீற்ற மிஹுய
வின்பத்து மாடா திருப்பவ — னென்புருக
வின்சொற் பொழிந்துபிற ரின்னல் களைபவன்
மன்பதைபுள் வீர மகன்.

பதவுரை:- துன்பம் பொறுத்தும் துயர் சீற்றம் இல்தாயன் — தனக்கு விளைந்த துன்பத்தைத் தாங்கித் துய்க்கும்போது துயரமும் சீற்றமுமடையாத தூயவன், இன்பத்தும் ஆடாது இருப்ப

வன் — இன்பம் வந்துற்றபோதும் இன்பத்தின் எக்களிப்பால் செருக்கடையாதிருப்பவன், என்பு உருக இன்சொல் பொழிந்து பிறர் இன்னல் களைபவன் — என்புமுருகும்வண்ணம் இனிய சொற்களைப் பொழிந்து பிறர் துன்பத்தை நீக்குபவன், மன்பதையுள் வீரமகன் — மக்களுள் வீரமகனாவான்.

விளக்கம்:- வேண்டுதல் வேண்டாமையாகிய பற்றின்மையால் துன்ப இன்பங்களைத் துய்க்கும்போது முறையே துன்பமும் மகிழ்வுமற்றவன் மனத்துக்கண் மாசற்ற ஞானியாவான். துன்பத்தாற்றியருளுதவன், தனக்குத் துன்பிழைத்தாரையும் வெறுத்து வெகுளான். பயன் கருதாது விருப்பு வெறுப்பின்றி உலகு பயன்பெறக் கடமைசெய்யுங் கருமவீரன், அல்லலுற்றார் துயர் துடைக்கு முகமாக இன்மொழியால் ஆறுதல் கூறி அவர் துயர் துடைப்பான். புலனின்ப வேட்கையைடக்குமுகமாகப் பற்றறுத்து அல்லலுற்றார் துயர் களைபவன், தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்பட வாழ்கின்றனாகையால், அவனே மக்கட் பிறப்பின் மாண்பார் பயன்படைத்த வீரனாவானென்க.

இல் + துயன் = இஹுயன்; “குறில்வழி லளத்தவ்வணியினையுமரகவும் பெறுஉ மல்வழியானே” என்ற விதிப்படி லகரமெய் ஆய்தமாயிற்று. இன்பத்தும்: உம்மை உயர்வுசிறப்பு, ‘துன்பம் பொறுத்து’ என்றதனால், காய சுத்தியும், ‘துயர் சீற்றமிஹுயன், இன்பத்துமாடாதிருப்பவன்’ என்றதனால் மனோசுத்தியும், ‘என்புருக இன்சொற் பொழிந்து’ என்றதனால் வாக்குச் சுத்தியும் ஆகத் திரிகரண சுத்திகளும் உடன் கூறப்பட்டன. அவை ஒன்றற்கொன்று தொடர்புடையனவாதலின். மன்பதை: மக்கட்பன்மை..

இல்லற மாண்பு

105. ஒழுக்க வுரமேறி யோதியுணர் சான்றோ
நீழக்கறு மில்லறமு மின்பே — பழுத்த
பயன்மரம் போலவர் பல்லுயி ரோம்பி
வியனறஞ் செய்வார் விழைந்து.

பதவுரை:- ஒழுக்க உரமேறி ஒதி உணர் சான்றோர் — ஒழுக்கமாகிய உயிர்க்குறுதி பொருந்தப்பெற்றுக் கற்றுணர்ந்த சான்றான்மையுள்ளார், இழுக்கறும் இல்லறமும் இன்பே — குற்றமற்ற இல்லற வாழ்வும் இன்பம் பயப்பதே, பழுத்த பயன் மரம்போல் — கனிந்த பழங்கனையுடையதும் எல்லாவுறுப்புக்களாலும் பயன் நல்குவதுமாய பயனுடைய மரம்போல, பல் உயிர் ஒம்பி — பல்லுயிர்

களையுந் தம்மால் இயன்றவரை பேணிக் காத்து, அவர் வியன் அறம் விழைந்து செய்வார் — அவர் மேலான அறங்களை விரும்பிச் செய்வார் ஆகலின்.

விளக்கம்:- ஒழுக்கத்தைப் பேணிக் காத்தலில் உறுதியும், நல்ல நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த தெளிவுமுடைய சான்றோர், மேற் கொண்ட குற்றமற்ற இல்லறவாழ்வும் இன்பத்தின்பாற்பட்டதே. உதவி வேண்டித் தம்மையண்டியாரைப் பேணிக்காக்கும் நல்லறத்தை விரும்பிச் செய்பவராதலின், பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்துப் பல்லோர்க்கும் பயன்படுமாபோல் பயனுடைய நல் வாழ்வை மேற்கொண்ட இவர், பல்லுயிர்களை ஒம்பி, பல்லாற்றா னும் உலகுக்குறுதுணையாயமைந்துள்ளனர். அன்பையும் அறத் தையும் பேணி உலகியல் செவ்விதே நடைபெறவுதவும் இல்லறம் நன்முறையிலமையுமாயின் முற்றத் துறந்த துறவற நெறிபோல விழுமிய பயனுடையதாகும். இல்லறத்தின் விழுமிய பெருமை வள்ளுவரால் இல்லறவியலில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது; ஆண்டுக் கண்டுகளிக்க.

இருமைக்குந் துணையாவது ஒழுக்கமாதலின், “ஒழுக்கவுர மறி” எனப்பட்டது.

“பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை”

என்றார் வள்ளுவரும்.

“ஆர்கலி புலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் ரெழுக்க முடைமை”

என்பவாகலின், சான்றாண்மைக்கு ஓதலினும் ஒழுக்கமே சிறந்ததாகலின் ஒழுக்கத்தை முதற்கண் வைத்தவாறு.

தென்புலத்தார் முதலாய ஐவர்க்கும், இயல்புடைய மூவர்க்கும் அவர் கடமையறிந்துதவு மாண்புடையார் இல்லறவொழுக்கினரேயன்றிப் பிறரிலரென்பார், “இழுக்கறுமில்லறமுமின்பே” என்றார். அன்னார் நீர் நிறைந்த ஊருணி போன்றும், உள்ளூர்ப் பழுத்த பயன்மரம் போன்றுமுதவுவராதலின் ஏனைத் துறவறத்தார்போல் மேம்பட்டவாராவர்.

“புத்தே ஞலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
ஓப்புரவி னல்ல பிற.”

— இருக்குறள், 213.

உம்மை இறந்து தழீஇயவெச்சப் பொருளது. துறவறமே யன்றி இல்லறமும் இற்றென்றலின்; ஏகாரம் தேற்றம்.

கூடாவொழுக்கம்

1106. ஆசை யகம்பெருக்கி யான்றகுண ஞானியர்போன்
மாசைத் தவத்தான் மறைத்துநனி — பூசை
பதுங்கி யெலிபிடிக்கும் பான்மைபோற் பற்ற
வொதுங்கி யிருப்ப ரொளிந்து.

பதவுரை:- பூசை பதுங்கி எலி பிடிக்கும் பான்மைபோல் —
பூனை பதுங்கிப் பதுங்கிச் சென்று எலி பிடிக்குந் தன்மைபோல,
அகம் ஆசை பெருக்கி — உள்ளத்தே ஆசையை வளர்த்து, ஆன்ற
குண ஞானியர்போல் — நிறைந்த நற்குணமுடைய ஞானியர்
களைப்போல நடித்து, மாசைத் தவத்தால் நனி மறைத்து — தங்
குற்றங்களைத் தவவேடத்தான் நன்கு மறைத்து, பற்ற ஒதுங்கி
ஒளிந்து இருப்பர் — தம் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்
டியனவற்றைப் பிறரிடமிருந்து பறித்துக்கொள்ளுவதற்காக மக்
கள் கூட்டத்திலிருந்து விலகித் தனிமையாக மறைந்து வாழ்வர்.

விளக்கம்:- பூனைக்கு ஒவ்வொரு காலிலும் கூரிய நகங்களோடு
கூடிய ஐந்து விரல்களுள். அஃது எலி பிடிக்கப் பதுக்கிப் பதுங்கிச்
செல்லும்போது ஓசையெழா வகை தன் கூரிய நகங்களை உள்
ளிழுத்துக்கொள்ளும்; அதுபோல, தாம் விழையும் நுகர்பொருள்
களைப் பெறுதற்காகப் பசுத்தோல் போர்த்த புலிகளைப்போல்
நடித்துப் பிறரை வஞ்சித்து வாழும் கூடாவொழுக்கமுடையார்
ஐம்புலவிற்பங்களை நுகருமாசையை அகத்தே பெருக்கி, புறத்தே
நற்குணங்களுடைய பற்றற்ற ஞானியர்போலக் காட்டுதற்குத்
தவவேடம் பூண்டு, வெளியுலகத் தொடர்பறுத்த முற்றத் துறந்
தார்போல் தனித்திருந்து பிறரை ஏமாற்றித் தாம் விழைந்த
நுகர்பொருளைக் கவர்ந்தின்புறுவர்.

தவம்: ஆகுபெயர், தவம் வேடங்கட்காயிற்று. ஆசையகம்
பெருக்கியென்ற அடையானும், பிடிக்கும் பான்மைபோலென்னுந்
தொழிலுவமையானும் வெளிப்பட்ட தவ வேடத்தோடு மன
வழிப்படுதலென்பது பெற்றும். எலியோடாமைக்குக் காரணம்,
பூனை கண்மூடி உடம்பையொடுக்கியிருத்தலும், சாதுவாகத்
தோற்றுதலுமாம். ஆகவே, தவ வேடங் கோடற்குப் பயன்,
அன்னகாரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்
வாறு தனக்குரிய இல்லானையுந் துறந்து; ஆசையையும் பெருக்கிப்
பிறர் அயிராத தவ வேடமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படு
தலாவது, தன் மனமோடிய வழியே ஓடி மறைந்து பிறர்க்குரிய
புகளிரை விழைதலாம்.

பூதங்களின் அடக்கம்

107. இறையரு னோக்கேற்ப யாக்கைவாழ் காறு
முறைவானி லேரு வுலவை — நிறையெரி
கீழிறங்கா மண்ணீர்கள் கேண்மைசேர் புந்திபுல
ஹாழிறப்பக் கூட்டுவதே னுற்று.

பதவுரை:- இறை அருள் நோக்கு ஏற்ப — இறைவன் திருவுளத்துக்கேற்றவாறு, யாக்கை வாழ் காறும் — உடலுள் வாழும் வரை, உலவை நிறை எரி உறைவானில் ஏறு — உடலிலுள்ள வளியும் நெருப்பும் தம்மியல்பின்படி வானோக்கி மேலெழா, மண் நீர்கள் கீழிறங்கா — மண்ணும் நீரும் தம்மியல்பின்படி வானோக்கி மேலெழா, மண் நீர்கள் கீழிறங்கா — மண்ணும் நீரும் தம்மியல்பின்படி உடலை விட்டுக் கீழிறங்கா, கேண்மை சேர் புந்தி புலன் — மன்னுயிரோடு தொடர்பு பூண்ட மனமும் புலன்களும், உற்று ஊழ் இறப்பக் கூட்டுவது ஏன்? — பூதங்களைப்போல் உடலில் பொருந்த நின்று அவற்றைப் போலல்லாது வினையை மிகுதியாகப் பெருக்குவதேனோ?

விளக்கம்:- பூதவுடல் பூதங்களின் சேர்க்கையாலானது. உடலிலமைந்துள்ள பூதங்கள் உயிருள்ளவரை, தம்மியல்பாய் குணங்களையடக்கி இறைவன் திருவுளத்துக்கமைந்து நடக்கின்றன. மன்னுயிரோடு தொடர்புடைய மனமும் புலன்களும், தம்மையுடையானாக்கத்திற் குழையாது, பிறவிப்பிணியை வளர்க்கும் வினைகளை மிகுதியும் பெருக்குகின்றன. பூதங்களைப்போல அந்தக் கரணங்களும் புலன்களும் அடங்கி வினையை ஈட்டாவாயின் இறைவன் திருவடிவையடையும் ஞானநெறி கைகூடுமன்றோ? (மார்க்அரேலியர் என்ற கிரேக்க ஞானியாரின் கருத்தைத் தழுவி இச்செய்யுள் இயற்றப்பட்டுள்ளது.)

நோக்கேற்ப: நான்காவதனுருபுதொக்கது. உலவை, எரி: வினைமுதற் பெயர்கள். உற்று இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. புந்திபுலன்: உம்மைத்தொகை.

இறப்ப: மிக. இறப்ப ஊழைக் கூட்டுவதேனென்க. உற்றும் ஊழிறப்பக் கூட்டுவதேனென மாறுக.

—o—o—o—

இரண்டறக் காண்பர்

108. நல்லது தீயது நானீ யவனது
சொல்லுபரஞ் சீவன் சுகதுக்கந் — துல்லியமாய்க்
காண்ப ரிரண்டற்றுக் காணிவை யாங்கனும்
மாண்டவக் குன்றன்ஞர் மன்.

பதவுரை:- மாண் தவக் குன்று அன்றார் — மாட்சிமைப்பட்ட குன்றனைய தவமேற் கொண்டவர், நல்லது தீயது நான் நீ அவன் அது சுகம் துக்கம் சொல்லு பரம் சீவன் — நன்மை தீமை நான் நீ அவன் அது சுகம் துக்கம் உயர்வாகச் சொல்லப்படுகின்ற பரம் பொருள் ஆன்மா முதலாம், காண் இவை இரண்டற்று துல்லிய மாய் யாங்கணும் மன் காண்பர் — ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடற்றனவாய் ஒப்பாய் எங்கும் எப்போழ்தும் மிகுதியுங் காண்பர்.

விளக்கம்:- குன்றுபோல அசையாது நிலைபெற்றுயர்ந்த தவ மாற்றியதன் விளைவாகப் பிறந்த ஞானத்தான் மருணிக்கிப் பற்றுத்து மெய்யுணர்வு கைவந்த ஞானியர், வேற்றுணர்ச்சியூட்டும் மாயையின் நீங்கித் தற்போதமிழந்து சிவபோதத்தே திளைப்பாரா தலால், தம்மறிவுள் செயலுமற்றுத் திருவருள் கைகூடப்பெற்றுச் சமாதரி நிலையுற்றுச் சும்மாவிருப்பர். இந்நிலையிற் பரம்பொருள், ஆன்மா, நன்மை, தீமை, நான், நீ, அவன், அது, சுகம், துக்கம் என்ற வேற்றுணர்ச்சி அவர்க்கில்லையாம். வேற்றுணர்வுடையார்க்கு அவர், பேயாற் பீடிக்கப்பட்டார் போன்றும் பித்தர் போன்றுந் தோற்றுவர்.

மன்: மிகுதிப்பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். சுகதுக்கம் உம்மைத்தொகையாய் ஒருபெயர்த் தன்மைப்பட்டது. இஃது ளப்படப் பெயர்ச்செவ்வெண்தொகைச் சொற்றொக்கது.

சும்மாவிரு

109. தெள்ளிய ஞானமளி தேர்ச்சியால் வாய்ந்தபய னுள்ளங் குவிக்க வுதவுமே — லொள்ளிய வெள்ளளவு போழ்து மிருசும்மா விற்பவருள் வெள்ளங் கரைக்க வினை.

பதவுரை:- தெள்ளிய ஞானம் அளி தேர்ச்சியால் வாய்ந்த பயன் — தெளிந்த ஞானத்தையளிக்கின்ற பயிற்சியால் வாய்க்கப் பெற்ற பயன், உள்ளங் குவிக்க உதவுமேல் — உள்ளத்தைக் குவித் தற்கு உதவுமாயின், இன்ப அருள் வெள்ளம் வினை கரைக்க — இன்பமாகிய அருள்வெள்ளம் வினையைக் கரைத்தற்கு உதவியாக, ஒள்ளிய எள்ளளவு போழ்தும் — ஞானத்துலக்கமுள்ள எள்ளளவு பொழுதிலேனும், சும்மா இரு — உள்ள நெகிழ்ச்சியற்றுச் சமாதரி கூடியிருப்பாயாக.

விளக்கம்:- வினைக்கு மூலமாகிய வேண்டுதல் வேண்டாமை யாகியபற்றுக்கள் அரும்பி மலர்ந்து செயலாற்றத் தூண்டுதற்கு நிலைக்களன் உள்ளமாதலால், புலனெடுக்கல் பற்றுத்தல் முத

லாம் ஞானப்பயிற்சிகளால் அவ்வுள்ளத்தைக் குவிக்கக்கூடுமாயின், அவ்வாறு உள்ளங் குவிந்த நிலையில் சமாதிகூடியிருக்கும்போது இறைவன் இன்பவருள்-வெள்ளம் பெருகும். அவ்வெள்ளம் வினையைக் கரைத்துத் தூய்மை செய்யும். இந்நிலையடைதலினருமையையும், அடைதலாலாம் பெரும் பயனையும் இச்செய்யுள் விளக்குகின்றது. இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் பெற்றுக் கனிந்த ஞானமுதிர்வில் சமாதிகூடிச் சத்திநிபாதமும் வாய்க்கப்பெறும் பேரானந்த நிலையிஃதென்பர்.

கரைக்க — செய்வென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், காரணப் பொருளில் வந்தது; சம்மாவிரு என்னும் வினையொன்று முடிந்தது. போழ்தும் — இழிவு சிறப்பும்மை: உயர்வு சிறப்பும்மையெனினுமாம்.

அணைய வழி

110. இனமின நாட லிரும்புவி காட்டத்
தினமுனை வாட்டுஞ் சிறுமை — மனமதைநீ
வென்றடக்கிப் பற்றகற்ற வெற்றியுள் பான்மேவ
நன்றணைவா யுன்னினமே நட்டு.

பதவுரை:- இரும்புவி இனம் இனம் நாடல் காட்ட — இவ்வுலகமே ஒவ்வோரினமும் தத்தம் இனத்தை நாடுதலைக் காட்டாநிற்ப, தினம் உனை வாட்டும் சிறுமை மனமதை — தினந்தோறும் உன்னை வாட்டிச் சிறுமை விளைக்கின்ற மனத்தை, நீ அடக்கி வென்று பற்று அகற்ற வெற்றி உன்பால் மேவ — நீ அடக்கி வென்று பற்றுக்களை அகற்றினால் வெற்றி உன்னை வந்தடைய, உன் இனமே நட்டு நன்று அணைவாய் — உன்னினத்தை நீ விரும்பி அவ்வினத்தை நன்கு அணைவாய்.

விளக்கம்:- ஒரே இனப் பிராணிகள் கூடி வாழ்கின்றன. இவ்வாறு கூடி வாழும் விழைவு அவற்றிற்கியல்பாயமைந்துள்ளது. இம்முறைமை பிழைத்துப் பிரிவுற நேர்ந்துள்ள சில, தம்மினத்தோடணைய அரும்பாடுபடுகின்றன. இவ்வியல்பு உயிரல் பொருள்களுக்கும் — பூதங்களுக்கும் — உண்டு. இறைவன், உயிர் என்பன தம்முள் ஒற்றுமைப் பண்புகள் பல கொண்டன. இரண்டும் தொடக்கமும் ஈறுமற்றன; என்றுமுள்ளன. இறைவன் உயிர்க்குத் துணையாய் நின்று அதன் தூய்மைக்கு வழி வகுக்கின்றான். தூய்மை பெற்றவுயிரை இறைவன் அணைத்துக்கொள்கின்றான். இரண்டும் அறிவுப் பொருள்களாயினமையின், இவை ஒன்றுசேர்தலே முறைமை. இம்முறைமை என்றும் பிழைப்பதுமன்று. இறை உயிர் இணைப்புக்குச் சில தடைகள் உள. அத்தடைகள் நீக்கப்பட வேண்

டியன. விருப்பு வெறுப்புக்களிற்றேய்ந்து வினை பெருக்குஞ்சிறுமையுடைய மனத்தை அடக்கி வெற்றி கொண்டாலன்றிப் பற்றருது. பற்றகற்றினன்றி இறையுயிர் இணைப்பேற்படாது. ஆகவே, அவனருள் பெற்று அவனையணைய ஆவன செய்யுமுகமாக முதற்கண்மனத்தையடக்குக.

ஏகாரம் பிரிநிலை; தேற்றமெனினுமாம். அகற்ற, மேவ — என்பன காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சங்கள்; அவை, அணைவாயென்னும் முன்னிலையேவல் வினைமுற்றுடன் முடிந்தன. மனமது: பகுதிப்பொருள்விகுதி பெற்று ஒருசொன்னீர்மையாய் முடிந்தது. உன்னின மென்றது இறைவனை.

நட்டு — விரும்பி.

மெய்யுணர்வு

111. ஊனுட லீந்துறை புண்மைப் பொருளிருப்பை

யேனுடலுட் காணு விழிதகைமை — தானதுவாய்

நிற்கத் தடையேது நீணில வாழ்வென்றோந்

தற்குதவ மெய்யுணர்ந் தான்.

பதவுரை:- ஊன் உடல் ஈந்து உறை உண்மைப் பொருள் இருப்பை — ஊனுடல் அளித்து அதனுள் உயிர்க்குயிராய் உறைகின்ற மெய்ப்பொருளின் இருப்பை, உடல் உள் காணு இழிதகைமை ஏன் — அவ்வுடலின்கண் காணவொண்ணு இழிதகைமை ஏன், அதுவாய் தான் நிற்கத் தடை ஏது — அம் மெய்ப்பொருளாய்த் தான் நிற்கத் தடையாய் இருப்பது ஏது, தற்கு உதவ மெய்யுணர்ந்தான் — தானே தனக்குதவுதற்கு மெய்யுணர்வு பெற்றானது, நீநில வாழ்வு என்னும் — அகன்ற இவ்வுலக வாழ்வு என்னாகும்.

விளக்கம்:- ஏகனாய் எங்கும் நிறைந்தும் அநேகனாய்ப் பல்லுயிருள்ளுமுள்ளுயிராயுறைந்தும் பரிபாலிக்கும் பரம்பொருள், உயிர்களைட்டிய வினைகளுக்குத் தக, ஏற்புடையுடலையளிப்பதோடமையாது, தானுமல்வயிர்களினுள்ளுயிராயுறைந்தியக்கி, உயிர்கள் வினைப்பயன்களைத் துய்க்கச்செய்கின்றது. அறியாமையாகிய இருட்டிரையால் — ஆணவ மல மறைப்பால் — இறையுண்மை விளங்கப்பெறாமையால், எங்கும் நிறை பரம்பொருளிருப்பை உடலுட் காணவொண்ணுப் புண்மை உயிர்களுக்கேற்பட்டது. நானென்ற ஆணவ முனைப்பின்றி, பரம்பொருளின் வேறுகத்தன்னையுணராது, பரம்பொருளாகவே தன்னைக் கண்டு, பரம்

பொருள் தான் என்ற வேற்றுணர்ச்சியற்ற, இரண்டற்றவொன்றாக நின்றற்குத் தடையாகவுள்ள மருணீக்கி, தானே தன்னையறி தற்குதவும் மெய்யுணர்ச்சி — ஆன்ம ஞானம் — பெற்றால், அவ்வுணர்ச்சி முகிழ்த்த இவ்வுலக வாழ்வு எத்தகு விழுப்பயனுடைய தாய், பிறவிப் பிணிப்பகற்றியதாயமையுமென்க. உயிர்க்குயிராய் நற்றுணையாய் நிற்குமிறையை மருணீக்கி மெய்யுணர்வு பெற்றாலன்றியறியுமாநிலை. அம்மருள்தானும் பொறிவாயிலேந்தவித்தாலன்றி நீக்கற்கரியதாம். புலனவித்துப் பற்றகற்றி மருணீக்கப் பிறக்கும் மெய்யுணர்வு — ஆன்ம ஞானம் — சிவபோதம் — பரம்பொருளைத் தன்னின் வேறுகக் காட்டாதாகவே, பரம்பொருளாகவே ஆன்மா தன்னையுணருமென்க.

ஊனுடல் மூன்றும் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்றெடுக்க தொகை. ஏது: வினா. இன்மைக் குறிப்பின் மேற்று. உடலுட்காணு இழிதகைமை ஏன் என மாறுக.

மூலசத்தி

112. ஊக்குறாஉம் மூலசத்தி ஊர்ந்து நிவந்தேறின்

போக்குறாஉம் மூடவிருள் பொள்ளெனவே — ஆக்கமாம்
நானென்பான் நாதனென்ற நல்லறிவுங் கூடுமேல்
தானென்பான் காணான் தனித்து.

பதவுரை:- ஊக்குறாஉம் மூலசத்தி நிவந்து ஊர்ந்து ஏறின் — ஊக்குகின்ற மூலசத்தி — குண்டலசத்தி — மேனோக்கி ஊர்ந்து பிரமரந்திரத்தை அடையின், மூடஇருள் பொள்ளெனவே போக்குறாஉம் — அச்சத்தி அறியாமையாகிய இருளை உடனே போக்கும், ஆக்கமாம் நான் என்பான் நாதன் என்ற நல்லறிவுங் கூடுமேல் — எழுச்சியுள்ள நானென்று சொல்லப்படும் ஆன்மாவே பரம்பொருள் என்ற ஞானமும் — மெய்யுணர்வும் — கைகூடுமாயின், தான் என்பான் தனித்துக் காணான் — தானென்று சொல்லப்படும் சிவாத்மன், தன்னைப் பரம்பொருளிலிருந்து வேறுக்கித் தனிப்பட்டானொருவனாகக் காணான்.

விளக்கம்:- அறிவுக்கறிவாய்ப் பரம்பொருளிருப்பதைப் புலப்படுத்தும் ஞானம் எழுச்சியுற்று மேலோங்குதற்குத் தடையாயுள்ள பொறிவாயில்கள் ஐந்தையும் அவித்துச் சித்தத்தைச் செயற்படாததக்கி, மனவலைவையொடுக்கிச் செருக்கையழித்துப் புத்தியை நன்னெறிப் புகுத்தினன்றி ஆன்மா தன்னையும் பரம்பொருளையும் உணரத் தலைப்படாதாகலின், பொறிகள், சித்தம், மனம்,

அகங்காரம், புத்தி என்பனவற்றின் அகப்புறத் தடைகளை நீக்கும் முகமாக இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம் முதலிய நற் பெரு வழிகளை மேற்கொண்டு உடலை வசப்படுத்தி, உள்ளம் அலை வின்றி உண்முகமாகச் சென்று ஞான விளைவை நாடத் துணை புரிவதே யோகமாம். யோகத்தின் பயனே ஞானமாம். மூலசக்தி ஊர்ந்து நிவந்தேறச் செய்த யோகத்தின் பயனைப் பிறந்த ஞானம் பதிஞானமாகும். மூலசக்தியென்பது பராசக்தி எனப் படும் திருவருள். இது சத்திநிபாதம் முதலாக மேனோக்கி உயர்ந்து வரின் மூடவிருள் போய்க்கொண்டிருக்கும். அது போகவே இறை வனே நானென்ற பதி ஞானம் கைகூடும். இவ்வாறு கைகூடப் பெற்றவன் தன்னைப் பரம்பொருளிலிருந்து வேறுக்கித் தனிப் பட்டானொருவனாகக் காணான்.

ஆணவ இருள் நீங்கும்பொருட்டுத் திருவருள் பதிதலைச் சத்திநிபாதம் என்ப. ஆணவ இருள் நீங்கப் பதிஞானம் கைகூடும்.

ஏகாரங்களில் முன்னையது தேற்றம்; பின்னையது அசைநிலை. பொள்ளென — விரைவுபற்றி வந்த இடைச்சொல். ஏறின் என்பது காரணப்பொருளில் வந்த செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், அதனருமை தோன்ற நின்றது.

செய்க தவம்

113. நிறைவி லெழுந்து நிறைவி லொடுங்கும்
நிறைவாய் நிறைவின் நிறைந்தும் — நிறைவைத்
தொடருமலத் தொல்லையாற் றேன்றும் பிணியாம்
இடருகநீ செய்தவமே ஈட்டு.

பதவுரை:- நிறைவில் நிறைவாய் எழுந்து நிறைவில் நிறைந்தும் — பரம்பொருளிலிருந்து நிறைவாய் எழுந்த ஆன்மா பரம்பொருளினுள்ளேயே நிறைந்தும், நிறைவில் ஒடுங்கும் நிறைவை — பரம்பொருளிலேயே ஒடுங்கும் நிறைவை, தொடருமலத் தொல்லையால் தோன்றும் பிணியாம் — தொடரும் மலத்தொல்லையால் தோன்றும் பிறவிப் பிணியாகிய, இடர் உக செய் தவமே நீ ஈட்டு — துன்பங் கெடுதற்குச் செய்யுந் தவத்தையே நீ தேடு.

விளக்கம்:- ஆன்மாவின் எழுச்சி, உறைதல், ஒடுக்கம் என்பவற்றிற்கெல்லாம் நிலக்களனாய் எங்குமாய், எல்லாமாய் நீக்கபற நிறைந்துள்ள பரம்பொருள் ஆன்மாவின் எழுச்சியாற் கூறுபடுகின்றதேபோற் றேன்றினும், அது கூறுபடுதல், திரிதலாகிய பண்புகளற்றதாகையால் உண்மையில் அஃதென்றும் நிறைவுடையதே.

அஃதேபோல் பரம்பொருளிலிருந்தெழுந்தமையானும் உடற்கூட்டுக் கட்டுண்டமையானும், கூறுபட்டதுபோலத்தோன்றினும், உள்னும் புறமும் பரம்பொருளுள் நிறைந்து பரம்பொருளைப் பிரிந்து தனித்துநில்லாப் பண்புடைய ஆன்மா, பரம்பொருளுள் கூறுபடா நிறைவாய் — நிறைவுள் நிறைவாய் — நிறைந்துள்ளது. எனினும் கூறுபட்டதே போற்றோன்றுதற்குக் காரணமான மலத்தொடர்பின் — அறியாமையின் விளைவாக, அறியாமையைப் போக்குவான் கூட்டுவிக்கப்பட்ட உடற்கூடு பெற்றமை ஆன்மாவுக்குள்ள குறையாம். இக்குறை போக்குமுகமாகச் செய்யுந் தவத்தின் விளைவாகப் பிறந்த ஞானமே மெய்யுணர்வாம். இஃது அறியாமையை — மலத்தைப்-போக்க ஆன்மா தன்னையுணர்ந்து தலைவனை அறிந்து தன்னைத் தலைவனின் வேறாகக் காணாத விழுமிய ஞானம் பெற்றுப் பிறவிப் பிணிப்பறும்.

நிறைவை என்றது படர்க்கையாயினும் குறிப்பான் முன்னிலைக்கண் வந்தது. நிறைவாகிய ஆன்மா என்னும் நினை யென்ப பொருள் கொள்ளப்படும். நீ என்றது வீடுபேற்று வேணவாவுடையானொருவனை.

ஏகாரம்: பிரிநிலை.

பத்திப் பனுவல்கள்

114. அன்புகால் வெள்ள மனைகடந் தோட்பண்

ணின்பத்தேன் சொட்ட விறையன்ப — ரென்புருகப்

பாடிய பத்திப் பனுவல் பலவுளவே

நாடியிறை தாழ நமக்கு.

பதவுரை:- அன்புகால் வெள்ளம் அனை கடந்து ஓட — அன்பு பெருக்கும் கருணை வெள்ளம் வரம்பிகந்தோட, பண் இன்பத்தேன் சொட்ட — இன்னிசை யின்பமாகிய தேன் துளிக்க, இறை அன்பர் என்பு உருகப் பாடிய பத்திப் பனுவல் — இறைவனடியார் குழைவோடு என்பையும் உருக்கக்கூடியதாகப் பாடிய பத்திப்பாடல்களின் கோவைகளாயமைந்த நூல்கள், இறை நாடித் தாழ நமக்குப் பல உளவே — இறைவன் நற்றூளையை விரும்பிப் பாடிப் பரவ நமக்குப் பலவுளவாம்.

விளக்கம்:- இறைவன் நற்றூளடைதற்குரிய பல நெறிகளுள், அவனருளாலே அவன்ருளடைதற்கு அன்பால் நெக்குருகி அழுதருள் வேண்டும் அன்பு நெறியே தலைசிறந்ததாமென்ப. சமணம்,

பெளத்தம் என்பன தலைதூக்கிச் செழித்துப்படர, சைவந் தன்
 நிலை குன்றித் தளரத்தொடங்கிய காலத்தே தோன்றிய சமய
 குரவர் சிலர், இறை, உயிர், தனையென்ற முப்பொருள் விளக்க
 மாகச் சில பனுவல்களை யாத்தனர். மக்களுள்ளத்தை நெகிழ்த்
 துக் குழைத்துப் பத்திநெறிப்படுத்துமாற்றல் வாய்ந்த சொற்
 சுவை பொருட்கவை மலிந்த தீந்தமிழ்ப் பாசுரங்களைப் பாடினர்
 சிலர். பத்திச் சுவை சொட்டும் பண்பினவாய்த் தமிழ்மொழிக்
 கன்றி வேறெம்மொழிக்குமில்லாத் தனிச்சிறப்புடையனவாய்ச்
 சைவத்தின் தனிமாண்பை நிலைநாட்டுவனவாயமைந்த இந்நூல்
 கள் இறைமாட்சியை விளக்கி இறைபுகழ் பாடிப் பரவுதற்கேற்
 புடை ஞானப்பனுவல்களாக விளங்குகின்றன. இவற்றைப் பயன்
 படுத்தி உய்திபெறல் மக்கள் கடனும்.

வெள்ளம் அணை கடந்தோடுதலும் இன்பத்தேன் சொட்டுத
 லும் உருவகம்.

ஏகாரம்: அசை.

திருக்குறள்

115. என்றும் நிலைத்ததா லெந்நாடு மேற்றதாற்
 றுன்று பயனல்குந் தூய்மைத்தா — லின்றிமி
 முள்ளொளி பாய்ச்சி யுலப்பிலின் பீனுமால்
 வள்ளுவன் வாயுறை வாழ்த்து.

பதவுரை:- வள்ளுவன் வாயுறை வாழ்த்து இன்றமிழ் — வள்
 ளுவனாரியற்றிய மெய்ப்பொருள் விளக்குந் திருக்குறளாகிய இனிய
 தமிழ், என்றும் நிலைத்தது — கால வரம்பிகந்து எப்போழ்தும்
 நிலைத்துநிற்பது, எந்நாடும் ஏற்றது — எந்நாட்டவரும் ஏற்றுக்
 கொள்ளும் தத்துவத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது, துன்று
 பயன் நல்கும் தூய்மைத்து — மிக்க பயன்களை அளிக்கும் தூய்மை
 யுடையது, உலப்பு இல் இன்பம் ஈனும் — அழிவில்லாத வீடு பேற்
 றின்பத்தை நல்கும்.

விளக்கம்:- ஒரு நூல் எம்மொழியில் எழுதப்பட்டதோ அம்
 மொழியைத் தந் தாய்மொழியாகக் கொண்டார் எத்துணை
 நுண்மாண் நுழைபுலமுடைய அறிஞராயமைந்து துருவித்துருவி
 ஆராய்ந்து அந்நூலின் ஒப்பிலாப் பெருமையை நுனித்தறிந்து
 விரித்துரைப்பினும், அவர் கொண்ட முடிபு, மொழிப்பற்றுள்ளத்
 தாற் பிறந்ததாமென்ற குற்றத்திற்கிடமாயமையுமெனவெண்
 ணிப்போலும், பன்மொழி வல்லார் கூற்றே — அவருள்ளும் பிற
 மொழியைத் தாய்மொழியாய்க்கொண்ட அறிஞருரையே — அந்

நூலுக்குகந்த உரைகல்லாயமையுமென்பர். அவ்வாறு நோக்குங் கால் வளம்பெற்றுச் செழித்த பன்மொழி வல்லுநர் போற்றிப் புகழுரை கூறியதோடமையாது, தம் மொழிகளிலும் மொழி பெயர்த்து மகிழ்ந்த பெருமை திருக்குறளுக்குண்டு. சமய நூல்கள் சில, அச்சமயங்கள் பரவிய நாடுகளின் பெருக்கத்துக்கமையக் கூடுதலான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளனவாயினும், உலகிற்கேன்றிய இலக்கிய நூலொன்றும் திருக்குறளைப்போலத் துணைமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. முந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பெருமை திருக்குறளுக்குண்டு. அறவழி நின்று பொருளாற்றி இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி, ஒழுக்கம், ஒப்புரவு, அன்பு என்பனவற்றைப் போற்றி இன்பந் துய்த்து, மனத்துக்கண் மாசுகளை அகற்றி, வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, இறைவன் நற்றூளடைதற்காம் தவநெறி (நன்முறைகளின்) விளக்கமாய், அறநூலாய்ப் பொய்யாமொழியாய்த் தமிழ்மறையாய், செங்கோன்மை விளக்கும் அரசியலாய், முப்பாலாய், வாயுறை வாழ்த்தாய்க்காலமிடமென்பனவெல்லாங்கடந்த நிலைபேறுடைய ஞானக்கருவூலமாய் விளங்கும் பெற்றியுடைய திருக்குறள் தமிழ் மொழிக்கு நிலைத்த புகழளிப்பதாகும்.

ஆல் அசைகள்.

வள்ளுவன் வாயுறை வாழ்த்தாகிய இன்றமிழ் நிலைத்தது ஏற்றது தூய்மைத்து ஈனுமென முடியும்.

துன்றுபயன்: அறம் பொருளின்பம். உலப்பிலின்பம்: வீடு.

தேவாரம்

116. இருந்தமிழி வீடற்ற வின்பமோ மாண்போ
 விரும்புந் தெருணான வீரோ — இரும்புமனக்
 கள்ளங் கரைக்குநனி கண்ணீர் சுனைமல்குந்
 தெள்ளறிஞர் தேவாரத் தேன்.

பதவுரை:- தெள்ளறிஞர் தேவாரத் தேன் — தெளிந்தமெய்யுணர்வுடையரான நாயன்மார் பாடிய தேவாரமாகிய தேனை, இரும் தமிழின் ஈடற்ற இன்பமோ மாண்போ — சிறந்த தமிழின் இணையற்ற இன்பமென்று பெருமையென்று சொல்லிப் புகழ்வதோ, விரும்பும் தெருள் ஞான வீரோ — கற்றோர் விரும்பும் தெளிந்த ஞானப்பொலிவே அஃதாமெனப் போற்றிப் புகழ்வதோ, இரும்புமனக் கள்ளம் கரைக்கும் — அஃது இரும்புபோற் கடினமான மனக்கறையைக் கரைத்தொழிக்கும், கண்ணீர்ச் சுனை மல்கும் — அன்போடோதுவாருள்ளத்தை நெக்குருக்கிக் கண்ணீரைச் சுனைபோன்று பெருகச் செய்யும்.

விளக்கம்:- தாம் பெற்ற சிவஞானச் செல்வத்தை மக்கள் பாற்செழிக்கப் பரப்பவுளங்கொண்ட இறைவனடியாரான திருஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் பாடிய பாக்களே தேவாரமாம். இதனைத் தே + ஆரம் எனப் பிரிக்கின், இறைவனுக்குச் சூடும் பாமாலையென்று பொருள்படும்; தே + வாரம் எனப் பிரிக்கின், இறைவன்பால் அன்பு காட்டும் நூல் எனப் பொருள்படும். தமிழ்க்கணிகலகைவும், ஞானத்தெளிவாகவும் என்றும் வாடாதருள் சுரக்கும் பண்ணெடு குழைந்த இசைத்தமிழ் ஞானப்பனுவல்களாகவும், சைவநெறி நின்றார் நாள்தோறும் வாயினிக்கப் பாடிச் செவியினிக்கக் கேட்டு அருள் வெள்ளத்தே நீந்தித் தீனைக் கச்செய் தோத்திரப் பாடல்களாகவும் இவை பயன்படுகின்றன. நாயன்மார் மூவரும் ஆலயந்தோறுஞ் சென்று, ஆங்காங்குள்ள மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், இயற்கையெழில் என்பவற்றையெல்லாம் சொல்லோவியங்களாக்கிப் பாடினர். இவர்கள் சென்று பாடிய ஆலயங்கள் பாடல்பெற்ற தலங்களெனப் போற்றப்படுகின்றன.

ஓகாரங்கள் உயர்வுசிறப்பு. தேவாரத் தேன்: உருவகம். சுனை சுனை நீர். சுனை மல்கும்: உவமத்தொகை. மல்கும் என்னும் பெயர்ச்சம் தேவாரம் என்னுங் கருவிப்பெயர் கொண்டது.

திருவாசகம்

117. உள்ள முருக்கு முலப்பிலா வானந்த வெள்ளம் பெருக்கும் வினாதேய்க்குந் — தெள்ளமுத ஞானமணி வாதலூர் நம்பிதிரு வாசக மூனப் பிறப்பறுக்கு மூற்று.

பதவுரை:- வாதலூர் நம்பி — திருவாதலூற்றோன்றிய உத்தமனது, ஞானமணி — சிவஞானந் ததும்பிய அழகிய, தெள்ளமுத திருவாசகம் — தெளிந்த அமுதனைய திருவாசகம், உள்ளம் உருக்கும் — உள்ளத்தை உருக்கிக் கள்ளக்கறை போக்கும், உலப்பிலா ஆனந்த வெள்ளம் பெருக்கும் — கறை நீங்கிய உள்ளத்தே முடிவில்லாத ஆனந்த வெள்ளத்தைப் பெருக்கியோடச் செய்யும், வினை தேய்க்கும் — இவ்வெள்ளப் பெருக்கால் வினைகளைத் தேய்த்தொழிக்கும், ஊனப் பிறப்பறுக்கும் ஊற்று — ஈனமான பிறவித் தனையை அறுத்தொழிக்கும் பற்றுக்கோடாகும்.

விளக்கம்:- மணிவாசகனார் கல்வி கேள்விகளான் நிறைந்தவர். இளமைப்பருவந்தொட்டே சைவசித்தாந்த நூல்கள் கூறுந் தத்துவப் படிகளில் முறைவழாது ஒழுங்காக ஏறிச்சென்றவர். பற்றுவிடற்குப் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுமுகமாக அன்பால்

அழுதமுது வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவு பெற்று மலபரிபாகமுற்ற வர். இவர் பக்குவமுணர்ந்த இறைவன் ஞானசிரியகை முன்வந்து திருவருள் நல்கித் திருவினையாடல் பல புரிந்து இவர்தம் பெருமையை உலகுக்குணர்த்தினனென்ப.

நெகிழ்ச்சி, குழைவு, ஆய்ந்தமைந்த சொல்லமைதி, உள்ளத்தைத் தொடும் பத்திமை, இறை வேட்கைத் துடிப்பு, ஆழ்ந்த தத்துவப் பொருண்மை, கேட்போருள்ளத்தையுருக்கிப் பிணிக்குமினிமை, நிறைமொழியாம் பெற்றிமை என்பன ஒருங்கேயமைந்த திருவாசகத்தின் உள்ளமுருக்குந் தன்மையை, “திருவாசகத்துக்குருகார் ஒரு வாசகத்துக்குமுருகார்” என்ற உலக வழக்குமுதுமொழி நன்கு வலியுறுத்துகின்றது. பசு, பதியருளைப் பெறுங்காலும் ஆனந்த வெள்ளம் சொல்லோவியமாகவுருப்பெற்று மிளிர்ந் திருவாசகம் பிற நாட்டறிஞருள்ளத்தையுங்கொள்ளுகொண்ட பெற்றிமை, அதனைத் தம் முதுமைப்பருவத்தில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கழிபேருவகைகொண்ட போப்பையர் கூற்றால் நன்கு புலனுகின்றது.

தெள்ளமுதத் திருவாசகமெனவியையும். ஞானமணியாகிய நம்பியெனினுமாம். மணி: இரத்தினம். திருவாசகம் ஊற்றென்பன ஒரு பொருட்பல்பெயர். அறுக்குமுற்றெனப் பெயரெச்சம் கருவிப்பெயர் கொண்டது. அறுத்தற்கு வினைமுதல் சிவனடியாரென விரித்துரைக்கப்படும். ஊற்று, ஊன்றுகோல். ஈண்டுத் துணையென்னுமளவாய் நின்றது.

சிவஞான போதம்

118. சிவமய மாக்குஞ் சிவஞான போதத்

தவநெறித் தத்துவப்பாற் றங்கு — நவநீத
மாய்ந்து குருநாத எள்ளியருள் சேர்த்தாட்டின்
மாய்ந்துபிணி நீங்கு மருண்டு.

பதவுரை:- சிவஞானபோதத் தவநெறித் தத்துவப்பால் தங்குநவநீதம் — சிவஞானபோதமாகிய தவநெறித் தத்துவப்பாலிற்றேய்ந்துள்ள ஞானவெண்ணெயை, குருநாதன் ஆய்ந்து அள்ளி — ஞானகுருநாதன் கடைந்து அள்ளியெடுத்து, அருள் சேர்த்து ஊட்டின் — அருளையும் அவ்வெண்ணெயோடு சேர்த்து ஊட்டினால், பிணி மருண்டு மாய்ந்து நீங்கும் — பிறவிப்பிணி அஞ்சி நீங்கி மாயும், சிவமயமாக்கும் — எனவே சிவஞானபோதம் சிவமர்க்கும்.

விளக்கம்:- சிவஞானபோதம் தத்துவப்பாலொத்தது. அப்பாலில் சிவஞானமாகிய வெண்ணெய் தோய்ந்துள்ளது. பாலின் பெற்றியறியார் வெண்ணெய் காணார். பாலில் வெண்ணெய் தோய்ந்திருப்பதை நன்கறிந்த ஞானகுருநாதன், அப்பாலைக் கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயை மட்டுமன்றிப் பிறவிப்பிணியகற்றுந் திருவருளையும் அத்துடன் கூட்டிப் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு ஊட்டுகின்றான். வெண்ணெய், பாலின் தன்மைக்குளதாகிய தத்துவ ஞானத்தை மட்டுமன்றி, வாலறிவன் நற்றூளடையச்செய்யாதாகவே, நற்றூள் கூட்டுந் திருவருளும் வெண்ணெயுடன் சேர்த்துட்டப்படும். திருவருள் ஊட்டப்படுதற்குத் தகுதியுடையோர் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் பெற்றவராவார். திருவருளின் முன்னிற்குமாற்றல் பிறவிப்பிணிக்கில்லையாமாதலால், அது மருண்டு மாய்ந்தொழிந்ததாமென்க. சந்தானசாரியருள்ளே தலைநின்ற மெய்கண்டதேவராவியற்றப்பட்ட சிவஞானபோதம் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களைக் கொண்டது. இச்சூத்திரங்களைப் பின்பற்றியே சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகள் விளக்கம் பெற்றுள்ளன. சிவஞானசித்தியாருக்கு இந்நூலை முதலூலாயமைந்துள்ளது. எவ்வளவு கூர்த்த மதியுடையாரும், விழுமிய ஞானத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள இந்நூலை ஞானகுருவின் கீழிருந்தே முறையாகக் கற்றல் வேண்டும். அவ்வாறு கற்கின், சிவஞானபோதமீயும் ஞானமும் திருவருளும் கற்போனைச் சிவமாக்கும்.

அருள் சேர்த்து என்பதில் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இஃது ஏகதேசவுருவகவணி.

அச்சிவஞான வெண்ணெய் தன்னை நுகர்ந்தாரைச் சிவமயமாக்கும் என இசையெச்சம் விரித்துரைக்க.

மருண்டெனக் காரணங் காரியத்தின் மேவின்றது. மருண்டு நீங்கி மாயுமென இறுதி நிலை பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும்.

சிவஞான சித்தியார்

119. போதப் பொதிவைப் பொழிதருஞ் சித்தியார்
நாதனனுக் கேடர் நலிதனை — யேதமின்றி
நாட்டு மிலக்கணக் கண்ணாடி நாடினது
காட்டுந்தன் னுண்மைக் கவின்.

பதவுரை:- போதப் பொதிவைப் பொழிதருஉம் சித்தியார் — சிவஞானபோதம் பொதிந்துள்ள தத்துவங்களைப் பொழிகின்ற சிவஞானசித்தியார், நாதன் அணு கேடு ஆர் நலி தனை — இறை

உயிர், கேடுகள் நிறைந்து துன்புறுத்தும் தனைகள் என்ற முப் பொருள்களையும், ஏதமின்றிக் காட்டும் இலக்கணக் கண்ணாடி — குற்றமின்றி நிலைநாட்டும் இலக்கணக் கண்ணாடியாய், நாடின் அது தன் உண்மைக் கவின் காட்டும் — ஆராயின், அக்கண்ணாடி தான் உளனாதலென்னும் அழகைக் காட்டும்.

விளக்கம்:- இறை, உயிர், தனை என்னும் முப்பொருளையும் விளக்கும் சிவஞானபோத ஆசிரியராகிய மெய்கண்டார் ஆணைப் படி அவர்தம் மாணவராகிய அருணந்திசிவாசாரியரால் சிவஞான போதத் தெளிவாய் — விளக்கமாய் — நின்று பயனல்க எழுதப் பட்ட நன்னூலே சிவஞானசித்தியார். இது சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுட் சிறந்தது; தெளிவுடையது; விரிவானது. இந்நூல் சைவாகம நூல்களுக்கு உரைகல்லாய்—அச்சாணியாய்— சிறந்த பிரமாண நூலாய் விளங்குகின்றது. இது பரபக்கம், சுபக்க மென இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. உலகாயதம் முதல் பல பிற சமயக் கொள்கைகளை மறுத்துரைப்பது பரபக்கமாகும். சைவ சமயத்தின் தத்துவ மாண்பை விளக்குவது சுபக்கமாகும்.

பொழிதருஉம் — இன்னிசையளபெடை. கண்ணாடி ஆகும் என ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

சிவப்பிரகாசம்

120. சிவங்காட்டு நன்னூல் சிவப்பிரகாசம்

பவங்கூட்டும் பாசம் பரியத் — தவங்கூட்டி
நல்லசிவ போதம் பசவுக்கு நல்குமெனி
னல்லவூற் றென்க நயந்து.

பதவுரை:- சிவப்பிரகாசம் சிவம் காட்டும் நன்னூல் — சிவப் பிரகாசம் சிவத்தைக் காட்டுகின்ற நல்ல நூலாகும், பவம் கூட்டும் பாசம் பரியத் தவங்கூட்டி — பிறவிப்பிணியை வளர்க்கும் மலம் விரைந்தற்றுப்போதற்காந் தவத்தைச் சேர்த்து, பசவுக்கு நல்ல சிவபோதம் நல்குமெனின் — ஆன்மாவுக்கு மெய்யுணர்வாம் சிவஞானத்தை ஈயுமாயின், நயந்து நல்ல ஊற்றாக — இந் நன்னூலை விரும்பி நல்ல உறுதுணை என்று மேற்கொள்க.

விளக்கம்:- சிவப்பிரகாசம் சைவ சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃரெடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்ற ஞானப்பனுவல்களைச் செய்தளித்த கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியாரால் எழுதப்பட்ட இந்

நூல் நூறு இனிய விருத்தப்பாக்களாலியன்றது. சிவப்பிரகாசமென்ற பெயருக்கொப்ப, பதி, பசு, பாசம், அவத்தை முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை விளக்குமுகத்தான் ஆகம்பொருளையும் மெய்கண்ட தத்துவத்தையும் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

சிவஞானபோதம் முதலால் என்றும், சிவஞானசித்தியார் வழிநூல் என்றும் சிவப்பிரகாசம் சார்புநூல் என்றும் அறிஞரால் போற்றப்படும்.

பாசமா ஞானத் தாலும் பட்பசு ஞானத் தாலும்
ஈசனை யறிய வொண்ணு திறையருண் ஞான நண்ணித்
தேசறு மதனன் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து சேர்ந்து
நேசமோ டுயர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

— சிவப்பிரகாசம் 84.

என்பதே இந்நூலின் பிழிவாகும்.

திருமந்திரம்

121. தெய்வத் திருமூலன் நேர்ந்த தவமுதிர்வி
னுய்வர ஞால முவந்தளித்த — மெய்வந்த
பேற்றைத் திருமுறையைப் பேணுதிரு மந்திரத்தை
யூற்றமாக் கொண்மி னுணர்ந்து.

பதவுரை:- தெய்வத் திருமூலன் — தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருமூலநாயனார், தேர்ந்த தவமுதிர்வின் — தெளிந்த தவ முதிர்ச்சியால், ஞாலம் உய்வர உவந்து அளித்த — உலகோர் உய்தி பெற உவப்போடளித்த, மெய்வந்த பேற்றை — உண்மையாய் வந்தமைந்த செல்வத்தை, திருமுறையை — திவ்விய பத்திப்பனுவலை, பேணு திருமந்திரத்தை — போற்றிப் பேணுதற்குரிய திருமந்திரத்தை, உணர்ந்து ஊற்றமாக் கொண்மின் — ஒதியுணர்ந்து இறைவன் நற்றொடைவதற்குப் பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளுங்கள்.

விளக்கம்:- தமிழ் மூவாயிரம் என்ற திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களாயமைந்துள்ளது. பழமையான ஞானப்பனுவலாமிது பத்தாந் திருமுறையாகத் திகழ்கின்றது. பதினெஞ்சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களின் உட்பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. தெளிவு, உவமை உருவகச்சிறப்பு, ஆற்றொழுக்குப் போன்ற செவ்விய நடையழகோடு கூடிய திருமந்திரம் முப்பொருள், மூவகையுயிர்கள், நால்வகை நெறிகள், திருநீறு, ஐந்தெழுத்து என்பன போன்ற சைவ சமயக் கோட்பாடுகளை நன்கு

விளக்குகின்றது. கல்வி, கேள்வி, செல்வம், உடலோம்பல், அன்பு, அருள், ஆட்சி, ஒழுக்கம் முதலிய நல்வாழ்க்கைக்கின்றியமையாதனவும் இதன்கண் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனாகிய திருமூலர் அணிமா முதலிய சித்திகள் பெற்றவர். “நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்குமடியேன்” என்று நம்பியாரூரரார் போற்றப்பட்டவர். “மூலன் மரபில் வரு மௌன குருவே” எனத் தாயுமானவர் இவர் மரபையே போற்றியுள்ளார். பிற்காலத்திற் றேன்றிய சைவப்பெரியார்க்கு ஞானக்கலங்கரை விளக்காய் நல்லறிவூட்டிய திருமூலநாயனார், தாமியற்றிய தவத்தாற் பிறந்த ஞானத்தெளிவை அழகார்ந்த தமிழில், அள்ளியள்ளி வழங்கு முகத்தாற் சைவமுந் தமிழுந் தழைத்தினிதோங்கச் செய்தார். திருமூலர் நிறைமொழியாளரென்றவுண்மை, அவர்தம் மறைமொழியானன்கு விளங்கியமையால், அவர் மொழி திரு என்ற அடைபெற்ற மந்திரமாயிற்று.

பேறு முதலிய ஒருபொருட்பல்பெயர்தொறும் ஐயுருபடுக்கி வந்தன.

தமிழ் கூறு நல்லுலகத்தீரே! கொண்மின் எனத் தோன்ற வெழுவாய் விரிக்க.

தாயுமானவர்

122. நற்றயு மானவ னுதனருட் செல்வன்ருள்

பெற்றானும் பேருட் பேறுலகோ — ருற்றோகை

வெள்ளத்தே நீந்தி வினைதிர்க்கப் பாடினனே

தெள்ளச் சிவஞானந் தேர்ந்து.

பதவுரை:- நாதன் அருட்செல்வன் நல்தாயுமானவன் — தாயுமானவர் அருளாற் பிறந்து இறைவன் அருட்செல்வத்தைப் பெற்றுய்ந்த தாயுமானவர், பெற்று ஆளும் பேர் அருட்பேறு — தாம் பெற்ற திருவருட் பேற்றை, உலகோர் உற்று — உலகோர் அடைந்து, ஓகை வெள்ளத்தே நீந்தி — உவகை வெள்ளத்திலே நீந்தித் திளைத்து, வினை தீர்க்க — தாம் ஈட்டிய வினைகளைப் போக்க, சிவஞானம் தேர்ந்து தெள்ள பாடினன் — சிவஞானத்தை ஆராய்ந்து தெளிவாகப் பாடினன்.

விளக்கம்:- தாயுமானவர், தாயுமானவரருளாற் பிறந்தமையால் அப்பெயர் சூட்டப்பெற்றார். இவர் தந்தையான கேடிலியப்ப பிள்ளை, கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவர். இவர் திருச்சிராப்பள்ளியை ஆட்சி செய்த விஜயரங்க சொக்கலிங்க நாயக்கருக்கு அமைச்சராயிருந்தார். இவரிறந்த பின் வடமொழி தென்மொழிப்

புலமைமிக்க இவர் மகனார் தாயுமானவர் மந்திரியானார். அரசியற் கடன்களைச் செவ்வனே செய்துவந்தபோதும் தாயுமானவருள்ளும் இறையருளை நாடித் தவித்தது. திருமூலர் மரபிற்றோன்றிய மௌன குருவைத் திருச்சிராப்பள்ளியிற் கண்ட தாயுமானவர் அவர் சீடராய்த் தவவாழ்வை மேற்கொண்டொழுகத் தொடங்கினார். இவ்வற வாழ்வை மேற்கொள்ளுமாறு தமையனார் மிக வலியுறுத்த மட்டுவார்குழலியென்னு மங்கை நல்லாளை மணந்து அம்மங்கை இறந்தபின் துறவியானார். “தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்” எனப் போற்றப்படும் இவர் பாடல்கள் பத்திச்சுவை சொட்டுவன. உமையம்மையருள் வேண்டி, “மலைவளர் காதலி” என்ற தலைப்பில் இவர் பாடிய பாடல்கள் சொற்கவை, பொருட்சுவை, பத்திச்சுவை சொட்டுவன. ஆன்மாவானது விருப்பு, வெறுப்பு, நான், எனது என்ற வேற்றுமையற்று இறைவனுடன் ஐக்கியமாகும் போது, அது தானடையும் பேரின்பத்தை, இவர் பாடிய ஆனந்தக் களிப்பு விளக்குகின்றது. வேதாந்தம் சித்தாந்தம் என்ற இரு பெருங் கொள்கைகளையும் ஒன்றற்கொன்று உயர்வு தாழ்வின்றி ஏற்றுக்கொண்ட தாயுமானவர், “சித்தர் கணமே” என்ற பாடற் றொகுதியிலமைந்துள்ள ஒவ்வொரு பாடலையும் வேதாந்த சித் தாந்த சமரச நன்னிலை பெற்ற வித்தகச் சித்தர் கணமே” என்று முடிக்கின்றார். இருபெருங் கொள்கையுந் தழுவிப் பல பாடல் களியற்றியுள்ளார். சித்தத்தைச் சிவன்பாலொடுக்குதற்கு விக்கிரக வணக்கமுந் துணைசெய்கின்றதென்ற நம்பிக்கையுடையா ரிவர். வீரமாமுனிவர் தேம்பாவணியும் உமறுப்புலவர் சீரூப்புரர் ணமுமெழுதித் தத்தஞ் சமய வளர்ச்சிக்காக உழைத்த காலத்தில், தாஞ்சிற்றந்த சிவபத்தராயிருந்தும் எல்லாச் சமயங்களையும் ஒன்று போற் கருதிய நற்றவ முனிவரான தாயுமானவர், பத்தி யோகத் தையும் ஞானயோகத்தையும் விளக்கி ஒப்புயர்வற்ற பாடல்களைப் பாடியதன் மூலமாகச்சைவமுந் தமிழுந் தழைத்தினிதோங்கச் செய்தார்.

உலகோருற்றுத் தெள்ளச் சிவஞானந் தேர்ந்து வினை தீர்த்து ஒகை வெள்ளத்தே நீந்தப் பாடினன் என இறுதிநிலை பிரித்துக் கூட்டிக் கொண்டு கூட்டினுமாம்.

உபநிடதம்

123: மாதவர் மாணவர்க்கு மாமன்ற மன்னுபொருள் போதம் பொலிவுறப் போதித்த — வேதமின் ஞானப் பிழிவுகளி னன்றே யுபநிடத மீனமல நீக்கலா லீர்த்து.

பதவுரை:- மாதவர் மாணவர்க்கு — மாதவத்தான் மிக்கோர் தங்கீழிருந்து தத்துவம் பயின்ற மாணவர்களுக்கு, மாமறை மன்னு பொருள் — சிறந்த மறையிற் பொருந்தியுள்ள தத்துவப் பொருள் களை, போதம் பொலிவுறப் போதித்த — ஞானம் நிறைவுறப் போதித்த, ஏதம் இல் ஞானப் பிழிவுகளில் — குற்றமற்ற ஞானத் தெளிவுகளில், ஈனமலம் ஈர்த்து நீக்கலால் — இழிவான மலத்தை அறுத்து நீக்குதலால், உபநிடதம் நன்றே — உபநிடதம் நல்லதே.

விளக்கம்:- மறையாகிய மெய்யறிவின் உட்பொருளை — நுண்ணிய தத்துவக் கருத்துக்களை — அறியும் வேணவாவும் பக்குவமு முடைய மாணவர்கள் தம் மனத்தின்கண் வேத தத்துவ உண்மைகளில் ஐயங்கள் தோன்றத் தோன்ற, அவற்றை வினாக்களாகக் கேட்டபோது, அவற்றை விளக்கி மாதவரளித்த விடைகளே உபநிடதங்களாம். ‘‘உபநிஷத்’’ என்ற சொல்லுக்கு, சிரத்தையுடன் உட்காருதல், அருகிலிருத்தல் என்று பொருள் கூறுவர். ஆன்மாவும் பிரமமும் வேறல்லவென்பதே உபநிடதங்களின் முடிவான கருத்தாமாதலால் இவை மிகச்சிறந்த வேதாந்தப் பனுவல்களாம். குருகுலவாசம் பெரிதும் போற்றப்பட்ட பண்டைக் காலத்தே உபநிடதங்கள் செழிப்படைந்தன. உபநிடதங்கள் பலவுள். அவற்றுட் சில மிகப்பழையன. இம்முறையே நோக்குங்கால் கீதையும் உபநிடதமே. உபநிடதங்கள் சில பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் போற்றப்படுகின்றன. வினா விடை முறையில்மைந்த உபநிடதங்கள் மாணவர் அறியாமையை உடனுக்குடன் நீக்கின.

சுகாரர் தேற்றம்.

கீதை

124. கண்ணகன் ஞாலக் கறைதுடைக்க வந்த கண்ணன்
விண்ணமுத கீதை விளம்பினான் — மண்ணவர்தங்
கண்ணைத் திறந்து கடனூற்றிப் பற்றுறுத்
தண்ணலவன் றுனொன்ற வார்ந்து.

பதவுரை:- கண் அகல் ஞாலக் கறை துடைக்க வந்த கண்ணன் — இடமகன்ற உலகோர் குற்றங்களை அழிக்க அவதரித்த கண்ணன், மண்ணவர்தம் கண்ணைத் திறந்து — உலகோர் அறிவுக் கண்களைத் திறந்து, பற்று அறுத்து கடன் ஆற்றி — உலகப்பற்றுக்களை அறுத்துச் செய்தற்குரிய கடன்களைச் செய்து, அண்ணல் அவன் தன் ஆர்ந்து ஒன்ற — சிறந்த நம்பியாகிய அவன் (கண்

ணன்) இணையடிகளில் நிறைந்து ஒன்றுதற்கு, விண் அமுத கீதை விளம்பினான் — விண்ணமுதம் போன்ற சுவையுள்ள கீதையைக் கூறினான்.

விளக்கம்:- தீயோரை அழித்து நல்லவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க அவதரித்த கண்ணன், உலகோர் ஞானக்கண்களைத் திறந்து உலகுவதற்காகச் செய்யவேண்டிய கடன்களைப் பற்றிநிர்ச் செய்து, தனது நற்றூளடைதற்குத் தவமுக்கமாக, உண்ணவுண்ணத் தெவிட்டாச் சுவையுடைய பகவற்கீதையாம் ஞானகீதத்தைக் கூறினான். போர்முனையில் தன்னோடு பொர அறை கூவிநின்ற சுற்ற மித்திரரைக் கண்ணுற்ற அருச்சுனன், “இவர்கள் என் அன்பிற்குரியவர்களாதலால் நாட்டைப் பெறுதற்காக இவர்களைக் கொல்லப் போர் புரியே” என்று கூறி, வில், அம்பரூத்திரணி என்பனவற்றை எறிந்துவிட்டு மன மடிவுற்றிருந்தான். இவன் சோர்வைப் போக்க வெண்ணிய கண்ணன், “உயிரென்றுமுள்ளதாகையால் அஃதந்த மற்றதாகும். ஆகவே, சுற்றத்தவர்களை — அவர்களுயிர்களை — உன்றா கொல்ல முடியாது; அவ்வாறே, அவர்களும் உன்னைக் கொல்லவொண்ணார், எனவே, பயன் கருதாது அரசியற் கடனைச் செய்” என்று கட்டளையிடுமுகத்தான், அவர், வெகுளி, மருள், பற்று முதலியவற்றாலேற்படுந் துன்பங்களையும், இறை, உயிர், தனை என்பனவற்றின் இயல்புகளையும் விளக்கிக் காட்டினான். பகவற்கீதை ஆன்மஞானப் பிழிவாகும். பகவான் கீதம் என்ற பொருளுடையது. அருச்சுனனை ஆண்மை மிக்க கருமவீரனாகிய கீதை அரிய ஞானப்பனுவலாகும். அத்துவைத மதத்தைப் பின்பற்றுவோர் இந்நூலைப் பெருஞ் செல்வமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

ஞாலம் ஈண்டுயிர்கண்மேற்று.

அருள் பெற்றனைக

125. ஆசிரியத் தேசொளிக வான்மத் தளையவிழப் பேசினிய தத்துவப் பேரூர்க — காசினியோ ருள்ளக் கமலத்தே யூற்றுகு நல்லருளை வெள்ளமென்ப பெற்றனைக விடு.

பதவுரை:- ஆசிரிய — குற்றங்கள் நீங்குதற்கும், ஆன்மத் தனை அவிழ — ஆன்மாவோடொட்டிய தனைகள் நீங்குதற்கும், தேச ஒளிக — ஞானம் ஒளி கால்க, பேசினிய தத்துவப் பேரூர்க — பேசுதற்கு இனிமையான தத்துவச் செல்வம் நிறைக, காசினியோர் உள்ளக் கமலத்தே — உலகோர் தம் உள்ளங்களாகிய தாமரை மலர்களின்கண், ஊற்றுகும் நல்அருளை — பற்றுக்கோ

டாகும் திருவருளை, வெள்ளமாய்ப் பெற்று வீடு அணைக — வெள்ளம் போல் மிகுதியாய்ப் பெற்றுப் பிறப்பிறப்பற்ற பேரின்ப வீட்டை அடைவாராக.

விளக்கம்:- காமம், வெகுளி, மயக்கம் முதலிய மனத்துக்கள் மாசுகற்றுதற்கும், ஆன்மாவோடொட்டிய ஆணவம், கன்மம், மாயையாகிய தனைகளை அவிழ்த்தற்கும் ஆன்மஞானம் இன்றியமையாததாகும். பேசுதற்கினிமை பயப்பதும், இறை, உயிர், தனை முதலியவற்றை நுணுக்கமாக விளக்கும் பெற்றி வாய்ந்தது மான தத்துவச் செல்வம், நிரம்பப் பெறுதற்குரியதாகும். உலகிற்கு உன்றியோரெல்லாரும் வினையினீங்குதற்குரிய ஞானம் பெறுதலோடு திருவருளையும் நிரம்பப் பெற்றுத் திருவருளையடைதல் வேண்டும். குற்றங்களினீங்குதலும், மலத்தையறுத்தலும் பற்றற்றவர்க்கன்றி மற்றவர்க்கொல்லா. பற்றறுத்த பின் கன்மவேர் காய்ந்து போகும். அந்நிலையில், திருவருள் மிகுதியுந் தேவையென்பாராதலால், அத்திருவருள் வீடுபேறடைவார்க்குப் பற்றுக்கோடா மென்க. உள்ளக்கமலத்தே ஊற்றாகும் நல்லருள்” என்ற தொடருக்கு, உள்ளக் கமலத்தே ஊறிப்பெருகுந் திருவருளென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஏகாரம்: அசைநிலை. ஒளிர, அவிழ என்பன வினைச்சென் வெண். பேசினிய; அகரந் தொகுத்தல். வியங்கோளெல்லாம் சுண்டு வாழ்த்துதற் பொருள்.

“முதுமை நினைவு” முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

White tape residue at the top edge.

Blue scribbles on the left side.

21 June 1861

White tape residue on the right side.

Poo

Handwritten initials or signature.

Handwritten initials or signature.

Handwritten initials or signature.

Handwritten mark or signature.